

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
March 2020

พลังทางจิตวิญญาณคือวิธีที่จะเป็นอิสระจากปวงพินธะ

วันนี้บัฟฟาตากำลังมองดูพลังทางจิตวิญญาณของลูกๆทางจิตของท่าน เพราะทุกคนเป็นลูกของท่าน ลูกทางจิตทุกคนจึงประกาศสิทธิ์อย่างเต็มที่ที่จะมีพลังทางจิตจากพ่อ อย่างไรก็ตามบาบาได้เห็นว่าลูกได้กลายเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากแค่ไหน ทุกวันลูกทั้งหมดเรียกตนเองว่าลูกทางจิตและให้การตอบแทนของความรักและความทรงจำระลึกถึงต่อพ่อทางจิตไม่ว่าจะผ่านทางริมฝีปากของพวกเขาหรือในจิตใจของพวกเขาในรูปของความรัก, การจดจำระลึกถึงและนมัสเต ลูกให้สิ่งนี้เป็นการตอบแทนใช่ไหม? ความหมายของสิ่งนี้คือพ่อทางจิตเรียกลูกๆทางจิตทุกวันและเตือนลูกถึงความหมายที่แท้จริงของพลังทางจิตเพราะคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินี้คือความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ ลูกเปลี่ยนแปลงตนเองและผู้อื่นด้วยพลังทางจิตวิญญาณนี้ รากฐานหลักคือพลังทางจิตนี้ ด้วยพลังนี้ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากปวงพินธะหลายรูปแบบ บัฟฟาตาได้เห็นว่าแม้กระทั่งตอนนี้ยังคงมีปวงพินธะที่ละเอียดอ่อนบางอย่างซึ่งลูกควรได้รับการปลดปล่อยแต่ลูกยังคงประสບอยู่ ลูกไม่สามารถที่จะนำวิธีที่จะได้รับการหลุดพ้นมาใช้ในรูปปฏิบัติ อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? เป็นเพราะลูกไม่รู้วิธีที่จะใช้พลังทางจิตในทุกการกระทำ ลูกต้องทำให้ทั้งสามสิ่งนี้ ความคิด คำพูด และการกระทำที่มีพลังเกิดขึ้นพร้อมกันในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามสิ่งที่ทำให้ลูกห่อหุ้มคืออะไร? ในด้านหนึ่งลูกทำให้ความคิดของลูกมีพลัง แต่ลูกก็จะห่อหุ้มกับคำพูดของลูกเล็กน้อย บางครั้งลูกทำให้คำพูดของลูกมีพลังแล้วลูกก็ห่อหุ้มเล็กน้อยกับการกระทำของลูก อย่างไรก็ตามการทำให้ทั้งสามมีพลังทางจิตในเวลาเดียวกันเป็นวิธีที่จะได้รับการหลุดพ้น เช่นเดียวกับที่ การที่จะสร้างโลก งานทั้งสาม – การสร้าง การบำรุงรักษา และการทำลายล้าง – จึงเป็นสิ่งสำคัญในทำนองเดียวกันการเป็นอิสระจากปวงพินธะทุกประเภทจึงจำเป็นต้องมีพลังทางจิตในทั้งสามสิ่ง – ความคิด คำพูด และการกระทำในเวลาเดียวกัน บางครั้งลูกดูแลจิตใจของลูกและบางสิ่งบางอย่างก็ขาดหายไป คำพูดของลูก แล้วลูกก็พูดว่า: ฉันไม่ได้คิดอย่างนั้น และฉันก็ไม่รู้ว่าทำไมมันถึงเกิดขึ้น ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับทั้งสามสิ่งนี้ เพราะเหตุใด? ทั้งสามวิธีนี้จะเปิดเผยสภาพของความสมบูรณ์พร้อมของลูกและพ่อ เพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น จะต้องมีการประสບการณของพลังทางจิตวิญญาณในทั้งสามสิ่งนี้ ผู้ที่มีความชาญฉลาดอย่างเต็มที่ในทั้งสามสิ่งนี้จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นบัฟฟาตาจึงมองไปที่ปวงพินธะที่ละเอียดอ่อน ทั้งสามนี้ยังมีการเชื่อมโยงเป็นพิเศษในแง่ของปวงพินธะที่ละเอียดอ่อน

สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่อยู่ในปวงพินธะคือ คนๆนั้นจะได้รับอิทธิพลจากคนอื่นเสมอ คนที่อยู่ในปวงพินธะจะไม่มีประสบการณ์ของความสุขภายในเสมอ หรือจะไม่มีประสบการณ์ของความสุขอย่างสม่ำเสมอ ในโลกวัตถุสิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวจะให้ประสบการณ์ความสุขและความเบิกบานใจเพียงชั่วคราวแก่ลูก แต่จะไม่มีประสบการณ์ของความสุขภายในหรือความสุขที่ไม่สูญสลาย ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณที่ถูกผูกมัดด้วยพินธะที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้จะยังคงเดินหน้าต่อไปในชีวิตบราห์มินในช่วงเวลาสั้นๆบนพื้นฐานของงานรับใช้บางอย่าง, พลังของชุมนุม, การได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมิตรที่สูงส่ง และตราบเท่าที่พวกเขาปฏิบัติเหล่านั้น พวกเขาสามารถสัมผัสกับความสุขและความเบิกบานใจได้ อย่างไรก็ตามเมื่อวิธีการจบสิ้นลง (หรือถูกนำออกไป) ความสุขของพวกเขาจะจบลงเช่นกัน ความสุขนั้นไม่คงอยู่อย่างสม่ำเสมอ บางครั้งพวกเขาก็ร่ำรวยด้วยความสุขเช่นนั้นซึ่งในเวลานั้นไม่มีใครเหมือนพวกเขา อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาหายุดหนึ่ง แม้แต่ก้อนหินเล็กๆก็จะรู้สึกร่ำรวยว่าเป็นเหมือนเป็นภูเขา เนื่องจากการไม่มีพลังดั้งเดิมของตนเอง พวกเขาจึงร่ำรวยอย่างมีความสุขบนพื้นฐานของวิธีการเหล่านั้น เมื่อวิธีการถูกขจัดออกไป พวกเขาจะร่ำรวยที่ไหน? เหตุนี้เองพลังทางจิตวิญญาณภายใน ในทั้งสามรูปแบบที่เกิดขึ้นพร้อมกันจึงเป็นสิ่งจำเป็นอยู่เสมอ ปวงพินธะหลักคือพวกเขาไม่มีพลังในการควบคุมความคิดในจิตใจของพวกเขา เนื่องจากการได้รับอิทธิพลจากความคิดของตัวเอง ลูกจึงสัมผัสว่าตัวเองได้รับอิทธิพลจากผู้อื่น ผู้ที่อยู่ในปวงพินธะของความคิดของตนเองจะยังคงอยู่กับสิ่งนี้เป็นเวลานาน ลูกยังพูดถึงการสร้างปราสาทในอากาศเช่นกัน ลูกสร้างปราสาทแล้วก็ทำลายปราสาทนั้น ลูกตั้งกำแพงที่ใหญ่ เหตุนี้เองที่สิ่งนี้ถูกเรียกว่าปราสาทในอากาศ เช่นที่ในหนทางของความเสื่อมสลายศรัทธา พวกเขากราบไหว้บูชารูปเคารพและตกแต่งรูปเคารพนั้นแล้วก็นำไปจมน้ำ ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณที่ถูกผูกมัดอยู่ในปวงพินธะกับความคิดของพวกเขาจะสร้างสิ่งต่างๆมากมาย และจากนั้นพวกเขาก็ทำลายทุกสิ่งเหล่านั้น พวกเขา รู้สึกเหนื่อยล้ากับงานที่ได้รับประโยชน์และท้อแท้เช่นกัน บางครั้งเนื่องจากความหยิ่งยโสพวกเขาก็ตำหนิผู้อื่นสำหรับความผิดพลาดของตนเอง จากนั้นเมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาก็จะเข้าใจและตระหนักได้ว่าสิ่งที่พวกเขาทำไปนั้นไม่ถูกต้อง แต่เนื่องจากการได้รับอิทธิพลจากความหยิ่งยโสและเพื่อที่จะ

พิสูจน์ว่าตนเองถูกต้องพวกเขาจึงกล่าวโทษและตำหนิผู้อื่น บ่วงพันธะที่ใหญ่ที่สุดคือบ่วงของจิตใจนี้ซึ่งลือคสติปัญญา ดังนั้นไม่ว่าลูกจะพยายามอธิบายให้กับพวกเขามากแค่ไหน พวกเขาที่ไม่สามารถเข้าใจได้ สิ่งซึ่งบอกพิเศษของการมีบ่วงพันธะคือพลังของการสำนึกรู้บาป ด้วยเหตุนี้เองหากยังไม่จบสิ้นบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนนี้ ลูกก็จะไม่สามารถสัมผัสกับความสุขภายในหรือความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสตลอดเวลาได้

คุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือการแกว่งอยู่ในเชิงซ้ำของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและการร่ายอย่างสม่ำเสมอในความสุข ดังนั้นจะพูดอย่างไร ถ้าหลังจากที่อยู่ในยุคบรรจบพบกันแล้วลูกไม่ได้สัมผัสกับคุณสมบัติพิเศษนี้? ดังนั้นจงตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกไม่ได้อยู่ในบ่วงของความคิดประเภทใด ไม่ว่าจะเป็นบ่วงของความคิดที่ไร้ประโยชน์ บ่วงของความคิดที่มีความอิจฉาหรือความขัดแย้ง ความคิดของความไม่ระมัดระวังหรือความเกียจคร้าน ความคิดประเภทต่างๆเหล่านี้เป็นสิ่งซึ่งบอกของบ่วงพันธะในจิตใจ ดังนั้นวันนี้บัพดาได้เห็นบ่วงทั้งหลาย: มีลูกมากเท่าไรที่เป็นดวงวิญญาณที่หลุดพ้น?

เวลานี้เชือกเส้นใหญ่ได้จบสิ้นลงแล้ว ขณะนี้มีเส้นด้ายที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้อยู่ เป็นเส้นด้ายที่บางแต่มั่นคงลาดในการผูกมัดลูกไว้ในบ่วงพันธะ แม้กระทั่งลูกก็ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าลูกกำลังถูกผูกมัดอยู่ในบ่วง เพราะบ่วงเหล่านี้ทำให้ลูกชาซึ่งเป็นระยะเวลาชั่วคราว ผู้ที่มีความชาซึ่งที่สูญเสียไปนี้ไม่เคยคิดเลยว่าตนเองตกต่ำ: พวกเขาจะอยู่ในท่อน้ำทิ้งและคิดว่าพวกเขาอยู่ในวัง พวกเขาจะเป็นคนมือเปล่าและคิดว่าตนเองเป็นราชา ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีความชาซึ่งเช่นนี้ไม่เคยคิดว่าตนเองผิด พวกเขาจะพยายามพิสูจน์ว่าตนเองถูกต้องเสมอหรือมักจะแสดงความไม่ระมัดระวังอยู่เสมอ “สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา มันเป็นอย่างนี้เสมอ” เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกในวันนี้เกี่ยวกับบ่วงพันธะของจิตใจ บาบาจะบอกลูกเกี่ยวกับคำพูดและการกระทำในเวลาอื่น ๆ ลูกเข้าใจไหม?

จงเฝ้าแต่ได้มาซึ่งการหลุดพ้นด้วยพลังทางจิตวิญญาณต่อไป การมีประสบการณ์กับการหลุดพ้นในชีวิตในยุคบรรจบพบกันคือการได้รับรางวัลในอนาคตของการหลุดพ้นในชีวิต ลูกจะต้องได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในปีของการเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปี (โกลเด้น จูบิลี) ใช่ไหม? หรือลูกเพียงแค่ต้องการเฉลิมฉลองโกลเด้น จูบิลีเท่านั้น? การกลายเป็นคือการเฉลิมฉลอง ผู้คนในโลกเพียงแค่เฉลิมฉลองในขณะที่ลูกอยู่ที่นั่น เวลานี้จงเตรียมตัวให้พร้อมอย่างรวดเร็วและแล้วเมื่อนั้นทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นผ่านการหลุดพ้นของลูก แม้แต่นักวิทยาศาสตร์ก็ยังอยู่ในบ่วงพันธะของสิ่งอำนวยความสะดวกที่พวกเขาสร้างขึ้นเอง แม้แต่ผู้นำทางการเมืองก็ต้องการที่จะปกป้องตนเองให้ปลอดภัย แต่พวกเขาก็ถูกผูกมัดเป็นอย่างมากจนไม่สามารถทำสิ่งที่พวกเขาคิดได้เลยและนั่นก็คือบ่วงพันธะใช่ไหม? ลูกผู้ปลดปล่อยทุกคนจากบ่วงต่างๆกำลังจะปลดปล่อยตนเองและเวลานี้ต้องปลดปล่อยทุกคน ทุกคนกำลังร้องไห้และร้องเรียกหาสำหรับการหลุดพ้น บางคนต้องการการหลุดพ้นจากความยากจน บางคนต้องการการหลุดพ้นจากครัวเรือนของพวกเขา แต่เสียงเรียกสำหรับการหลุดพ้นจากทุกคนก็เป็นสิ่งเดียวกัน ดังนั้นเวลานี้จงกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและแสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้นให้กับพวกเขาและให้มรดกแห่งการหลุดพ้นกับพวกเขา เสียงเรียกของพวกเขามาถึงลูกแล้วใช่ไหม? หรือลูกคิดว่า: "นั่นคืองานของพ่อ มันเกี่ยวอะไรกับฉัน" บาบาพูดว่า: ลูกต้องได้รับผลรางวัล พ่อไม่ต้องการที่จะได้สิ่งนั้น ลูกคือผู้ที่ต้องการบ่วงประชาและผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อไม่ต้องการพวกเขา ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกจะกลายเป็นของพ่อโดยอัตโนมัติ เพราะลูกคือผู้ที่กลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาคนแรกในยุคทองแดง ลูกจะเริ่มการกราบไหว้บูชาพ่อก่อน ดังนั้นทุกคนจะทำตามลูกทั้งหมดในเวลานี้ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องทำอะไร? รับฟังเสียงเรียกของพวกเขา จงกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นอย่างอิสระ

ถึงผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีของการรับพลังทางจิตวิญญาณ ถึงผู้ที่กลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระจากบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองก้าวไปข้างหน้ามากที่สุดอย่างสม่ำเสมอด้วยความสุขภายในและความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ถึงผู้ที่มีความปรารถนาดีที่จะทำให้ทุกคนได้รับการหลุดพ้น ถึงลูกที่มีพลังทางจิตเช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดา

บัพดาพบกลุ่ม:

1) พร้อมกับการฟัง ลูกก็เป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่กลายเป็นตัวของพลังด้วยเช่นกันใช่ไหม? ทุกวันในความคิดของลูกให้มีความคิดที่เต็มไปด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นสำหรับตัวลูกเองและผู้อื่น ทุกวันนี้พวกเขาตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์

หรือโพสดีในที่ต่างๆว่า “Thought for Today ข้อคิดสำหรับวันนี้” ในทำนองเดียวกันให้ความคิดใดความคิดหนึ่งเต็มไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นเกิดขึ้นในจิตใจของคุณ พร้อมกันนั้นจงนำความคิดนั้นไปใช้ในรูปปฏิบัติและใช้ความคิดนั้นเพื่อรับใช้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? จะมีความจริงจังและความกระตือรือร้นใหม่ๆอยู่เสมอ วันนี้ฉันจะทำสิ่งนั้น วันนี้ฉันจะทำสิ่งนี้ ทำไมถึงมีความจริงจังและกระตือรือร้นเมื่อมีโปรแกรมพิเศษ? คุณทำแผนใช้มั้ย? ฉันจะทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น มีความจริงจังและความกระตือรือร้นพิเศษในการทำเช่นนั้น ด้วยวิธีนี้ทุกวันในเวลาอมฤตมีความคิดพิเศษของความจริงจังและความกระตือรือร้นแล้วตรวจสอบตนเองตามนั้น แล้วชีวิตของคุณจะเต็มไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น และคุณจะเป็นผู้ที่ทำให้อื่นกระตือรือร้นเช่นกัน คุณเข้าใจไหม? เช่นเดียวกับที่คุณมีโปรแกรมสำหรับความบันเทิง ในทำนองเดียวกันจงมีโปรแกรมนี้เพื่อความบันเทิงในจิตใจของคุณ อ้อชะ

2) คุณเป็นดวงวิญญาณที่ก้าวหน้าต่อไปเสมอโดยมีการจดจำระลึกถึงที่ทรงพลังใช่ไหม? ไม่สามารถมีประสบการณ์ใดๆหากปราศจากการจดจำระลึกถึงอันทรงพลัง ดังนั้นจงมีพลังอยู่เสมอและเดินหน้าต่อไป อยู่อย่างไม่วางวันในงานรับใช้ของพระเจ้าตามพลังของคุณและได้รับผลของงานรับใช้ จงใช้พลังเท่าที่คุณมีอย่างต่อเนื่องสำหรับงานรับใช้ ไม่ว่าจะด้วยร่างกาย ด้วยจิตใจ หรือด้วยทรัพย์สินของคุณ คุณจะได้รับความช่วยเหลือสำหรับหนึ่งอย่างแน่นอน คุณกำลังสะสมเพื่อตนเองและคุณต้องสะสมเพื่อหลายๆชาติเกิดด้วย โดยการสะสมในหนึ่งชาติเกิดคุณจะได้รับผลตอบแทนจากความเพียรพยายามเป็นเวลา 21 ชาติเกิด คุณรู้ความลับนี้ใช่ไหม? ดังนั้นจงเฝ้าแต่ทำให้อนาคตของคุณสูงส่งต่อไป ทำให้ตนเองเดินหน้าต่อไปในงานรับใช้ด้วยความสุข ก้าวไปข้างหน้าเสมอด้วยสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอด้วยการจดจำระลึกถึง

3) คุณเป็นผู้รับใช้ที่ให้ความสุขกับดวงวิญญาณมากมายด้วยความสุขของการจดจำระลึกถึงของคุณใช่ไหม? ผู้รับใช้ที่แท้จริงหมายถึงผู้ที่หลุดหายไปในความรักและผู้ที่สามารถทำให้ผู้อื่นหลุดหายไปในความรักด้วยเช่นกัน งานรับใช้ของแต่ละสถานที่นั้นก็เป็นของตนเอง ถึงแม้ว่าถ้าคุณยังคงเดินหน้าต่อไปด้วยเป้าหมายนี้ การก้าวไปข้างหน้านี้เป็นเรื่องของความสุขอย่างมาก ในความเป็นจริงการศึกษาทางโลก ฯลฯ ทั้งหมดนั้นสูญสลาย วิธีที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่สูญสลายมีเพียงความรู้เท่านั้น คุณมีประสบการณ์กับสิ่งนี้ใช่ไหม? คุณผู้รับใช้ได้รับโอกาสทองในละคร อยู่ในมือของคุณเองที่จะก้าวไปข้างหน้าให้มากที่สุดเท่าที่คุณต้องการด้วยโอกาสทองนี้ ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับโอกาสทองเช่นนี้ มีเพียงกำมือเดียวจากหลายๆล้านที่ได้รับสิ่งนี้และคุณได้รับแล้ว คุณมีความสุขมากขนาดนี้ไหม? คุณมีสิ่งที่ไม่มีใครในโลกนี้มี อยู่ในความสุขเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอด้วยตัวคุณเองและให้ความสุขนี้แก่ผู้อื่น คุณแต่ละคนจะทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้ามากเท่าที่คุณเองก้าวไปข้างหน้า คุณคือผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอไม่ใช่ผู้ที่มองไปรอบๆและหยุดนิ่ง ขอให้ผมเพียงพ่อและงานรับใช้เท่านั้นอยู่เบื้องหน้าคุณเสมอ จากนั้นคุณจะดำเนินต่อไปเพื่อความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ เดินหน้าต่อไปเสมอในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นลูกผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานของพ่อ

บาบาพบกุมารที่มีงานทำ:

1) เป้าหมายของคุณทุกคนนั้นสูงส่งใช่ไหม? คุณไม่คิดว่าคุณจะเดินหน้าต่อไปทั้งสองด้านใช่ไหม? เมื่อมีบ่วงพินชะบางอย่างแล้วการเคลื่อนไปทั้งสองด้านเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่สำหรับดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงพินชะ การอยู่ทั้งสองด้านนั้นหมายถึงการห้อยต่องแต่ง สถานการณ์ของบางคนก็เป็นเช่นนั้น ดังนั้นโปรดดาจึงอนุญาตให้กับพวกเขา อย่างไรก็ตามหากมันมีบ่วงพินชะของจิตใจนั้นก็คือการห้อยต่องแต่ง จะเกิดอะไรขึ้นถ้าทำข้างหนึ่งอยู่ที่นั่นและอีกข้างหนึ่งอยู่ที่นั่น? หากคุณมีเท้าอยู่ในเรือลำหนึ่งและเท้าอีกข้างหนึ่งอยู่ในเรืออีกลำหนึ่งสภาวะของคุณจะเป็นเช่นไร? คุณจะเป็นทุกขใช่ไหม? ดังนั้นให้เท้าทั้งสองข้างอยู่ในเรือลำเดียวกัน จงมีความกล้าหาญเสมอ เมื่อมีความกล้าหาญคุณก็จะสามารถข้ามผ่านไปได้ อย่างง่ายดาย โปรดจำไว้เสมอว่าบาบาอยู่กับคุณ คุณไม่ได้อยู่คนเดียว และแล้วคุณก็จะสามารถทำงานอะไรก็ได้ที่คุณต้องการ

2) กุมารมีบทบาทพิเศษในยุครบรจบพบกัน คุณทำให้ตนเองเป็นผู้ที่มีบทบาทพิเศษเช่นนี้หรือไม่? หรือว่าคุณธรรมดาแม้กระทั่งตอนนี้? คุณสมบัติพิเศษของคุณคืออะไร? คุณสมบัติพิเศษของคุณคือการเป็นผู้รับใช้ ผู้ที่เป็นผู้รับใช้มีความพิเศษ หากคุณไม่ใช่ผู้รับใช้คุณก็เป็นคนธรรมดา คุณตั้งเป้าหมายอะไรไว้? คุณจะได้รับโอกาสนี้ในยุครบรจบพบกันเท่านั้น หากคุณไม่ได้รับโอกาสนี้ในตอนนี้คุณจะไม่ได้รับมันเลยตลอดทั้งวงจร เพียงยุครบรจบพบกันเท่านั้นที่มีพรพิเศษ ในขณะที่ศึกษาการศึกษาทางโลก จงให้ความรักของคุณต่อการศึกษานี้ แล้วการศึกษานั้นจะไม่กลายเป็นอุปสรรค ดังนั้นคุณทุกคนจะเดินหน้าต่อไปในขณะที่สร้างโชคของคุณ ยิ่งคุณมีความซาบซึ้งมากแค่ไหนคุณก็จะยิ่งกลายเป็นผู้เอาชนะมาได้อย่างง่าย

ดามากเท่านั้น นี่คือการซาบซึ้งทางจิต จงร้องเพลงของโซคชะตาของลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ และลูกจะไปถึงอาณาจักรของลูกในขณะที่ร้องเพลงนั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานและประทานโซค ผู้ที่จับสิ้นความอ่อนแอทั้งหมดของลูกได้ด้วยการให้ทานความอ่อนแอเหล่านั้น

ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีระบบว่า เมื่อลูกขาดสิ่งใด ลูกจะถูกขอให้ให้ทานสิ่งนั้น โดยการให้ทานสิ่งนั้น รูปแบบของการให้นั้นจะกลายเป็นรูปแบบของการรับ ดังนั้นเพื่อที่จะจับสิ้นความอ่อนแอใดๆ จงกลายเป็นผู้ประทานและประทานโซค หากลูกกลายเป็นเครื่องมือในการให้สมบัติที่มีค่าของพ่ออย่าง เป็นสิ่งล้ำจนแก่ผู้อื่น ความอ่อนแอก็จะหายไปโดยอัตโนมัติ ให้ชั้นสการ์ที่ทรงพลังของลูกของการเป็นผู้ประทานและประทานโซคปรากฏออกมาและชั้นสการ์ที่อ่อนแอจะจับสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: จงเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญโซคที่สูงส่งของลูก ไม่ใช่เพลงของความอ่อนแอ

*** โอม ซานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงลิ้มร่างกายของคุณและความสัมพันธ์ทางร่างกายของคุณทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว นี่คือนิยามของกิตะที่แท้จริง

คำถาม: ความเพียรพยายามอะไรที่ง่ายดายสำหรับลูกๆ ?

คำตอบ: พ่อพูดว่า: ลูกๆ ต้องคงอยู่ในความเงียบบสนิทย่างแท้จริง เป็นเพียงโดยการอยู่ในความเงียบเท่านั้นที่คุณจะสามารถได้รับมรดกของคุณจากพ่อได้ ลูกต้องจดจำพ่อและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อยและช่วงชีวิตของคุณจะเพิ่มขึ้น และด้วยการล่วงรู้ความจริงลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ความพยายามนี้เป็นสิ่งง่ายดายสำหรับลูก

โอมซานติ พ่อทางจิตกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานอีกครั้งหนึ่ง ท่านให้คำอธิบายทุกวัน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาความรู้ของกิตะอย่างแท้จริงเช่นที่คุณทำเมื่อวงจรที่แล้ว อย่างไรก็ตามไม่ใช่ลักษณะที่สอนลูก แต่เป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่สอนลูก เวลาที่ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง เวลาที่คุณกำลังฟังจากพระเจ้าโดยตรง ทุกสิ่งสำหรับผู้คนชาวบาร์ตขึ้นอยู่กับกิตะ มีการเขียนไว้ในกิตะนั้นว่าไฟบุษย์ญูของความรู้ของรูตราลูกสร้างขึ้นมานี้คือไฟบุษย์ญูและก็เป็นพาหนะเช่นกัน (สถานที่สำหรับศึกษาเล่าเรียน) เมื่อพ่อมาและบอกเล่ากิตะที่แท้จริงแก่เรา เราก็ได้รับการหลุดพ้นจากบาป ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เป็นผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปสำหรับทุกคน แม้ว่าลูกจะศึกษากิตะมา เนื่องจากความไม่รู้ในผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกก็พูดตลอดมาว่า “เนติ เนติ” (ท่านไม่ใช่สิ่งนี้ ไม่ใช่สิ่งนั้น) เพียงพ่อที่แท้จริงมาและพูดกิตะที่แท้จริง นี่คือนิยามที่จะต้องมีการไตร่ตรอง ความใส่ใจของผู้ที่ซ่อนแะอยู่ในงานรับใช้จะถูกดึงมาที่สิ่งนี้อย่างดีมา บาบาก็กล่าวว่า คำเหล่านี้ “มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานความรู้ของกิตะผู้เป็นที่รักสูงสุด พ่อสูงสุด ครูสูงสุด สัตครูสูงสุด พระเจ้าข้าพุด” ควรเขียนลงบนรูปภาพของแต่ละภาพอย่างแนนอน ลูกต้องเขียนคำเหล่านี้อย่างแนนอน เพื่อให้ผู้คนสามารถเข้าใจได้ว่ามีเพียงตรีมูรติชื่อว่า ดวงวิญญาณสูงสุด และไม่ใช่ศรัทธาที่เป็นพระเจ้าของกิตะ ลูกรับเอาความคิดเห็นของผู้คนในเรื่องนี้ กิตะเป็นสิ่งที่หลักสำหรับเรา พ่อยังคงให้ประเด็นใหม่ๆ ทุกวัน ลูกไม่ควรคิดว่า : ทำไมบาบาก็ไม่บอกเรื่องนี้กับเรามาก่อน? มันไม่ได้อยู่ในละคร ลูกควรเลือกประเด็นใหม่ๆ จากมูรีของบาบา ผู้คนเขียนถึง “ความรุ่งเรืองและความตกต่ำ” ในภาษาฮินดีลูกพูดว่า “ความรุ่งเรืองและความตกต่ำของบาร์ต/การขึ้นและการลงของบาร์ต” ความรุ่งเรืองหมายถึงการสร้างราชวงศ์เทพ มีการก่อตั้งความบริสุทธิ์ความสงบและความมั่งคั่ง 100% ต่อมาหลังจากครึ่งวงจรมีความตกต่ำ ความตกต่ำของราชวงศ์ปิศาจร้าย มีความรุ่งเรืองและการสร้างราชวงศ์เทพ ลูกต้องเขียนคำว่า “การทำลายล้าง” สำหรับความตกต่ำ ทุกสิ่งสำหรับลูกขึ้นอยู่กับกิตะ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกถึงกิตะที่แท้จริง บาบออธิบายสิ่งนี้ทุกวัน ถึงอย่างไรลูกๆ ก็เป็นดวงวิญญาณอยู่แล้ว พ่อพูดว่า : จงลิ้มการขยายตัวของร่างกายเหล่านั้นและจงพิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณแยกออกจากร่างกายของเขา เขาก็ลิ้มความสัมพันธ์ทั้งหมดของเขา ดังนั้นพ่อพูดว่า : จงลิ้มความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของคุณ พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั่นผู้เป็นพ่อ เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน เป็นเวลาครึ่งวงจรลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาหลายเพียงเพื่อจะกลับบ้าน ในยุคทองไม่มีใครเพียรพยายามที่จะกลับบ้าน ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ผู้คนพูดว่า : ทุกคนจดจำพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ แต่ไม่มีใครจดจำท่านในช่วงเวลาแห่งความสุข อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่าเมื่อใดมีความสุขและเมื่อใดมีความทุกข์ ประเด็นของเราทั้งหมดนั้นแฝงตัว เราเป็นกองทัพทางจิตเช่นกัน เราคือกองทัพศักดิ์ของชีพบาบา ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พวกเขากราบไหว้บูชาเหล่าเทพอย่างมากมาหลาย แต่ไม่มีใครรู้จักชีวประวัติของใคร อย่างน้อยพวกเขารู้ชีวประวัติของผู้ที่เขากราบไหว้บูชา การกราบไหว้บูชาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือของชีวา มีวัดสำหรับบราห์มา วิษณุ และชังการ์ ต่อมาลักษมีและนารายณ์ จากนั้นราเดและกฤษณะ ไม่มีของของคนอื่น พวกเขาได้ให้ชื่อที่แตกต่างกันมากมายต่อชีพบาบาผู้เดียว และได้สร้างวัดมากมาย เวลานี้วงจรทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้ว มีนักแสดงหลักในละคร แต่เหล่านั้นเป็นละครที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าใครเป็นคนสำคัญในละครนี้ ผู้คนพูดว่า : โอ้ งาม โลกนี้ไม่เคยถูกสร้างขึ้น ได้มีการสร้างคัมภีร์เกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พ่อสอนลูกๆ ถึงวิธีที่จะใช้ความพยายามอย่างง่ายดายมาก ความเพียรพยายามที่ง่ายที่สุดคือให้ลูกอยู่ในความเงียบบสนิทย่างแท้จริง โดยการอยู่ในความเงียบบสนิทย่างแท้จริงลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของคุณจากบาบา ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องจดจำวงจรโลกด้วยเช่นกัน บาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ และลูกจะเป็น

อิสระจากโรคภัยทั้งหมด ช่วงอายุของลูกจะเพิ่มขึ้น โดยการรู้จักรูปลักษณ์กลายเป็นผู้ปกครองโลก ในปัจจุบันลูกเป็นนายแห่งนรก จากนั้นลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกทุกคนกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่ภายในสวรรค์นั้นก็จะมียุทธศาสตร์ ยิ่งลูกทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพสูงมากเท่านั้น หากลูกไม่ให้ความเคารพพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแล้วลูกจะได้รับอะไรเป็นการตอบแทน? เมื่อใครบางคนมั่งคั่งก็กล่าวได้ว่าเขาได้ให้ทานและทำบุญในชาติเกิดที่แล้วของเขา เวลาลูกรู้ว่าทุกคนทำบาปในอาณาจักรของราวัน ดวงวิญญาณที่มีบุญมากที่สุดคือลักษมีและนารายณ์ ใช่ แม้แต่บราห์มินก็ถูกวางบนแท่นสูงเพราะเขาทำให้ทุกคนสูงส่ง นั่นคือการบรรลุผล ลูกผู้เป็นสิ่งสร้างทางปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มินกำลังทำงานที่สูงส่งนั้นบนพื้นฐานของศรีมัท ชื่อของบราห์มาเป็นชื่อหลัก ผู้คนพูดถึงตรีมูรติบราห์มา เวลาลูกต้องพูดว่า “ตรีมูรติชีวา” ในทุกกรณี ผู้คนพูดถึงการก่อตั้งโดยผ่านบราห์มา การทำลายล้างโดยผ่านชังการ์ พวกเขาแม้กระทั่งสร้างภาพลักษณ์ที่หลากหลาย แต่พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นชีวาหรือบราห์มินในภาพเหล่านั้น ลูกๆต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่งที่สิ่งนี้ตั้งอยู่อย่างถูกต้องแม่นยำในสติปัญญาของบางคน มีหลายประเด็นที่ลูกเรียกว่าหัวข้อเช่นกัน ลูกได้รับหัวข้อมากมาย ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เป็นนายของโลกโดยการฟังกิตะที่แท้จริงจากพระเจ้า หัวข้อนั้นดีมาก แต่ลูกต้องมีปัญญาที่จะสามารถอธิบายหัวข้อเหล่านั้น ลูกควรเขียนสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมากเพื่อให้ผู้คนจะเข้าใจและถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น สิ่งนี้ง่ายดายนะ! แต่ละประเด็นของความรู้มีค่าอันแสนรูปและลูกกลับมายิ่งใหญ่มาด้วยความรู้ มีหลายล้าน (padam) ในทุกอย่างก้าวของลูก เหตุนี้เองพวกเขาแสดงเหล่าเทพพร้อมดอกบัว (padam) พวกเขาได้ทำให้ชื่อของลูกบราห์มินซึ่งเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาหายไป พวกเขาเหล่านั้นหนีบักตะไว้ได้แขนของเขา ในขณะที่พวกเขามีคัมภีร์อยู่ได้แขนของพวกเขา ลูกคือบราห์มินที่แท้จริงและลูกเก็บสำจะไว้ในสติปัญญาของลูก ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังสร้างสวรรค์บนพื้นฐานของศรีมัทและบาบากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกไม่มีหนังสือใดๆ แต่เข็มเครื่องหมายที่เรียบง่ายนี้คือกิตะที่แท้จริงของลูก นอกจากนี้ยังมีรูปภาพของตรีมูรติอยู่บนนั้นด้วยเช่นกัน และดังนั้นกิตะทั้งหมดรวมอยู่ในนั้นด้วย กิตะทั้งหมดอธิบายได้ในหนึ่งวินาที ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตามในหนึ่งวินาทีด้วยเข็มเครื่องหมายนี้ นี่คือพ่อของลูกและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยโดยการจดจำท่าน เมื่อเดินทางโดยรถไฟ หรือเมื่อกำลังเดิน จงเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนี้เป็นอย่างดีให้แก่ใครก็ตามที่ลูกพบ: ทุกคนมีความปรารถนาจะไปยังดินแดนของกฤษณะ ลูกสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้ด้วยการศึกษานี้ อาณาจักรได้รับการก่อตั้งด้วยการศึกษานี้ ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นใดก่อตั้งอาณาจักร ลูกรู้ว่าลูกศึกษาราชโยคะในเวลานี้เพื่ออนาคต 21 ชาติเกิดของลูก นี่เป็นการศึกษาที่ดีเช่นนั้น ลูกต้องศึกษาเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงทุกวันเท่านั้นเอง การศึกษาอื่นๆใช้เวลาสี่ถึงห้าชั่วโมง แต่หนึ่งชั่วโมงก็เพียงพอแล้วสำหรับการศึกษานี้ และเวลาเข้าเป็นเวลาที่ทุกคนว่างในเวลานั้น อย่างไรก็ตามผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะและไม่สามารถมาได้ในช่วงเวลานั้นอาจมาในเวลาอื่น ลูกควรมีเข็มเครื่องหมายนี้ติดไว้เสมอ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนจงให้สาสน์นี้ต่อไปเรื่อยๆ ลูกไม่สามารถใส่เข็มเครื่องหมายในหนังสือพิมพ์ได้ ลูกสามารถพิมพ์ด้านหนึ่งของเข็มนั้นในหนังสือพิมพ์ ผู้คนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจได้ หากลูกไม่อธิบายให้แก่พวกเขา สิ่งนี้ง่ายดายนะ ใครก็ตามสามารถทำธุรกิจนี้ อัจชะ แม้ว่าลูกจะไม่ได้จดจำบาบา แต่การเตือนให้ผู้อื่นจดจำท่านก็เป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน บางคนบอกผู้อื่นให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในขณะที่พวกเขาเองยังคงอยู่ในสำนึกที่เป็นร่างและดังนั้นจึงมีการกระทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง เริ่มแรกมีพายุในจิตใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็นำไปสู่การกระทำ พายุมากมายจะมาในจิตใจ และดังนั้นลูกต้องใช้สติปัญญาในสิ่งนี้ ลูกต้องไม่กระทำการใดๆที่ไม่ดี ลูกต้องทำกรรมที่ดีเท่านั้น มีความคิดที่ดีและความคิดที่ไม่ดีและดังนั้นลูกควรหยุดความคิดที่ไม่ดี พ่อได้ให้สติปัญญาเหล่านั้นแก่ลูก ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขายังคงกระทำสิ่งที่ผิดอยู่เรื่อยๆ เวลาลูกต้องทำงานที่ลูกต้องเท่านั้น โดยการทำความเพียรพยายามที่ดีลูกก็จะกระทำสิ่งที่ถูกต้อง พ่อยังคงอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แต่ละเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายมีค่าหลายแสนและหลายสิบล้านรูป ลูกต้องสะสมรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าว โดยการให้ทานความรู้เหล่านี้ ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง โดยการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูก
2. เพื่อที่จะปลอดภัยจากการกระทำบาป จงเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นจิตวิญญาณ หากลูกมีความคิดที่ไม่ดีใดๆอยู่ในใจ ลูกต้องหยุดความคิดเหล่านั้น ลูกต้องมีความคิดที่ดี อย่าได้กระทำการที่ผิดใดๆ ด้วยอวัยวะประสาทสัมผัส

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณและสัมผัสประสบการณ์ของสภาพที่โยกยุดในขณะทำงานรับใช้

ชีวิตบราห์มินเป็นชีวิตของงานรับใช้ วิธีที่สูงส่งที่จะยังคงมีชีวิตอยู่และปลอดภัยจากมายาคือการทำงานรับใช้ งานรับใช้ทำให้ลูกโยกยุด แต่ไม่เพียงแค่งานรับใช้ผ่านคำพูด การรับใช้โดยการกลายเป็นตัวของคำพูดที่แสนหวานที่ลูกเคยได้ยิน การทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นโดยไม่เห็นแก่ตัว หรือการทำงานรับใช้ผ่านการสละทิ้งของลูกและโดยการกลายเป็นตัวของตาปาเซีย การทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยการอยู่เหนือความปรารถนาที่มีขีดจำกัด: สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่า การทำงานรับใช้ของพระเจ้าหรืองานรับใช้ทางจิต การรับใช้ด้วยจิตใจของลูกรวมทั้งด้วยปากของลูกหมายถึงการมีความมั่นคงในสภาพของ“ มานมานาบาฟ”

คติพจน์: โดยไม่มองดูร่างกาย แต่มองไปที่พ่อที่ไม่มีตัวตน ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซาวรี

ความพยายามที่ลูกต้องทำเพื่อทำลายปวงพันธะ

หลายคนถามว่าพวกเขาต้องทำอะไรเพื่อทำลายปวงพันธะของพวกเขา พ่อรู้ดวงชะตาของแต่ละคน เมื่อลูกๆ อุทิศตนต่อพ่อ ในหัวใจของลูก มันเป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องมอบความรับผิดชอบทั้งหมดไว้ในมือของท่าน จากนั้นท่านก็จะดูแลแต่ละคน และให้คำแนะนำตามสิ่งที่ลูกต้องทำ ลูกต้องรับการคำจูนจากท่านในทางปฏิบัติ แต่อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกตั้งใจฟังท่านอย่างต่อเนื่องและยังคงทำตามการกำหนดของลูกต่อไป พ่ออยู่ในรูปที่มีตัวตน ดังนั้นลูก ๆ ก็ต้องได้รับการคำจูนจากพ่อ ครุ และกูรูในทางกายภาพ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะไม่สามารถทำตามคำแนะนำที่ลูกได้รับ และแล้วก็จะมีความเสียหายมากขึ้น ลูกต้องมีความกล้าที่จะทำตามคำสั่ง ผู้ที่ทำให้ลูกเคลื่อนไปคือผู้ให้ความบันเทิงและท่านรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับลูก ดังนั้นท่านให้คำแนะนำกับลูกเกี่ยวกับวิธีที่จะทำลายปวงพันธะของลูก ไม่มีใครในลูกที่จะมีความคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับลูกๆของลูก ที่นี้ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับการทิ้งบ้านของลูก ฯลฯ ที่นี้เป็นเรื่องของลูกไม่ก็คนที่มืบทบาทนั้นในละครเพื่อทำลายปวงพันธะของพวกเขา หากนั้นไม่ได้เป็นบทบาทของละครแล้วใครจะรับใช้ลูกในขณะที่ลูกกำลังรับใช้ในเวลานี้? เวลานี้ไม่มีเรื่องของการทิ้งสิ่งใดเลย แต่ลูกต้องเป็นของพระเจ้า อย่าได้กลัว! จงมีความกล้าหาญ! ผู้ที่กลัวจะไม่สามารถมีความสุขหรือไม่สามารถเป็นผู้ช่วยของพ่อได้ ที่นี้ลูกต้องเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างเต็มที่ เมื่อลูกตายขณะที่มีชีวิต ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ช่วยของท่านได้ และแล้วถ้าลูกติดอยู่ที่ไหนสักแห่ง ท่านจะสามารถช่วยลูกและพาลูกข้ามไปได้ ดังนั้นลูกต้องเป็นผู้ช่วยของบาบา ด้วยความคิดคำพูดและการกระทำของลูก หากเส้นเชือกของความผูกพันยึดมัน แม้แต่น้อยที่สุดสิ่งนั้นก็จะทำให้ลูกตกลงมา ดังนั้นจงมีความกล้าหาญและก้าวไปข้างหน้า เมื่อลูกอ่อนแอในการมีความกล้าหาญลูกจะสับสน ดังนั้นทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์อย่างแท้จริง อย่าให้มีร่องรอยของกิเลสใดเลยแม้แต่น้อย จุดหมายปลายทางนั้นอยู่ไม่ไกล แต่ทางขึ้นคดเคี้ยวเล็กน้อย ดังนั้นหากลูกรับการคำจูนจากผู้ทรงอำนาจลูกจะไม่กลัวและลูกจะไม่เหนื่อยล้า อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษาคือรายได้ของคุณ การศึกษานี้คือแหล่งแห่งรายได้ของคุณ ด้วยการศึกษานี้เท่านั้นที่คุณสามารถสะสมรายได้เป็นเวลา 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** อะไรเป็นสิ่งที่บอกที่มองเห็นได้ของคุณๆ ที่ประสบกับล้างดีของดาวพฤหัสบดี?
- คำตอบ:** พวกเขาใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อศรัทธา พวกเขาศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี พวกเขาไม่เคยสอพลอเลย ผู้ที่ไม่เชื่อฟังศรัทธาจะสอพลอในการศึกษาของพวกเขา ลางร้ายของราหูอยู่เหนือพวกเขา ลางดีของดาวพฤหัสบดี, เมล็ดของต้นไม้ขณะนี้อยู่เหนือคุณๆ
- เพลง** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ ไปยังสถานที่แห่งการพักผ่อนและสุขสบาย

โอมชานติ นี่คือการเรียกร้องของดวงวิญญาณบาป คุณไม่ต้องเรียกร้องอีกต่อไปเพราะคุณกำลังกลับมาบริสุทธิ์ เรื่องเหล่านี้ต้องได้รับการซึมซับ เช่นที่ในโรงเรียนการศึกษาคือชุมทรัพย์ ดังนั้นการศึกษานี้เป็นชุมทรัพย์ที่มีค่าอย่างมากเช่นกัน คุณสามารถหาเลี้ยงชีพของคุณจากสิ่งที่ลูกศึกษา ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก นี่คือการรายได้ที่สูงมากเพราะเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก มีเพียงสัตว์ซึ่งแท้จริง(มิตรแห่งสัจจะ)เดียวเท่านั้น สัตว์อื่นทั้งหมดนั้นไม่แท้จริง ลูกๆ เป็นเพียงในยุคเดียวเท่านั้นของวงจรที่ลูกมีมิตรแห่งสัจจะ ลูกๆ เรียกว่า: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์โปรดมา!” พวกเขาเรียกร้องเรียกหาในขณะที่ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามสำหรับโลกใหม่ที่ไม่มีความหรือร่องรอยของความทุกข์เลย ลูกได้รับการพักผ่อนและความสุขสบายในสวรรค์ ไม่มีการพักผ่อนหรือความสุขสบายในนรก นี่คือการมหาสมุทรแห่งยาพิษซึ่งเป็นยุคเหล็ก ทุกคนไม่มีความสุขทุกคนเกิดมาจากบาป เหตุนี้เองดวงวิญญาณจึงร้องเรียกหา “บาบาเรากลับมาไม่บริสุทธิ์” พวกเขาอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อังชะ เมื่อพวกเขาอาบน้ำนั้นแล้วพวกเขาก็ควรกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงอาบน้ำนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า? ในขณะที่ลบลูกคลุกคลานไปทั่วพวกเขาก็ลงบันไดลงมาเรื่อยๆ และกลายเป็นคนบาป เป็นพ่อผู้หนึ่งซึ่งและอธิบายแก่ลูกถึงนัยสำคัญของ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกได้สร้างรูปภาพที่ดีมากของ 84 ชาติเกิด (ภาพบันได) มีภาพของต้นไม้กล่ปะในก็ตะด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าถ่ายทอดก็ตะเมื่อไหร่หรือท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ผู้คนของศาสนาอื่นรู้เกี่ยวกับคัมภีร์ของพวกเขาเอง แต่ผู้คนของบาร์ตไม่รู้สิ่งใดอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: เป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาสร้างสวรรค์ ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆเลยในละคร อะไรก็ตามที่ถูกกำหนดไว้ในละครจะต้องซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ ไม่ใช่ว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นครั้งเดียวและหลังจากนั้นจะเปลี่ยนแปลง วงจรของละครยังคงอยู่ในสติปัญญาของคุณๆ เป็นอย่างดี ลูกไม่สามารถหลุดพ้นจากวงจรของ 84 ชาติเกิดได้ นั่นหมายความว่าวงจรโลกนี้ไม่มีวันสิ้นสุด ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอย รูปภาพของวงจรของ 84 ชาติเกิด(บันได)นี้สำคัญมากที่สุด รูปภาพของตรีมูรติและวงจรโลกเป็นรูปภาพหลัก ทุกสิ่งถูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในวงจร แต่ละยุคมี 1250 ปี นี่เป็นเหมือนกระจกสำหรับคนตาบอด เป็นกระจกของดวงชะตาของ 84 ชาติเกิด พ่อพูดเกี่ยวกับเคราะห์ร้ายต่างๆ ของลูกๆ พ่อแสดงให้เห็นถึงลางที่ไม่ดีซึ่งจำกัดแก่ลูก เวลานั้นลูกๆ อยู่ภายใต้ลางดีของดาวพฤหัสบดีที่ไม่สูญสลาย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร บางคนมีลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือ แต่คนอื่นมีเคราะห์ร้ายของดาวศุกร์และคนอื่นมีเคราะห์ร้ายของดาวเสาร์ ถ้ามีความล้มเหลวจะมีเคราะห์ร้ายของราหู สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นที่นี่ เมื่อลูกไม่ทำตามศรัทธาจะมีเคราะห์ร้ายที่เป็นเงามืดของเราที่ไม่สูญสลาย มีเคราะห์ดีที่ไม่สูญสลายและมีเคราะห์ร้ายของราหูที่ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องมีความใส่ใจอย่างมากต่อการศึกษาของคุณๆ ลูกต้องไม่มีข้อแก้ตัวใดๆ เช่นศุนย์ของคุณๆ อยู่ไกลมาก ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาหกชั่วโมงกว่าจะไปถึงศุนย์ลูกก็ควรไป เมื่อผู้คนไปจาริกแสวงบุญเขาก็ลบลูกคลุกคลานเป็นอย่างมาก ก่อนหน้านี้หลายคนเคยไปด้วยการเดินเท้า บางคนก็ไปทางเกวียนโดยใช้วัวลาก นั่นเป็นเรื่องของการไปยังเมืองหนึ่งเท่านั้น มหาวิทยาลัยแห่งนี้ของพ่อนี้ยิ่งใหญ่มากที่ลูกจะกลายเป็นเช่นเดียวกับลักษมีหรือนารายณ์ แต่กระนั้นสำหรับการศึกษาที่สูงส่งนี้บางคนก็ยังคงบอกว่าศุนย์อยู่ไกลเกินไปหรือเขาไม่มีเวลา พ่อจะพูดอย่างไร? ลูกเช่นนี้ไม่มีค่า พ่อยกระดับลูกแล้วลูกยังทำลายสัจจะของตัวเอง ศรัทธากล่าวไว้ว่า : จงกลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง แม้ว่าลูกจะอาศัยอยู่ด้วยกันลูกจะต้องไม่ข้องแวะในกิเลส จะต้องมีความรู้และโยคะอยู่ระหว่างลูก เราต้องกลับมาเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ในปัจจุบันเราเป็นนายของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เทพเหล่านั้นเคยมีมงกุฎสองชั้น ต่อมาหลังจากครั้งวงจรพวกเขาสูญเสียมงกุฎแห่งแสงของพวกเขา ในปัจจุบันไม่มีใครมีมงกุฎแห่งแสง ผู้ก่อตั้งศาสนาจะถูกแสดงด้วยสิ่งนี้ (รัศมี) เพราะพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ผู้จุติลงมา

ในร่างกาย ในบาร์ตมีผู้ที่มีมงกุฎสองชั้นและผู้ที่มีมงกุฎชั้นเดียวเช่นกัน แม้กระทั่งทุกวันนี้ผู้ที่มีมงกุฎเดียวยังคงโค้งคำนับต่อรูปปั้นของผู้ที่มีมงกุฎสองชั้นเพราะพวกเขาคือจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่บริสุทธิ์ จักรพรรดิยิ่งใหญ่กว่าราชาและมีทรัพย์สินสมบัติมากกว่า ที่ราชสำนัก, จักรพรรดินีอยู่ด้านหน้าและราชานั่งตามลำดับกันไปด้านหลังพวกเขา ราชสำนักของพวกเขาเป็นระบบและมีระเบียบอย่างมาก นี่เป็นราชสำนักของพระเจ้าเช่นกัน เป็นที่จดจำด้วยเช่นกันว่าเป็นท้องพระโรงของอินทรา ลูกกลายเป็นทเวดานางฟ้าด้วยความรู้ บุคคลที่สวยงามก็เรียกได้ว่านางฟ้า ราได้และกฤษณะมีความงามที่เป็นธรรมชาติ เหตุนี้เองพวกเขาถูกกล่าวว่ายงาม เมื่อพวกเขาเริ่มนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะพวกเขาก็กลับมาเกลียดในชื่อและรูปแบบที่หลากหลาย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ มีสามสิ่ง: ความรู้ การกราบไหว้บูชา และการวางเฉย ความรู้เป็นสิ่งที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้ลูก มีความวางเฉยในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา โลกที่ตาโมประทอนทั้งหมดจะถูกทำลายในเวลานี้ ดังนั้นลูกมีการวางเฉยในสิ่งนี้ เมื่ออาคารใหม่ถูกสร้างขึ้นมาจะมีการวางเฉยในอาคารเก่า นั่นเป็นเรื่องที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือเรื่องที่ไม่มีความจำกัด เวลานั้นสติปัญญาของลูกกำลังเชื่อมโยงกับโลกใหม่ นี่คือนิเวศโลกเก่า นรก ยุคทองและยุคเงินเรียกว่าดินแดนของชีวาเพราะได้รับการก่อตั้งโดยชีวา บาบา เวลานั้นลูกไม่ชอบโรงคำประเวณนี้ หลายคนไม่ชอบสิ่งนี้ พวกเขาต้องการตกลงไปในท่อน้ำทิ้งและทำลายตนเองด้วยการแต่งงานมนุษย์ทั้งหมดกำลังจมในแม่น้ำแห่งยาพิษ พวกเขาอยู่ในความสับสนนั้น พวกเขายังคงทำให้กันและกันไม่มีความสุข มีการกล่าวกันว่า: ทำไมท่านละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษเล่า? พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่พวกเขาพูด ลูกก็ทำตามลำดับกันเช่นกัน ครูที่รู้คิดจะสามารถบอกได้ทันทีว่าสติปัญญาของใครบางคนกำลังเร่ร่อนไปที่อื่นหรือไม่ ถ้าบางคนหาหรือสัปปะหงในห้องเรียนก็เข้าใจได้ว่าสติปัญญาของผู้นั้นกำลังเร่ร่อนไปยังบ้านหรือธุรกิจของเขา การหาหยังเป็นสิ่งบ่งบอกของความเหนื่อยล้าเช่นกัน เมื่อบางคนกำลังหารายได้ในธุรกิจของพวกเขา พวกเขาจะนั่งจนกระทั่งถึงตีหนึ่งหรือตีสองในตอนเช้าและไม่เคยหาวนอนเลย พ่อให้สมบัติที่มีค่าเช่นนั้นแก่ลูก ดังนั้นการหาหคือการขบถของการสูญเสีย ผู้ที่ล้มละลายก็จะสัปปะหงและหาอยู่เรื่อยๆ เป็นอย่างมาก ลูกยังคงได้รับสมบัติที่มีค่ามากมายครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นลูกต้องให้ความใส่ใจเป็นอย่างมาก หากในขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียนแล้วบางคนกำลังหาหครูที่รู้คิดจะสามารถเข้าใจได้ว่าโยคะของสติปัญญาของผู้นั้นเร่ร่อนไปที่อื่น ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกจดจำบ้านหรือลูกๆ ของลูก ลูกกำลังนั่งที่นี้ในบัดนี้ ไม่ควรมีใครที่ไหนที่จะต้องจดจำ มีการกล่าวถึงผู้ที่อยู่ในบัดนี้เป็นเวลาหกวันแล้วจดจำใครบางคนและเขียนจดหมายถึงคนนั้นที่พวกเขาชอบ พวกเขาต้องเริ่มใหม่เจ็ดวันอีกครั้ง ลูกได้นั่งในบัดนี้เป็นเวลาเจ็ดวัน ดังนั้นความเจ็บป่วยทั้งหมดของลูกจะสามารถถูกขจัดออกไปได้ ลูกมีโรคภัยเป็นอย่างมากมาเป็นเวลาครั้งวงจร แม้ในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่งบางคนก็มีความตายก่อนเวลาอันควร สิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้นในยุคทอง ที่มีความเจ็บป่วยอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ในขณะที่กำลังจะตายพวกเขาก็ร้องไห้ออกมาเพราะความเจ็บป่วยนั้น ไม่มีความทุกข์แม้แต่ในสวรรค์ ที่นั่นในเวลาที่คุณต้องพวกเขาเข้าใจว่าเวลาสำหรับร่างกายนั้นถึงจุดสิ้นสุดแล้ว “ฉันกำลังจะออกจากร่างนี้ไปและกลายเป็นเด็ก” ที่นี้ลูกจะมีนิมิตของสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นที่นั่น หลายคนมีนิมิตเช่นนี้ ด้วยความรู้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากชอทานเป็นเจ้าชาย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นราได้หรือ กฤษณะ ไม่ใช่ลักษมีหรือนารายณ์ ราได้และกฤษณะผ่านเวลา 5000 ปีอย่างสมบูรณ์ ลักษมีและนารายณ์มีเวลาน้อยกว่าอย่างน้อย 20-25 ปี เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องสำหรับกฤษณะมากกว่า ไม่มีใครรู้ว่าราได้และกฤษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือการศึกษาลูกต้องเปิดศูนัยในทุกหมู่บ้าน นี่คือนิเวศของมหาวิทยาลัยของลูก ลูกต้องการเพียงพื้นที่สามตารางฟุตเท่านั้นสำหรับสิ่งนี้ ช่างน่าอัศจรรย์! ถ้าสิ่งนี้อยู่ในโซฟาของใครบางคนเขาก็จะมีสติแม้กระทั่งในห้องของเขา มีผู้คนที่มีขี้ดมากมายที่นี้ แต่ความขี้ดขี้ดของเขาจะกลายเป็นฝุ่น เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดจากพ่อ พ่อเองพูดว่า: ในขณะที่เห็นโลกเก่านี้โยคะของสติปัญญาของลูกควรอยู่ที่นั่น ผูกฝืนสิ่งนี้ในขณะที่ทำทุกสิ่ง คุณต้องพิจารณาทุกสิ่ง เวลานั้นลูกกำลังผูกฝืนสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า: จงมีการกระทำที่บริสุทธิ์เสมอ อย่าได้มีการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกมีความเจ็บป่วยใดๆ ศัลยแพทย์กำลังนั่งที่นี้ รับคำแนะนำจากท่าน ลูกแต่ละคนมีความเจ็บป่วยของลูกเอง ลูกได้รับคำแนะนำที่ดีจากศัลยแพทย์ ลูกสามารถถามว่าลูกควรทำอะไรในสถานการณ์ของลูก ให้มีความใส่ใจเพื่อที่ลูกจะได้ไม่ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ มีคำกล่าวที่ว่า: อาหารเป็นเช่นไรจิตใจก็เป็นเช่นนั้น ผู้ที่ซื้อเนื้อสัตว์ ผู้ขายเนื้อสัตว์ หรือผู้ที่เสิร์ฟอาหารให้ผู้อื่นได้รับประทานก็จะสะสมภาระ อย่างได้ช้อนสิ่งใดจากพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ถ้าลูกช้อนบางสิ่งจากศัลยแพทย์แล้วความเจ็บป่วยนั้นจะไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้ นี่คือนิเวศของศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนในโลกไม่รู้จักท่าน เวลานั้นลูกได้รับความรู้แต่ลูกยังคงขาดโยคะอย่างมาก ลูกไม่ได้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงเลย บาบารู้ว่าลูกไม่สามารถที่จะทำให้ตนเองมั่นคงในการจดจำระลึกถึงได้ทันที สิ่งนี้ตามลำดับกันไป เมื่อลูกจบสิ้นการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงก็จะกล่าวได้ว่าลูกได้มาถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก จากนั้นจะมีสงคราม จนกว่าจะถึงวันนั้นจะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ สงครามสามารถเริ่มต้นได้ในเวลาใดก็ตามแล้วทุกสิ่งก็จะมาถึงจุดจบ อย่างไรก็ตามจิตสำนึกก็บอกว่า

สงครามที่ยิ่งใหญ่ไม่สามารถเริ่มขึ้นได้จนกว่าจะมีการก่อตั้งอาณาจักรใหม่ จะมีสงครามเล็กๆ และสงครามนั้นก็จะหยุด ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น มีผู้คนที่มีสติปัญญาที่สะอาดประจักษ์, สะโต, ราโจและตาโม ในบันดาลูกผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดประจักษ์ยังมีการจดจำระลึกถึงอยู่เรื่อยๆ ได้ดีมาก ต้องมีบราห์มินนับแสนคน อย่างไรก็ตามบางคนเป็นลูกที่แท้จริงและบางคนเป็นลูกเลี้ยง ลูกที่แท้จริงทำงานรับใช้ที่ดี พวกเขาทำตามคำแนะนำของแม่และพ่อ ในขณะที่ลูกเลี้ยงทำตามคำแนะนำของราวัน พวกเขายังคงเดินโซเซไปเรื่อยๆ บางครั้งก็ทำตามคำแนะนำของราวันและบางครั้งก็ทำตามคำแนะนำของราม ลูกๆ ได้ยินเพลงว่า: บาบาพาเราไปยังสถานที่ที่มีการพักผ่อนและความสุขสบาย เพียงในสวรรค์เท่านั้นที่มีการพักผ่อนและความสุขสบาย ไม่มีแม่แต่ชื่อของความทุกข์ สวรรค์เรียกว่ายุคทอง เวลานี้เป็นยุคเหล็กและดังนั้นสวรรค์จะสามารถอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? สติปัญญาของลูกในเวลานี้กำลังจะกลับมาสะอาด ผู้ที่มีสติปัญญาที่ตกต่ำจะโค้งคำนับเบื้องหน้าผู้มีสติปัญญาที่สะอาด มีการให้ความเคารพนับถือต่อผู้ที่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ชันยาสีคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ เหตุนี้เองผู้ครองเรือนจึงก้มศีรษะให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามชันยาสีที่เกิดมาจากกิเลสแล้วกลายเป็นชันยาสี ในขณะที่เทพปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ชันยาสีจะไม่ถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นปรอทของความทุกข์ของลูกควรสูงขึ้นภายในลูก เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า “ถ้าลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสจกตามโกปและโกปปี” ที่กำลังศึกษาและได้รับมรดกจากพ่อ ความซาบซึ้งของลูกเพิ่มขึ้นที่นี่เพราะลูกฟังบาบาเป็นการส่วนตัว สำหรับบางคนความซาบซึ้งคงอยู่สูงอย่างถาวร ในขณะที่สำหรับบางคนความซาบซึ้งก็หายไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากพวกเขาได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดี ความซาบซึ้งของเขาจึงไม่คงอยู่อย่างมั่นคง ผู้คนเช่นนั้นมากมายมาที่ศูนย์ พวกเขามีความซาบซึ้งเล็กน้อยแล้วพวกเขาก็ไปงานเลี้ยงดื่มเหล้าและสูบบุหรี่และทุกสิ่งสำหรับตนเองก็จบสิ้น อิทธิพลของมิตรที่ไม่ดีนั้นเป็นลบอย่างมาก หงส์และนกกระสาไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ ในบางกรณีสามีเป็นหงส์และภรรยายังคงเป็นนกกระสา และในกรณีอื่นภรรยาเป็นหงส์และสามียังคงเป็นนกกระสา ถ้าคนใดคนหนึ่งโน้มน้าวว่าเขาหรือเธอต้องการที่จะรักษาความบริสุทธิ์เขาหรือเธอก็จะถูกดี ในบางบ้านทุกคนเป็นหงส์ ต่อมาในขณะที่พวกเขาเคลื่อนไหวไปพวกเขาก็เปลี่ยนจากหงส์เป็นนกกระสา พ่อพูดว่า: ลูกทุกคนต้องทำให้ตนเองกลายเป็นผู้ประทานความสุข ทำให้แม้กระทั่งลูกของลูกเองกลายเป็นผู้ประทานความสุข นี่คือการเดินแห่งความทุกข์ ภัยพิบัติมากมายยังคงจะมา ในเวลานั้นลูกจะเห็นว่าผู้คนมากมายแค่โหนดที่ร้อยให้ด้วยความทุกข์ระทมเพราะพ่อมาแล้วแต่พวกเขายังไม่ได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากท่าน แล้วมันก็จะสายเกินไป! พ่อมาเพื่อให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่พวกเขาแต่พวกเขาก็สูญเสียสิ่งนั้นไป ดังนั้นบาบาอธิบายว่า: ลูกต้องนำผู้ที่มั่นคงและเข้มแข็งเท่านั้นมาอยู่เบื้องหน้าบาบาเสมอ ผู้ที่สามารถเข้าใจตนเองและสามารถอธิบายให้ผู้อื่นได้ บาบาไม่ได้เป็นผู้ที่ใครบางคนก็สามารถมาและเหลือบมองดูได้ ไม่สามารถเห็นชีพบาบาได้จากที่ใด ลูกมองเห็นตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกเพียงแค่รู้อยู่ ในทำนองเดียวกันลูกต้องรู้จักดวงวิญญาณสูงสุด หากลูกไม่มีนิมิตที่สูงส่งลูกก็ไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ เมื่อลูกมีนิมิตที่สูงส่งในเวลานี้ลูกจะเห็นยุคทอง และลูกก็จะไปที่นั่นในทางที่ปฏิบัติ ยุคเหล็กจะถูกทำลายเมื่อลูกถึงสภาพที่อยู่เหนือวงจรกรรม อังชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่มองเห็นโลกเท่านั้นโยคะของสติปัญญาของลูกควรจดจ่ออยู่ที่พ่อและโลกใหม่ มีความใส่ใจว่าลูกจะไม่กระทำการกรรมที่เป็นบาปใดๆผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก มีการกระทำที่บริสุทธิ์เสมอ หากลูกมีความเจ็บป่วยใดๆอยู่ภายในตัวลูก จงรับคำแนะนำจากศัลยแพทย์

2. อิทธิพลของมิตรที่ไม่ดีนั้นเป็นลบมาก จงเตือนตัวเองในสิ่งนี้ ทำให้ตนเองและครอบครัวของลูกเป็นผู้ประทานความสุขอย่าได้มีข้ออ้างสำหรับการไม่ศึกษาเล่าเรียน

พร: ขอให้ลูกยกทุกสิ่งที่ลูกมีเพื่องานรับใช้อย่างเป็นทางการที่แผ่ดวงและดวงวิญญาณบุญ
ไม่ว่าลูกจะทำงานรับใช้อะไร จงเฝ้าแต่ทำสิ่งนั้นเพื่อให้คุณประโยชน์ต่อโลก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณบุญที่แผ่ดวงจะคิดว่าพวกเขาควรให้ท่านทุกสิ่งเพื่อประโยชน์ของทุกคน ในทำนองเดียวกันให้ทุกความคิดของลูกมอบให้กับงานรับใช้ อย่าได้มีความปรารถนาที่จะทำบางสิ่งเพื่อตัวลูกเอง จงทำงานรับใช้เพื่อทุกคน งานรับใช้ใดๆที่กลายเป็นอุปสรรคจะไม่กล่าวว่าเป็นงานรับใช้ที่แท้จริง ดังนั้นจง

ปล่อยการทำอะไรบางอย่างเพื่อตัวเอง และรับใช้อย่างเป็นผู้รับใช้ที่แฝงตัวที่แท้จริงและให้ประโยชน์แก่โลกต่อไป

คติพจน์:

อุทิศทุกสิ่งต่อพระเจ้าและลูกจะสัมผัสว่าความยากลำบากนั้นจะเป็นเรื่องที่ย่ายดาย

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ณ เวลานี้ ชีวิตของลูกมีค่ามาก เพราะลูกได้ออกมาจากความมืดดำมืดและเข้าไปสู่ความไม่มีมืดดำมืด ลูกรู้ว่าลูกคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์แก่โลกนี้
- คำถาม:** ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อด้วยการใช้ความเพียรพยายามใด?
- คำตอบ:** ด้วยการรักษาสายตาของความเป็นพี่น้องไว้อย่างสม่ำเสมอและซัจจิตสำนึกทั้งหมดของความเป็นหญิงและชายออกไปที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์อย่างเต็มที่ในมรดกของพ่อ อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องยากมากที่จะซัจจิตสำนึกและสายตาของหญิงและชาย สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อ ลูกก็จะได้รับมรดก เพียงผู้ที่กลับมาสะอาดประจักษ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยก็มาถึง...

โอมชาน ลูกๆ รู้ว่า “โอม” หมายถึงฉันคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของฉัน เวลาที่ลูกรู้จักละคร วงจรโลก และพ่อผู้ที่มีความรู้ของวงจรโลกนี้ ลูกเรียกผู้เดียวที่มีความรู้ของวงจรโลกว่าผู้สร้าง ไม่มีใครรู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน แม้ว่าจะมีผู้รู้บันทึกและนักปราชญ์ที่ยิ่งใหญ่ที่ภูมิในความรู้ของพวกเขามากมายแค่ไหน ก็ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่รู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาพูดถึงความรู้ กราบไหวบูชา และการวางเฉย มีทั้งสามสิ่งนี้ในเวลานี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย ชันยาสซีมีการวางเฉยต่อครอบครัวของเขา พวกเขาที่มีความอิจฉาเกี่ยวกับการมีสถานภาพที่สูงหรือต่ำเช่นกัน พวกเขาทำเรื่องยุ่งวุ่นวายอย่างมากเกี่ยวกับคนที่ เป็นของสกุลชั้นสูงและคนอื่นที่เป็นของสกุลชั้นกลาง แม้กระทั่งที่กุ่มภาเมล่าก็มีการโต้เถียงกันอย่างมาว่าพาหนะของใครควรจะได้ไปก่อน พวกเขาต่อสู้กันเองอย่างมากเนื่องจากสิ่งนี้และตำรวจก็ต้องมาและแยกพวกเขาออกจากกัน นี่ก็เป็นจิตสำนึกที่เป็นร่างด้วยใช่ไหม? มนุษย์ทั้งหมดในโลกมีสำนึกที่เป็นร่าง เวลาที่ลูกต้องกลับมาเป็นร่างเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: จงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์และมีอัลลอยปะปนในตนเอง มันคือดวงวิญญาณคือที่กลับมาสะอาดประจักษ์และตาโมประจักษ์ ดวงวิญญาณเป็นเช่นไรร่างกายที่เขารับก็จะเป็นอย่างนั้น ดวงวิญญาณของกฤษณะมีความสวยงาม และดังนั้นร่างกายของเขาก็สวยงามมากเช่นกัน ร่างกายของเขามีแรงดึงดูดอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์มีแรงดึงดูดนั้น ค่ายกย่องของลักษมีและนารายณ์ไม่มากเท่ากับค่ายกย่องของกฤษณะ เพราะกฤษณะเป็นเด็กเล็กที่บริสุทธิ์ ที่นั่นเช่นกันพวกเขากล่าวว่าเด็กและมหาดมมีความหัดเทียมกัน แม้กระนั้นมหาดมก็ละทิ้งกิเลสหลังจากที่เขาได้ประสบการณชีวิต พวกเขา มีความระอาต่อสิ่งนั้น ในขณะที่เด็กนั้นบริสุทธิ์อยู่แล้ว พวกเขาถือได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และสูงส่ง ดังนั้นพ่ออธิบายว่าชันยาสซีของหนทางสันโดษได้ให้การคำนับบางอย่าง เช่นที่เมื่ออาคารได้แก่ลงครึ่งหนึ่งก็ได้มีการบูรณะปรับปรุงขึ้นมาใหม่เช่นกัน ชันยาสซีก็ได้บูรณะบาริตาจากความรู้ของเขาและทำให้บาริตานั้นคงอยู่ได้ ไม่มีดินแดนอื่นใดที่สามารถบริสุทธิ์และมั่นคงได้เท่ากับบาริตา เวลาที่พ่อเตือนลูกๆ ถึงผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ท่านคือพ่อครูและครู ในกิตะมีการเขียนไว้ว่าพระเจ้ากฤษณะพูด ลูกจะเรียกเขาว่าบาบาหรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไหม? เมื่อผู้คนเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาที่ไม่ได้จดจำกฤษณะ; พวกเขาทำสิ่งจาดจำระลึกถึงพระเจ้า และแล้วพวกเขาก็พูดว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามของสิดา รามของตระกูล Raghav มีความสับสนอย่างมากมาย! พ่อพูดว่า: พ่อมาและบอกลูกๆ อย่างถูกต้องแม่นยำถึงสาระของพระเวทและคัมภีร์ราลา สิ่งแรกและสิ่งหลักที่ท่านอธิบายคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกทุกคนคือพี่น้องเพศชาย และแล้วเมื่อเป็นลูกของบราห์มาลูกคือลูกสาวและลูกชาย ดังนั้นลูกจึงเป็นพี่น้องหญิงชาย เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ดังเดิมแล้วดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย เมื่อพวกเขาเข้ามาในร่างกายพวกเขาก็กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ผู้คนไม่มีสติปัญญาที่จะเข้าใจแม้แต่สิ่งนี้ ท่านคือพ่อของพวกเราดวงวิญญาณ ดังนั้นพวกเราจึงเป็นพี่น้องกัน ท่านจะอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่งได้อย่างไร? มีเพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับมรดก พ่อไม่สามารถได้รับมรดก ลูกๆ ก็ได้รับมรดกของเขาจากพ่อ บราห์มาก็เป็นลูกของชีพบาบาเช่นกัน เขาก็ได้รับมรดกจากผู้เดียวนั้นด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นหลานของท่าน ลูกมีสิทธิ์นั้นด้วย ในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหลายคือบุตรชาย แล้วเมื่อลูกเข้าไปในร่างกาย ลูกก็กลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ควรที่จะมีสายตาของความเป็นพี่น้องอย่างสม่ำเสมอ ซัจจิตสำนึกของความเป็นหญิงและชายทั้งหมดออกไป เมื่อทั้งชายและหญิงพูดว่า: “โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ!” นั่นก็หมายความว่าพวกเขาเป็นพี่น้องหญิงชาย เมื่อพ่อมาและสร้างสิ่งสร้างในยุคบรรจบ

พบกันลูกคือพี่น้องหญิงชาย อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องยากมากที่จะขจัดสายตาของความเป็นหญิงและชายออกไป พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกนี้ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่างสม่ำเสมอ และลูกจะกลับมาสะโตประธาน จนกว่าลูกกลับมาสะโตประธานแล้วเท่านั้น มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถเข้าไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตได้ ชันยาสซีลาฯ ไม่เคยแสดงวิธีการนี้แก่ลูก พวกเขาไม่เคยพูดว่า: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อเน้นเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงส่ง คนอื่นๆทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณ แต่ท่านลูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ พ่อมาเพื่อลูกๆ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะพูดกับลูกๆพ่อจึงต้องการปาก ทุกวันนี้เกามุข (ปากของวัว) ก็ได้มีการวางไว้ในทุกแห่ง แล้วพวกเขาก็กล่าวว่าน้ำทิพย์นั้นออกมาจากเกามุข ในความเป็นจริงแล้ว ความรู้ลูกเรียกว่าน้ำทิพย์ น้ำทิพย์ของความรู้ออกมาจากปาก ไม่ใช่เป็นเรื่องของน้ำ ผู้นี้ (บราห์มา)คือแม่วัว บาบาได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อได้ทำให้ลูกเป็นของท่านโดยผ่านผู้นี้ ความรู้ออกมาจากเขา พวกเขาแกะสลักสัญลักษณ์รูปวัวจากหินและทำปากที่ให้น้ำไหลออกมาได้ นั่นคือประเพณีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ถึงสิ่งต่างๆอย่างถูกต้องแม่นยำ เป็นลูกๆกุมารที่ยิงลูกธนูไปที่ปิซัมปีตามะ ฯลฯ ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี ดังนั้นกุมารีต้องเป็นของใครบางคนอย่างแน่นอน มีวัดให้กับทั้งอัครกุมาร (กิงกุมาร) และกุมารี วัดเป็นอนุสรณ์ในทางปฏิบัติของลูกใช่ไหม? เวลานั้นพ่อหนึ่งท่าน และอธิบายว่า เมื่อลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี จึงไม่สามารถมีการก่ออาชญากรรมใดได้ มิฉะนั้นก็จะมีการลงโทษที่รุนแรง เมื่อลูกกลับมาสำนึกเป็นร่าง ลูกก็ลืมว่าลูกคือพี่น้องหญิงชายกัน ผู้้นั้นคือบีเค และลูกก็คือบีเค ดังนั้นจึงไม่สามารถมีสายตาของกิเลสได้ อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่เป็นของชุมชนปีศาจไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มีกิเลส ดังนั้นเขาจึงได้สร้างอุปสรรค ลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารีเวลานี้ได้รับมรดกจากพ่อ ลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ และกลับมาบริสุทธิ์ นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดนของความตายที่มีกิเลสนี้ ไม่มีใครรู้อะไรเช่นกัน ไม่มีกิเลสในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พวกเขาถูกเรียกว่าสะโตประธานและปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่ผู้คนที่นี่ตาโมประธานและมีกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาร้องเพลงด้วยเช่นกันว่าเหล่าเทพปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ และพวกเขาเองคือคนบาปที่มีกิเลส พวกเขากราบไหว้บูชาผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เหล่านั้น พ่อได้อธิบายว่า: ลูกชาวบาร์ตเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จากนั้นลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ในปัจจุบันความเลื่อมใสศรัทธามีผลกระทบอย่างมาก มีอิทธิพลอย่างมาก ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าและพูดว่า: โปรดมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเราแก่พวกเรา สภาพของพวกเขาก็เป็นอย่างไรโดยการทำความเลื่อมใสศรัทธา? พ่ออธิบายว่ามีสี่คัมภีร์ศาสนาหลัก หนึ่งในศาสนาเทพและที่รวมอยู่ในนั้นคือบราห์มิน เทพ และนักรบ; มีทั้งสามอยู่ในนั้น พ่อก่อตั้งศาสนาบราห์มิน ลูกบราห์มินคือลูกของยุคบรรจบพบกัน เวลานั้นลูกบราห์มินกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกกลายเป็นบราห์มินแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ บราห์มินเหล่านั้นคือผู้ที่มีกิเลส พวกเขามาและก้มลงให้กับลูกๆบราห์มินและพูดนมัสตกับลูก พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่า: ขอคารวะต่อบราห์มินและเทพ เพราะพวกเขาเข้าใจว่าลูกคือลูกของบราห์มาและพวกเขาเองไม่ใช่ลูกของบราห์มา เวลานั้นลูกคือลูกของบราห์มา ทุกคนจะคารวะลูก และจากนั้นลูกก็กลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี แล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพกุมารและกุมารี ชีวิตในปัจจุบันนี้ของลูกมีค่ามาก เพราะลูกได้รับการจดจำว่าเป็นแม่ของโลก ลูกได้ออกมาจากความมีขีดจำกัดและไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าลูกคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์แก่โลกนี้ ดังนั้นลูกแต่ละคนคือแม่ของชาวโลกหรือพ่อของชาวโลก ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมากในรณนี้ พวกเรามาเพื่อรับใช้พวกเขาทางจิตวิญญาณ เราจะทำให้พวกเขาเป็นชาวสวรรค์อย่างแน่นอน ลูกคือกองทัพ สิ่งนี้เรียกว่าสนามรบด้วยเช่นกัน ยาดาวาส, ฆราวาส และพินดาवास ทั้งหมดนี้อยู่ด้วยกัน พวกเขาทุกคนคือพี่น้องกัน ลูกไม่ได้ต่อสู้รบกับพี่น้องหญิงชายของลูกแต่สู้กับบราวัน ลูกอธิบายแก่พี่น้องหญิงชายของลูกเพื่อเปลี่ยนพวกเขาจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่ออธิบายว่า: ลูกต้องละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูกด้วย นี่คือการแก้ พวกเขาคงได้สร้างเขื่อนและลำคลองที่ใหญ่โตเช่นนั้นเนื่องจากไม่มีน้ำ ประชากรได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก ในยุคทองมีลูกจำนวนน้อยมาก แม่น้ำก็มีปริมาณน้ำอยู่มากมาย มีอาหารมากมายด้วยเช่นกัน เวลานั้นมีผู้คนนับพันล้านที่บนโลกนี้ ในตอนเริ่มต้นมีเพียงเก้าแสนถึงหนึ่งล้านคนทั่วโลก ในเวลานั้นไม่มีแผ่นดินอื่นใด มีลูกๆ เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่น ลูกไม่จำเป็นต้องไปที่อื่นใด ที่นั่นเป็นฤดูใบไม้ผลิอยู่ตลอดเวลา แม้แต่ฤดูร้อนทั้งห้าก็ไม่สร้างความยากลำบากใดๆแก่ลูก พวกมันอยู่ในระเบียบ ไม่มีเรื่องของความทุกข์ นั่นคือสวรรค์ เวลานั้นคือรณที่สุดขีดที่เริ่มขึ้นในช่วงกลางของวงจร เมื่อเหล่าเทพตกไปสู่หนทางบาปที่อาณาจักรของบราวันได้เริ่มขึ้น ลูกเข้าใจว่าพวกเขากลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่มีมงกุฎสองชั้น จากนั้นก็กลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎชั้นเดียว มงกุฎแห่งแสงคือสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ของยุคทอง เหล่าเทพทั้งหมดล้วนบริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีใครบริสุทธิ์ ทุกคนยังคงเกิดจากบาปต่อไป เหตุนี้เองจึงเรียกว่าโลกที่เสื่อมทราม ยุคทองคือโลกที่สูงส่ง กิเลสนั้นเรียกว่าเสื่อมทราม ลูกๆรู้ว่ามิหนทางครอบครัวยุคทองและเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นโลกกำลังกลับมาบริสุทธิ์และสูงส่ง วงจรโลกยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆใช่ไหม? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่าพระเจ้าให้

แรงบันดาลใจ แรงบันดาลใจหมายถึงความคิด ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจที่นี่ พ่อพูดว่า: พ่อต้องรับการคำจูนของร่างกาย พ่อจะให้คำสอนแก่ลูกโดยที่ไม่มีปากได้อย่างไร? เคยมีการให้คำสอนด้วยแรงบันดาลใจหรือ? พระเจ้าไม่ได้ทำสิ่งใดด้วยแรงบันดาลใจ พ่อสอนลูกๆ การศึกษาเล่าเรียนไม่สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยแรงบันดาลใจ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกได้ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ บางคนพูดว่าท่านคือสัญลักษณ์ลึกลับ ในขณะที่ผู้อื่นพูดว่าท่านคือแสงที่คงอยู่ตลอดไป บางคนพูดว่าธาตุมหาธาตุคือพระเจ้า มีบราห์มัญญะและหัตวาญญะ(ผู้ที่มีความรู้ของธาตุมหาธาตุ) ในคัมภีร์พวกเขาแสดงให้เห็นถึง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ไว้ หากจะมี 8.4 ล้านชาติเกิด ระยะเวลาของวงจรก็จะยาวนานมาก ไม่สามารถมีการคำนวณที่ถูกต้องแม่นยำได้ พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี พ่อพูดว่า: ทั้งวงจรโลกคือ 5,000 ปี เพื่อที่จะใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด ลูกต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานมาก! คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: พ่อมาและอธิบายสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือองค์ประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงพ่อด้วยสิ่งนั้น เมื่อพ่อมาเท่านั้น ที่พ่อจะพาทุกคนกลับไปกับพ่อ ลูกเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ทำให้พวกเราบริสุทธิ์และพาพวกเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ด้วยเถิด ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อแสวงหาพ่อ? พวกเขาไปไกลมาก ขึ้นไปบนภูเขา ฯลฯ ทุกวันนี้มีวัดที่ว่างเปล่าอยู่มากมายซึ่งไม่มีใครไปเยี่ยมเยือน เวลานี้ลูกๆ รู้จักชีวิตประวัติของพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เมื่อพ่ออายุ 60 ปี เขาก็จะมอบทุกสิ่งแก่ลูกๆ ของเขาและไปสู่การปลดเกษียณ ระบบนั้นก็มาจากเวลานี้ด้วยเช่นกัน เทศกาลเหล่านั้นทั้งหมดยังอ้างอิงถึงเวลานี้ด้วย ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน หลังจากกลางคืนก็จะมีกลางวัน ในเวลานี้มีความมืดมิดที่สุด มีเพลงที่ร้องว่า: เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ปรากฏขึ้นมา ความมืดมิดทั้งหมดของความไม่รู้ก็จะถูกขจัดไป เวลานี้ลูกๆ รู้จักพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแล้ว เช่นที่พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน ลูกๆ ได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ลูกได้รับเพียงมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อทางโลกของลูกเท่านั้นซึ่งให้ความสุขเพียงชั่วคราว ศันยาสชี้พูดว่าความสุขนั้นเป็นเหมือนมุลกา” พวกเขาไม่สามารถที่จะมาที่นี่เพื่อทำความเพียรพยายามสำหรับความสุขได้ พวกเขาคือหฺรโยติ ลูกคือ ราชาโยติ ลูกมีโยคะกับพ่อ ในขณะที่พวกเขามีโยคะกับธาตุมหาธาตุ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมามีชีวิต จงทำให้สายตาของลูกม่นคงที่ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย และในฐานะที่เป็นลูกของพ่อบราห์มาลูกทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายต้องได้รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์และสะอาด ประทาน ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่าง

2. กลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้และให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ทุกคนและนำพวกเขาออกจากความมืดมิด ทำงานรับใช้ทางจิตแก่ผู้คนซึ่งเป็นชาวนรกและทำให้พวกเขาเป็นชาวสวรรค์

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นอมตะและไม่สูญสลายด้วยความคิดที่มุ่งมั่นเดียวของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น

สภาพของลูกๆ ที่มีความคิดที่มุ่งมั่นว่าจะเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นจะกลับมาสมาเสมอและมั่นคงโดยอัตโนมัติและอย่างง่ายดาย เมื่อพวกเขามีความมุ่งมั่นนี้เส้นด้ายที่ไม่สูญสลายของความสัมพันธ์ทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้น และพวกเขาจะได้รับพรของการเป็นอมตะอย่างสม่ำเสมอและไม่สูญสลาย ด้วยการมีความคิดที่มุ่งมั่นนี้พวกเขาจะได้รับสิทธิ์พิเศษสำหรับความพยายามของพวกเขา ผู้ที่มีทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวจะได้รับบรรลุลผลทั้งหมดโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ให้ความคิด คำพูดและการทำทั้งหมดเท่าเทียมกัน และแล้วเมื่อนั้นลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นผู้เพียรพยายามที่สูงส่ง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, ลูกต้องตายในขณะที่มีชีวิตจากโลกเก่าและร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน ดังนั้นละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างและกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกที่เป็นผู้เพียรพยายามที่ดีมาก?
- คำตอบ:** ผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามที่ดีจะตื่นแต่เช้าตรู่และฝึกฝนที่จะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อผู้เดียว เป้าหมายของพวกเขาคือไม่จดจำผู้มีร่างกายแต่จดจำพ่อและวงจรรของ 84 ชาติเกิดอย่างสม่ำเสมอ นี่คือโชคที่มีหัตถ์กรรมเช่นนั้น!

โอมซานติ เวลาที่ลูกๆ ได้ตายในขณะที่มีชีวิตแล้ว ลูกตายอย่างไร? ลูกได้ละทิ้งสำนึกของร่างกายและดังนั้นมีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่เหลืออยู่ ร่างกายลูกทำลาย แต่ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย พ่อพูดว่า: ในขณะที่มีชีวิต จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดแล้วลูกดวงวิญญาณจะกลับมามีรูปสัทธิ ตราบจนกระทั่งดวงวิญญาณจะกลับมามีรูปสัทธิอย่างสมบูรณ์ไม่เช่นนั้นเขาจะไม่สามารถได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ได้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมามีรูปสัทธิเขาก็จะร่างเก่าของเขาโดยอัตโนมัติเหมือนกับงูที่ลอกคราบผิวหนังของมันโดยอัตโนมัติ ความผูกพันยึดมันถูกตัดขาดลง มันรู้ว่าเมื่อมันได้รับหนังใหม่ หนังเก่าก็จะถูกขจัดออกไป ลูกแต่ละคนมีสติปัญญาของลูกเอง เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิตจากโลกเก่าและจากร่างเก่าของลูก จากนั้นเมื่อออกจากร่างกายของลูกแล้วลูกจะกลับไปยังสถานที่ใด? กลับไปยังบ้านของลูก ก่อนอื่นใดจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง: นั่นคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา เวลาที่ฉันเป็นของท่าน ฉันได้ตายในขณะที่มีชีวิตแล้ว เวลาที่ลูกๆ ดวงวิญญาณได้รับคำสั่ง: จดจำฉัน, พ่อของลูก แล้วลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน การฝึกฝนของการจดจำระลึกถึงนี้จะต้องมั่นคง ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา, ท่านมาแล้วและดังนั้นพวกเราจะเป็นของท่านเท่านั้น ดวงวิญญาณเป็นเพศชายไม่ใช่เพศหญิง มีคำกล่าวเสมอว่า: พวกเราคือพี่น้องเพศชาย ลูกจะไม่วันพูดว่าลูกทั้งหมดคือพี่สาวน้องสาว ลูกทั้งหมดคือบุตรชาย ลูกๆ ทั้งหมดซึ่งเป็นบุตรชายจะได้รับมรดก หากลูกเรียกตนเองว่าลูกสาว ลูกจะได้รับมรดกของลูกอย่างไร? ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องกันเป็นเพศชาย พ่อบอกทุกคนว่า: ลูกๆ ทางจิตจงจดจำพ่อ! ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนและลึกซึ้งอย่างยิ่งและต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกๆ ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่มั่นคงได้ ชันยาสวี่ได้ให้ตัวอย่างไว้ว่า มีใครบางคนลูกบอกให้พูดกับตนเองว่า: ฉันเป็นควาย ฉันเป็นควาย ด้วยการพูดเช่นนั้นบุคคลนั้นก็คิดว่าเขากลายเป็นควาย อันที่จริงแล้วไม่มีใครกลายเป็นควายจริงๆ พ่อพูดว่า: พิจารณาตัวเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครในบรรดาพวกเราที่มีความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เหตุนี้เองพวกเราจึงพูดสิ่งต่างๆ เช่นนั้น เวลาที่ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นคือดวงร่างเก่าและรับร่างใหม่ ผู้คนพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงดาวที่อาศัยอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก อย่างไรก็ตามแล้วพวกเขาก็บอกว่าดวงวิญญาณเป็นรูปนิ้วหัวแม่มือ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างดวงดาวและนิ้วหัวแม่มือ! พวกเขายังทำซาลิเกรมจากดินเหนียวด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถใหญ่มาก เป็นเพราะมนุษย์มีสำนึกที่เป็นร่างที่พวกเขาทำสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ในรูปที่หยาบ ประเด็นทั้งหมดเหล่านี้คือประเด็นที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ผู้คนทำความเข้าใจผิดที่กล่าวถึงในสันโดษในมุมเล็กๆ แห่งหนึ่ง ลูกแต่ละคนต้องอยู่ในครอบครัวของลูกและดำเนินธุรกิจของลูกต่อไปลา ในขณะที่ทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ฉัน, พ่อของลูกเป็นจุดเล็กๆ ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพ่อนั้นจะใหญ่กว่านี้ พ่อมีความรู้ทั้งหมด ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเหมือนกันทุกประการ เพียงแค่ท่านเรียกว่าเป็นสิ่งสูงสุด สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อพูดว่า: พ่อเป็นอมตะ หากพ่อไม่เป็นอมตะ พ่อจะชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อจะเรียกลูกว่า: “ลูกๆ ที่แสนหวาน” ได้อย่างไร? เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง พ่อมาและทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ต้องใช้ความพยายามอย่างมากในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! อย่าได้จดจำใครอื่น! มีโยคีหลายประเภทในโลกนี้ เมื่อเด็กสาวได้หมั้นหมาย โยคะของเธอก็จะอยู่กับคู่หมั้นของเธอ ก่อนหน้านั้นโยคะของเธอไม่ได้เชื่อมโยงกับเขา เมื่อเธอได้เห็นคู่หมั้นของเธอแล้ว เธอก็จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงเขา เวลาที่พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างดี ลูกๆ ที่มีความเพียรพยายามอย่างดีมากจะตื่นแต่เช้าและฝึกฝนที่จะคงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนทำความเข้าใจผิดที่กล่าวถึงในสันโดษในมุมเล็กๆ แห่งหนึ่ง พวกเขาคิดว่าเฉพาะตนเอง แม้ว่าพวกเขาจะสักการะบูชาหนุมานเป็นอย่างมาก แต่พวกเขาก็ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับหนุมาน พ่อมาและอธิบาย: สติปัญญาของลูกกลายเป็นเหมือนลิง เวลาที่ลูกจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง

หนึ่ง นี่คือโลกที่ตาโมประธานและโมบริสุทธ์ เวลานี้ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่ออยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ร่างนี้เป็นของดาด้านี้ พ่อไม่ได้มีชื่อทางร่างกาย ชื่อของพ่อคือชีวาผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกรู้ว่าชีวาบาบาผู้ให้คุณประโยชน์มาและเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ท่านนำมาซึ่งคุณประโยชน์มากมาย ท่านทำลายนรกโดยสิ้นเชิง สิ่งสร้างของสวรรค์กำลังเกิดขึ้น ในเวลานี้ด้วยประชาธิปไตยบราห์มา ลูกคือลูกที่เกิดจากปากของประชาธิปไตยบราห์มา ในขณะที่กำลังก้าวหน้าไป จงเตือนกันและกัน: มานมานะบาฟ! พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธ์ใช่ไหม? พวกเขาเขียนโดยไม่ตั้งใจว่าพระเจ้ากฤษณะพูด แทนที่จะเป็นพระเจ้าชีวาพูด พระเจ้าไม่มีตัวตน ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของท่านคือชีวา ชีวาได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก ผู้คนสวดภาวนา: ชีวาแห่งคาลิ พวกเขาได้ให้ชื่อต่างๆแก่ท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างวัดหลายแห่งให้แก่ท่านเพื่อหารายได้ของเขาเอง ชื่อดั้งเดิมของท่านคือชีวา อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ให้ชื่อแก่ท่านว่าโสมนาถ (เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ผู้เดียวที่ได้ให้น้ำทิพย์แก่ลูกดื่มด้วยเช่นกัน ท่านให้ความมั่งคั่งของความรู้แก่ลูก เมื่อลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกก็ใช้เงินไปอย่างมากมาใช้ในการสร้างวัดให้กับท่าน เป็นเพราะท่านได้ให้น้ำทิพย์เช่นนั้นแก่ลูก พร้อมกับเจ้า(ลอร์ด)แห่งน้ำทิพย์ก็ต้องมีเลดีของน้ำทิพย์ (โสมนาถนี่) เช่นกัน ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น ดังนั้นลูกทั้งหมดคือลอร์ดและเลดีแห่งน้ำทิพย์ ลูกจะไปสู่โลกยุคทอง จะมีก้อนอิฐทองคำที่นั่น ไม่เช่นนั้นจะมีการสร้างผนังกำแพงอะไรได้ยังไง? เนื่องจากมีทองคำมากมายที่นั่นจึงถูกเรียกว่าโลกยุคทอง นี่คือนิคมของเหล็กและหิน เพียงแค่ได้ยินชื่อ “สวรรค์” ปากของลูกก็เริ่มน้ำลายสอ นอกจากนี้ยังมีวิษณุในสองรูปด้วยเช่นกันคือลักษมีและนารายณ์ พวกเขาแยกเป็นรายบุคคล ลูกกำลังกลายเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ ในปัจจุบันลูกอยู่ในดินแดนของราวัน เวลานี้พ่อพูดว่า: เพียงแค่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้น, พ่อของลูก พ่ออยู่ในอาณาเขตสูงสุดและลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกยากลำบากแต่อย่างใด ทั้งหมดนี้ง่ายดายอย่างมาก แต่ใช่, ราวันศัตรูของลูกกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก เขาสร้างอุปสรรค ไม่มีอุปสรรคใดๆในความรู้ ในการจดจำระลึกถึงที่มีอุปสรรค มายาทำให้ลูกลืมที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงข้าแล้วข้าเล่า เธอทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและหยุดลูกจากการจดจำพ่อ การต่อสู้รบราณีเกิดขึ้น พ่อพูดว่า: ลูกคือคาร์มาโยคี อัชชะ หากลูกไม่สามารถจดจำพ่อในระหว่างวันได้ จงจดจำพ่อในเวลากลางคืน หากลูกฝึกฝนสิ่งนี้ในเวลากลางคืนมันจะมีประโยชน์ในช่วงระหว่างวัน มีสำนึกอยู่เสมอลูกกำลังจดจำพ่อ ผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อและวงจรของ 84 ชาติเกิด นั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูกเช่นกัน บอกผู้อื่นเช่นกันว่า: พี่น้องหญิงชาย เวลานี้ยุคเหล็กกำลังจะจบสิ้นลงแล้วและยุคทองกำลังจะมาถึง พ่อมาแล้วและกำลังสอนพวกเราราชาโยคะสำหรับยุคทอง หลังจากยุคเหล็ก ยุคทองต้องมา อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ผู้คนในสภาพที่ปลดเกษียณก็มีความเป็นมิตรกับชั้นยาสซี การอยู่ในสภาพการปลดเกษียณหมายถึงไม่มีความจำเป็นต้องพูดอะไร ดวงวิญญาณคงอยู่อย่างนิ่งเงียบ ดวงวิญญาณไม่สามารถที่จะหลอมรวมไปได้ ไม่มีนักแสดงคนใดสามารถออกมาจากละครนี้ได้ พ่อบอกลูกแล้วด้วยเช่นกันว่าอย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว แม้ว่าลูกจะเห็นทุกคน ลูกจะต้องไม่จดจำพวกเขา โลกเก่าที่กำลังจะถูกทำลาย โลกเก่าเป็นสุสานใช่ไหม? ซากศพเคยได้รับการจดจำหรือไม่? พ่อพูดว่า: พวกเขาทั้งหมดตายไปแล้ว พ่อมาเพื่อทำให้ผู้ที่โมบริสุทธ์กลับมาบริสุทธ์และพาพวกเขากลับบ้าน ร่างกายทั้งหมดที่ลูกเห็นที่นี้จะถูกทำลาย เวลานี้ระเบิดและอื่นๆที่ทรงพลังอย่างมากมีการผลิตขึ้น พวกเขาพูดว่า: ในขณะที่กำลังนั่งที่นี้พวกเราสามารถวางระเบิดลงตรงตำแหน่งที่เราตั้งเป้าหมายไว้อย่างถูกต้อง เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าได้มาและสอนราชาโยคะเพื่อโลกใหม่แก่ลูก นี่คือนิคมมหาภารตะเดียวกันที่มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ พระเจ้าได้มาเพื่อทำการสร้างและการทำลายล้างอย่างแน่นอน ภาพเหล่านี้ชัดเจนมาก ลูกมีนิมิต: นี่คือนิคมที่เราจะเป็น การศึกษาเล่าเรียนทั้งหมดของโลกนี้จะจบสิ้นที่นี้ ไม่มีความจำเป็นต้องมีหมอนหรือหมวกกฎหมายที่นั่น ลูกได้รับมรดกของลูกสำหรับที่นั่นจากที่นี้ ผู้ที่มีทักษะและความสามารถพิเศษทั้งหมดที่นี้จะนำสิ่งเหล่านั้นไปกับพวกเขาที่นั่น จะมีช่างก่อสร้างที่ดีเยี่ยมชั้นหนึ่งที่จะสร้างทุกสิ่ง จะมีตลาด(บาซาร์) ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งจะยังคงดำเนินต่อไป พวกเขาจะนำภูมิปัญญาอะไรก็ตามที่พวกเขาได้เรียนรู้มาจากที่นี้ไปที่นั่น พวกเขาเรียนรู้ทักษะและความสามารถพิเศษมากมายผ่านวิทยาศาสตร์ สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ที่นั่น พวกเขาจะเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกจะไม่ใช่ส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกได้มาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในบัลลังก์ของมามาและบาบา ดังนั้นทำตามศรัทธาที่พ่อให้ลูก ศรัทธาชั้นหนึ่งที่พ่อให้ลูกคือ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! บางครั้งโชคของใครบางคนก็เปิดออกในทันที ใครคนใดคนหนึ่งกลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น บาบาบอกลูกกุมาริว่า: โดยการแต่งงานในเวลานี้ ลูกจะทำลายตนเองโดยสิ้นเชิง อย่าได้ตกลงไปในท่อน้ำทิ้ง! ลูกจะไม่ฟังพ่อหรือ? ลูกไม่ต้องการที่จะกลายเป็นจักรพรรดินีแห่งสวรรค์หรือ? สัญญากับตนเองว่าลูกจะไม่มีวันกลับไปสู่โลกนั้น ลูกจะไม่มีวัน แม้แต่จะจดจำโลกนั้น มีใครเคยจดจำสุสานหรือไม่? ที่นี้ลูกพูดว่า: ยิ่งฉันออกจากร่างนี้เร็วเท่าไร ฉันก็จะไปสวรรค์ได้เร็วขึ้นเท่านั้น 84 ชาติเกิดของเราเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว เวลานี้เรากำลังไปที่บ้านของเรา บอกผู้อื่นถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน

ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้อาณาจักรของยุคทองแก่ลูก พาหนะนี้มีความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยเช่นกัน บางครั้งบัพและดาดาก็มีการสนทนาทางจิตระหว่างกัน บาบานี้ (บราห์มา) พูดว่า: บาบา ให้พรฉันด้วย! ให้อย่างอย่างแก่นสำหรับการไถ่หรือจบสิ้นการไถ่ด้วยเวทมนตร์ ชีพบาบาตอบว่า: ไม่! ลูกต้องผ่านความทุกข์ทรมานนั้น เพราะพ่อใช้พาหนะนี้ของลูก พ่อจึงให้บางสิ่งแก่ลูกเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น แต่นั่นคือบัญญัติกรรมของลูก บางสิ่งบางอย่างก็จะยังคงเกิดขึ้นเรื่อยๆจนถึงเวลาสุดท้าย หากพ่อจะให้พรลูก พ่อก็ต้องให้พรแก่ทุกคน หากลูกสาวคนหนึ่งที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นในวันนี้จะต้องประสบอุบัติเหตุทางรถไฟวันพรุ่งนี้แล้วตายไป บาบาก็จะพูดว่า: นี่เป็นละคร ลูกจะไม่ถามว่า: ทำไมบาบาถึงไม่เตือนเธอก่อนล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งนั้น? นั่นไม่ใช่กฎ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ พ่อไม่ได้มาเพื่อบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งอื่นๆเหล่านั้น ลูกต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกเอง ไม่มีเรื่องของพรใดๆในสิ่งนั้น หากลูกต้องการสิ่งนั้นให้ไปหาซันยาสิ! บาบาเพียงแค่บอกสิ่งเดียวแก่ลูก ลูกเรียกหาพ่อให้มาและพาลูกออกจากนรกไปสู่สวรรค์ ผู้คนร้องเพลงว่ารามและสีดาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาเข้าใจผิดทุกสิ่ง พวกเขา ยกย่องรามและร้องเพลงเกี่ยวกับราม บาบาพูดว่า: ลูกสูญเสียเงินไปอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีเพลงที่ร้องว่า “ดูสิว่าเกิดอะไรขึ้นกับโลกนี้ของคุณ” พวกเขาได้ทำรูปปั้นของเหล่าเทพ แล้วกราบไหว้บูชาและนำรูปปั้นเหล่านั้นไปจมลงในทะเล เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้สูญเสียเงินไปมากมายแค่ไหน ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ทุกสิ่งถูกกำหนดไว้แล้ววินาทีต่อวินาที สิ่งเดียวกันนี้จะซ้ำรอยทุกวงจร ละครนี้ต้องเข้าใจกันเป็นอย่างดี อัจชะ หากลูกไม่สามารถจดจำได้มากนัก พ่อก็บอกว่า: เพียงแค่จดจำอัลฟาและเบต้า, พ่อและมรดก ลูกควรมีความซาบซึ้งอยู่ว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรในขณะที่ยวนไปรอบวงจร อธิบายสิ่งนี้กับผู้อื่นด้วยการใช้รูปภาพเหล่านี้ สิ่งนี้ง่ายมาก นี่คือการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆทางจิต เป็นเพียงกับลูกๆเท่านั้นที่บาบามีการสนทนาทางจิต ท่านไม่สามารถมีการสนทนากับใครอื่นได้ พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง พ่อเตือนลูก: ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว การเกิดของลูกนั้นเป็นมนุษย์เสมอ เช่นที่พ่อออกคำสั่งว่าลูกจะต้องชั่งแวงในกิเลส ในทำนองเดียวกันท่านก็ออกคำสั่งห้ามไม่ให้ใครก็ตามร้องไห้ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครร้องไห้ในยุคทองและยุคเงิน แม้แต่เด็กเล็กๆก็ยังไม่ร้องไห้ มันเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับทุกคนที่จะร้องไห้ นั่นคือโลกที่ทุกคนอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนั้นที่นี่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แทนที่จะร้องขอพรจากพ่อ จงชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เข้าใจละครนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ
2. ในขณะที่มองเห็นโลกเก่านี้ อย่าได้จดจำสิ่งใด กลายเป็นคาร์มาโยคี ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้ร้องไห้

พร: ขอให้ลูกนำความตั้งใจที่บริสุทธิ์และความปรารถนาที่สูงส่งมาใช้สำหรับทุกดวงดวงวิญญาณและกลายเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่มีสติปัญญาของหงส์ การมีสติปัญญาที่เป็นหงส์หมายถึงการมีความคิดที่บริสุทธิ์และสูงส่งสำหรับทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ ก่อนอื่นใดจงมองเห็นความตั้งใจหรือเจตนาของทุกดวงวิญญาณอย่างชัดเจนแล้วซึมซับสิ่งนั้น อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกซึมซับความไม่บริสุทธิ์ใดๆหรือความตั้งใจที่ธรรมดาสำหรับดวงวิญญาณใดๆ ผู้ที่มีความตั้งใจที่บริสุทธิ์และความปรารถนาอันบริสุทธิ์อยู่เสมอคือหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อพวกเขาเห็นหรือได้ยินสิ่งใดที่ไม่ใช่ความเมตตากรุณาต่อดวงวิญญาณใด พวกเขาจะเปลี่ยนสิ่งที่ไม่ใช่ความเมตตากรุณานั้นด้วยทัศนคติของความเมตตากรุณาของพวกเขา สายตาของพวกเขาสำหรับทุกดวงวิญญาณจะสูงส่งบริสุทธิ์และเปี่ยมด้วยความรัก

คติพจน์: กลายเป็นคงคาแห่งความรักเช่นนั้นซึ่งพอมหาสมุทรแห่งความรักปรากฏให้เห็นโดยผ่านลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความสุขของของโลกลำบากนี้เป็นเพียงชั่วคราเท่านั้นและจะไม่ไปกับลูก เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายคือสิ่งที่ไปกับลูก ดังนั้นสะสมรายได้ที่ไม่สูญสลายของลูก
- คำถาม:** ไม่ได้มีการสอนอะไรแก่ลูกในการศึกษาที่พ่อสอนลูก?
- คำตอบ:** ไม่ได้มีการสอนพลังลึกลับแก่ลูก การอ่านความคิดของใครบางคนคือพลังลึกลับ พ่อไม่ใช่ผู้อ่านความคิด ท่านเรียกว่าเป็นจันจิอันฮาร์(ผู้ที่รู้ความลับทั้งหมด) นั่นคือท่านเต็มไปด้วยความรู้ พ่อมาเพื่อสอนการศึกษาทางจิตนี้แก่ลูกที่จะทำให้ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

โอมซานติ ในบาร์ตผู้คนของบาร์ตร้องเพลงว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดแยกห่างจากกันเป็นเวลานาน เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นพ่อของพวกเราดวงวิญญาณกำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเรา ท่านให้คำแนะนำของท่านเองแก่เราและคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลกแก่เราด้วยเช่นกัน สติปัญญาของใครบางคนมีศรัทธาที่แรงกล้า ในขณะที่คนอื่นมีความเข้าใจเพียงเล็กน้อยตามที่ตามลำดับกันไป ลูกๆ รู้ว่าลูกนั้นคือผู้มีชีวิตและกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นการส่วนตัว มีการร้องเป็นเพลงว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้อยู่แยกจากกันเป็นเวลานาน ไม่มีเรื่องของดวงวิญญาณที่อยู่แยกห่างจากพ่อในขณะที่พวกเขาอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน เป็นเมื่อพวกเขาไปที่นั่นและกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิต (นาร่างกายมาใช้) ที่พวกเขาทั้งหมดแยกห่างจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาแยกห่างจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดและมาที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ก่อนหน้านี้ลูกเคยร้องเพลงนี้โดยที่ไม่เข้าใจความหมายเลย เวลาที่พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายความหมายทั้งหมดนั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกแยกห่างจากพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดและมาที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกคือผู้ที่ได้แยกออกมาก่อนเป็นอันดับแรก ดังนั้นชีพบาบาจึงได้พบปะกับลูกก่อนเป็นอันดับแรก พ่อต้องมาเพื่อลูก ในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกันท่านได้สอนลูกๆ แล้ว ลูกก็กลายเป็นนายของโลก ในเวลานั้นไม่มีแผ่นดินอื่นใด ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นก็เรียกว่าศาสนาเทพ ราชนิกเทพ ทุกคนมีศาสนาของตนเอง มีคำกล่าวว่า: “ศาสนาคืออำนาจ” มีอำนาจในศาสนา ลูกๆ รู้ว่าลัทธิและนารายณ์มีพลังมากเพียงใด ผู้คนของบาร์ตไม่ได้รู้เกี่ยวกับศาสนาของเขาเอง มันไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครก็ตามว่าเป็นศาสนาของพวกเขาเองในบาร์ตอย่างแท้จริง เพราะพวกเขาไม่รู้จักศาสนาของเขาเอง, พวกเขาจึงกลายเป็นคนที่ไร้ศาสนา ด้วยการกลับสู่ศาสนาของลูกเอง ลูกจึงมีพลังกำลังอย่างมากในตนเองที่ลูกสามารถยกภูเขาโยคะหลักและเปลี่ยนเป็นภูเขาโยคะทอง ลูกทำให้บาร์ตกลายเป็นภูเขาทองคำ ที่นั่นเหมือนเต็มไปด้วยทองคำ มีภูเขาทองคำที่นั่นซึ่งต่อมาได้เปิดแล้ว ทองคำจะถูกหลอมและทำให้กลายเป็นก้อนอิฐ อาคารจะสร้างขึ้นมาจากก้อนอิฐขนาดใหญ่ การละเล่นเกี่ยวกับมายาซึ่งเป็นแมวได้มีการแสดงอยู่ที่นั่น ทั้งหมดเหล่านี้เป็นเพียงเรื่องราว พ่อพูดว่า: พ่อบอกสาระของสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูก พวกเขาแสดงให้เห็นว่าใครบางคนเข้ามาและคิดว่าเขาจะนำก้อนอิฐทองคำกลับมาในอาณาจักรของเขาอย่างไร อยากรู้ก็ตามเมื่อเขากลับมาจากการเข้ามาเขาก็ไม่มีสิ่งใดที่นั่น สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นกับลูก นั่นเรียกว่านิมิตที่สูงส่ง ไม่มีอะไรที่จะบรรลุจากสิ่งนั้น ผู้คนมากมายทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง ลูกประกาศของความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากลูก ประกาศของความรู้นี้ นอกจากนั้นมีลูกประกาศของรูตราและวิชญ์ด้วยเช่นกัน จากนั้นก็กลายเป็นลูกประกาศของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่ออาณาจักร โยคะของสติปัญญาของลูกเป็นไปกับครูและอาณาจักร เมื่อลูกศึกษาในวิทยาลัย โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับครู นักกฎหมายก็สอนลูกและทำให้ลูกเป็นเหมือนกับตัวเขา อยากรู้ก็ตามสิ่งที่น่าแปลกใจคือบาบาเองไม่ได้กลายเป็นสิ่งที่ท่านทำให้เราเป็น นี่คือการศึกษาวงจรจิตวิญญาณของลูก โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับชีพบาบา เพียงท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้,มหาสมุทรแห่งความรู้ การเป็นจันจิอันฮาร์ไม่ได้หมายความว่าท่านจะนั่งและรู้ทุกสิ่งในหัวใจของแต่ละคนและสิ่งที่เกิดขึ้นภายในแต่ละคน เป็นผู้ที่อ่านความคิดที่บอกเกี่ยวกับสิ่งนั้นทั้งหมดแก่ลูก ที่เรียกว่าความรู้ของพลังลึกลับ ที่นั่นพ่อสอนลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ มีเพลงที่ร้องว่า: พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกๆ เข้าใจเช่นกันว่าเวลานี้ลูกคือบราห์มินและลูกจะกลายเป็นเทพในชาติเกิดต่อไปของลูก เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการจดจำเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับพวกเขาได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ พ่อนั่งที่นั่นและสอนลูกๆ โดยตรง พระเจ้าพูด: เพียงพระเจ้าเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านได้ให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับอนาคตของ 21 ชาติเกิดของลูก และดังนั้นลูกควรที่จะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี พ่อมาเพียงครั้งเดียว

เท่านั้นในวงจรเพื่อสอนการศึกษาทางจิตนี้แก่ลูกเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ในโลกใหม่เป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วยบราห์มา เมื่อศาสนานี้คงอยู่ก็จะมีศาสนาอื่นเลย เวลามีศาสนาอื่นๆทั้งหมด เหตุนี้เองเมื่อลูกอธิบายภาพตรีมูรติลูกต้องอธิบายว่าศาสนาเดียวก่อตั้งขึ้นโดยบราห์มา ศาสนานั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า: ฉันปราศจากคุณธรรม! ฉันไม่มีคุณธรรมใดๆ! ดังนั้นได้โปรดเมตตาต่อฉันด้วย! ฉันไม่มีคุณธรรมเลย! เมื่อพวกเขาร้องเพลงนี้ สติปัญญาของพวกเขาก็ตรงไปที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านลูกเรียกว่า “ผู้มีเมตตา” พ่อมาเพื่อจบสิ้นความทุกข์ทั้งหมดของลูกและให้ความสุข 100% แก่พวกเขา ท่านมีความสุขเมตตาอย่างมาก ลูกเข้าใจว่าในเมื่อลูกมาหาพ่อลูกควรที่จะรับความสุขทั้งหมดจากท่าน นั่นคือดินแดนแห่งความสุข นี่คือดินแดนของความทุกข์ ลูกต้องเข้าใจวงจรนี้เป็นอย่างดี จดจำดินแดนแห่งความเจ็บสงบและดินแดนแห่งความสุขแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง หากลูกจดจำดินแดนแห่งความเจ็บสงบลูกจะต้องออกจากร่างของลูกอย่างแนบแน่น ดวงวิญญาณจะกลับไปยังดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ไม่ควรจะมีการจดจำระลึกถึงผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว เส้นของสติปัญญาของลูกต้องชัดเจนโดยสิ้นเชิง ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวปรอทของความสุขภายในของลูกจะเพิ่มขึ้น ความสุขในโลกเก่านี้เป็นเพียงชั่วคราว มันไม่สามารถไปกับลูกได้ เป็นเพียงเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเท่านั้นที่ไปกับลูก นั่นคือเป็นรายได้ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายของลูกที่ลูกนำไปกับลูก ลูกสัมผัสกับผลของสิ่งนี้เป็นเวลา 21 ชาติเกิดใช้แม้แต่ความมั่งคั่งที่สูญสลายก็จะไปกับผู้ที่ช่วยเหลือพ่อ “บาบารับเปลือกหอยเหล่านี้จากเราและให้ประสาธราชวังแก่เราเป็นการตอบแทนที่นั่น” พ่อให้เพชรพลอยมากมายเป็นการตอบแทนสำหรับเปลือกหอย ชาวอเมริกันใช้เงินไปอย่างมากมายกับวัตถุโบราณ มนุษย์นั้นก็คิดราคาแพงเป็นอย่างมากสำหรับวัตถุโบราณ พวกเขาจะคิดราคาแพงหลายพันรูปกับชาวอเมริกันสำหรับบางสิ่งที่มีค่าไม่กี่สตางค์ บาบาก็เป็นลูกคำที่ดีมากเช่นกัน พระผู้ใดเพียงสาดได้รับการจดจำ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขายังสับสนระหว่างชีวิตกับชัฏการ์เช่นกันและพูดว่า: ได้โปรดเติมอารมณ์ของเราด้วย! เวลาลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่จะเติมอารมณ์ของลูก นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนอ้างถึงชัฏการ์เมื่อพวกเขาพูดว่าเขากินดอกไม้ที่มีรสขมและดื่มเครื่องดื่มที่ทำให้มีเมามา พวกเขาสร้างเรื่องราวต่างๆมากมาย เวลาลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อการหลุดพ้น การศึกษานี้เป็นไปเพื่อการอยู่อย่างเจ็บสงบอย่างสมบูรณ์ ลูกจุดแสงและแสดงตะเกียงทั้งหมดเหล่านี้เพื่อให้ผู้คนสามารถมาและถามลูกว่าทำไมลูกถึงเฉลิมฉลองชีพแฉกด้วยความมั่งคั่งมั่งคั่งตระการตาเช่นนั้น เพียงชีวิตเท่านั้นที่ทำให้บาร์ตัมคัง ใครทำให้ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นนายแห่งสวรรค์? ลูกรู้สิ่งนี้ ใครคือลักษมีและนารายณ์ในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของพวกเขา? ในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของเธอ,ลักษมีคือจากัดอัมบาแม่ของชาวโลกซึ่งเป็นตัวของความรู้ จากนั้นเธอก็กลายเป็นเจ้าหญิงนั้น ดังนั้นสถานภาพของใครยิ่งใหญ่กว่ากัน? เห็นได้ชัดว่าผู้เป็นนายแห่งสวรรค์ จากัดอัมบาเป็นนายของที่ไหน? เหตุใดผู้คนจึงไปหาเธอ? ได้มีการแสดงบราห์มาว่ามีหนึ่งร้อย,สองร้อยหรือพันมือ จำนวนมือนั้นเพิ่มขึ้นตามจำนวนของลูกๆที่เพิ่มขึ้น มีการให้มือกับเทพเจ้าจากัดอัมบามากกว่าลักษมี พวกเขาไปหาเธอและร้องขอทุกสิ่งจากเธอ พวกเขาไปหาเธอด้วยความปรารถนามากมาย; พวกเขาต้องการมีลูก, พวกเขาต้องการสิ่งนี้ ฯลฯ พวกเขาไม่เคยมีความปรารถนาเช่นนั้นเมื่อพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของลักษมี เธอเพียงแค่มองความมั่งคั่งมากมาย ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ของลูกจากจากัดอัมบา อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาควรร้องขอสิ่งใดจากจากัดอัมบา นี่คือการศึกษเล่าเรียน จากัดอัมบาสอนอะไรแก่ลูก? ราชาโยคะ สิ่งนี้เรียกว่าโยคะของสติปัญญา โยคะของสติปัญญาของลูกถูกนำออกไปจากทิศทางอื่นๆและเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียว โดยทั่วไปแล้วสติปัญญาก็วิ่งไปในหลายทิศทาง เวลานั้นพ่อพูดว่า: เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ไม่เช่นนั้นบาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อย เหตุนี้บาบาก็ห้ามไม่ให้ลูกถ่ายรูป ร่างกายนี้เป็นของผู้อื่น พ่อเองกลายเป็นสื่อกลางและพูดว่า: เวลานั้นสัญญาอันของลูกได้ถูกยกเลิกไปแล้ว ลงจากกองไฟของตัณหาและนั่งบนกองไฟของความรู้ จงลงออกมาจากกองไฟของตัณหา พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำฉันพ่อของลูกและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถพูดสิ่งนี้ มนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า ลูกๆรู้ว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านนำพวกเราออกมาจากกองไฟของตัณหาและทำให้พวกเราอยู่บนกองไฟของความรู้ ท่านคือพ่อทางจิต ท่านนั่งอยู่ในฉันและพูดว่า: ลูกคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน เฝ้าอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วย พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! เมื่อมีการพูดถึง“มานมานะบาฟ” สำนักครูของลูกก็ถูกปลุกขึ้นมา การทำลายล้างโลกเก่านี้กำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก พ่ออธิบาย: นั่นคือสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนพูดว่า: มีสงครามในแผ่นดินในต่างประเทศด้วย เหตุใดสิ่งนี้จึงเรียกว่าสงครามมหาภารตะ? ไฟบุษายัญนี้ถูกสร้างขึ้นมาในบาร์ตเท่านั้น ด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่เปลวไฟของการทำลายล้างจะเกิดขึ้น โลกใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูก ดังนั้น ลูกๆที่แสนหวานโลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแนบแน่น สงครามนั้นจะเกิดขึ้นจากรากที่นี้ เปลวไฟของการทำลายล้างของสงครามมหาภารตะเกิดขึ้นจากไฟบุษายัญของความรู้นี้ แม้ว่าทั้งหมดนี้จะมีการเขียนไว้ในคัมภีร์ แต่ก็ไม่มีใครรู้ว่าใครพูดสิ่งนี้ เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกสำหรับโลกใหม่ เวลาลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ไม่ควรมีใครในอาณาจักรของลูก

โลกของปีศาจกำลังจะถูกทำลาย ให้สติปัญญาของลูกจดจำว่าเมื่อวานนี้ลูกปกครองโลก พ่อให้อาณาจักรแก่ลูกแล้วลูกก็ใช้ 84 ชาติเกิดของลูก เวลานี้บาบาได้มาอีกครั้ง ลูกก็มีความรู้นี้ พ่อให้ความรู้แก่ลูกแล้ว เมื่อศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้น ทั้งโลกที่เป็นเช่นปีศาจก็จะถูกทำลาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายทุกสิ่งเหล่านี้ด้วยบราห์มา บราห์มาก็เป็นลูกของชีวาเช่นกัน นัยสำคัญของวิชณูก็ได้มีการอธิบายเช่นกัน บราห์มาได้กลายเป็นวิชณูและวิชณูกลายเป็นบราห์มา ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกคือบราห์มินและลูกจะกลายเป็นเทพและใช้ 84 ชาติเกิด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ดังนั้นลูกจะรับความรู้จากมนุษย์ได้อย่างไร? ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของสติปัญญา พ่อพูดว่า: นาสติปัญญาของลูกออกจากทิศทางอื่นๆทั้งหมด เป็นสติปัญญาที่ถูกทำลาย พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกอาจอยู่กับครอบครัวของลูกต่อไป เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู่ว่านั่นคือสิ่งที่ลูกจะกลายเป็นด้วยการศึกษาเล่าเรียน การศึกษาของลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในปัจจุบันลูกไม่ได้อยู่ด้านนี้หรือด้านนั้น ลูกนั้นอยู่ด้านนอก พ่อก็ถูกเรียกว่าคนพวยเรือด้วยเช่นกัน ผู้คนร้องเพลง: พาเรือของเราข้ามฟากด้วย มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน บางคนยังคงเดินทางต่อไปในขณะที่คนอื่นหยุดอยู่ที่นั่น เวลานี้พ่อพูดว่า: พ่อหนึ่งที่นี่และพูดกับลูกผ่านปากของบราห์มา บราห์มาจากไหน? พ่อของปวงประชา (ประชาบิดา) เป็นสิ่งจำเป็นอย่างแน่นอนที่นี่ พ่อนำเขามาเลี้ยงดูและให้ชื่อแก่เขา ลูกคือบราห์มิน ลูกๆที่เกิดจากปากของบราห์มา เวลานี้ลูกอยู่ในตอนปลายของยุคเหล็กและกำลังจะไปสู่ตอนเริ่มต้นของยุคทอง ลูกคือผู้ที่แยกห่างจากพ่อก่อนและได้ลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก แม้แต่ในบรรดาลูกก็ไม่ใช้ทุกคนที่จะพูดเช่นนี้ ลูกจะมารู้เช่นกันว่าใครใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม สิ่งนี้รับประกันไว้แล้วสำหรับลักษมีและนารายณ์ ค่ายกองของผู้ที่สวयงามที่กลับมาเกลียดก็นำไปใช้กับพวกเขา เหล่าเทพมีความสวयงาม จากความน่าเกลียด พวกเขากลับมาสวयงาม เขาเปลี่ยนจากเด็กชาวบ้านเป็นเจ้าชายที่สวयงาม ในปัจจุบันทุกคนคือเด็กชาวบ้าน นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกได้รับคำอธิบายที่ดีมาก มีศัลยแพทย์เดียวเท่านั้นสำหรับทุกคน ท่านคือศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป โยคะลูกเรียกว่าไฟเพราะเป็นเพียงด้วยโยคะนี้ที่อัลลอยสามารถถูกขจัดออกไปจากดวงวิญญาณ เป็นไปด้วยไฟโยคะที่ดวงวิญญาณที่ตาโมประธานกลับมาสะอาดประธานหากไฟนั้นเย็นลงก็ไม่สามารถขจัดอัลลอยได้ การจดจำระลึกถึงเรียกว่าไฟของโยคะที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อเผื่ออธิบายแก่ลูกอย่างมากมาย ลูกต้องซึมซับด้วยเช่นกัน อัจชะ มานมานะบาฟ! อย่าได้เหนียวล้ากับสิ่งนี้ ลูกลืมแม้กระทั่งที่จะจดจำพ่อ สามิเหนือสามิทั้งหมดได้ตกแต่งประดับประดาลูกอย่างสวยงามมากด้วยความรู้ พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดว่า: ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากคนอื่นทั้งหมดและจดจำฉันพ่อของลูก พ่อของทุกคนคือหนึ่งเดียว เวลานี้เป็นสภาพของการขึ้นไป มีคำกล่าวไว้ว่า: ทุกคนได้รับประโยชน์เพราะลูก พ่อมาเพื่อให้ประโยชน์แก่ทุกคน ราววันนี้ทุกคนไปสู่ความตกต่ำ ในขณะที่รามพาทุกคนไปสู่การหลุดพ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรัก ลูกต้องทำให้เส้นของสติปัญญาของลูกชัดเจน ดวงวิญญาณกลับมาสะอาดประธานเมื่อการจดจำระลึกถึงของพวกเขายูอยู่ในรูปของไฟ
2. เพื่อเป็นการตอบแทนเปลือกหอยของลูก พ่อได้ให้เพชรพลอยแก่ลูก เติบโตอารมณ์ของลูกจากพระเจ้าผู้ไร้เดียงสาเช่นนั้น ได้มาซึ่งการหลุดพ้นโดยการศึกษาเล่าเรียนที่จะอยู่ในความเงียบสงบ

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอและได้รับเหรียญแห่งชัยชนะทั้งสามเหรียญ เพื่อที่จะประกาศสิทธิที่จะได้อันดับในรูปประจำแห่งชัยชนะ ก่อนอื่นจงมีชัยชนะเหนือตัวลูกเอง และได้รับชัยชนะเหนือผู้อื่นทั้งหมดและจากนั้นได้รับชัยชนะเหนือวัตถุธาตุ เมื่อลูกได้รับเหรียญทั้งสามนี้ลูกจะสามารถเป็นลูกประจำแห่งชัยชนะได้ การมีชัยชนะเหนือตัวลูกเองหมายถึงการเปลี่ยนแปลงความตั้งใจและธรรมชาติที่ไร้ประโยชน์ของลูกด้วยความตั้งใจที่สูงส่งและความปรารถนาดีของลูก ผู้ที่มีชัยชนะเหนือตนเองในลักษณะนี้ก็สามารถมีชัยชนะเหนือผู้อื่นได้เช่นกัน การมีชัยชนะเหนือวัตถุธาตุหมายถึงชัยชนะเหนือบรรยากาศ กระแสจิต และปัญหาของวัตถุธาตุทางกายภาพ

คติพจน์: ผู้ที่ปกครองอวัยวะในร่างกายของเขาได้อย่างสมบูรณ์คือราชาโยคีที่แท้จริง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องชำระล้างทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ด้วยการเอาชนะมายาด้วยพลังโยคะ ลูกสามารถเป็นผู้เอาชนะโลกได้
- คำถาม:** บทบาทของพ่อคืออะไร? ลูกๆ ตระหนักถึงบทบาทนั้นบนพื้นฐานใด?
- คำตอบ:** บทบาทของพ่อคือการสร้างความทุกข์ของทุกคนและประทานความสุขให้กับพวกเขา การปลดปล่อยทุกคนจากโซ่ตรวนของราวัน กลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธาได้จบสิ้นลงเมื่อพ่อมา พ่อให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก และคำแนะนำของทรัพย์สมบัติของท่านด้วยเช่นกัน ด้วยการรู้จักพ่อผู้เดียว ลูกก็จะรู้ทุกสิ่ง
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของคำว่า “โอม ซานติ” แล้ว พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณ และลูกมีบทบาทหลักในละครโลกนี้ ใครมีบทบาทนี้? ดวงวิญญาณได้นำร่างกายมาใช้และแสดงบทบาทของเขา ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลายาวนานมาก เวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เวลานี้พ่อของเราได้มาแล้วตามแผนของละคร พ่อมาในเวลากลางคืน ไม่มีการบันทึกวันที่หรือเวลาว่าท่านมาเมื่อใด มีวันที่และเวลาสำหรับผู้ที่เกิดทางร่าง พ่อ นั่นคือพ่อเหนือโลก ท่านไม่ได้เกิดมาทางร่างกาย พวกเขาให้วันที่และเวลาสำหรับการเกิดของกฤษณะ สำหรับการเกิดของผู้นั้น (ชีวา) มีคำกล่าวว่าท่านนั้นถือกำเนิดด้วยความที่สูงส่ง พ่อเข้ามาในผู้นี้และบอกพวกเรานี้คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ภายในละครนี้ครึ่งวงจรเป็นกลางวัน พ่อมาเมื่อเป็นเวลากลางคืน เมื่อมีความมืดมิดที่สุด ไม่มีวันที่หรือเวลาสำหรับสิ่งนั้น ในปัจจุบันความเลื่อมใสศรัทธาในดาโมประธานด้วยเช่นกัน เป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ มีการกล่าวไว้ในกิตะว่า, “พระเจ้าพูด” อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ กฤษณะก็เป็นมนุษย์เช่นกัน แต่มีคุณธรรมที่สูงส่ง นี่คือโลกของมนุษย์ ไม่ใช่โลกของเทพ มีการร้องเพลงว่า: “ขอคารวะต่อเทพบราห์มา” ท่านคือผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกๆ รู้ว่าไม่มีเนื้อหนังหรือกระดูกที่นั่น มีเงาของแสงสีขาวที่ละเอียดอ่อน เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่มีทั้งร่างที่ละเอียดอ่อนและร่างที่เป็นกระดูก ไม่มีมนุษย์คนใดที่รู้สิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกทั้งหมดนี้ เป็นเพียงบราห์มินเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่รับฟังสิ่งนี้ สกูลบราห์มินคงอยู่ในบาร์ดเท่านั้น และสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดได้ก่อตั้งศาสนาบราห์มินด้วยพระชาบิดาบราห์มาเท่านั้น ท่านไม่ควรถูกเรียกว่าผู้สร้าง ไม่ใช่ว่าท่านจะสร้างสิ่งสร้างใหม่ขึ้น ท่านเพียงแค่มาชุบชีวิตใหม่ ลูกๆ ร้องเรียกหาท่าน: “โอ้ บาบ่า ได้โปรดมาสู่โลกที่ไม่มีบริสุทธิ์นี้และทำให้พวกเราบริสุทธิ์ด้วยเถิด!” เวลานี้ท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ และแล้วลูกก็จะชำระโลกนี้ให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ด้วยการเอาชนะมายาลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พลังโยคะเรียกว่าพลังของวิทยาศาสตร์ด้วยเช่นกัน ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ก็ต้องการความสงบ แต่พวกเขาไม่มีความหมายของความสงบ ที่ลูกต้องเล่นบทบาทอย่างแน่นอน ดินแดนแห่งความเงียบสงบคือบ้านที่แสนหวานแห่งความเงียบสงบของลูก เวลานี้ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าบ้านของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา พวกเขาเรียกหาพ่อด้วยเช่นกัน: “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้สร้างความทุกข์, ผู้ประทานความสุข, ได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราจากโซ่ตรวนเหล่านี้ของราวันด้วยเถิด!” ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางวันและความรู้คือกลางวัน เมื่อกลางวันของความเลื่อมใสศรัทธามาถึงจุดสิ้นสุดก็มีชัยชนะสำหรับความรู้ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ เวลานี้ลูกรู้ว่าในตอนเริ่มต้นลูกอยู่ในสวรรค์ ที่ลูกค่อยๆ ลงมา และแล้วก็มาถึงนรก ไม่มีใครรู้ว่ายุคเหล็กระยะจบสิ้นลงเมื่อใดหรือยุคทองจะเริ่มขึ้นเมื่อใด ด้วยการรู้จักพ่อลูกก็มาเพื่อที่จะรู้ทุกสิ่งจากท่าน ผู้คนล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากในการแสวงหาพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาไม่รู้จักพ่อ เมื่อท่านมาและให้คำแนะนำของตัวท่านเองและให้คำแนะนำของทรัพย์สมบัติของท่านเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้จักท่านได้ มรดกได้รับมาจากพ่อ, ไม่ใช่จากแม่ ผู้นี้เรียกว่าเป็นมามาผู้เป็นแม่เช่นกัน แต่ลูกไม่ได้รับมรดกจากท่าน ลูกต้องไม่จดจำท่าน บราห์มา วิษณุและชังการ์เป็นลูกๆ ของชีวาเช่นกัน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างทั้งโลกที่ไม่มีขีดจำกัด คนอื่นๆ ทั้งหมดคือสิ่งสร้างของท่าน พวกเขาคือผู้สร้างที่มีขีดจำกัด เวลานี้พ่อบอกลูกๆ ว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มนุษย์ไม่รู้จักพ่อของพวกเขา, และดังนั้นพวกเขาจะจดจำใคร? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พวกเขากลายเป็นลูกกำพร้าอย่างแท้จริง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ทั้งในความเลื่อมใสศรัทธาและในความรู้การกระทำที่สูงส่งที่สุดคือการให้ท่าน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนให้ท่านในนามของพระเจ้า เพื่ออะไร? แน่นอนว่าพวกเขามีความ

ปรารถนาบางอย่าง พวกเขาเข้าใจว่าไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่พวกเขากระทำ พวกเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำในชาติเกิดปัจจุบันของเขา พวกเขาก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของเขา พวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งนั้นชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาได้รับผลเพียงชาติเดียวเท่านั้น การกระทำที่ดีที่สุดคือการให้ทาน ผู้ให้ทานนั้นก็เรียกว่าดวงวิญญาณบุญ บารัตได้รับการกล่าวขานว่าเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาจะไม่ให้ทานมากมายในแผ่นดินอื่นๆเช่นที่พวกเขาทำในบารัต พ่อมาและให้ทานแก่ลูกๆ แล้วลูกๆ ก็ให้ทานแก่พ่อ มีคำกล่าวว่า “บาบา เมื่อท่านมาเราจะให้ทุกสิ่งแก่ท่าน - ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ เราไม่มีใครนอกจากท่าน” พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อก็มีแต่ลูกๆ เท่านั้นเช่นกัน ลูกเรียกพ่อว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ นั่นคือผู้เดียวที่สร้างสวรรค์ พ่อมาและให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ลูกๆ ให้ทุกสิ่งแก่พ่อด้วยการพูดว่า: บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบา ท่านได้ให้ทั้งหมดนี้แก่เรา และแล้วเมื่อสิ่งนั้นได้ใช้ไปจนหมดลูกก็กลับมาไม่มีความสุข นั่นคือความสุขชั่วคราวของความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายว่า: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยให้ทานและทำบุญทางอ้อม ลูกได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่อง ขณะนี้ในเวลาปัจจุบันนี้ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงภัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นบาปและการกระทำที่เป็นกลาง ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกกระทำในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกจะมีความสุขชั่วคราวของสิ่งนั้นผ่านพ่อ ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกถึงจุดที่ลึกลับของปรัชญาแห่งกรรม ไม่มีใครทำกรรมที่ไม่ดีในยุคทอง มีความสุขและมีแต่ความสุขเท่านั้นที่นั่น ผู้คนจดจำสวรรค์ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ทุกคนกำลังนั่งอยู่ในนรก แม้กระนั้นพวกเขาก็พูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งไปสวรรค์ ดวงวิญญาณชอบสวรรค์อย่างมาก! เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: ผู้หนึ่งผู้หนึ่งไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตามเนื่องจากเวลานี้ดวงวิญญาณตาโมประธาน พวกเขาจึงไม่รู้ว่สวรรค์เป็นเช่นไรหรือนรกเป็นอย่างไร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกทั้งหมดกลับมาตาโมประธานอย่างมาก! ลูกไม่รู้จักรัศมี ลูกเข้าใจว่าวงจรโลกหมุนไปและดังนั้นวงจรต้องหมุนไปเหมือนเดิมทุกประการอย่างแน่นอน ผู้คนพูดเช่นนั้นเพียงเพื่อที่จะพูดเท่านั้น เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน มีคำยกย่องสำหรับยุคบรรจบพบกันเดียวนี้เท่านั้น อาณาจักรของเหล่าเทพคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร แล้วอาณาจักรนั้นหายไปไหน? ใครเอาชนะสิ่งนี้? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ราวันได้เอาชนะสิ่งนี้แล้วพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นสงครามระหว่างเทพและปีศาจ เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกฟ่ายแพ้กิเลสทั้งห้าของราวัน แล้วลูกก็ได้รับชัยชนะเหนือราวันด้วยเช่นกัน ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกฟ่ายแพ้วราวันใช่ไหม? เป็นเพราะราวันคือศัตรูของลูกที่ลูกเฝ้าหุ่นจำลองของเขาตลอดเวลา อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เพราะราวัน กิเลสเหล่านี้เรียกว่ามายา ผู้ที่เอาชนะมายาจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ราวันคือศัตรูที่เก่าแก่ที่สุดของลูก เวลานี้ลูกได้รับชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้าเหล่านี้ด้วยการทำตามศรัทธา พ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีชัยชนะ นี่คือการเกม ผู้ที่ฟ่ายแพ้มายาก็สูญเสียทุกสิ่ง และผู้ที่เอาชนะมายาก็เอาชนะทุกสิ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกสามารถที่จะได้รับชัยชนะ เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ราวันเช่นกันก็เป็นผู้ทรงอำนาจที่ไม่ยิ่งหย่อนเลย แต่เนื่องจากเขาเป็นเหตุแห่งความทุกข์ เขาจึงไม่ได้รับการยกย่อง ราวันมีพลังมาก เขาช่วงชิงอาณาจักรของลูกไป เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้สูญเสียอาณาจักรไปอย่างไรและลูกเอาชนะเพื่อให้ได้อาณาจักรนั้นกลับคืนมาอย่างไร ดวงวิญญาณต้องการความสงบด้วยเช่นกัน: ฉันต้องการกลับไปยังบ้านของฉัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า แต่เนื่องจากสติปัญญาของพวกเขาเป็นเหมือนหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าพระเจ้าคือพ่อและผู้ที่เราต้องได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน ลูกได้รับมรดกนั้นอย่างแน่นอน แต่ลูกไม่รู้ว่ลูกได้รับสิ่งนั้นเมื่อไหร่หรือลูกนั้นได้สูญเสียไปอย่างไร พ่อพูดว่า: พ่อหนึ่งในร่างนี้ของบราห์มาและอธิบายแก่ลูก พ่อต้องการอวัยวะทางร่างเช่นกัน พ่อไม่ได้มีอวัยวะทางร่างของพ่อเอง มีอวัยวะประสาทสัมผัสในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วย ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่วเหมือนอยู่ในหนังเงียบ มีภาพยนตร์เงียบและภาพยนตร์ที่มีเสียงเกิดขึ้น และดังนั้นพ่อเห็นว่าเป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบาย พวกเขามีพลังทางวัตถุในขณะที่ลูกมีพลังโยคะ หากพี่น้องทั้งสอง(รัสเซียและอเมริกา)จะมารวมกัน พวกเขาก็จะสามารถปกครองทั้งโลกได้ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันพวกเขาถูกแบ่งแยกออกจากกัน ลูกๆควรมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของความเงียบสงบ ลูกเอาชนะโลกด้วยความเงียบสงบและบนพื้นฐานของ “มานมานะบาฟ” พวกเขามีความภาคภูมิใจของวิทยาศาสตร์(science) ในขณะที่ลูกมีความภาคภูมิใจของความเงียบสงบ (silence) ซึ่งลูกพิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกกลับมาสะโตประธาน บาบาได้แสดงวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูก ลูกรู้ว่าชีพบาบามาเพื่อที่จะให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูกๆอีกครั้ง ไม่ว่าลูกจะมีบ่วงพันธะยุคเหล็กใดก็ตาม พ่อพูดว่า: ลืมสิ่งเหล่านั้น! ให้ทานแม้กระทั่งกิเลสทั้งห้าของลูกแก่พ่อ! ลูกเคยพูดว่า “ของฉัน, ของฉัน” มาเป็นเวลานาน “สามสิ่งของฉัน สิ่งนี้ของฉัน สิ่งนั้นของฉัน” ลืมทั้งหมดนั้น ในขณะที่เห็นทุกสิ่งอย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใด บาบาอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆเท่านั้น ผู้ที่ไม่รู้จักพ่อไม่สามารถเข้าใจภาษานี้ได้ พ่อมาและเปลี่ยนมนุษยธรรมตาโมให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตรอยู่ในยุคทอง มีมนุษยธรรมตาโมในยุคเหล็ก แม้แต่ในเวลานี้ก็ยังคงมีสิ่งซึ่งบอกของเหล่าเทพ มีภาพลักษณ์หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ลูกเรียกพ่อว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” พ่อ

ไม่ได้กลับมาตกต่ำ ลูกพูดว่า: เราเคยบริสุทธิ์แล้วเราก็กกลับมาตกต่ำและไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านต้องมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เพื่อที่เราจะสามารถกลับบ้านของเราได้ นี่คือการรู้ทางจิต เหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย นี่คือการรู้ใหม่ เวลานี้พ่อสอนความรู้นี้แก่ลูกและบอกลูกถึงความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้นี่คือโลกเก่า ชัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกออกจากทุกคนรวมทั้งเพื่อนฝูงญาติมิตรและแม้แต่ร่างกายของลูกเอง เวลานี้ลูกๆ ได้ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ จากนั้นพ่อก็จะให้อ่านาใจในการปกครองสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่ลูก การให้และการรับเกิดขึ้นใหม่? พ่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ผู้คนพูดถึง 21 ชาติเกิด 21 ชั่วโมงคน นั้นหมายความว่าลูกมีชีวิตที่สมบูรณ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่นั่นลูกไม่ได้ออกจากร่างของลูกในวัยกลางคน ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควร ลูกกลายเป็นอมตะและกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ความตายไม่เคยไปหาลูกที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะตาย พ่อพูดว่า: ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเองและมีความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกกับพ่อผู้เดียว เวลานี้ลูกต้องเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ของความสุข ลูกจะเฝ้าแต่ลิ้มป่วนพันธะแห่งความทุกข์ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และพร้อมกันนั้นสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน กลายเป็นเหมือนกับเทพเหล่านี้ นี่คือการบำเพ็ญและวัตถุประสงค์ของลูก ลักขมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นได้อย่างไร? แล้วพวกเขาไปที่ไหน? ไม่มีใครรู้อะไร เวลานี้ลูกๆ ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านี้ อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้นลูกต้องชี้หนทางแห่งความสุขนี้ให้กับทุกคน นั่นคือลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด เวลานี้พ่อให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูก เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อเล่นบทบาทของท่านอย่างไร ทุกสิ่งที่พ่อสอนลูกในเวลานี้จะหายไปภายหลัง เหล่าเทพไม่ได้มีความรู้นี้ เพียงลูกๆ บราห์มิน ลูกๆ ที่เกิดจากปากของบราห์มาเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ไม่มีใครอื่นสามารถรู้สิ่งนี้ หากลักขมีและนารายณ์เคยมีความรู้นี้ นั่นก็จะหมายความว่าความรู้ยังคงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ที่นั่นไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ เพราะทุกคนที่นั่นอยู่ในสภาพของการหลุดพ้น เวลานี้ลูกให้ท่านทุกสิ่งแก่พ่อ แล้วพ่อก็ให้ทุกสิ่งกับเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีใครอื่นสามารถให้ท่านเช่นนั้นได้ ลูกรู้ว่าลูกต้องให้ทุกสิ่ง บาบ่าทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ท่านเป็นทุกสิ่งสำหรับเรา ท่านคือแม่และพ่อ ท่านเล่นบทบาทของท่าน ท่านนำพวกเราลูกๆ มาเลี้ยงดู แล้วท่านเองก็สอนพวกเรา แล้วท่านเองก็กลายเป็นกูรูและพาพวกเรากลับบ้าน ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ แล้วพ่อก็จะพาลูกกลับบ้านไปกับพ่อ ไฟบุษายัญที่สร้างขึ้นนี่คือไฟบุษายัญของความรู้ของชีวา ลูกสังเวชร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกในไฟนี้ ลูกอุทิศทุกสิ่งในความสุข เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่ยังคงอยู่ บาบ่าเวลานี้เราจะทำตามศรัทธาของท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อใครบางคนอายุถึง 60 ปี เขาก็เตรียมการที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ อย่างไรก็ตามเขาไม่ได้เตรียมการที่จะกลับบ้าน เวลานี้ลูกได้รับมंत्रาจากสัตว์กูรู: มานมานะบาฟ! พระเจ้าพูด: จดจำพ่อและบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บอกทุกคน: เวลานี้คือยุคของการปลดเกษียณสำหรับลูกๆ ทั้งหมด จดจำชีบบาบ่า! เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านของลูก อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ดวงวิญญาณสะอาดประจักษ์ด้วยการขจัดปวงกรรมในยุคเหล็กทั้งหมดของลูกออกไปจากสติปัญญาของลูกและให้ท่านกิเลสทั้งห้า รักษาความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของความเจียมสงบ
2. ใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกในหนทางที่มีค่าด้วยการส่งเวียงเหล่านั้นด้วยความสุขในไฟบุษายัญของรูตราให้ทุกสิ่งแก่พ่อในเวลานี้และประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกจากพ่อเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอและจบสิ้นความปั่นป่วนด้วยสำนึกรู้ของการเป็นเครื่องมือ เมื่อลูกมีสำนึกรู้ว่าเป็นเครื่องมือลูกก็จะจบสิ้น “ฉัน” และ “ของฉัน” มากมายหลายประเภทได้อย่างง่ายดาย สำนึกรู้ที่ปลดปล่อยลูกจากความปั่นป่วนทุกประเภทและให้ประสบการณ์ของสภาพที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนแก่ลูก ลูกไม่ต้องทำงานหนักเพื่องานรับใช้ เพราะสติปัญญาของผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือมักตระหนกอยู่

เสมอว่าสิ่งที่พวกเขาทำคนอื่น ๆ ที่เห็นพวกเขาจะทำแบบเดียวกัน การเป็นเครื่องมือในงานรับใช้หมายถึง
ก้าวขึ้นมานบนเวที สายตาของทุกคนจะถูกดึงไปที่เวทีโดยอัตโนมัติ สิ่งนี้กลายเป็นวิธีสำหรับความ
ปลอดภัยของลูก

คติพจน์: เป็นอิสระจากทุกสถานการณ์และลูกจะสัมผัสกับการคำจุนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ

***** โอม ชานติ *****

ภาษาของความคิดเป็นภาษาที่สูงส่งที่สุด

วันนี้มีการชุมนุมของสองชุมนุมในสองรูปเบื้องหน้าบัพดาตา ทั้งสองเป็นชุมนุมของลูกๆผู้เป็นที่รัก หนึ่งคือชุมนุมของลูกๆในรูปที่มีร่างกาย และอีกหนึ่งคือชุมนุมของลูกๆผู้เป็นที่รักในรูปที่ละเอียดอ่อนของพวกเขาคือ ในขณะที่เราเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกทุกคนในทุกหนแห่งในรูปที่ละเอียดอ่อนกำลังเปิดเผยความรักของพวกเขาต่อหน้าบัพดาตา บัพดาตากำลังฟังความคิดเกี่ยวกับความรักของลูกทุกคน ความคิดต่าง ๆ ของความจริงจังและความกระตือรือร้นในหัวใจของพวกเขา และพร้อมกับความรู้สึกต่าง ๆ ในหัวใจของพวกเขา บัพดาตาก็ได้ฟังสิ่งที่แสนหวานที่ลูกพูดถึงสิทธิ์ของลูกด้วย เพราะพวกเขามีสิทธิ์ที่จะมีความสัมพันธ์ที่มีความรัก ลูกแต่ละคนวางสภาพของหัวใจของเขา สภาพของสถานการณ์ของกิจกรรมต่าง ๆ ของพวกเขา และช่วงเวลาที่ใช้ของพวกเขาไว้เบื้องหน้าหน้าพ่ออย่างชัดเจนด้วยภาษาของดวงตาและภาษาของความคิดที่สูงส่งและที่มีความรัก บัพดาตากำลังฟังการสนทนาจากใจถึงใจของลูกๆ ในทั้งสามรูปแบบการสนทนาในรูปที่หนึ่งคือผ่านภาษาของดวงตา ในรูปที่สองคือภาษาของความรู้สึก และในรูปที่สามคือภาษาของความคิด ภาษาของคำพูดเป็นภาษาธรรมดาทั่วไป ในขณะที่ทั้งสามภาษานี้เป็นภาษาของชีวิตโยคีทางจิตวิญญาณ ซึ่งมีเพียงลูกทางจิตวิญญาณและพ่อทางจิตวิญญาณเท่านั้นที่รู้และมีประสบการณ์ ยิ่งลูกสำรวจตนและอยู่อย่างมั่นคงในความเงียบที่แสนหวานมากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถให้ประสบการณ์กับดวงวิญญาณทั้งหมดผ่านสามภาษาเหล่านี้ได้มากเท่านั้น ภาษาทางจิตเหล่านี้มีพลังมาก ผู้คนส่วนใหญ่เวลานี้เบื่อกับที่จะฟังและพูดภาษาของคำพูด การพูดภาษาของคำพูดต้องใช้เวลาในการชี้แจงและอธิบายสถานการณ์ ในขณะที่ภาษาของดวงตาเป็นภาษาของการให้สัญญา ภาษาของความรู้สึกในจิตใจถูกเปิดเผยโดยการแสดงออกบนใบหน้าของลูก การแสดงออกบนใบหน้าของลูกเผยให้เห็นความรู้สึกในจิตใจของลูก ตัวอย่างเช่นเมื่อมีใครบางคนไปอยู่เบื้องหน้าใครคนหนึ่ง ดวงตาและลักษณะของบุคคลนั้นจะบอกได้ว่าบุคคลนั้นมาด้วยความรัก ด้วยความเกลียดชัง หรือด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว ดังนั้นลูกสามารถรู้และพูดภาษาของความรู้สึกผ่านการแสดงออกบนใบหน้า ในทำนองเดียวกันภาษาของความคิดเป็นภาษาที่สูงส่งมากที่สุด เพราะพลังของความคิดเป็นพลังที่สูงส่งที่สุด เป็นพลังดั้งเดิมและภาษาที่เร็วที่สุดของทั้งหมดคือภาษาของความคิด ไม่ว่าใครจะอยู่ไกลแค่ไหนและแม้ว่าลูกจะไม่มีวิธีการสื่อสารใดก็ตาม ลูกสามารถส่งข้อความด้วยภาษาของความคิดนั้นได้ ในเวลาสุดท้ายจะเป็นภาษาของความคิดที่จะเป็นประโยชน์ เมื่ออุปสรรคหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ล้มเหลว สิ่งอำนวยความสะดวกของความเงียบเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะทำการเชื่อมต่อกัน สายจะต้องถูกเก็บไว้อย่างชัดเจนเสมอ ยิ่งลูกฝึกฝนที่จะอยู่กับพ่อผู้เดียวตลอดเวลา อยู่อยู่กับความรู้ที่ท่านให้กับลูก และอยู่กับการทำงานรับใช้ด้วยความรู้ นั้น สายที่ชัดเจนของลูกจะอยู่กับความคิดที่สูงส่งเหล่านั้น การรบกวนใด ๆ มีสาเหตุมาจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ ยิ่งลูกจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดและมีความคิดที่ทรงพลังมากเท่าไร ผู้คนก็จะยิ่งได้สัมผัสกับภาษาของความคิดที่ชัดเจนได้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น เช่นเดียวกับที่ผู้คนได้สัมผัสกับภาษาของคำพูด ในหนึ่งวินาทีภาษาของความคิดสามารถให้ประสบการณ์กับใครๆได้มากกว่าภาษาของคำพูด ลูกสามารถให้ประสบการณ์ของสาระสำคัญของการพูดสามนาทีในหนึ่งวินาทีด้วยภาษาของความคิด ลูกสามารถทำให้พวกเขาได้สัมผัสกับ "การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที" ที่ได้รับการจดจำ

ภาษาของดวงวิญญาณที่สำรวจตนคือภาษาทางจิตนี้ ขณะนี้ตามเวลาแล้วลูกจะประสบความสำเร็จอย่างง่ายด้วยด้วยภาษาทั้งสามเหล่านี้ จะใช้ความพยายามน้อยลงและใช้เวลาน้อยลงแต่ความสำเร็จจะง่ายดาย ดังนั้นเวลานี้จึงฝึกฝนภาษาทางจิตนี้ ดังนั้นวันนี้บัพดาตาก็กำลังฟังลูกๆ ผ่านสามภาษานี้และให้การตอบรับกับลูกๆทุกคน เมื่อเห็นความรักที่ลึกซึ้งของทุกคนบัพดาตาจึงหลอมรวมความรักทั้งหมดเข้าด้วยกันในมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านกำลังให้พรที่สูงส่งกับทุกคนของการทำให้การจดจำระลึกเป็นอนุสรณ์ความทรงจำ เมื่อรู้ถึงความรู้สึกที่แตกต่างกันในจิตใจของแต่ละคน บัพดาตากำลังให้การตอบสนองต่อความรู้สึกที่บริสุทธิ์เหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูกทุกคนด้วยความปรารถนาที่บริสุทธิ์: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคเสมอ ขอให้ลูกเข้มแข็ง ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลังทั้งหมด ด้วยความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของพ่อ สิ่งใดก็ตามที่เป็นความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของลูกๆ สิ่งใดก็ตามที่เป็นความรู้สึกของความร่วมมือและความปรารถนาดีของลูก ตามสถานการณ์ความปรารถนาอันบริสุทธิ์เหล่านั้นทั้งหมดจะได้รับการเติมเต็มอย่างต่อเนื่องด้วยความปรารถนาที่สูงส่งของบัพดาตา ในขณะที่เคลื่อนไปบางครั้งปัญหากรรมของอดีตที่ผ่านมาปรากฏต่อหน้าลูกๆบางคนในรูปของข้อสอบ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของความเจ็บป่วยของร่างกาย, พายุที่ไร้ประโยชน์ในจิตใจ หรือในรูปแบบของความสัมพันธ์และสายใย บางครั้ง

แทนที่จะได้รับความร่วมมือจากผู้ให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิด กลับมีความขัดแย้งเล็กน้อย อย่างไรก็ตามปัญหิ์เก่าและ
หนึ่เก่าทั้งหมดจะถูกชำระสะสาง ดังนั้นแทนที่จะจมอยู่กับความปั่นป่วน จงทำให้สติปัญญาของลูกมีพลัง และแล้วด้วยพลัง
ของสติปัญญาของลูก แทนที่จะสัมผัสว่าหนึ่เก่าหนึ่เป็นหนึ่ ลูกจะได้รับประสบการณ์ว่าหนึ่เก่าเหล่านั้นเป็นความรับผิดชอบ
ชอบที่จะทำให้ลูกสอบผ่านได้ตลอดเวลา สิ่งที่เกิดขึ้นคือเนื่องจากสติปัญญาของลูกไม่มีพลัง ลูกจึงรู้สึกว่หนึ่หนึ่เป็นภาระ
และแล้วเนื่องจากมีภาระนั้น ลูกจึงไม่สามารถมีการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องด้วยสติปัญญาของลูก และเนื่องจากการไม่
สามารถที่จะตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ภาระก็จะทำให้ลูกยิ่งต่ำลงไปอีก แล้วลูกก็ไม่สามารถบรรลุความสำเร็จที่สูงได้ และ
เหตุนี้เองในบางกรณีแทนที่หนึ่จะได้รับการชำระสะสางกลับยิ่งเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นวิธีที่จะชำระหนึ่เก่าทั้งหมดของลูกคือ
การทำให้สติปัญญาของลูกชัดเจนอยู่เสมอ อย่าได้เก็บภาระใด ๆ ไว้ในสติปัญญาของลูก ยิ่งลูกทำให้สติปัญญาเบาสบาย
ขึ้นมากเท่าไร พลังของสติปัญญา ก็จะยิ่งช่วยให้ลูกประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้นมากเท่านั้น ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัว จบ
สิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ซึ่งสร้างภาระเช่น "ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น? เกิดอะไรขึ้น? บางทีอาจเป็นเช่นนี้ ..." และรักษาเส้น
ของสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน ทำให้มันเบาสบาย และแล้วด้วยความกล้าหาญและความช่วยเหลือของพ่อ ลูกจะประสบ
ความสำเร็จต่อไป ลูกเข้าใจไหม?

แทนที่จะมีความเบาสบายเป็นสองเท่า ลูกกลับแบกภาระเป็นสองเท่า ภาระเป็นสองเท่าของปัญหิ์ในอดีตและความคิดที่ไร้
ประโยชน์จะทำให้ลูกขึ้นหรือทำให้ลูกลง? เหตุนี้เองบัปเตดาคึงดึงดูดความสนใจของลูก ๆ ทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง: ให้
ชำระสะสางภาระใดๆที่อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ภาระประเภทใดก็ตามเปลี่ยนโยคะของสติปัญญาไปสู่
ความทุกข์ทรมานของบัปเตดาศรีกรรม ดังนั้นจงรักษาสติปัญญาให้เบาสบายอยู่เสมอ ดังนั้นพลังของโยคะและพลังของสติ
ปัญญาจะทำให้ความทุกข์ทรมานทุกประเภทจบสิ้นลง

ความกระตือรือร้นในงานรับใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันได้มาถึงบัปเตดาแล้ว ไม่ว่าใครบางคนจะทำงานรับใช้หรือไม่เห็น
แก่ตัวด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ในระดับใดหรือมากแค่ไหนก็ตาม พระเจ้าก็ยินดี สิ่งซึ่งบอกของพระเจ้าที่มีความยินดีคือความ
พอใจในหัวใจของลูกและความสำเร็จในการรับใช้ สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ทำมาจนถึงตอนนี้ก็ดี และสิ่งที่ลูกยังคงทำอยู่ก็ดี
เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปก็จะดียิ่งขึ้น เหตุนี้เองบัปเตดาจึงให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงในรูปของพรแก่ลูกทุกคนใน
ทุกหนแห่ง จงก้าวหน้าต่อไปและเติบโตขึ้นเรื่อยๆอย่างสม่ำเสมอโดยการใช้วิธีการที่ถูกต้อง พร้อมกับพรนี้บัปเตดามอบ
ความรักและความทรงจำระลึกถึงหลายร้อยล้านเท่า บัปเตดาให้การตอบรับรวมถึงขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนที่ส่ง
จดหมายหรือจดหมายที่เขียนด้วยมือผ่านจิตใจของพวกเขา: ขอให้ลูกดำเนินชีวิตที่สูงส่งต่อไปในขณะที่เพียรพยายามที่
สูงส่ง ด้วยความรู้สึที่สูงส่งของความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเตของบัปเตดา

เป็นเด็กและเป็นนาย

วันนี้บัปเตดากำลังเห็นกองทัพซัคคีของท่าน และกองทัพซัคคีทางจิตวิญญาณนี้เป็นผู้เอาชนะจิตใจและผู้เอาชนะโลก การ
เป็นผู้เอาชนะจิตใจหมายถึงการเป็นผู้เอาชนะความคิดที่ไร้ประโยชน์และความคิดในด้านลบของจิตใจ ลูกๆที่ได้รับชัยชนะ
ในลักษณะนี้จะประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลก เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า: เมื่อลูกเอาชนะจิตใจได้ ลูกก็เอาชนะโลกได้
ยิ่งลูกรักษาพลังความคิดของลูกนั้นคือจิตใจของลูกให้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิใน
อาณาจักรของโลกได้มากเท่านั้น ในเวลานี้ลูกเป็นลูกของพระเจ้าและมีเพียงผู้ที่เป็นลูกในเวลานี้เท่านั้นที่จะกลายเป็น
นายของโลก ลูกไม่สามารถกลายเป็นนายโดยที่ไม่กลายเป็นลูกได้ จบสิ้นสิ่งใดก็ตามที่เป็นความซาบซึ่งที่มีขีดจำกัดที่ลูกมี
ในการเป็นนายที่มีขีดจำกัดและกลับมาเป็นเด็ก แล้วเมื่อนั้นลูกก็จะกลายเป็นนาย เหตุนี้เองในหนทางของความเลื่อมใส
ศรัทธา ไม่ว่าผู้นำของประเทศจะยิ่งใหญ่เพียงใด ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นเจ้านาย(เป็นเจ้าของ)ของทรัพย์สินสมบัติที่ยิ่งใหญ่และ
เป็นนายของครอบครัว เมื่ออยู่เบื้องหน้าพ่อในขณะที่กำลังสวดภาวนาเขาจะพูดว่า“ ฉันเป็นลูกของท่าน!” เขาจะไม่มีวัน
พูดว่า: ฉันเป็นเจ้านายเช่นนั้นเช่นนี้ ลูกบราห์มินก็กลายเป็นเด็กเช่นกันและเหตุนี้เองเวลานี้ลูกจึงเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความ
กังวลและเป็นนายของโลกในอนาคตนั้นก็คือลูกกลายเป็นจักรพรรดิ สำคัญรู้ถึงการเป็นเด็กและเป็นนายจะทำให้ลูกได้รับ
ประสบการณ์ของสภาพที่ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตนอยู่เสมอ การเป็นเด็กหมายถึงการเปลี่ยนชีวิตที่มีขีด
จำกัดของลูก เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินสิ่งแรกและบทเรียนแรกที่สุดของชีวิตบราห์มินที่ลูกได้เรียนรู้คืออะไร? ลูก ๆ
พูดว่า “บาบา!” และพ่อพูดว่า “ลูกๆ!” บทเรียนของคำพูดนี้ทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ หากลูกได้ศึกษาบทเรียนของคำๆ
เดียวว่า "ลูก/เด็ก" ลูกได้เรียนรู้ความรู้ทั้งหมดที่ไม่ใช่เพียงแค่นี้ แต่ในทั้งสามโลกนี้ ในโลกปัจจุบันไม่ว่าผู้คนจะมี
ความรู้มากเพียงใด พวกเขา ก็ไม่สามารถรู้เกี่ยวกับความรู้ของทั้งสามโลกได้ ในประเด็นนี้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เป็นอย่างดี

มากจะเป็นคนที่ไม่รู้อะไรเลยเบื้องหน้าลูกผู้ที่ได้ศึกษาคำๆเดียวนั้น ลูกได้กลายเป็นนายผู้ที่ได้เต็มไปด้วยความรู้อย่าง
ง่ายดาย บาบาและลูก ๆ ทุกสิ่งรวมอยู่ในคำสองคำนี้ เมื่อต้นไม้ทั้งต้นรวมอยู่ในเมล็ดแล้วการเป็นลูกหรือการเป็นเด็ก (บัด
เซ) หมายถึงการอยู่อย่างปลอดภัยอยู่เสมอ (บัดเซฮู) จากมายา

08/12/85

อยู่อย่างปลอดภัยจากมายานั้นคือมีความตระหนักเสมอว่าลูกเป็นเด็ก มีความตระหนักรู้อยู่เสมอว่า: “ฉันคือลูก, ฉันเป็น
เด็ก!” นั่นคือฉันได้รับความปลอดภัย บทเรียนนี้ยากไหม? มันง่ายใช่ไหม? แล้วทำไมลูกถึงลืม? ลูกบางคนคิดว่าพวกเขา
ไม่ต้องการที่จะลืม แต่พวกเขาก็ยังลืม ทำไมลูกถึงลืม? พวกเขาตอบว่า: มันเป็นชั้นสสารที่ยังรากลึกหรือชั้นสสารที่เก่า
มาก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกตายไปแล้วในขณะที่มีชีวิตอยู่ จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกตาย? ลูกมีพิธีเผาศพไหม? เมื่อลูกได้เผา
สิ่งที่เก่าไปแล้วลูกก็ไปเกิดใหม่ได้ หากลูกมีพิธีเผาร่างไปแล้วชั้นสสารเก่ามาจากไหน? เมื่อร่างกายถูกเผา ร่องรอยของชื่อ
และรูปทั้งหมดก็จบสิ้นลง ดังนั้นถ้าลูกพูดถึงบุคคลนั้น ลูกจะพูดว่า “เคยมีคนนั้นอยู่” ลูกจะไม่พูดว่า “มีคนนั้น (ในปัจจุบัน
กาล) ดังนั้น เมื่อร่างกายถูกเผาไปแล้ว ร่างกายก็ได้จบสิ้นไปแล้ว ลูกเผาอะไรในชีวิตบราห์มิน? ลูกมีร่างเดิมที่เหมือนกัน
แต่ลูกได้เผาชั้นสสารเก่า ความทรงจำเก่าๆ และธรรมชาติเก่าของลูก ด้วยเหตุนี้เองจึงเรียกว่าการตายในขณะที่มีชีวิต เมื่อ
ลูกได้มีพิธีเผาแล้ว ชั้นสสารเก่ามาจากไหน? ลูกจะเรียกว่าอะไรถ้าคนที่ถูกเผาไปแล้วปรากฏขึ้นมาอยู่เบื้องหน้าลูก? ลูก
จะเรียกผู้นั้นว่าผี ดังนั้นที่นั่นเช่นกัน ถ้าชั้นสสารที่ถูกเผาไปแล้วลูกปลุกขึ้นมาใหม่ลูกจะพูดว่าอะไร? นั่นเป็นผีของมายาเช่น
กันใช่ไหม? ผีจะถูกขับไล่ไป พวกเขาแม้กระทั่งจะพูดถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกเพียงแค่หลอกตัวเองโดยเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าชั้นสสาร
เก่าของลูก หากลูกชอบสิ่งเก่าๆ ก็จงจดจำสิ่งที่เก่าอย่างแท้จริง ซึ่งในความเป็นจริงเป็นชั้นสสารดั้งเดิมของลูก ชั้นสสาร
เหล่านั้นเป็นชั้นสสารในช่วงตอนกลาง ไม่ใช่ชั้นสสารที่เก่าที่สุด ตอนกลางหมายถึงช่วงกลางและดังนั้นการจดจำในช่วง
ตอนกลางหมายถึงการมีความทุกขในใจกลางมหาสมุทร ดังนั้นอย่าคิดถึงเรื่องที่ย้อนแอ่นเช่นนั้น จดจำคำสองคำนี้ไว้เสมอ
เป็นลูก/เป็นเด็กและเป็นนาย การตระหนักถึงการเป็นเด็กจะนำมาซึ่งการตระหนักรู้ถึงการเป็นนายโดยอัตโนมัติ ลูกไม่รู้
วิธีที่จะเป็นเด็กหรือ?

กลายเป็นเด็กนั้นคือกลับมาเบาสบายในภาระทั้งหมด การพูดว่า บางครั้ง “ของท่าน” และบางครั้ง “ของฉัน” ทำให้มันยาก
ลำบาก เมื่อลูกพบว่ำนั่นยาก ลูกจะพูดว่า “ท่านรู้จักงานของท่าน” เมื่อลูกพบว่ำนั่นง่าย ลูกก็พูดว่า “ของฉัน” การ
จบสิ้นสำนึกของคำว่า “ของฉัน” หมายถึง การเป็นเด็กและการเป็นนาย พ่อพูดว่า จงเป็นของท่าน แม้กระทั่งบ้านนั้น
ร่างกายนั้นก็ไม่ใช่ของลูก ลูกยึดมาใช้ชั่วคราว บาบาได้ให้ลูกยึดใช้เพื่องานรับใช้ของพระเจ้าและทำให้ลูกเป็นผู้ดูแลผล
ประโยชน์ เป็นสมบัติที่มีค่าของพระเจ้าที่มอบให้กับลูกด้วยความไว้วางใจ สำหรับทุกสิ่งที่มี ลูกพูดว่า “นี่คือของท่าน”
และลูกได้มอบสิ่งนั้นให้กับพ่อ ลูกได้ทำสัญญาไหม? หรือลูกลืมไปแล้ว? ลูกได้ทำสัญญาไหม? หรือเป็นของท่าน
ครั้งหนึ่งและของหนึ่งครั้งหนึ่ง? จะเกิดอะไรขึ้นถ้าลูกใช้สิ่งที่ลูกได้พูดกับบาบาไปแล้วว่าเป็น “ของท่าน” ในขณะที่ยังคิดว่า
สิ่งเหล่านั้นเป็นของลูกเอง? ลูกจะได้สัมผัสกับความสุขจากสิ่งนั้นหรือไม่? ลูกจะประสบความสำเร็จหรือไม่? ดังนั้นหาก
ลูกคิดว่ามันเป็นสิ่งที่มอบให้กับลูกด้วยความไว้วางใจและนั่นเป็นของบาบา ลูกจะมีความสุขและความซาบซึ้งของการอยู่
อย่างเป็นลูกและเป็นนายโดยอัตโนมัติ ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นจงทำให้บทเรียนนี้มั่นคงเสมอ ลูกได้ทำให้บทเรียนนี้มั่นคง
แล้วใช่ไหม? หรือลูกจะลืมเมื่อลูกกลับไปยังสถานที่ของลูก? จงกลายเป็นผู้ที่ไม่ลืมสิ่งใดเลย อัจชะ

ถึงลูกๆผู้ที่มีความซาบซึ้งทางจิตของการอยู่อย่างเป็นเด็กและเป็นนายเสมอ ถึงลูกๆผู้ที่มีการตระหนักเสมอของการเป็นลูก
นั่นคือผู้ที่มีการตระหนักถึงการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ถึงลูกๆผู้ที่ใช้สิ่งต่างๆในงานรับใช้ที่มอบให้กับพวกเขาด้วยความ
ไว้วางใจในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์ ถึงลูกๆผู้ที่มีความจริงใจใหม่และความกระตือรือร้นใหม่ ด้วยความรัก ระลึกถึง และ
นมัสตจากบิดา

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนแปลงตนเองและบรรลุปเป้าหมายของความสมบูรณ์พร้อมของลูกด้วยสำนึกของคำว่า "พิเศษ"
มีความตระหนักเสมอว่า: “ฉันเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานพิเศษ” และแสดงให้เห็น
คุณสมบัติพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจดจำคำว่า "พิเศษ" ให้การพูดของลูกมีความพิเศษ ให้การมองเห็น
ของลูกมีความพิเศษ ให้สิ่งที่ลูกทำนั้นพิเศษ และให้ความคิดของลูกพิเศษ ด้วยการทำให้ทุกสิ่งพิเศษ ลูก
จะกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงตนเองและผู้เปลี่ยนแปลงโลกได้อย่างง่ายดาย และเติมเต็มเป้าหมายในการ

บรรลุความสมบูรณ์พร้อมได้อย่างง่ายดาย นั่นคือการไปถึงจุดหมายปลายทางของคุณ
คติพจน์: แทนที่จะกลัวอุปสรรค ให้พิจารณาว่าอุปสรรคเหล่านั้นเป็นข้อทดสอบและก็ผ่านมันไป

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรมีความซาบซึ้งว่าลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ซึ่งพ่อเหนือโลกของลูกกำลังสร้างเพื่อลูก
- คำถาม:** ลูกได้รับการบรรลุผลใด โดยการมีความเป็นมิตรของพ่อ?
- คำตอบ:** โดยการมีความเป็นมิตรของพ่อ เราประกาศสิทธิในการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ความเป็นมิตรของพ่อพาเราข้ามฟาก บาบาทำให้เราเป็นของท่านและทำให้เราเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและเป็นตรีกาลดาชิ (ผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้ง 3) เรามาเพื่อรู้จักผู้สร้างและตอนต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง

โอมซานติ ใครพูดสิ่งนี้ เป็นเพียงพ่อผู้พูดสิ่งนี้กับลูกๆ ท่านต้องพูดโอมซานติกับลูกๆ ทั้งหมด เพราะทุกคนไม่มีความสุขและไม่อดกลั้น พวกเขาทั้งหลายจดจำพ่อและพูดว่า โปรตมาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ และแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่เรา มนุษย์ทั้งหลายโดยเฉพาะผู้คนชาวบาร์ตจำไม่ได้ว่าพวกเขาเคยมีความสุขมาก บาร์ตเป็นดินแดนที่เก่าแก่และมหัศจรรย์ที่สุด ผู้คนพูดถึงสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ที่นี้ในอาณาจักรของราวัน พวกเขาพูดถึงเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ เหล่านี้เป็นสิ่งมหัศจรรย์ทางโลกวัตถุ บาบาอธิบายว่าเหล่านี้คือความอัศจรรย์ของมายา ซึ่งทำให้มีความสุข สิ่งมหัศจรรย์ของราม, ของพ่อคือสวรรค์ นั่นคือสิ่งมหัศจรรย์ของโลก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเป็นเช่นเพชร เหล่าเทพปกครองที่นั่น ผู้คนชาวบาร์ตได้ลิ้มทุกสิ่งเหล่านี้ไปแล้ว พวกเขาโศกเศร้าอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพ และสักการบูชา แต่อย่างน้อยพวกเขารู้จักชีวประวัติของผู้ที่พวกเขาสักการบูชา? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และอธิบายว่า ลูกมาที่นี่มาหาพ่อเหนือโลก พ่อเหนือโลกคือผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ไม่มีมนุษย์ผู้ใดทำงานนี้ได้ บาบาพูดกับผู้นี้(บราห์มา)ว่า: นี่ดวงวิญญาณเก่าที่ตาโมประธานของกฤษณะ ลูกไม่รู้จักรากเหง้าของตัวเอง เมื่อครั้งลูกเป็นกฤษณะลูกสะโตประธาน เวลานี้หลังจากที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกกลับมาตาโมประธาน ลูกได้มีชื่อแตกต่างกันมากมาย เวลานี้ลูกได้รับชื่อบราห์มา บราห์มากลายเป็นวิษณุ นั่นคือศรัทษะ ก็เป็นสิ่งเดียวกัน บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา บราห์มิลูกที่เกิดจากปากของบราห์มาต่อมากลายเป็นเทพ เทพเหล่านี้ต่อมากลายเป็นศูทร เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน เวลานี้พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ว่า เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า ลูกเป็นนักเรียน ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตามก็มีความสุขมากนัก ผู้คนที่มั่งคั่งคงอยู่อย่างมีความสุขมากด้วยความซาบซึ้งในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ที่นี้แม้ว่าลูกจะกลายเป็นลูกของพระเจ้า ลูกก็ไม่ได้มีความสุขมากนัก! พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ถ้าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถดูดซับความรู้ได้ พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การอยู่ในวัดในเวลานี้ แต่มิตรของมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย มีการร้องเพลงว่ามิตรที่ดีพาลูกข้ามฟาก และมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ ความเป็นมิตรของพ่อนำลูกไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต และมิตรที่ไม่ดีของราวันนำลูกไปสู่ความตกต่ำ ความเป็นมิตรของกิเลสทั้ง 5 ใช่มั้ย? ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเรียกสิ่งนี้มิตรของสัจจะ (สัตซัง) แต่พวกเขายังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ ถ้าใครบางคนสะดุดบันไดเขาจะล้มตกลงมาอย่างแน่นอนใช่มั้ย? เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน ไม่ว่าเขาจะเป็นใครเขาก็ขึ้นไปยังพระเจ้า เวลานี้ใครนอกจากพ่อที่จะสามารถให้คำแนะนำตัวท่านแก่ลูกๆ ได้? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้คำแนะนำตัวท่านเองแก่ลูกๆ ท่านทำให้พวกเขาเป็นของท่านและให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่พวกเขา พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้ลูกเป็นผู้เชื่อในพระเจ้า และพ่อก็ทำให้ลูกเป็นตรีกาลดาชิด้วยเช่นกัน นี่คือละคร ผู้เคร่งศาสนาและผู้รู้ ฯลฯ ไม่รู้สิ่งนี้ ละครอื่นมีขีดจำกัดในขณะที่ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด ในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เราเห็นความสุขมากมายและเราก็เห็นความทุกข์มากมายด้วยเช่นกัน ดูสิว่าเรื่องราวระหว่างกฤษณะและคริสเตียนเหมือนกันอย่างไรในละครนี้! พวกเขาต่อสู้บราและยึดครองอาณาจักรของบาร์ต อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้ต่อสู้บรา พวกเขาต่อสู้บราในหมู่ของพวกเขากันเองและลูกได้รับอาณาจักร สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละคร ไม่มีผู้ใดรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อผู้เดียวมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก ท่านให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน เมื่อมีอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ต ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาป ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น บาร์ตเป็นทอง ลูกเคยปกครองที่นั่นยุคทองคืออาณาจักรสุริยวงศ์ เวลานี้ลูกกำลังฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง นี่คือการเล่าของการเปลี่ยนแปลงจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ จงเขียนสิ่งนี้ด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ ด้วยกิตะที่แท้จริง บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะที่มีค่าเท่ากับเงินปอนด์ พ่อมาและพูดกิตะที่แท้จริง ท่านสอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่ลูกและทำให้ลูกกลับมามีค่าเท่ากับเงินปอนด์ บาบาอธิบายเรื่องสั้นเช่นนั้นมากมาย แต่เนื่องจากสำนักที่เป็นร่างของพวกเขา ลูกบางคนก็ลืมสิ่งเหล่านี้ เมื่อพวก

เขามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณพวกเขาสามารถดูดซับความรู้ได้ด้วยเช่นกัน เพราะด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่สามารถดูดซับความรู้ได้ เวลานั้นบาบาอธิบายว่า พ่อไม่ได้พูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนทุกแห่ง ลูกเรียกกันว่าแม่และพ่อ สิ่งนี้หมายความว่าอะไร ลูกร้องเพลงว่า “ด้วยความเมตตาของท่านเราได้รับความสุขมากมาย” อย่างไรก็ตามเวลานี้มีความทุกข์ การสรรเสริญนี้เป็นของเวลาใด? พวกเขาไม่เข้าใจแม้สิ่งนี้ เช่นเดียวกับที่นกส่งเสียงร้องจ๊ับๆ โดยไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาก็เช่นกันยังคงส่งเสียงร้องต่อไปไม่เข้าใจอะไรเลยด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า ทั้งหมดนั้นไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ใครทำให้ลูกไม่ถูกต้องตามศีลธรรม? ราวน์ เมื่อบาร์ตเป็นดินแดนแห่งสัจจะทุกคนพูดสัจจะ ไม่มีการลักขโมย หรือการโกง ฯลฯ ที่นี่มีการลักขโมยมากมาย ฯลฯ มีการคดโกงและมีแต่การคดโกงทั่วทั้งโลก โลกนี้เรียกว่าโลกแห่งบาป โลกแห่งความทุกข์ ยุคทองเรียกว่าโลกแห่งความสุข นี่คือโรงค้าประเวณีที่ชั่วร้าย ยุคทองคือวัดของชีวา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกชัดเจนมาก ชื่อนี้ดีมาก: บราห์มาคุมารีมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก เพราะเวลานี้พ่อมาและทำให้ลูกรู้จัก ท่านพูดว่า: จงเอาชนะกิเลสเหล่านี้และลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะต่อโลก ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก เหตุนี้เองลูกๆ จึงร้องเรียก: โปรดมาและทำให้เรากลายเป็นเทพเจ้า เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักคำสรรเสริญที่ถูกต้องของพ่อ ผู้คนไม่รู้จักพ่อและคำสรรเสริญของท่าน ลูกรู้ว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก พ่อพูดความรู้ทั้งหมดนี้แก่ลูกๆ นี่คือการรักของท่านที่มีต่อลูก ครูสอนนักเรียนและดังนั้นนักเรียนกลายเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่จากที่ไม่มียอะไรเลย ลูกๆ เช่นกันต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อ ลูกต้องอธิบายกับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก พ่อพูดว่า: ลูกต้องมีความรักซึ่งกันและกัน ความรักอันดับหนึ่งคือการให้คำแนะนำของพ่อ จงทำการให้ทานที่แฝงตนนี้ ลูกไม่ควรมีความไม่ชอบซึ่งกันและกัน มิฉะนั้นลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ ถ้าลูกปฏิเสธผู้ใดลูกจะได้รับการลงโทษ อย่าได้มีความเกลียดชังผู้ใด อย่าได้ปฏิเสธใคร ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงกลับมาบริสุทธิ์ อธิบายให้ทุกคนฟังว่า: วงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว บรรดาผู้ที่เคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสุริยวงศ์เวลานี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว พวกเขาลงมาและตกลงไปที่พื้น เวลานี้พ่อทำให้เรากลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีอีกครั้ง พ่อเพียงแค่พูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆ ต้องมีความเมตตาและคิดถึงงานรับใช้ตลอดทั้งวัน พ่อยังคงให้คำแนะนำต่อไป: ลูกๆ ที่แสนหวานจงมีความเมตตาเพื่อที่ลูกสามารถทำให้ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขกลับมาเป็นสุข ลูกควรเขียนจดหมายสั้นๆ ไปถึงพวกเขา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก เพียงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการสรรเสริญ ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งคำสรรเสริญของพ่อ ลูกสามารถเขียนจดหมายเป็นภาษาอื่นดีด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรมีความกระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้ ผู้คนมากมายพยายามฆ่าตัวตาย อธิบายให้กับพวกเขาว่าเป็นบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการฆ่าตัวตาย เป็นชีพบาบาผู้ที่ให้ศรีมัทแก่ลูกๆ ในเวลานี้ ท่านคือศรีศรีชีพบาบา ท่านทำให้ลูกเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ท่านเท่านั้นคือศรีศรี ท่านไม่เคยเข้ามาในวงจร ลูกได้รับสมญาศรี ทุกวันนี้ผู้คนก็ได้รับสมญา“ศรี” มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างผู้ที่ไม่มีกิเลสเหล่านั้นและผู้ที่มีกิเลสเหล่านั้น มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พ่อยังคงอธิบายต่อไปทุกวัน ก่อนอื่นจงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงให้สาสน์แก่ทุกคน ลูกก็เป็นลูกของผู้นำสาสน์ มีเพียงผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน ผู้ก่อตั้งศาสนาจะไม่เรียกว่ากูรู มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้การหลุดพ้นจากบาป อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่ามีความไม่ชอบหรือเกลียดชังใคร มีความเมตตาและทำงานรับใช้ของการทำให้ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขกลับมาเป็นสุข กลายเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อ
2. อยู่ในความซาบซึ้งและในความสุขของการเป็นลูกของพระเจ้า อย่าได้เข้าไปในความเป็นมิตรที่ไม่ดีของมายา กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและดูดซับความรู้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวแห่งความสำเร็จที่เปลี่ยนสวิตช์ของสำนึกกูรูและให้ประโยชน์ต่อตนเองและให้ประโยชน์ต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน
พื้นฐานของสภาพของลูกคือสำนึกกูรูของลูก มีสำนึกกูรูที่ทรงพลังนี้เสมอ “นั่นเป็นของพ่อและพ่อเป็นของฉัน” ด้วยสำนึกนี้สภาพของลูกจะทรงพลังและลูกจะทำให้ผู้อื่นมีพลัง เมื่อสวิตช์เปิดก็จะมีแสงสว่าง ใน

ทำนองเดียวกันสำนึกนี้ก็เป็นสวิตช์เช่นกัน ให้เปิดสวิตช์ของความใสใจอยู่เสมอและลูกจะเฝ้าแต่ให้ประโยชน์กับตนเองและผู้อื่นต่อไป เมื่อลูกมีการเกิดใหม่ ขอให้มีความทรงจำใหม่และความทรงจำทั้งหมดในอดีตจะจบสิ้นลง โดยการใช้วิธีนี้ลูกจะได้รับพรจากการเป็นตัวของความสำเร็จ

คติพจน์: เพื่อที่จะรับประสบการณ์ของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสให้คงอยู่ในสภาพของการเป็นตัวของความสงบ

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประเมินค่ามิได้ของมาเตชวารี

1) การลงโทษร้อยละสำหรับลูกที่มีความรู้ที่กระทำความผิด

ลูกได้มายังไฟบูชายัญของความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้และจับมือกับดวงวิญญาณสูงสุดด้วยตนเอง ดังนั้นหากลูกทำบาปใด ๆ เนื่องจากเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่งการลงโทษสำหรับสิ่งนั้นจะร้ายแรงมาก เช่นเดียวกับการรับความรู้ลูกจะได้รับประโยชน์ 100% ในทำนองเดียวกันถ้าหลังจากที่ได้รับความรู้แล้วมีการทำความผิดก็จะมี การลงโทษถึงร้อยละเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก หากลูกยังคงทำผิดต่อไปเรื่อยๆลูกจะกลับมาอ่อนแอ ดังนั้นจงตรวจสอบความผิดที่เล็ก ๆ น้อยๆและที่ใหญโตของลูกอย่างต่อเนื่อง ใช้ความระมัดระวังสำหรับอนาคตและเดินทางต่อไป ดูสิว่าเมื่อคนฉลาดและคนที่ยิ่งใหญ่ทำในสิ่งที่ไม่ดีก็จะมี การลงโทษอย่างมากสำหรับเขา ในขณะที่ถ้าคนที่ตกลงมาแล้วทำสิ่งที่ไม่ดีก็จะมี การลงโทษเขามากนัก เวลานั้นลูกได้รับการเรียกว่าเป็นลูกของพระเจ้า และดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกมาหาพ่อที่แท้จริงดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างมีความซื่อสัตย์และมีความจริงแท้

2) พระเจ้าจานีจันฮาร์เป็น (ผู้รอบรู้ทั้งหมด) อย่างไร?

ผู้คนพูดว่าพระเจ้าคือจานีจันฮาร์ แต่สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าจานีจันฮาร์จะรู้ว่าจะไรอยู่ในหัวใจของทุกคน แต่ท่านรู้ตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของการสร้างโลก ไม่ใช่พระเจ้าเป็นผู้สร้างโลก ผู้บำรุงรักษา และผู้ทำลาย สิ่งนี้หมายความว่าพระเจ้าสร้างโลก หล่อเลี้ยงโลกและฆ่าโลกด้วย แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น มนุษย์เกิดมาตามบัญญัติกรรมของตน ดังนั้นนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าจะนั่งและรู้ความคิดที่ดีและไม่ดีของพวกเขา ท่านรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในหัวใจของผู้ที่ไม่มี ความรู้ พวกเขาจะมีความคิดเกี่ยวกับมายาตลอดทั้งวัน ในขณะที่ลูกที่มีความรู้จะมีความคิดที่บริสุทธิ์ในพวกเขา อย่างไรก็ตามท่านจะไม่นั่งและอ่านความคิดแต่ละอย่าง แต่พระเจ้ารู้ว่าเวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นได้มาถึงสภาพที่ตกต่ำ ดังนั้นจานีจันฮาร์(พระเจ้า) จึงมีความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับวิธีที่จะทำให้การหลุดพ้นแก่พวกเขา ผู้คนที่มีการกระทำที่เสื่อมทรามเขาจะต้องได้รับการสอนวิธีการที่จะมีการกระทำที่สูงส่งและได้รับการปลดปล่อยจากปวงกรรมของพวกเขา พระเจ้าเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ พระเจ้าพูดว่า: พ่อรู้ความรู้เกี่ยวกับตัวพ่อเอง และตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของพ่อ และพ่อก็ให้ความรู้แก่ลูกทุกคน เวลานั้นลูกๆ ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อนั้นอย่างสม่ำเสมอ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปทั้งหมด นั่นคือเมื่อนั้นลูกจะไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ การรู้ทั้งหมดนี้เรียกว่าเป็นจานีจันฮาร์ อัชชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานพื้นฐานของสถานภาพคือลูกได้ศึกษามากแค่ไหน ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่จะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ?
- คำตอบ:** ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงจะมีคุณธรรมที่สวยงาม พวกเขาเฝ้าแต่กลับมามีบริสุทธิ์และสูงศักดิ์ พวกเขาอ่อนหวานและเป็นเช่นนั้นและน้ำตาซึ่งกันและกัน พวกเขาไม่ได้มองดูผู้อื่นแต่มองดูตนเอง อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลของสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำ

โอมซานติ ลูกๆ ได้รับการอธิบายแล้วว่าคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของบาร์ตคือกิตะ อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดรู้ว่าใครพูดกิตะ เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ในขณะที่ไม่มีงานเทศกาลเหล่านั้น เช่นโฮลียาลา ที่เป็นของที่นี่ เทศกาลทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงเทศกาลเดียวที่พวกเราเฉลิมฉลองคือตรีมูรติของชีฟแจนตี เท่านั้นเอง อย่าได้พูดเพียงแค่ว่า “ชีฟแจนตี” ถ้าลูกไม่ได้พูดคำว่า “ตรีมูรติ” ผู้คนจะไม่เข้าใจ “อำนาจในการปกครองของเทพคือสิทธิ์โดยกำเนิดของท่าน” ควรเขียนไว้ที่ด้านล่างของภาพตรีมูรติ พระเจ้าชีวาคือพ่อ ท่านมาอย่างแน่อนและทำให้เรากลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ด้วยการศึกษาราชโยคะ มีความรู้อย่างมากในรูปภาพ ลูกควรทำรูปภาพเหล่านั้นที่ทำให้ผู้คนอัศจรรย์ใจเมื่อได้ดูรูปภาพเหล่านั้น ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากจะได้รับความรู้อย่างมาก ในขณะที่ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาน้อยกว่าจะได้รับรู้น้อยกว่า และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีกว่าด้วยเช่นกัน สาวใช้และคนใช้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษานี้ มีลูกจำนวนน้อยมากที่สามารถพูดได้ดีและฉลาดในเรื่องทั้งหมดนี้ กิจกรรมของลูกๆ ที่ดีก็จะดี พวกเขาจะมีคุณธรรมที่สวยงามด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะเฝ้าแต่กลับมามีบริสุทธิ์และพฤติกรรมของลูกจะสูงศักดิ์มากตามนั้น ในบางกรณีพฤติกรรมของศุภรนั้นดีมากในขณะที่พฤติกรรมของบราห์มินบางคนเป็นเช่นนั้น อย่าได้แม้แต่จะถามเลย! พฤติกรรมของลูกไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ผู้คนจะถามว่า “พระเจ้าสอนพวกเขาจริงหรือ?” ลูกต้องคงอยู่อย่างอ่อนหวานมากเช่นนมและน้ำตาล อะไรก็ตามที่ลูกทำลูกจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น ผู้ที่ไม่ทำอะไรจะไม่ได้รับอะไร พ่อยังคงอธิบายต่อไปอย่างดีมาก ก่อนอื่นจงเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด รูปภาพของตรีมูรตินั้นดีมาก ทั้งสองด้านสวรรค์และนรกถูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพวงจร ลูกสามารถอธิบายให้แก่ผู้คนของศาสนาใดก็ตาม โดยการใช้รูปภาพวงจรหรือต้นไม้ ที่ตามนี้พวกเขาไม่สามารถเข้าไปสู่สวรรค์โลกใหม่ได้ ผู้ที่มั่งคั่งที่สุดซึ่งเป็นของศาสนาสูงสุดเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนที่สุด ผู้ที่คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นควรมีประชากรมากที่สุด แต่ชาวฮินดูมากมายหลายคนได้เปลี่ยนไปเป็นศาสนาอื่น เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักรศาสนาของพวกเขาเอง พวกเขาจึงได้เปลี่ยนไปเป็นศาสนาอื่นหรือพวกเขาก็พูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่ศาสนาของตนเอง ผู้คนร้องเรียกหาพระเจ้าว่า “โอ้ ผู้ประทานความสงบ” แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของความสงบ ผู้คนยังคงได้รับรางวัลสันติภาพ ที่นี้พ่อให้รางวัลของอาณาจักรของโลกแก่ลูกๆ ที่กลายเป็นเครื่องมือในการก่อตั้งโลกที่สงบ ลูกได้รับรางวัลนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้เดียวที่ให้รางวัลนี้คือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ รางวัลนี้ยิ่งใหญ่อย่างมาก! เป็นอาณาจักรของสุริยวงศ์ของโลก ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกและทุกสกุลา เวลาอยู่ในสติปัญญาของลูก หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกลูกต้องทำความเพียรพยายามบ้าง! ประเด็นเหล่านี้ง่ายดายนมาก ลูกต้องทำงานอะไรก็ตามที่ครูให้แก่ลูกและแล้วบาบาจะเห็นว่าลูกคนไหนที่มีความรู้เต็มที่ ลูกบางคนไม่ใส่ใจแม้กระทั่งต่อมูรลี พวกเขาไม่ศึกษามูรลีเป็นประจำสม่ำเสมอ ผู้ที่ไม่ศึกษามูรลีจะให้ประโยชน์กับผู้อื่นได้อย่างไร? มีลูกๆ มากมายผู้ที่ไม่ให้คุณประโยชน์ต่อผู้อื่นเลย พวกเขาไม่ได้ให้คุณประโยชน์ต่อตัวเองหรือผู้อื่น เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ชื่อว่าเป็นกองทัพบ้าและกองทัพเท้า บางคนเป็นนมหารตี ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าใครเป็นนมหารตี เพราะว่าลูกบางคนเป็นกองทัพบ้า พวกเขาพูดว่าบาบาโปรดส่ง กุลชาร์, กุมาร์ดา หรือ มโนฮาร์ เพราะว่าพวกเขาเป็นนมหารตี พ่อรู้จักลูกทั้งหมดเป็นอย่างดีมาก มีสิ่งที่ร้ายอยู่เหนือลูกบางคน บางครั้งพายุของมายาก็จะมาหาลูกๆ ที่ดี ที่พวกเขาเข้าไปและกลายเป็นเหมือนคนพเนจรที่ไร้จุดหมาย พวกเขาไม่สนใจกับความรู้อีกต่อไป บาบาสามารถเข้าใจได้จากงานรับใช้ที่แต่ละคนทำ ผู้ที่ทำงานรับใช้ก็จะยังคงให้ชาวทั้งหมดของพวกเขาตอบบาบาอย่างต่อเนื่อง ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้าแห่งกิตะกำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลก มีหลายคนที่ยาวยาวได้เป็นพันธมิตรจากการถ่ายทอดกิตะ ลูกคือขุมหมอบราห์มินที่จะกลายเป็นขุมหมุ่ที่สูงส่ง ทุกคนพิจารณาตัวเขาเองว่าเป็นลูกของพระเจ้า อย่างไรก็ตามพวกเขา

พูดว่า “นั่นคือพระเจ้า” พวกเขายังคงพูดอะไรก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของพวกเขา ผู้คนของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้ไปถึงสภาพใด! โลกนี้คือยุคเหล็กและไม่บริสุทธิ์ ลูกสามารถอธิบายได้เป็นอย่างดีด้วยภาพนี้ พร้อมกับความรู้ที่ลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ควรมีความซื่อสัตย์ทั้งภายในและภายนอก ดวงวิญญาณกลับมาไม่จริงและพ่อที่แท้จริงกำลังทำให้พวกเขาจริงแท้ เพียงพ่อที่มาและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านดลใจลูกให้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังกลับมาที่มีคุณธรรมเช่นเดียวกับลัทธิและนารายณ์ ตรวจสอบตนเองอยู่เรื่อยๆ และดูว่ายังมีลักษณะนิสัยที่เลวร้ายเช่นปีศาจใดๆ อยู่ในตัวลูกหรือไม่ ในขณะที่กำลังเคลื่อนไปมายาก็ตบตีลูกในลักษณะที่ลูกตกลงมาอย่างเต็มที่ สำหรับลูกญาณและวิญญาณนี้คือโฮลี (เผ่าปีศาจร้าย) และดุริยา (ได้รับการแต่งตั้งสืบสานของการเป็นมิตรของพระเจ้า) ผู้คนเหล่านั้นฉลองโฮลีและดุริยาแต่ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งเหล่านั้น ในความเป็นจริงเป็นญาณและวิญญาณ (เหนือเสียง) ที่ทำให้ลูกสูงส่ง ดูซิว่าพวกเขาทำอะไรต่อไป! เพราะโลกนี้เป็นนรกอย่างที่สุดพวกเขาจึงโยนฝุ่น (ผง) งานของการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่ากำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ มายาซกต้อยลูกของพระเจ้าในลักษณะที่พวกเขาตกลงไปในปลัก และแล้วก็เป็นการยากมากที่จะเอาพวกเขาออกมาจากสิ่งนั้น ไม่มีเรื่องของพรในนี้ มันยากสำหรับพวกเขาที่จะเดินบนหนทางนี้อีกครั้ง เหตุนี้เองลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการจู่โจมของมายา อย่าได้ติดกับอยู่ในจิตสำนึกของร่างกาย อยู่อย่างระมัดระวังเสมอ ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชายหญิง ชิสเตอร์สอนลูกในสิ่งที่บาบาได้สอน ดังนั้นจึงเป็นความยิ่งใหญ่ของพ่อไม่ใช่ของชิสเตอร์นั้น ไม่แม้กระทั่งจะเป็นความยิ่งใหญ่ของบราห์มา บราห์มาเรียนรู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกันด้วยความเพียรพยายาม ท่านได้ทำความเพียรพยายามอย่างดี ท่านได้ให้คุณประโยชน์แก่ตนเองและเวลานี้ท่านสอนลูกเพื่อให้ลูกสามารถให้คุณประโยชน์ต่อตัวลูกเอง วันนี้เป็นวันโฮลีและดังนั้นตอนนี้ลูกจะได้รับความรู้ของโฮลี มีญาณและวิญญาณ เนื่องจากการศึกษานั้นเรียกว่าความรู้ วิญาณคืออะไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ วิญาณอยู่เหนือกว่าญาณ ที่นี้ลูกได้รับความรู้ซึ่งด้วยความรู้ที่ลูกได้รับรางวัลของลูก นั่นคือดินแดนของความเจ็บเมื่อบาบาพาของลูกที่นี้ลูกก็กลับมาเหนือล้ำ ดังนั้นลูกต้องการเข้าไปสู่ความเจ็บ เวลาที่ความรู้ของวงจรรออยู่ในสติปัญญาของลูก เวลาที่ลูกกำลังจะไปสวรรค์ จากนั้นในขณะที่ลูกกำลังใช้ 84 ชาติเกิดลูกก็จะเข้าสู่ นรก และจากนั้นลูกจะไปถึงสภาพเดียวกันนั้นอีกครั้ง สิ่งนี้ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ไม่มีใครสามารถได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนี้ได้ บางคนถามว่า ทำไมละครถึงถูกสร้างขึ้น? อ้อ! แต่ละครันี้เกี่ยวกับโลกเก่าและโลกใหม่ลูกกำหนดไว้แล้วให้คงอยู่ตลอดไป เป็นการง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้โดยใช้ภาพของต้นไม้ สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะรู้ว่ามิใช่ใครบ้างเป็นของสกุลนี้ ผู้ที่ได้เปลี่ยนไปเป็นศาสนาอื่นก็จะประจักษ์ตัวขึ้นด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาไปที่นั่น ผู้คนก็จะอัศจรรย์ใจ บอกทุกคนให้สละละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การศึกษานี้เป็นเทศกาลที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้ลูกได้รับรายได้ที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นสูญเสียเงินทองมากมาย ฯลฯ การเฉลิมฉลองเทศกาลเหล่านั้นมีการต่อสู้รบราฆ่าฟันมากมายด้วยเช่นกัน มีการต่อสู้อย่างมากภายในรัฐบาลท้องถิ่น พวกเขาพยายามแม้แต่ตัดสินบนคนอื่นเพื่อให้ฝ่ายใดบางคน มีตัวอย่างเช่นนี้มากมาย ลูกๆ รู้ว่าไม่มีความปั่นป่วนในยุคทองแต่มีความปั่นป่วนมากมายในอาณาจักรของราวัน ในปัจจุบันทุกคนตาโมประธาน มีการต่อสู้รบราอย่างมากเนื่องจากความคิดเห็นที่แตกต่างกันของพวกเขา ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: เผ่าแต่ลิมโลกเก่านี้ ไปสู่สันโดษและจดจำบ้าน จดจำดินแดนแห่งความสุขของลูก อย่าพูดกับคนอื่นมากเกินไป มิฉะนั้นลูกจะสร้างความสูญเสียอย่างมากมา จะเป็นการดีกว่าถ้าพูดด้วยความอ่อนหวานและพูดค่อยๆ ด้วยความรักอย่างมาก ไม่เป็นสิ่งที่ดีที่จะพูดมาก เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความเจ็บ ลูกๆ ได้รับชัยชนะโดยทางความเจ็บ ลูกต้องไม่รักใคร่นอกจากพ่อผู้เดียว จงรับทรัพย์สมบัติได้มากเท่าที่ลูกต้องการจากพ่อ มีการต่อสู้รบราอย่างมากเกี่ยวกับทรัพย์สินพ่อทางร่างกาย ที่นี้ลูกไม่มีความขัดแย้งใดเลย ลูกสามารถรับไปได้มากเท่าที่ลูกต้องการโดยการศึกษาลำเรียน อัชชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อที่แท้จริงมาเพื่อให้ลูกแท้จริง เหตุนี้เองลูกต้องเคลื่อนไปด้วยความซื่อสัตย์ ตรวจสอบตัวลูกเองว่ามีลักษณะนิสัยที่เลวร้ายใดภายในตัวนั้นหรือไม่? นั่นพูดมากเกินไปหรือไม่? จงกลับมาอ่อนหวานมากและพูดเบาๆ ด้วยความรักอย่างมาก
2. ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อมุรลี ศึกษามุรลีเป็นประจำ ให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน ทำงานอะไรก็ตามที่ครูให้แก่ลูก

พร: ขอให้ลูกสัมผัสกับสภาพของการตัดเทียมกับพ่อด้วยโฮลที่แท้จริงของสี่เส้นทางจิตวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับการแต่งแต้มสี่เส้นด้วยสีของพระเจ้า ยุคบรรจบพบกันคือยุคของชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อลูกได้รับการแต่งแต้มสี่เส้นด้วยสีทางจิตวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ลูกจะกลับมาตัดเทียมกับพ่อตลอดเวลา ดังนั้นโฮลของลูกจะต้องได้รับการแต่งแต้มสี่เส้นด้วยมิตรและกลับมาตัดเทียมพ่อ ให้มีสีที่แข็งแกร่งที่ลูกยังทำให้ผู้อื่นตัดเทียมกับลูกด้วยเช่นกัน แต่งแต้มสี่เส้นให้กับทุกดวงวิญญาณด้วยสีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย สีของความทรงจำระลึกถึง สีของพลังทั้งหมด สีของคุณธรรม และสีทางจิตวิญญาณของสายตาที่สูงส่ง ทศนคติ ความปรารถนาดี และความรู้สึกที่บริสุทธิ์

คติพจน์: ให้สายตาของลูกเป็นทางจิตใจ จิตใจของลูกเยือกเย็น สติปัญญามีความเมตตา และปากของลูกก็หวาน

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซาวารี

มีการสรรเสริญโกปีก้าที่แฝงตัวผู้ซึ่งอยู่ในปวงพันธะ

เพลง: ฉันรักท่านโดยที่ไม่เห็นท่านและฉันจดจำท่านในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน....

เพลงนี้ร้องโดยโกปีด้วยความซาบซึ้งขณะที่อยู่ในปวงพันธะ นี่คือการเล่นที่พิเศษสุดของทุกวงจร พวกเขารักได้โดยไม่เห็นแม้แต่ผู้เป็นหนึ่งในเดียนั้น โลกที่น่าสงสารจะรู้อะไรเกี่ยวกับบทบาทของของจรก่อนหน้านี้ที่ซ้ารอยเหมือนเดิมทุกประการ! แม้ว่าโกปีนั้นอาจไม่ได้ออกจากบ้านและครอบครัวของเธอ แต่เธอก็ชำระสะสางบัญญัติกรรมของเธอด้วยการจดจำระลึกถึง ดังนั้นเธอจะต้องร้องเพลงด้วยความซาบซึ้งเช่นนี้ในขณะที่แกว่งไกวอย่างมีความสุขมาก ดังนั้นในความเป็นจริงมันไม่ได้เป็นเรื่องของการออกจากบ้านและครอบครัวของลูก ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านโดยไม่เห็นผู้เดียนั้น ลูกต้องทำงานรับใช้ในขณะที่มีความสุขนั้น ลูกต้องทำงานรับใช้อะไร? ของการกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกแต่ละคนได้รับตาที่สามแล้ว ลูกมีความลับของเมล็ดและต้นไม้ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบในสายตาของลูก ดังนั้นจึงเป็นความยิ่งใหญ่ของชีวิตนี้ที่ลูกกำลังสร้างโชคอันยิ่งใหญ่ของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิดด้วยความรู้นี้ หากลูกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคมหรือกฎระเบียบของวงศ์สกุลในการทำตามกิเลส ลูกจะไม่สามารถทำงานรับใช้นี้ได้ นี่คือการอ่อนแอของลูกเอง หลายคนคิดว่าบราห์มากุมาริได้มาเพื่อทำลายความสัมพันธ์ของคนในบ้านให้คนในบ้านตัดขาดจากกัน แต่ไม่มีเรื่องของการตัดความสัมพันธ์ของคนในบ้านในเรื่องนี้ ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และทำงานรับใช้ ไม่มีความยากลำบากในสิ่งนี้ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะได้รับสิทธิ์ในการไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่ได้ไปที่นั่นจะเล่นบทบาทของศัตรูของวงจรก่อนหน้านี้ ไม่มีใครถูกกล่าวโทษในเรื่องนี้ เช่นเดียวกับที่เราารู้เกี่ยวกับงานของพระเจ้า ในทำนองเดียวกันเรารู้ว่าแต่ละคนมีบทบาทในละคร ดังนั้นจึงไม่สามารถไม่ชอบอะไรได้เลย โกปีก้าที่กำลังเพียรพยายามอย่างหนักสามารถแข่งขันและเข้ามาในลูกประจำแห่งชัยชนะ อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ของพ่อคือผู้เป็นนาย ลูกไม่ได้มาลี้ภัยอยู่กับพ่อ ผู้เป็นลูกไม่ต้องลี้ภัยอยู่กับพ่อของพวกเขา
- คำถาม:** ลูกควรไตร่ตรองประเด็นใดอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่มายาจะไม่ทำให้ลูกเป็นทุกข์?
- คำตอบ:** ลูกได้มาหาพ่อแล้ว ถึงแม้ว่าท่านจะไม่มีตัวตน ท่านก็คือบาบาของเรา, ครูของเรา และเป็นสัจกูรของเรา ด้วยเช่นกัน เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตนที่สอนพวกเราดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน หากลูกไตร่ตรองประเด็นนี้ในสติปัญญาอย่างสม่ำเสมอ ปรัชญาของความทุกข์ของลูกจะอยู่ในระดับสูง และมายาจะไม่ทำให้ลูกทุกข์ระทม

โอมซานติ พ่อตรีมูรติอธิบายแก่ลูกๆ ว่าท่านคือพ่อตรีมูรติ ผู้สร้างของทั้งสามคือพ่อของทุกคน เพราะมีเพียงพ่อเท่านั้นที่ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกคือลูกๆ ของท่าน เช่นที่พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ในท่านเองเดียวกันลูกๆ ดวงวิญญาณก็เป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่านี่คือละคร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละครเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อก็มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนพวกเราด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้มาลี้ภัย คำพูดเหล่านี้ “ฉันได้ลี้ภัยอยู่กับท่าน” เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เป็นลูกจะขอลี้ภัยอยู่กับพ่อของเขาหรือไม่? ลูกๆ นั้นคือผู้เป็นนาย ลูกๆ ไม่ได้ลี้ภัยอยู่กับพ่อ พ่อได้ทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน และลูกๆ ก็ได้ทำให้พ่อเป็นของพวกเขา ลูกๆ เรียกหาพ่อ: โอ้ บาบ่า ได้โปรดมา! มาและพาพวกเรากลับบ้าน นั่นคือ: โปรดให้อาณาจักรแก่เรา นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความสุขคือทรัพย์สินสมบัติของพ่อ และดินแดนของความทุกข์คือทรัพย์สินสมบัติของราวัน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ในการติดกับด้วยกิเลสทั้งห้า เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกได้มาหาพ่อ แม้ว่าท่านจะไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อและครู ผู้เดียวที่สอนพวกเราดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลาย หากลูกไตร่ตรองประเด็นนี้ในสติปัญญาอย่างสม่ำเสมอ ปรัชญาของความทุกข์ของลูกจะสูงขึ้น เป็นเพียงเมื่อลูกลืมนั่นเท่านั้นที่มายาทำให้ลูกทุกข์ระทม เวลานั้นลูกนั่งอยู่กับพ่อลูกก็จดจำพ่อและมรดก เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องจดจำชีพบาบา เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะจดจำกฤษณะ แต่ต้องมีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ หากมีกฤษณะทุกคนก็จะส่งเวรตนเองให้แก่เขาในทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เป็นแม่ผู้ที่มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีลูกเหมือนกับกฤษณะหรือมีสามีเหมือนกับกฤษณะ เวลานั้นพ่อพูดว่า: พ่อได้มาแล้วและลูกจะได้รับลูกที่เหมือนกฤษณะหรือสามีที่เหมือนกฤษณะ นั่นหมายความว่าลูกจะพบใครบางคนผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์และจะให้ความสุขแก่ลูกโดยสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุขในสวรรค์ นั่นคือในดินแดนของกฤษณะ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี่เพื่อจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ทุกคนจดจำสวรรค์ เมื่อใครบางคนตายผู้คนก็พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาควรจะมีความสุข พวกเขาควรที่จะปรบมือกับข้อเท็จจริงที่ว่าเขาได้จากนรกไปแล้วได้ไปสู่สวรรค์แล้ว นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก เมื่อใครบางคนพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์, จงถามเขาว่า: เขาได้อะไรไปจากที่ไหน? อย่างแน่นอนที่เขาต้องได้ไปจากนรก ดังนั้นนั่นคือประเด็นของความทุกข์อย่างยิ่ง ลูกควรจะเรียกทุกคนและแจกจ่ายโถลี อย่างไรก็ตามนี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ พวกเขาจะไม่พูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์แล้ว อัจชะ แล้วทำไมท่านถึงเชิญดวงวิญญาณของพวกเขากลับมาที่นี่? ทำไมถึงให้เขากินอาหารของนรก? ท่านไม่ควรจะเรียกเขากลับมาสู่नรกอีกครั้ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือประเด็นของความรู้ ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์และดังนั้นร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นั้นต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนตายหมดแล้ว ใครจะร้องให้เพื่อใคร? เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกจะจากร่างของลูกและไปยังบ้านของลูก เวลานั้นลูกกำลังฝึกฝนที่จะจากร่างของลูก มีใครอื่นใดไหมในทั้งโลกที่คงทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้? ลูกๆ รู้ว่านี่คือร่างเก่า พ่อพูดว่า: พ่อได้ยืมรองเท้าเก่านี้มาใช้ พาหนะนี้ได้กลายเป็นเครื่องมือในละคร สิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลง ลูกจะได้เห็นสิ่งนั้นอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกได้เข้าใจความลับของละครแล้ว ไม่มีใครนอกจากพ่อมีพลังที่จะอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก พาพาชาลานั้นมหัศจรรย์อย่างมาก แม้แต่ผู้ชราที่พูดว่า: พวกเรากำลังไปยังพาพาชาลาของพระเจ้าเพื่อที่จะกลายเป็นเทพเจ้า หญิงชราไม่เคยที่จะได้ไปศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนหรือหากใครบางคนถามลูกว่าลูกกำลังไปที่ไหน บอกพวกเขาว่า: พวกเรากำลังไปมหาวิทยาลัยของพระเจ้าซึ่งพวกเราศึกษาราชโยคะ บอกพวกเขาด้วยคำพูดเช่นนั้นที่ทำให้พวกเขาประหลาดใจ แม้แต่ผู้ที่แก่ชราที่พูดว่าพวกเขากำลังไปยังพาพาชาลาของพระเจ้า ที่นี้เป็นเรื่องมหัศจรรย์ที่พวกเรามาเพื่อศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนั้น แล้ว

พวกเขาก็ถามว่า: พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนนั้นมาจากไหน? พวกเขาคิดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม เวลานี้ลูกพูดด้วยความเข้าใจนี้ ลูกรู้ถึงหน้าที่การงานของรูปบูชาแต่ละรูปด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่มั่นคงในสติปัญญาของลูกว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือ ชีพบาบาและพวกเราคือลูกๆของท่าน อัจจะ ลูกไม่ได้พูดเพียงเพื่อที่จะพูดว่าบราห์มา วิษณุและชังการ์เป็นผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกรู้อยู่ในหัวใจว่าได้มีการดำเนินการก่อตั้งผ่านบราห์มาอย่างไร ไม่มีใครนอกจากลูกเท่านั้นที่สามารถบอกชีวประวัติให้กับใครก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักราชชีวประวัติชีวิตของตนเอง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถบอกชีวประวัติของคนอื่นแก่ลูกได้อย่างไร? เวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหมดที่พ่อรู้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้อาณาจักร ลักษณะและนารายณ์ไม่ได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยสงคราม ไม่ได้มีสงครามที่นั่น ขณะที่ที่นั่นผู้คนเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะกันอย่างมาก มีมนุษย์มากมายอย่างยิ่ง เวลานี้ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลงและแล้วลูกจะปกครองทั้งโลก ควรจะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่า ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของพ่อผ่านดาต้า บาบาสอนว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านไม่ได้พูดว่าลูกต้องจดจำผู้ที่พ่อได้เข้ามาในเขาด้วยเช่นกัน ไม่เลย ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ชันยาสน์เหล่านั้นก็ได้ให้รูปภาพของพวกเราพร้อมกับชื่อของพวกเรา ลูกจะสามารถถ่ายภาพชีพบาบาได้อย่างไร? ลูกจะเขียนชื่อบนจุดได้อย่างไร? หากลูกเขียนชื่อชีพบาบบนจุด ชื่อนั้นก็จะใหญ่กว่าจุด เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากที่ชีพบาบากำลังสอนลูก เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนใช้ใหม่และดวงวิญญาณก็นำเสนอไป เวลานี้บาบากำลังเติมเต็มดวงวิญญาณด้วยสัมผัสเหล่านี้ ท่านคือพ่อพร้อมกับเป็นครูและครู ลูกควรจะสอนผู้อื่นถึงสิ่งที่พ่อสอนลูกด้วย จดจำวงจรโลกและจิตใจผู้อื่นให้จดจำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ท่านให้คุณธรรมที่ท่านมีแก่ลูกๆ ท่านพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และพ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกควรจะให้ความสุขแก่ทุกคนด้วย ลูกไม่ควรที่จะเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก พูดสิ่งต่างๆที่หวานชื่นเหล่านั้นเข้าไปในหูของทุกคน: จดจำชีพบาบาและบาปทั้งหมดของท่านจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคนว่าบาบาได้มาแล้ว และพวกเขาควรจะประกาศสิทธิในมรดกนี้จากท่าน ควรจะให้สาสน์นี้แก่ทุกคน ในท้ายที่สุดหนังสือพิมพ์ก็จะตีพิมพ์ด้วย ลูกรู้ว่าในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! เกมที่มหัศจรรย์ของท่านนั้นพิเศษสุด เพียงท่านเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปแก่พวกเรา ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือเวทย์มนตร์ เวทย์มนตร์ของพวกเราเป็นไปเพียงระยะเวลาชั่วคราว ผู้เดียวนี้เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพถึง 21 ชาติเกิด ลูกกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ด้วยเวทย์มนตร์ของมานมานะบาฟ ชื่อทั้งหมด เช่น นักมายากล,พ่อค้าเพชรใช้กับชีพบาบาไม่ใช่บราห์มาบาบา ลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารีทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกศึกษาแล้วก็สอนผู้อื่น บาบาสอนทุกคนด้วยตัวท่านเอง บาบาสอนลูกทั้งหมดด้วยกันแล้วลูกก็สอนผู้อื่น พ่อกำลังสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้สร้าง กฤษณะคือสิ่งสร้าง ลูกได้รับมรดกจากผู้สร้าง ไม่ใช่จากสิ่งสร้าง ลูกไม่ได้รับมรดกจากกฤษณะ รูปทั้งสองของวิษณุคือลักษณะและนารายณ์ ในวัยเด็กของพวกเรา พวกเขาคือราเต้และกฤษณะ จดจำประเด็นเหล่านี้อย่างมั่นคงมาก หากชายชราหนึ่งจะเล่าเรียนอย่างแหลมคม พวกเขาก็สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง แต่หญิงชรานั้นก็ยังมีความผูกพันยึดมั่นบางอย่าง พวกเขายังคงติดกับในตาข่ายของสิ่งสร้างของเขาเอง พวกเขาจดจำผู้คนมากมาย มีเพียงในการตัดขาดโยคะของสติปัญญาจากพวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดและเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในสิ่งนี้ที่มีความเพียรพยายาม ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต เมื่อลูกธนูยิงตรงเป้าของสติปัญญา ก็เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องดำเนินต่อไปด้วยศิลปะวิธีที่ยิ่งใหญ่ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่แม้จะพูดกับใคร แม้ว่าลูกอาจจะอยู่ในครอบครัวยุค ลูกควรจะต้องพูดกับทุกคน ลูกควรมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขา พ่อพูดว่า: การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน หากลูกไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขา ลูกจะยกระดับพวกเขาได้อย่างไร? ลูกต้องมีความรับผิดชอบของลูกทั้งสองด้าน บางคนก็ถามบาบา: ฉันควรจะไปงานแต่งงานใหม่? บาบาก็พูดว่า: ทำไมถึงไม่ล่ะ? พ่อเพียงแต่พูดว่า: ดันหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องเอาชนะสิ่งนั้นและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ในยุคทองพวกเราทั้งหมดนั้นปราศจากกิเลส สิ่งสร้างเกิดขึ้นด้วยพลังโยคะ พ่อพูดว่า: จงกลับมาปราศจากกิเลส อันดับแรกทำให้มั่นคงว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับชีพบาบาและชีพบาบาเหล่านั้นกำลังบอกเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อย อันดับแรกเหล่าเทพได้มา พวกเขานั้นสะโตประธาน และแล้วขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาก็ได้อยู่อย่างตาโมประธาน โลกนั้นกลับมาเก่าและไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณนั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดที่มีสาระที่นี้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างดอกไม้และผลไม้ของยุคทองและสิ่งเหล่านั้นที่นี้ ไม่เคยมีสิ่งที่เปรี้ยวหรือเหม็นอับใดที่นั่น ลูกได้นิมิตของสถานที่นั้น หัวใจของลูกปรารถนาที่จะนำดอกไม้และผลไม้เหล่านั้นกลับมาที่นี้ แต่เมื่อลูกกลับมา สิ่งเหล่านั้นก็หายไป พ่อทำให้ลูกๆ สนุกสนานด้วยการให้นิมิตเหล่านี้แก่พวกเขา พ่อทางจิตนั้นคือผู้เดียวที่สอนลูก เป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ที่เขากำลังจะประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อด้วยเช่นกันและเขากำลังจะกลายเป็นนายของโลก ทุกคนจะไปสู่สวรรค์ แต่ไม่ใช่ลูกๆทั้งหมดจะเรียกว่าเป็นลักษณะหรือนารายณ์ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับมรดก ไม่มีใครนอกจากพ่อ

สามารถให้ความรู้ที่แก่ลูก นี่คือมหาวิทยาลัยและผู้ที่เยาว์วัย,ผู้ที่บรรลุนิติภาวะและแก่ชราทั้งหมดศึกษาที่นี่ ลูกเคยเห็นวิทยาลัยเช่นนั้นหรือไม่? ที่นั่นพวกเขาได้กลายเป็นนักกฎหมายหรือหมอ ในขณะที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าบาบาคือครูและสัตว์ครูของลูก และท่านจะพาลูกกลับไปกับท่าน และแล้วตามการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกจะไปและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกตามลำดับของการเรียนในดินแดนแห่งความสุข พ่อฉันไม่เคยแม้กระทั่งจะเห็นยุคทองของลูกเลย ชีพบาบาถามว่า: พ่อได้เห็นยุคทองไหม? ต้องมีการมองเห็นยุคทองด้วยร่างกาย แต่ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ดังนั้นท่านจะสามารถเห็นได้อย่างไร? ท่านพูดกับลูกๆ ที่นี้ และท่านนั้นก็เห็นว่าทั้งโลกนั้นเก่า โดยที่ไม่มีร่างกายท่านไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกที่ไม่มีบริสุทธิ์และในร่างที่ไม่มีบริสุทธิ์และทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อไม่ได้เห็นแม้แต่สวรรค์ ไม่ใช่ว่าพ่อสามารถที่จะมองเห็นสวรรค์อย่างลับๆโดยผ่านร่างกายของใครบางคน ไม่เลย สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในบทบาทของพ่อ ลูกรับฟังสิ่งใหม่ๆ มากมาย ดังนั้นลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ พ่อพูดว่า: มากเท่าที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น ทั้งหมดนั้นเป็นเกมของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ผู้คนอยู่ในความบริสุทธิ์ขณะที่พวกเขานั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญ แต่เมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาก็ได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของท่าน ลูกต้องกลับมาสะอาดประจักษ์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ สนิมนั้นก็ได้สะสมไว้ในลูกถึง 63 ชาติเกิด และลูกต้องขจัดสิ่งนั้นในชาติเกิดนี้ ไม่ได้มีสิ่งใดที่ยากลำบาก ลูกต้องละทิ้งความหิวโหยที่ลูกมีต่อการดื่มยาพิษ ลูกต้องไม่แม้กระทั่งคิดถึงสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกเคยอยู่อย่างมีความสุขมาหลายต่อหลายชาติเกิดด้วยกิเลสเหล่านั้น ท่านมีความเมตตามากต่อกุมารี ด้วยการไปยังโรงพยาบาลนตร์ ทุกคนนั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่เสียคน เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขานั้นไปสู่นรก บาบาพูดกับใครบางคน: ไม่เป็นไร หากลูกจะดูภาพยนตร์ แต่จากการที่เห็นลูกไป ผู้อื่นมากมายก็จะเริ่มต้นที่จะไปที่นั่น เหตุนี้เองลูกต้องไม่ไปที่นั่น ผู้นี้คือบักกิราท(พาหนะที่โชคดี) ท่านคือพาหนะที่มีโชค ผู้ที่ได้กลายเป็นเครื่องมือในละครที่จะให้พาหนะของท่านยิ้มให้ ลูกเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในผู้นี้ นี่คือม้าของฮุสเซน ท่านทำให้ลูกๆ ทั้งหมดสวยงาม พ่อเองก็สวยงาม และท่านก็ได้ยิ้มพาหนะนี้มาใช้ บทบาทของท่านในละครเป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณที่เวลานี้ได้กลับมาน่าเกลียดต้องถูกทำให้กลายเป็นยุคทอง พ่อหรือละครที่เป็นผู้ทรงอำนาจ? เป็นละคร แต่แล้วภายในสิ่งนั้น ในบรรดานักแสดงทั้งหมดใครคือผู้ทรงอำนาจ? ชีพบาบาและแล้วก็ราวัน เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีอาณาจักรของราม และครึ่งวงจรที่มีอาณาจักรของราวัน ลูกๆ บางคนเขียนถึงพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าว่าพวกเขาหึงพ่อ พวกเขาได้อยู่อย่างเศร้าหมอง โอ้! แต่พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกและดังนั้นเหตุใดลูกจึงได้อยู่อย่างเศร้าหมอง? ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ จะให้บาบาให้ดีลึกแก่ลูกเลยเช่นนั้นหรือไม่? ลูกต้องทำให้ตนเองมีค่าควรแก่การให้ดีลึกของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ตัวลูกเองด้วยความรู้และโยคะ เฝ้าแต่จดจำพ่อ และลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การให้ดีลึกแก่ตัวลูกเอง ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบาคือพ่อ ครู และสัตว์ครูที่แสนหวานของลูก ท่านทำให้พวกเราอ่อนหวานอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าอย่างแน่นอนที่ลูกจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะอย่างแน่นอนที่บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ทุก 5000 ปี และแล้วก็กลายเป็นนรก ผู้คนคิดว่าเป็นสวรรค์ที่สำหรับผู้ที่มีมั่งคั่งและผู้ที่ยากจนนั้นอยู่ในนรก อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น นี่คือนรก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. โรงพยาบาลนตร์เป็นหนทางไปสู่การเป็นอิสระ ดังนั้นลูกต้องไม่ดูภาพยนตร์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้
2. อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ต่อใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกต้องพูดสิ่งที่หวานชื่นเข้าไปในหูของทุกคน เตือนทุกคนให้จดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิของดินแดนที่ปราศจากความทุกข์และอยู่ในโลกของความทุกข์อย่างสม่ำเสมอ ด้วยพลังของความบริสุทธิ์
รากฐานของความสุขและความสงบคือความบริสุทธิ์ ลูกๆ ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขาคือความสุขสูงส่งและความศักดิ์สิทธิ์ ที่ใดมีพลังแห่งความบริสุทธิ์ ที่นั่นมีความสุขและความ

สงบโดยอัตโนมัติ ความบริสุทธิ์คือแม่ของความสุขและความสงบ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะไม่เคยมีความ
ทุกข์เลย พวกเขาเป็นจักรพรรดิแห่งดินแดนที่ปราศจากความทุกข์: มงกุฎของพวกเขาพิเศษสุดและ
บัลลังก์ของพวกเขาก็มีความพิเศษสุดเช่นกัน มงกุฎแห่งแสงเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์
นั่นเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายนี้ การมีความคิดเหล่านี้คือการมีความคิดของตนเองดั้งเดิม

คติพจน์:

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกจับมือพ่อไว้แล้ว ด้วยการเฝ้าแต่จดจำพ่อในขณะที่อยู่ในครอบครัวของลูก ลูกจะกลับมาสู่โอบอ้อมจากตาโอมประธาน

คำถาม: ลูกๆ ควรมีความกระตือรือร้นอะไร? ลูกควรจะใช้วิธีใดในการนั่งบนบัลลังก์?

คำตอบ: มีความกระตือรือร้นเสมอว่าพอมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่เต็มถนัดแก่ลูกทุกวัน มากเท่าที่ลูกคงอยู่ในโยคะ สติปัญญาของลูกจะกลับมามีบริสุทธิอยู่เรื่อยๆ มากตามนั้น มีเพียงเพชรพลอยแห่งความรู้ที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นเท่านั้นที่จะไปกับลูก ในการที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์ จงทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ จงก้าวไปข้างหน้าตามศรัทธาของท่าน ทำให้ผู้อื่นพิศมัยกับตัวลูกเองด้วยเช่นกัน

โอมซานติ ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่ไหนในเวลานี้? ลูกจะพูดว่า: พวกเรากำลังนั่งอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนของพ่อทางจิต ในสติปัญญาของเราที่ว่าเรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อทางจิต พ่อที่กำลังอธิบายนัยสำคัญของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ท่านกำลังแสดงให้เราเห็นความรุ่งเรืองและการล่มสลายของบาร์ตว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร บาร์ตซึ่งเคยบริสุทธิ์เวลานี้ไม่บริสุทธิ์ บาร์ตเคยมีมงกุฎ แล้วใครที่ได้รับชัยชนะเหนือบาร์ต? ราวิน อาณาจักรได้สูญสิ้นไป ดังนั้น บาร์ตจึงได้ล่มสลายใช่ไหม? ไม่มีราชา แม้หากมีราชาองค์หนึ่งแต่เขาก็จะไม่บริสุทธิ์ ในบาร์ตนี้เท่านั้นที่จะมีจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสุริยวงค์ มีจักรพรรดิแห่งสุริยวงค์และราชาแห่งจันทราวงค์ เวลานี้ประเด็นเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้ไม่มีใครในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อทางจิตของลูกกำลังสอนลูกอยู่ พวกเรากำลังจับมือพ่อทางจิตของเราไว้ แม้ว่าเราอยู่ในบ้านแต่ในสติปัญญาของเราที่ว่าเวลานี้เรากำลังยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เรากำลังจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ยุคเหล็กคือยุคที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือยุคที่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จะอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของมนุษย์ที่บริสุทธิ์และเคารพพวกเขา ในที่สุดแล้วพวกเขาเองก็เป็นมนุษย์ที่เป็นของบาร์ต แต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ รู้ว่าพวกเราเองกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นนั้นจากพ่อในเวลานี้เช่นกัน พวกเราจะไม่ทำความเพียรพยายามนี้ในยุคทอง ที่นั่นลูกได้รับผล ที่นั่นลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบตนเองอย่างสม่ำเสมอ: ฉันกำลังจดจำบาปมากแค่ไหน? และกำลังกลับมาสู่โอบอ้อมจากตาโอมประธานมากเพียงไร? มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ ตามนั้นเองที่ลูกจะกลับมาสู่โอบอ้อมจากตาโอมประธาน พ่อโอบอ้อมจากตาโอมประธานตลอดไป เวลานี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ บาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นบาร์ตที่บริสุทธิ์ในโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนต่างๆ มากมายมาหาลูกที่นิทรรศการ บางคนพูดว่า เช่นที่อาหารเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นกิเลสเหล่านี้ก็คืออาหาร หากไม่มีสิ่งเหล่านี้เราจะตาย อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งเช่นนั้นเกิดขึ้น ชันยาสซิกกลับมาบริสุทธิ์และพวกเขาได้ตายไปจริงๆ ไหม? สำหรับผู้ที่พูดเช่นนั้นก็เป็นที่ยอมรับว่าพวกเขาต้องเป็นคนบาปอย่างมากเหมือนอัชมิน ลูกควรที่จะบอกผู้คนที่ถามสิ่งนี้แก่ลูกว่าท่านจะตายจริงๆ โดยขาดสิ่งที่ท่านกำลังเปรียบเทียบว่าเป็นอาหารหรือ? ผู้ที่กำลังจะเข้ามาในสวรรค์จะมีความสะอาดประธาน และแล้วต่อมาพวกเขาก็จะไปผ่านสภาพสะอาด ราโจและตาโอม ดวงวิญญาณเหล่านั้นที่มาจากหลังไม่เคยเห็นโลกที่ปราศจากกิเลสเลย ดังนั้นดวงวิญญาณเหล่านั้นจึงพูดว่า: เราไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มีกิเลส จะเข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ที่เป็นของสุริยวงค์ในทันทีว่าประเด็นเหล่านี้เป็นจริงแท้ ไม่มีนามหรือร่องรอยของกิเลสในสวรรค์อย่างสิ้นเชิง มนุษย์ที่หลากหลายนั้นก็พูดถึงสิ่งต่างๆ หลากหลาย ลูกเข้าใจว่าคนไหนจะกลายเป็นดอกไม้ บางคนก็เพียงแค่นั่งอยู่อย่างเป็นหนาม ชื่อของสวรรค์คือสวนดอกไม้ นี่คือนามหนาม มีหนามมากมายหลากหลายประเภท ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้พวกเรา กำลังจะกลายเป็นดอกไม้อย่างแท้จริง ลักษณะและนารายณ์คือดอกกุหลาบที่เบ่งบานอยู่เสมออย่างแท้จริง กุหลาบเหล่านั้นจะเรียกได้ว่าเป็นราชาของดอกไม้ เป็นอาณาจักรของดอกไม้ที่สูงส่ง แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องได้เคยทำความเพียรพยายามเช่นกัน พวกเขาได้กลายเป็นเช่นนั้นด้วยการศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พวกเราเป็นของครอบครัวพระเจ้า ก่อนหน้านั้นพวกเราไม่รู้จักรับพระเจ้า พ่อได้มาและได้สร้างครอบครัวนี้ คนที่เป็นพ่อนามกรรามาเลี้ยงดูก่อนที่จะสร้างลูกๆ กับเธอ บาบาก็ได้นำผู้นี้มาเลี้ยงดูและท่านก็ได้สร้างลูกๆ ผ่านผู้นี้ด้วย ลูกทั้งหมดคือบราห์มา कुमारและกุมารี ความสัมพันธ์นี้ได้กลายเป็นความสัมพันธ์ของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ หนทางของชันยาสซิกคือหนทางสันโดษ ไม่มีใครที่นั่นเรียกใครว่า “มามา” หรือ “بابา” ที่นั่นลูกพูดว่า: “มามาและبابา” การชุมนุมอื่นๆ ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาหรือสันโดษ นี่คือนามผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกเรียกท่านว่า: “แม่และพ่อ” พ่อที่นั่งและอธิบาย: หนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์เคยมีอยู่ในบาร์ต เวลานี้ได้กลับไม่บริสุทธิ์ อีกครั้งหนึ่งที่พ่อกำลังก่อตั้งหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์เดียวกัน ลูกๆ รู้ว่าศาสนาของลูกคือศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมากมาย ดังนั้นเหตุใดลูกจึงคบกับผู้ที่เปี่ยมของศาสนาอื่นๆ? ลูก

อยู่ในความสุขอย่างยิ่งในสวรรค์ มีปราสาทราชวังเพชรพลอยที่มีค่า ที่นี้ไม่ว่าพวกเขาจะมั่งคั่งเพียงไรก็ตามในอเมริกา
รัสเซีย ฯลฯ ก็ไม่สามารถมีความสุขของสวรรค์ได้ ไม่มีใครสามารถสร้างปราสาทราชวังด้วยการใช้อิฐและทองคำ ในที่สุด
แล้วปราสาทราชวังทองคำก็คงอยู่ในยุคทองเท่านั้น ที่นี้ทองคำอยู่ที่ไหน? ที่นั่นเพชรพลอยที่มีค่าจะถูกประดับประดาอยู่
ทุกหนแห่ง เพชรก็ได้กลายเป็นสิ่งที่มีราคาแพงอย่างมากด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนี้กำลังจะกลายเป็นฝุ่น บาบาก็อธิบายแล้ว
ว่า: ในโลกใหม่ เมืองใหม่ทั้งหมดจะเต็มไปด้วยอีกครึ่ง ในเวลานี้เมืองเหล่านั้นทั้งหมดยังคงว่างเปล่าต่อไป พวกเขาได้
แสดงให้เห็นว่ามหาสมุทรได้ให้เพชรพลอยที่มีคุณค่าที่เติมขาด ที่นั่นลูกจะได้รับเพชรและเพชรพลอยที่มีคุณค่าที่ไม่มีขีด
จำกัด พวกเขาคิดว่าแม้แต่มหาสมุทรก็เป็นรูปหนึ่งของเทพ ลูกเข้าใจว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ขอให้มีความ
กระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอทุกวัน พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้และเครื่องประดับแก่พวกเรา
เติมขาด นั่นคือมหาสมุทรที่เป็นน้ำ พ่อได้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้กับลูกๆ ที่ลูกจะเติมสติปัญญาของลูก ลูกอยู่ในโยคะ
มากเท่าใด สติปัญญาของลูกก็จะกลับมาริสุทธิ์มากเท่านั้น ลูกรับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่คงอยู่ตลอดไปของลูกไปกับลูก
ประเด็นหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อและความรู้นี้ ลูกๆ ควรจะมีความกระตือรือร้นอยู่ภายในเป็นอย่างมาก พ่อเน้นแฝงตัว
ลูกนั่นคือกองทัพที่แฝงตัวด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: นักรบนิรนามที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ผู้ที่นั่นผู้เป็นนักรบที่แข็งแกร่งมาก
อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่จะไม่รู้จักรู้ชื่อ รัฐบาลก็มีชื่อเต็มและที่อยู่ของแต่ละคนและทุกคน ชื่อเหล่านี้คือชื่อของลูกๆ
นักรบนิรนามที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ความก้าวร้าวรุนแรงอันดับแรกคือกิเลส สิ่งนี้สร้างความทุกข์อย่างแน่นอนตั้งแต่ตอน
เริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระพวกเราผู้ที่ไม่
บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วย ในโลกที่บริสุทธิ์นี้ไม่สามารถมีแม้แต่คนเดียวที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้กลายเป็น
ลูกของพระเจ้าที่จะประกาศสิทธิในมรดกจากท่าน อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกัน การตบครั้งแรกจากมายานั้น
แรงมากที่ทำให้ลูกตกลงไปในท่อน้ำที่อย่างสมบูรณ์ สติปัญญาของผู้ที่ตกลงไปสู่กิเลสก็ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง พ่อบอก
ลูกอย่างมากมาย: ในบรรดาลูกๆ ไม่ควรมีใครมีความรักต่อผู้ที่มีร่างกายใดๆ ลูกต้องเก็บความรักของลูกไว้เพื่อพ่อผู้เดียว
เท่านั้น อย่าได้ตกหลุมรักผู้ที่มีร่างกาย อย่าได้มีความรักต่อผู้ที่มีร่างกายใดๆ มีความรักต่อพ่อที่ปราศจากร่าง ผู้เดียวที่
ปราศจากภาพลักษณ์ พ่อเฝ้าแต่อธิบายเป็นอย่างมาก ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจ หากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเรา
พวกเขาก็ติดกับอยู่ในร่างกายของกันและกัน พ่อบอกลูกอย่างมากว่าลูกมีรูปที่เป็นจุดด้วยเช่นกัน รูปของดวงวิญญาณและ
ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นเดียวกันอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณไม่สามารถใหญ่กว่าหรือเล็กกว่ากันได้ ดวงวิญญาณคงอยู่
ตลอดไป บทบาทของแต่ละคนลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ในเวลานี้มีมนุษย์มากมาย จากนั้นก็จะมีการแกว่งถึงหนึ่งล้านคน
ในตอนเริ่มต้นของยุคทองต้นไม้เล็กมาก การทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะไม่เคยเกิดขึ้น ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมด
อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน พวกเขามีต้นไม้ด้วย ได้มีการหวานเมล็ดและทั้งต้นไม้ก็ปรากฏขึ้นมาจากสิ่งนั้น ในตอนเริ่ม
แรกมีสองใบปรากฏออกมา สิ่งนี้คือต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายภาพวงจร จงไตร่ตรองสิ่งนี้
เวลานี้คือยุคเหล็ก มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่เคยคงอยู่ในยุคทอง ดังนั้นต้องมีมนุษย์เพียงน้อยนิด เวลานี้มีมนุษย์และ
ศาสนาจำนวนมากมาย มนุษย์มากมายที่ไม่ได้อยู่ที่นั่นมาก่อนหน้านี้จะไปที่ไหน? ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปยังอาณาเขต
สูงสุด ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นท่านก็ทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกัน
ด้วย ลูกศึกษาเล่าเรียนและได้รับสถานภาพนั้น พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นท่านจะให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ชาวบาร์ตอย่าง
แน่นอน ท่านพาที่เหลือนี้นั้นกลับไปบ้าน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนลูกๆ มากเท่าที่ลูกทำความเข้าใจ ลูกจะได้รับ
สถานภาพมากตามนั้น ลูกจะกลับมาสูงส่งมากเท่าที่ลูกทำตามศรัทธา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม หากลูกปรารถนา
ที่จะนั่งบนบัลลังก์หัวใจของมาแม่และบาบาแล้วจงทำตามแม่และพ่ออย่างเต็มที่ ในการที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์ มีชีวิตอยู่ตาม
กิจกรรมของท่านทั้งสอง และทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเองเช่นกัน บาบามีชีวิตที่แตกต่างกันมากมายแก่ลูก นั่งกับใคร
บางคนและอธิบายเกี่ยวกับเบตส์/เซมิลัดเป็นอย่างดี เมื่อเป็นเดือนที่เป็นสิริมงคล(เดือนกุมภาพันธ์) สำหรับกราบไหว้
บูชา, ตาปาเซียและการถืออด) บาบาส่งว่า: จงแจกภาพฟรี บาบาส่งของขวัญ เมื่อลูกๆ ได้รับเงินในมือของเขา พวกเขาจะ
คิดอย่างแน่นอนว่า บาบามีค่าใช้จ่ายด้วยเช่นกันใช่ไหม? ดังนั้นพวกเขาก็จะส่งเงินให้แก่บาบาอย่างรวดเร็ว นี่เป็น
ครอบครัวเดียวกัน เมื่อลูกสร้างนิทรรศการของภาพเหล่านี้ด้วยทรานส์ไลท์ ผู้คนมากมายก็จะมาชม เป็นการกระทำที่เป็น
บุญ การเปลี่ยนมนุษย์จากหนามให้กลายเป็นดอกไม้ จากดวงวิญญาณบาปให้กลายเป็นดวงวิญญาณบุญ สิ่งนั้นเรียกว่า
หนทางของงานรับใช้ที่รวดเร็ว ผู้คนมากมายก็มาเมื่อลูกเข้าร้านที่งานนิทรรศการ มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะ
ซื้ออาณาจักรแห่งสวรรค์จากพ่อ ดังนั้นพวกเขาก็จะมายังนิทรรศการเพื่อที่จะซื้ออาณาจักรแห่งสวรรค์ด้วยเช่นกัน นี่คื
ร้านค้า พ่อพูดว่า: ลูกจะได้รับความสุขมากมายด้วยความรู้นี้ ดังนั้นจงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ทำความเพียรพยายาม
และสอบผ่านอย่างเต็มที่ เพียงพ่อเท่านั้นที่นั่งและให้คำแนะนำของท่านเองและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่ง
สร้าง ไม่มีใครอื่นสามารถให้ได้ ลูกได้กลายเป็นผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสามจากพ่อในเวลานี้ พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่อ

อย่างถูกต้องแม่นยำเช่นที่พ่อเป็นหรือสิ่งที่พ่อเป็น ลูกตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน หากพวกเขาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาจะไม่มีวันจากไป นี่คือการศึกษาลำเรียน พระเจ้านั่งที่นี้และสอน ท่านพูดว่า: พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก ทั้งพ่อและครูคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง ในละครบทบาทของพ่อเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน และแล้วพ่อก็จะพาทุกคนกลับไปกับท่าน ทำตามศรัทธาและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม การศึกษาในที่สุดแล้วง่ายดายอย่างมาก ผู้เดียวที่กำลังสอนก็เก่าแก่ที่สุด ชีพบาบาพูดว่าพ่อไม่แก่ ดวงวิญญาณไม่เคยแก่ แต่สติปัญญาของเขาได้กลายเป็นหิน อย่างไรก็ตามสติปัญญาของพ่อคือสติปัญญาที่สูงส่ง เหตุนี้เองพ่อจึงมาเพื่อทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง พ่อมาวางจรรยาแล้วจรรยาแล้ว พ่อสอนลูกมานับครั้งไม่ถ้วน กระนั้นก็ตามลูกก็ลืม ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ในยุคนอง พ่ออธิบายอย่างดีมาก จากนั้นพวกเขาก็หย่าขาดจากพ่อไป เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า หากลูกต้องการที่จะเห็นคนโง่เขลาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด? โปรดมาดูพวกเขาที่นี้ พวกเขาแม้กระทั่งจากพ่อเช่นนั้นไปที่พวกเขาได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน พ่อพูดว่า: หากลูกทำตามคำแนะนำและหนทางของพ่อ ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลกในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์แห่งความตาย ลูกๆ รู้ว่าเราเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาผู้เดียวกันนั้น เวลานี้พวกเรากลายเป็นอะไร? ขอบทานที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อจะกลายเป็นเจ้าชายเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่ความเพียรพยายามของทุกคนจะเป็นเช่นเดียวกัน บางคนก็ฟ่ายแพ้และพังทลาย บางคนก็กลายเป็นคนทรยศ มีคนทรยศเช่นนั้นอยู่มากมาย ลูกจะไม่แม้แต่พูดถึงพวกเขา หากใครบางคนถามถึงสิ่งใดอื่นนอกจากประเด็นของความรู้ ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้เป็นเช่นนั้นเป็นเช่นปีศาจ มิตรที่ดีพาลูกข้ามฟาก ในขณะที่มิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ มีความเป็นมิตรกับผู้ที่มีความฉลาดในความรู้และผู้ที่นั่งในหัวใจของบาบา พวกเขาจะถ่ายทอดประเด็นที่สุดแสนหวานของความรู้แก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้ สวามิภักดิ์และเป็นลูกๆ ที่เชื่อฟัง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความรักต่อพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างและไม่มีภาพลักษณ์ อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกติดกับในนามและรูปของผู้มีร่างกายใดๆ ระมัดระวังที่ลูกจะไม่ถูกตอบโต้โดยมายา
2. อย่าได้คบมิตรกับผู้ถ่ายทอดสิ่งอื่นนอกจากประเด็นของความรู้ ทำความเพียรพยายามที่จะสอบผ่านอย่างเต็มที่ ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่พบวิธีแก้ปัญหาต่อทุกเหตุผลและอยู่อย่างเป็นอิสระจากความกลัว ในปัจจุบันพร้อมกับความสุขชั่วคราวแล้วยังอีกมีสองสิ่งเช่นกันนั่นคือความกังวลและความกลัว ที่ใดมีความกลัว ที่นั่นจะไม่สามารถมีความสงบในจิตใจได้ ที่ใดมีความกลัว ที่นั่นจะไม่สามารถมีความสงบได้ ดังนั้นพร้อมกับความสุขยังมีเหตุผลของความทุกข์และความไม่สงบเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่เต็มไปด้วยสมบัติของพลังทั้งหมด ผู้ที่พบวิธีแก้ปัญหาต่อเหตุผลทั้งหมด ผู้ที่เป็นตัวของการแก้ปัญหาที่หาวิธีการแก้ปัญหาทั้งหมด และลูกจะเป็นอิสระจากความกังวลและความกลัว ปัญหาใดๆ ที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกจะมาเพื่อเล่นกับลูกและไม่ทำให้ลูกหวาดกลัว

คติพจน์: ทำให้ทัศนคติของลูก (vruti) สูงส่งและบ้านและครอบครัวของลูก (pravruti) จะกลับมาสูงส่งโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คนพวยเรือได้มาเพื่อนำเรือของลูกข้ามปากไป จงคงอยู่อย่างจริงแท้ต่อพ่อ และแม้ว่าเรือของลูกอาจโคลงเคลงไปมาแต่มันจะไม่จม
- คำถาม:** อะไรคือสาเหตุหลักที่ทำให้ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำ?
- คำตอบ:** เพราะลูกอยู่ในรูปที่มีตัวตน ลูกลืมไปแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน และพ่อของลูกก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน เพราะว่าลูกอยู่ในรูปที่มีตัวตน ลูกจึงจดจำรูปที่มีตัวตนได้อย่างง่ายดาย ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นจุดและจดจำพ่อ เพียงในสิ่งนี้ที่มีความเพียรพยายาม

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูด ชื่อของผู้นี้ไม่ใช่ชีวา ชื่อของท่านคือบราห์มา และพระเจ้าชีวาพูดโดยผ่านท่าน ได้มีการอธิบายแก่ลูกหลายครั้งว่าลูกไม่สามารถที่จะเรียกมนุษย์ เทพ หรือผู้ที่อยู่อาศัยในดินแดนที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิษณุ หรือชาก้า ว่าเป็นพระเจ้า ใครก็ตามผู้ที่มีภาพลักษณ์ที่ละเอียดอ่อนหรือหยาบไม่สามารถเรียกได้ว่าพระเจ้า เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นเรียกได้ว่าพระเจ้า ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือใคร พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “เนติ เนติ” นั่นคือพวกเขาไม่รู้ มีลูกจำนวนเล็กน้อยเหมือนกันที่รู้จักสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ้พระเจ้า! อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณเป็นจุด และดังนั้นพ่อเช่นกันต้องเป็นจุดด้วย เวลานี้พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ บาบามีลูกบางคนผู้มีอายุ 30 ถึง 35 ปี(ในความรู้) แม้ในขณะนี้พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่เป็นเพียงจุดอย่างไร อย่างไรก็ตามมีเพียงบางคนผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดี พวกเขาจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเพชรที่แท้จริง เพชรจะถูกเก็บไว้ในสิ่งบรรจุเล็ก ๆ ที่ดีมากเสมอ ใครก็ตามที่มีเพชรและต้องการที่จะแสดงต่อผู้อื่นจะแสดงเพชรไว้ในที่บรรจุที่เป็นทองหรือเงินเสมอ เพียงพ่อคำเพชรสามารถที่จะรู้จักเพชร ไม่มีผู้ใดอื่นเลยที่จะสามารถรู้จักได้ จะไม่มีใครรู้ถ้ามีการนำเพชรปลอมมาแสดงไว้ มีคนมากมายถูกหลอกเช่นนี้ เวลานี้พ่อที่แท้จริงมาแล้ว แต่ก็มีผู้ที่หลอกลวงมากจนไม่มีใครรู้จักสิ่งใด มีการร้องเพลงว่าเรือแห่งสัจจะอาจโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่ล่ม เรือแห่งความหลอกลวงจะไม่โคลงเคลงไม่ว่าลูกจะพยายามทำให้เรือโคลงเคลงมากเพียงไรก็ตาม แม้ผู้ที่กำลังนั่งที่นั่นพยายามที่จะโคลงเรือนั้น พวกเขาได้ชื่อว่าเป็นกบฏ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อคนพวยเรือมาแล้ว ท่านเป็นนายแห่งสวนด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายว่านี่คือป่าแห่งขากหนาม ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ พวกเขาหลอกลวงมาก! น้อยคนนักที่รู้จักพ่อที่จริงแท้ แม้ผู้ที่อยู่ที่นั่นก็ไม่ได้รู้จักท่านอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ได้รู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำเพราะท่านแฝงตน ทุกคนจดจำพระเจ้า และพวกเขาก็รู้ด้วยเช่นกันว่าท่านไม่มีตัวตนและอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเช่นกัน ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ในรูปที่มีตัวตนพวกเขาก็ลืมสิ่งนี้ขณะที่คงอยู่ในโลกที่มีตัวตน พวกเขาก็จดจำเพียงผู้ที่มีตัวตน เวลานี้ลูกๆ กำลังกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พระเจ้าเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ง่ายมากที่จะเข้าใจ พ่อสูงสุดหมายถึงดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่อยู่ในดินแดนเบื้องบน ลูกได้ชื่อว่าดวงวิญญาณ ลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสิ่งสูงสุด ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาแม้กระทั่งเรียกพระเจ้าว่าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาแสวงหาพระเจ้าบนภูเขา พวกเขาแม้กระทั่งไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญที่แม่น้ำ พวกเขาคิดว่าแม่น้ำเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และคิดว่าโดยการอาบน้ำในแม่น้ำนั้นพวกเขาจะกลับมามีบริสุทธิ์ ไม่มีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธารู้ว่าพวกเขาต้องการอะไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาต้องการเพียงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นตลอดไป (โมกซ์) พวกเขาไม่มีความสุขที่นี่เพราะพวกเขามีความทุกข์ระทม ไม่มีใครในยุคทองร้องขอการหลุดพ้นตลอดไปหรือการหลุดพ้น ไม่มีใครร้องเรียกหาพระเจ้าที่นั่น พวกเขาเรียกร้องหาท่านที่นี่เพราะพวกเขาไม่มีความสุข ไม่มีความสุขของใครที่สามารถถูกขจัดไปได้โดยการแสดงความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าบางคนจะนั่งและสวดภาวนา “ราม ราม” ตลอดทั้งวัน ความทุกข์ก็ยังไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้ นี่คือการจักรของราวัน เป็นราวกับว่ามีความทุกข์ผูกไว้รอบคอของพวกเขา พวกเขาแม้ร้องเพลงว่า: ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ แต่ไม่มีผู้ใดจดจำท่านในความสุข สิ่งนี้หมายความว่า เคยมีความสุขอย่างแน่นอนในเวลาหนึ่ง และขณะนี้มีความสุข เคยมีความสุขในยุคทองและเวลานี้ในยุคเหล็กมีความสุข เหตุนี้เองจึงได้ชื่อว่าเป็นป่าแห่งขากหนามหนามอันดับหนึ่งคือสำนึกของการเป็นร่าง และแล้วก็ป็นหนามของต้นหาราคะ เวลานี้พ่อบอกว่า อะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตานี้จะถูกทำลาย เวลานี้ลูกต้องไปยังดินแดนของความเจ็บสับสน ลูกต้องจดจำบ้านของลูกและอาณาจักรของลูกพร้อมกับการจดจำระลึกถึงบ้านของลูก เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกันที่ต้องจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะไม่ใช่บ้านที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นเพียงแค่เรียกพ่อว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ท่านพูดว่า: ฝ่าแต่จดจำพ่อท่านนั้นอย่าง

สม่าเสมอ ลูกเพียงแต่ร้องเรียกหาพ่อ: บาบาโปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้น ท่านต้องมาอย่างแน่อนและอธิบายผ่านปาก ท่านจะไม่ให้แรงบันดาลใจ ในด้านหนึ่งพวกเขาเฉลิมฉลองชีพเจนต์ อีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ไม่สามารถมีสิ่งใดอยู่เหนือรูปและนามได้ และแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกสิ่ง ในก้อนกรวดและก้อนหิน ฯลฯ มีความคิดเห็นมากมาย พ่ออธิบายว่า: ราววันในรูปของกิเลสทั้ง 5 ได้ทำให้สติปัญญาของลูกตกต่ำ และเหตุนี้เองลูกจึงคาระวะต่อรูปปั้นเทพ บางคนเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า และพวกเขาไม่เชื่อในผู้ใด ที่นี้เพียงบราห์มินที่ได้รับการอธิบายสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วที่มาหาพ่อ ได้มีการเขียนไว้เช่นกันว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดดำเนินการก่อตั้งโดยผ่านบราห์มา และดังนั้นลูกเป็นลูกของบราห์มา ประชาบิดาบราห์มาเป็นที่รู้จักกันดี ดังนั้นต้องมีบราห์มากุมารและบราห์มากุมาร้อย่างแน่อน เวลานั้นลูกได้ออกมาจากศาสนาศุทธและได้เข้ามาในศาสนาบราห์มิน อันที่จริงแล้วผู้ที่เรียกตนเองว่าฮินดูไม่รู้ถึงศาสนาของตนเอง บางครั้งพวกเขาเชื่อในเทพเดียว และบางครั้งพวกเขาก็เชื่อในอีกเทพหนึ่ง พวกเขายังคงไปหาอีกมากมาย ชาวคริสต์ไม่เคยไปหาคนอื่นเลย เวลานั้นลูกพิสูจน์ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อพูดว่า จดจำเพียงฉันเท่านั้นอย่างสม่าเสมอ วันหนึ่งมันจะอยู่ในหนังสือพิมพ์ว่าพระเจ้าพูด: โดยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เมื่อการทำลายล้างใกล้เข้ามาเสียงนี้จะไปถึงหูของผู้คนโดยทางหนังสือพิมพ์ มีชาวจากทุกหนแห่งในหนังสือพิมพ์ ลูกสามารถแทรกสิ่งนี้ได้ (ในหนังสือพิมพ์) เวลานั้น: พระเจ้าพูด: พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดพูด: เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำฉันและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ การทำลายล้างโลกเก่านั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ทุกคนจะมีศรัทธาว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่อน การชักซ้อมจะยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ลูก ๆ รู้ว่าการทำลายล้างไม่สามารถเกิดขึ้นได้จนกว่าจะมีการก่อตั้งอาณาจักร จะต้องมีแผ่นดินไหว ฯลฯ ในด้านหนึ่งจะมีระเบิด อีกด้านหนึ่งจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ พวกเขาจะไม่ได้รับอาหาร เรือกลไฟจะไม่มา และจะมีความอดอยาก ในเวลาของความอดอยากผู้คนอดจนตายผู้ที่ประท้วงโดยการอดอาหารยังคงดื่มน้ำหรือน้ำผึ้ง ฯลฯ และพวกเขาก็มีน้ำหนักรลดลง จะมีแผ่นดินไหวทันทีในขณะที่ผู้คนกำลังนั่งอยู่บางแห่งและพวกเขาจะตาย การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่อน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาจะไม่พูดว่าการทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้น และเหตุนี้เองพวกเขาพูดว่า ลูกต้องยังคงสวดภาวนาชื่อรามต่อไป ผู้คนไม่รู้จักแม้กระทั่งพระเจ้าเพียงพระเจ้าที่รู้จักตัวท่านเอง ไม่สามารถมีใครอื่นรู้จักท่าน ท่านมีกำหนดเวลาที่แน่อนที่จะมา และดังนั้นท่านจึงเข้ามาในร่างเก่านั้นและพูดความรู้ของท่านตอนต้นตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก เวลานั้นลูก ๆ รู้ว่าลูกต้องกลับบ้าน และดังนั้นลูกควรมีความสุขว่าลูกกำลังไปยังดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนต้องการความสงบ แต่ใครสามารถให้ความสงบแก่พวกเขาได้? พวกเขาพูดถึงผู้ประทานความสงบ อย่างไรก็ตามมีเพียงพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเท่านั้นที่เป็นเทพของเหล่าเทพ ท่านพูดว่า: พ่อทำให้ลูกทั้งหมดบริสุทธิ์และพาลูกกลับไป พ่อจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังแม้แต่คนเดียว ตามละครลูกทั้งหมดต้องกลับไปเป็นที่จดจำว่าทุกดวงวิญญาณจะกลับไปเหมือนฝูงยุง ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามีผู้คนน้อยมากในยุคทอง เวลานั้นในยุคเหล็กมีมนุษย์จำนวนมากมาย จำนวนของพวกเขาจะลดลงอย่างไร? เวลานั้นเป็นการบรรจบพบกัน ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะไปยังยุคทอง ลูกรู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นและทุกดวงวิญญาณจะกลับบ้านเหมือนฝูงยุง ผู้คนทั้งหมดจะกลับบ้านแต่น้อยมากจะไปยังยุคทอง พ่อพูดว่า อย่าจดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆ แม้ในขณะที่มองดูพวกเขาก็อย่าได้เห็นพวกเขา นั่นเป็นดวงวิญญาณและฉันจะกลับบ้านของฉัน ลูกต้องจากร่างกายเก่าของลูกด้วยความสุข หากลูกยังคงจดจำดินแดนแห่งความสงบของลูกอยู่เรื่อยๆ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เพียงในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวที่มีความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูงโดยปราศจากความเพียรพยายาม พ่อมาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ เวลานั้นไม่มีการพักผ่อนใดหรือความสบายใจในโลกเก่านั้น เพียงในดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขจึงมีการพักผ่อนและความสุขสบาย ในบ้านต่างๆ ที่นี้มีเพียงความไม่สงบและการรบรา พ่อพูดว่า: เวลานั้นงแล่มโลกที่สกลปรกนี้ ลูก ๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์สำหรับลูก ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ในนรก เวลานั้นลูกต้องไปสู่สวรรค์ เวลานั้นจดจำพ่อและสวรรค์และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ลูกอาจจะไปยังงานแต่งงาน ฯลฯ แต่ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ความรู้ทั้งหมดต้องคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกอาจอยู่ในบ้านของลูกและดูแลลูก ๆ ของลูก ฯลฯ แต่ให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก: คำสั่งของبابาคือ: จดจำพ่อ ลูกต้องไม่จากบ้านของลูกไป มิฉะนั้นใครจะดูแลลูก ๆ ของลูก ฯลฯ ผู้เลื่อมใสศรัทธาอยู่ในบ้านของพวกเขา พวกเขาอาศัยอยู่ในครัวเรือนของพวกเขา แต่พวกเขาได้ชื่อว่าผู้เลื่อมใสศรัทธา เพราะพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาดูแลครัวเรือนของพวกเขาและช่องแวงอยู่กับบาปด้วยเช่นกัน แต่ครูของพวกเขาบอกให้พวกเขาจดจำลักษณะเพื่อให้พวกเขาสามารถมีลูกเหมือนลักษณะ ลูกต้องไม่เข้าไปสู่สิ่งเหล่านั้น เพราะเวลานี้ลูกกำลังฟังสิ่งต่างๆ ในยุคทองและเวลานี้ก็กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น ลักษณะไม่ได้ก่อตั้งสวรรค์ เขาเพียงแค่ออกมาเป็นนาย เขารับมรดกของเขาจากพ่อ พระเจ้าแห่งก็ตะเพียงมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ลักษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าพระเจ้า ลักษณะเป็นเพียงผู้ที่ศึกษา พ่อพูดก็ตะและลูกฟังก็ตะ และแล้วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็ได้ใส่ชื่อของลูกแทนชื่อของพ่อ พวกเขาได้ลืมนพ่อและดังนั้นก็ตะจึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จะเกิด

อะไรขึ้นจากการศึกษากีตะที่ไม่ถูกต้อง? หลังจากที่สอนราชาโยคะพอก็ได้จากไป และกฤษณะก็กลายเป็นนายของยุคทอง ด้วยสิ่งนั้น จะมีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์โดยการฟังเรื่องของนารายณ์ที่แท้จริงหรือไม่? ไม่มีใครแม้จะฟังด้วยความคิดนี้ พวกเขาไม่ได้รับคุณประโยชน์ใดด้วยสิ่งนั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ให้มนตราของพวกเขาเอง และรูปภาพของพวกเขาเอง สิ่งเดียวกันไม่ได้ใช้กับที่นี่ ในสัทซังอื่นพวกเขาพูดว่า เป็นเรื่องราวทางศาสนาของสวามีนันท์ เรื่องของผู้ใด? เรื่องของเวตันตะ เรื่องของกีตะ เรื่องของภควัต เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าไม่ใช่มนุษย์ที่มีร่างกายที่สอนลูก ท่านไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ ชีพบาบาได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ หรือไม่? เป็นมนุษย์ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ชีพบาบาพูดว่า: ฉันไม่ได้ศึกษากีตะ ฯลฯ เป็นพาหนะนี้ ซึ่งฉันกำลังนั่งอยู่ภายในเป็นผู้ที่ศึกษาทุกสิ่ง ฉันไม่ได้ศึกษาสิ่งใดเลย ฉันมีความรู้ทั้งหมดของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ผู้นี้เคยศึกษากีตะทุกวัน เขาเคยท่องจำเหมือนเป็นนกแก้ว เมื่อพ่อเข้ามาในเขา เขาก็ละทิ้งกีตะทันที เพราะมันประทับอยู่ในสติปัญญาว่าชีพบาบา กำลังเล่าเกี่ยวกับสิ่งทั้งหมดนี้ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก ดังนั้นจงสิ้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดต่อสิ่งอื่นๆทั้งหมด เพียงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ คู่รักที่แท้จริงจดจำผู้เป็นที่รักของเขาอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นเวลานี้การจดจำระลึกถึงพ่อควรคงอยู่อย่างมั่นคงเท่านั้นด้วยเช่นกัน พ่อเหนือโลกพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ และจดจำมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ไม่มีความจำเป็นใดเลยที่จะทำเสียงดังใดๆ หรือเล่นเครื่องดนตรีใดๆ ฯลฯ บางเพลงนั้นดีมาก และมีการอธิบายความหมายของเพลงนั้นแก่ลูก ผู้ที่แต่งเพลงเหล่านั้นไม่ได้รู้ความหมายของเพลงนั้น มีร่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา และในขณะนี้ลูกคือผู้รู้แจ้ง เมื่อลูกๆ ไม่สามารถทำบางสิ่งอย่างดีมาก บาบาสอนแก่พวกเขาว่าเขาเป็นเหมือนผู้เลื่อมใสศรัทธา และแล้วลูกๆ เข้าใจว่าเหตุใดพ่อจึงพูดสิ่งนั้นแก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ เวลานี้จงจดจำพ่อและกลายเป็นผู้นำสาสน์ จงให้สาสน์แก่ทุกคนที่จะจดจำพ่อและมรดกเพื่อที่ว่าบาปของหลายชาติเกิดของเขาสามารถถูกเผาไป เวลานี้เป็นเวลาที่จะกลับบ้าน มีเพียงพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นและท่านไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง เพียงพ่อเท่านั้นและให้คำแนะนำของท่านเอง ท่านให้มนตราของมานมานะบาฟแก่ลูก ผู้รู้ผู้เคร่งศาสนาและฆานยาสซีไม่เคยพูดเลยว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นและพวกท่านควรจดจำพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่เตือนลูกๆ บราห์มินถึงสิ่งนี้ ลูกได้รับพยานามย์ที่ดีด้วยการจดจำระลึกถึงและความมั่งคั่งด้วยการศึกษา ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย ความตายก่อนเวลาอันควรไม่เกิดขึ้นที่นั่น เหล่าเทพได้รับชัยชนะเหนือความตาย อัชชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่ทำการกระทำใดที่ทำให้ลูกได้รับสมญาว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาจากพ่อ จงกลายเป็นผู้นำสาสน์และให้สาสน์แก่ทุกคนเพื่อจะจดระลึกถึงจำพ่อและมรดก
2. ไม่มีการพักผ่อนหรือความสบายใจในโลกเก่านี้ มันเป็นโลกที่สกปรก ดังนั้นจงลืมโลกเก่านี้ เช่นเดียวกับการจดจำระลึกถึงบ้านลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวแห่งความสำเร็จด้วยวิธีการสละละทิ้งและตาปาเซียและความตั้งใจที่จะรับใช้
วิธีการสละละทิ้งและตาปาเซียเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ เพียงผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการสละละทิ้งเท่านั้นที่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงได้ ด้วยการสละละทิ้งลูกสามารถสร้างโชคของลูกเองและโชคของผู้อื่น การมีความมุ่งมั่นนี้คือการทำตาปาเซีย ดังนั้นการสละละทิ้ง,ตาปาเซียและความตั้งใจที่จะรับใช้ ความตั้งใจที่มีชีวิตจำกัดของลูกจะจบสิ้นลงและชุมชนจะกลับมามีพลัง เมื่อคนหนึ่งแนะนำและอีกคนหนึ่งทำตาม เมื่อไม่มี "ฉัน" หรือ "ท่าน" หรือ "ของฉัน" หรือ "ของท่าน" ลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จและเป็นอิสระจากอุปสรรค

คติพจน์: ไม่ทำให้ใครเป็นทุกข์แม้กระทั่งในความคิดของลูกคือการไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงอย่างสมบูรณ์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกโชคดียังมากเพราะลูกไม่มีอะไรที่จะต้องเป็นห่วงนอกจากการการจาดจระลิกถึงพ่อ อยางไรก็ตามพ่อนี้ยังคงมีความเป็นห่วงมากมาย
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึบอของลูกที่มีค่าของพ่อ?
- คำตอบ:** พวกเขายังคงเชื่อมโยงสติปัญญาของทุกคนในโยคะกับพ่อ พวกเขามีประโยชน์และเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ พวกเขาศึกษาเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่น พวกเขาเฝ้าอยู่ในหัวใจของพ่อ เพียงลูกที่มีค่าเช่นนี้เท่านั้นที่ประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ ผู้ที่ไม่ศึกษาอย่างเต็มที่ทำให้สิ่งต่างๆเสียหายต่อผู้อื่น สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน
- เพลง:** ได้รับพรจากแม่และพ่อ...

โอมซานติ ในทุกบ้านมีพ่อแม่และลูกสองถึงสี่คน และใครเป็นผู้ร้องขอพร ฯลฯ นั่นคือเรื่องของความมีขีดจำกัด สิ่งนั้นได้เป็นที่จดจำว่าเป็นเรื่องของความมีขีดจำกัด ไม่มีใครที่รู้สิ่งใดของความไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกคือลูกชายและลูกสาวของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อแม่เหล่านั้นมีขีดจำกัด ลูกประกาศสิทธิในพรของพ่อและแม่ที่มีขีดจำกัด นี่คือแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อแม่ที่มีขีดจำกัดเหล่านั้นดูแลลูกๆ ด้วยเช่นกัน แล้วครูสอนพวกเขา เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าผู้เดียวนี้คือแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ครูที่ไม่มีขีดจำกัด และสัตว์ที่ที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อสูงสุด, ครูสูงสุด และครูสูงสุด ท่านคือผู้เดียวผู้พูดสัจจะ, ผู้สอนสัจจะ ลูกๆ ตามลำดับกันไป ในบ้านทางโลกเมื่อมีลูกสองถึงสี่คนจึงต้องมีการดูแลพวกเขาอย่างมาก ที่นี้มีลูกมากมาย ชาวของลูกๆ มาถึงจากศูนย์ต่างๆ มากมายว่า: ลูกผู้นี้เป็นเช่นนี้ ผู้นี้ชั่วร้าย ผู้นี้ทำให้คนอื่นไม่พอใจและผู้นี้สร้างอุปสรรค พ่อแม่จะมีความใส่ใจไหม? เขาคือประชาบิดา ซึ่งเป็นพ่อของมวลมนุษย์ไหม? เขามีความใส่ใจเกี่ยวกับลูกๆ มากมาย ดังนั้นบาบาพูดว่า: ลูกๆ สามารถอยู่ในการการจาดจระลิกถึงพ่อได้เป็นอย่างดี ผู้ที่มีสิ่งที่จะต้องให้ความใส่ใจเป็นพันอย่าง ถึงอย่างไรก็ตามมีความใส่ใจอย่างหนึ่งอยู่แล้ว และก็มีมีความใส่ใจในสิ่งอื่นๆ อีกพันอย่าง ลูกๆ มากมายต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ มายาคีเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน เธอลดทอนของลูกๆ บางคนไปอย่างดี เธอจับมูกของบางคนและจับผมเปียของบางคน ดังนั้นเขาจึงต้องคิดเกี่ยวกับลูกทั้งหมด อยางไรก็ตามเขาก็ต้องอยู่ในการจาดจระลิกพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกพูดว่า: ทำไมฉันถึงไม่ทำตามศรัทธาของพ่อและประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากท่าน? ไม่ใช่ทุกคนสามารถก้าวไปข้างหน้าได้ในระดับที่เท่ากัน เพราะนี่คืออาณาจักรซึ่งกำลังได้รับการก่อตั้ง สิ่งนี้ไม่สามารถเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของคนอื่นได้ นี่คือการศึกที่สูงส่งมาก เมื่อลูกได้รับอำนาจในการปกครอง ลูกก็ไม่ว่าอาณาจักรนั้นได้รับการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร งานของการก่อตั้งอาณาจักรน่าอัศจรรย์อย่างมาก เวลานั้นลูกมีประสบการณ์แล้ว ก่อนหน้านั้นแม่ผู้นี้ก็ไม่ว่าเขาเคยเป็นใครหรือเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดอยางไร เวลานั้นเขาเข้าใจแล้ว ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบา, ท่านคือผู้เดียวเท่านั้น ประเด็นนี้จะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก พ่อมาในเวลานี้เท่านั้นและอธิบายทุกสิ่ง ในเวลานี้ไม่ว่าใครจะเป็นเศรษฐีหรือมหาเศรษฐีมากเท่าไร พ่อพูดว่า: เงินทั้งหมดนี้ ฯลฯ จะกลายเป็นฝุ่น อยางไรก็ตามเหลือเวลาอีกมากแค่ไหน? ลูกฟังข่าวจากวิทยุหรืออ่านหนังสือพิมพ์ ดูซิว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น! แต่ละวันการต่อสู้ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกสิ่งกำลังยุ่งเหยิง พวกเขา กำลังต่อสู้ในบรรดาของพวกเขาเองและกำลังตาย เป็นที่เข้าใจจากการเตรียมการว่าสงครามกำลังจะเกิดขึ้นในเวลาใดก็ได้ โลกไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือจะเกิดอะไรขึ้น ในบรรดาลูกเช่นกันที่มีเพียงลูกจำนวนน้อยมากที่เข้าใจอย่างสมบูรณ์และคงอยู่ในความสุข เราอยู่ในโลกนี้อีกเพียงไม่กี่วัน ขณะนี้เราต้องก้าวหน้าต่อไป จนถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามเพื่อตนเอง ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อตัวลูกเอง ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะทำมามากมายแค่ไหน ลูกก็จะได้รับผลมากเท่านั้น ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อตัวลูกเองและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเพียรพยายามและชี้หนทางให้แก่ทุกคน โลกเก่านี้กำลังจะถึงจุดจบ เวลานั้นบาบาจะมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นจงศึกษาการศึกษาสำหรับโลกใหม่ก่อนการทำลายล้างนี้จะเกิดขึ้น พระเจ้าพูด: ฉันสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกๆ ที่รัก ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวันมาเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่มีใครรู้แม้กระทั่งว่ารามเป็นใครหรืออาณาจักรของรามก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร? เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ทั้งหมดนี้ ในบรรดาลูกเช่นกันที่มีลูกบางคนที่ไม่รู้อะไรเลย ลูกๆ ที่มีค่าของพ่อคือผู้ที่เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของทุกคนกับพ่อผู้เดียว ผู้ที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะเฝ้าอยู่ในหัวใจของพ่อ บางคนไม่มีค่าเลย พวกเขาทำให้งานรับใช้เสียหายแทนที่จะทำงานรับใช้ พวกเขาตัดโยคะของสติปัญญาของผู้อื่นไปจากพ่อ สิ่งนี้เช่นกันถูกกำหนดไว้ในละคร ตามละคร

สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาอย่างเต็มที่จะทำอะไร? พวกเขาจะทำให้ผู้อื่นเสียหายไปด้วยเช่นกัน เหตุนี้เอง ลูกจึงได้รับการบอกว่า: ทำตามพ่อ คบมิตรกับลูกผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และผู้ที่นั่งอยู่ในหัวใจของบาบา ลูกสามารถถามได้ว่า ฉันควรจะคบมิตรกับใคร? บาบาจะบอกลูกทันทีว่ามิตรคนไหนที่ดีมาก มีลูกมากมายที่มีมิตรเช่นนั้นที่พวกเขาได้รับการแต่งตั้งสืบในทางที่ผิด มีการจดจำด้วยเช่นกันว่า: มิตรที่ดีพาลูกข้ามฟาก มิตรที่ไม่ดีพาลูกจมน้ำ ถ้ามิตรที่ไม่ดีมีอิทธิพลกับลูก ลูกจะถูกทำลายอย่างสมบูรณ์ ในบ้านเช่นกันจำเป็นต้องมีสาวใช้และคนใช้ จำเป็นต้องมีคนใช้สำหรับปวงประชาด้วยเช่นกันใช่ไหม? อาณาจักรทั้งหมดกำลังถูกก่อตั้งขึ้น สติปัญญาที่กว้างมากเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ดังนั้นขณะนี้ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว จงรับศรัทธาจากท่านและทำตามศรัทธา มิเช่นนั้นสถานภาพของลูกจะถูกทำลายโดยไม่ได้อะไร นี่คือการศึกษา ถ้าลูกสอบตกในสิ่งนี้ในเวลานี้ ลูกจะยังคงสอบตกอยู่เรื่อยๆ ชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้วจรร แล้วจรรเล่า ถ้าลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีในเวลานี้ ลูกก็จะต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจรรแล้วจรรเล่า ผู้ที่ไม่ศึกษาจะได้รับสถานภาพอะไร? พวกเขาเองเข้าใจได้ดีว่า: เราไม่ได้ทำงานรับใช้อะไรเลย หลายคนฉลาดมากกว่าฉัน เพียงผู้ที่ฉลาดเท่านั้นที่จะได้รับการเชิญให้ไปบรรยาย ดังนั้นแน่นอนว่าผู้ที่ฉลาดจะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นกัน ฉันไม่ได้ทำงานรับใช้มากเท่านั้น ดังนั้นฉันจะไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูง ครูสามารถเข้าใจนักเรียนของพวกเขาใช่ไหม? เขาสอนทุกวันและยังคงเก็บรักษาทะเบียนประวัติด้วยเช่นกัน มีการบันทึกทะเบียนของการศึกษาและพฤติกรรมของพวกเขาไว้ ที่นี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน สิ่งสำคัญในเรื่องนี้คือโยคะ หากโยคะของลูกดี พฤติกรรมของลูกก็จะดีด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม บางครั้งในขณะที่ศึกษาเล่าเรียนก็มีความหลงทะนงตน ที่นี้ลูกต้องมีความเพียรพยายามที่แผ่ตัวในการจดจำระลึกถึง ด้วยเหตุนี้มีรายงานของลูกมากมายมาถึง: บาบา, ลูกไม่สามารถอยู่ในโยคะได้” บาบาได้อธิบายว่า: จงเอาคำว่า “โยคะ” ออกไป ลูกไม่สามารถจดจำพ่อผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดกจากท่านได้หรือ? มันน่าแปลกใจ! พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ ลูกไม่ได้จดจำฉันซึ่งเป็นพ่อของลูก พ่อมาเพื่อชี้หนทางให้แก่ลูก จงจดจำพ่อ และบาปของลูกจะถูกเผาไปในไฟของโยคะนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มนุษย์ยังคงล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมาก! พวกเขาไปอาบน้ำในน้ำที่เย็นมากที่กุ่มกมล่ำ พวกเขาทนต่อความยากลำบากมากมาย ที่นี้ไม่มีความยากลำบากเลย ผู้ที่เป็นลูกๆ อันดับหนึ่งจะกลายเป็นคู่รักที่แท้จริงของผู้เป็นที่รักเดียวและเฝ้าแต่จดจำท่าน เมื่อพวกเขาไปเดินเล่นพวกเขานั่งในสันโดษในสวนและจดจำท่าน เมื่อลูกเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับรูปแบบใดของการซุบซิบนินทา ฯลฯ บรรยาการก็จะเสีย ไม่ว่าลูกจะมีเวลาในช่วงไหนก็ตาม ฝึกจดจำระลึกถึงพ่อ กลายเป็นคู่รักชั้นหนึ่งของผู้เป็นที่รักที่แท้จริง พ่อพูดว่า: อย่าเก็บรูปภาพของผู้ที่มีร่างกายใด เพียงแค่เก็บรูปภาพของชีพบาบาหนึ่งเดียวเท่านั้น ผู้เดียวที่ลูกต้องจดจำระลึกถึง พูดตัวอย่างเช่น ลูกต้องการที่จะจดจำจรรโลก และแล้วรูปภาพของตรีมูรติและจรรก็ชั้นหนึ่ง ความรู้ทั้งหมดอยู่ในรูปภาพเหล่านั้น สมญาของลูก “ผู้ที่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง” นั้นมีความหมาย หากมีคนใหม่ได้ยินสมญานี้เขาจะไม่สามารถเข้าใจ มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ มีลูกบางคนที่จดจำบาบาได้ดีมาก มีหลายคนที่ไม่จดจำบาบาเลย พวกเขาทำลายทุกสิ่งแม้กระทั่งสำหรับตัวเอง อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้ง่ายตายยาก พ่อพูดว่า: ด้วยความเงียบสงบ ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์ คำว่าวิทยาศาสตร์ (science) และ ความเงียบสงบ (Silence) มีตัวอักษรแรกและออกเสียงเหมือนกัน ในกองทัพพวกเขาทำให้พวกเขามีเงียบสามนาที่ มนุษย์ก็ต้องการความสงบเช่นกัน เวลาลูกรู้วาทะสถานที่แห่งความสงบคือบราห์มันต์อย่างแน่นอน, ธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ ที่ซึ่งเราดวงวิญญาณเป็นจุดที่จุดแสงเล็กเช่นนั้นอาศัยอยู่ ต้นไม้ของดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นต้องนำอัครรยอย่างแท้จริงใช่ไหม? มนุษย์พูดด้วยเช่นกันว่า “ตรงกลางหน้าผากมีดวงดาวพิเศษสุดที่ไม่เหมือนใครที่น่าอัครรยส่องแสงเปล่งประกาย” พวกเขาทำดีลัทธิที่เป็นทองขนาดเล็กมากและแต่มัวไว้ตรงนั้น ดวงวิญญาณเป็นจุดเช่นกัน พ่อมาและนั่งอยู่ข้างๆ ดวงวิญญาณนั้น ไม่มีใครแม้แต่ผู้รู้หรือชั้นยาสซี ฯลฯ ที่จะรู้จักดวงวิญญาณของตนเอง เมื่อพวกเขาไม่รู้จักดวงวิญญาณ แล้วพวกเขาจะรู้จักดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้จักดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่สามารถรู้ได้ เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณที่เล็กมากนั้นเล่นบทบาททั้งหมดของตนเองอย่างไร พวกเขามีสัตซังมากมาย แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจอะไรเลย ผู้นี้ก็เช่นกันเคยมีกูรูมากมาย เวลานั้นพ่อพูดว่า: เหล่านั้นคือกูรูของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงกูรูเดียวนี้ในหนทางของความรู้ ราชินีมีมงกุฎเดียว กัมศิระลงเบื้องหน้าราชินีที่มีมงกุฎสองชั้น พวกเขาเคารพราชาที่มีมงกุฎสองชั้นเพราะพวกเขابริสุทธิ์ วัดถูกสร้างขึ้นเพื่อราชาที่บริสุทธิ์เหล่านั้นเท่านั้น คนที่ไม่บริสุทธิ์ไปและกัมศิระเบื้องหน้าพวกเขา (อุดมคติของพวกเขา) แต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่พวกเขาเป็นใคร หรือทำไมพวกเขาต้องกัมศิระให้กับพวกเขา ได้มีการสร้างวัดโสมนาล เวลานั้นพวกเขากราบไหว้บูชาที่นั่น แต่พวกเขาจะกราบไหว้จุดได้อย่างไร? จะสร้างวัดให้แก่จุดได้อย่างไร? เหล่านั้นคือประเด็นที่ลึกล้ำมาก อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้อยู่ในกิตะ ฯลฯ เพียงผู้เป็นนายผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายได้ เวลาลูกรู้วาทะบทถูกกำหนดไว้ในดวงวิญญาณที่แสงเล็กเช่นนั้นอย่างไร ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบทบาทก็คงอยู่ตลอดไปด้วยเช่นกัน มันน่าอัครรยใช่ไหม? ละครทั้งหมดนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่า: สิ่งซึ่งมีการสร้างเรียบร้อยแล้วกำลังถูกสร้างขึ้น สิ่ง

ที่ได้ถูกกำหนดเอาไว้ในละครจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องวิตกกังวล เวลานี้ลูกต้องสัญญากับตัวเองว่า ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ลูกจะไม่หลั่งน้ำตา ผู้นั้นผู้นี้ได้ตาย ดวงวิญญาณนั้นได้จากไปและได้ไปรับอีกร่างหนึ่ง ในกรณีนั้นมีความจำเป็นอะไรที่ต้องร้องไห้? อย่างไรก็ตามเขาไม่สามารถกลับมาได้ เมื่อลูกหลั่งน้ำตาลูกก็สอปลก ดังนั้นบาปพูดว่า: สัญญากับตัวเองว่าลูกจะไม่ร้องไห้ ลูกมีความใส่ใจที่จะพบพ่อผู้ที่ย้ายอยู่ในธาตุนคราห์มดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง ลูกได้พบท่านแล้ว ลูกยังต้องการสิ่งใดอีก? พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำฉันผู้เป็นพ่อ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเพื่อก่อตั้งอาณาจักรนี้ ไม่มีเรื่องของการต่อสูรับราลาในสิ่งนี้ ในกิตะมีการแสดงให้เห็นว่าสงครามเกิดขึ้นและมีเพียงพันดาวาสเท่านั้นที่ปลอดภัย พวกเขานำสุนัขไปด้วยและหายไปใญ่เขา พวกเขามีสัยชนะและแล้วก็ตาย ประเด็นนั้นไม่ได้มีความหมายอะไรเลย เหล่านั้นคือเรื่องเล่าทั้งหมด นั่นเรียกว่าเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ควรจะมีการวางเฉยในสิ่งนั้น มีความไม่ชอบสำหรับสิ่งเก่าๆ ใช่มั้ย? ความไม่ชอบเป็นคำพูดที่ขมขื่น คำว่า “วางเฉย” นั้นหวานขึ้น เมื่อได้รับความรู้ก็มีการวางเฉยในความเลื่อมใสศรัทธา ผลของความรู้จะได้รับเป็นเวลา 21 ชาตเกิดในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นไม่จำเป็นต้องมีความรู้อีกต่อไป ต่อมาเมื่อลูกเข้าไปสู่หนทางบาป ลูกก็ลงบันไดมา เวลานี้เป็นตอนจบ พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกควรจะมีการวางเฉยในโลกเก่านี้ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทร จากลูกคนเดียวกันนี้จะกลายเป็นเทพ มนุษย์คนอื่นจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้? แม้ว่าพวกเขาจะสร้างภาพที่มีหลากหลายรูปแบบ ก็ไม่มีทั้งจุหรือชีวาอยู่ในนั้น พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: เทพ, นักรบ, พ่อค้าและศูทร แค่นั้นเอง! พวกเขาไม่รู้อะไรเลยที่ว่าใครเปลี่ยนพวกเขาจากศูทรไปเป็นเทพ หรือเปลี่ยนอย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกผู้เป็นเทพนั้นมั่งคั่งอย่างมาก จากนั้นเงินทั้งหมดไปที่ไหน เราลงทุนอย่างมากในขณะที่กัมศิระของเราและเราก็อ้วนด้วยการลูหัวของเราลงกับพื้น นั่นเป็นเรื่องของเมื่อวานนี้ใช่มั้ย? พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นและแล้วก็จากไป เวลานี้ดูซิว่าลูกได้กลายเป็นเช่นไร? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าทำลายบรรยากาศด้วยการซุบซิบนินทาในรูปใดก็ตามเกี่ยวกับผู้อื่น นั่งอยู่ในสันโดษ, เป็นคู่รักที่แท้จริงและจดจำผู้เป็นที่รักของลูก
2. สัญญากับตนเองว่า: ฉันจะไม่ร้องไห้ ฉันจะไม่หลั่งน้ำตา เพียงแค่มีมิตรกับผู้ที่เป็ประโยชน์และเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ และนั่งอยู่ในหัวใจของพ่อ รักษาทะเบียนประวัติของลูกให้ดียิ่งเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมด้วยการทำให้รากฐานของลูกแข็งแกร่งด้วยการเป็นอิสระจากอุปสรรค
เนื่องจากลูกบางคนมีสภาพที่เป็นอิสระจากอุปสรรคเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพวกเขาจึงมีรากฐานที่แข็งแกร่ง พวกเขามีพลังในตัวเองและทำให้คนอื่นมีพลังด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่ทรงพลังและปราศจากอุปสรรคเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก็จะปราศจากอุปสรรคในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกันและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและมาในกลุ่มแรก ดังนั้นจงมีเป้าหมายที่จะได้สัมผัสกับสภาพที่ปราศจากอุปสรรคเป็นระยะเวลายาวนาน

คติพจน์: มีความรู้สึกที่จะยกระดับอยู่เสมอและความปรารถนาดีสำหรับทุกดวงวิญญาณและลูกจะได้รับพรโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

สิ่งซึ่งบอกว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

วันนี้ บัฟฟาตา มหาสมุทรแห่งความรักกำลังมองดูลูกๆที่น่ารักของท่านทั้งหมด ท่านมองเห็นคุณสมบัติพิเศษทั้งสามในลูกแต่ละคน ลูกแต่ละคนเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งสามมากแค่ไหน? คุณสมบัติพิเศษทั้งสามคือ: ความรัก ความร่วมมือ นั่นคือโยคะที่ง่ายดาย และการเป็นตัวของตัวเองนั่นคือการเป็นประชากรแห่งแสงและพลังที่มีชีวิตในขณะที่กำลังเคลื่อนไปให้ใครก็ตามได้รับประสบการณ์ของทั้งสามรูปแบบผ่านทุกความคิด คำพูด และทุกการกระทำของลูกในทางปฏิบัติ อย่าให้คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้มีไว้สำหรับลูกเท่านั้น แต่ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ในคุณสมบัติพิเศษทั้งสามเหล่านี้ด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ดังนั้นเช่นเดียวกันให้ดวงวิญญาณใดก็ตามที่มีความรู้หรือไม่มีความรู้ที่มาอยู่เบื้องหน้านายของมหาสมุทรควรได้รับประสบการณ์ว่านายของมหาสมุทรแห่งความรักนั้นกำลังให้ประสบการณ์ของคลื่นแห่งความรักแก่พวกเขา เช่นเดียวกับที่ใครก็ตามที่ไปถึงชายฝั่งของมหาสมุทรทางกายภาพ มหาสมุทรแห่งน้ำ จะได้สัมผัสกับความเยือกเย็นและความสงบโดยอัตโนมัติ ดังนั้นเช่นกันให้พวกเขาได้สัมผัสประสบการณ์ของความรักทางจิตผ่านนายของมหาสมุทรแห่งความรักและที่พวกเขาได้มาถึงสถานที่ที่พวกเขาสามารถจะได้รับความรักที่แท้จริง ให้ได้รับประสบการณ์ของความรักทางจิตที่แท้จริงเหมือนกับกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณในบรรยากาศ ลูกทั้งหมดบอกว่าลูกมีความรักต่อพ่อ และพ่อก็รู้เช่นกันว่าลูกมีความรักที่แท้จริงต่อท่าน อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกจะต้องกระจายกลิ่นหอมของความรักไปสู่โลก ลูกต้องให้ประสบการณ์ของกลิ่นหอมนี้แก่ทุกดวงวิญญาณ ให้ทุกดวงวิญญาณพูดว่า: ผู้นี้เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง จงมีความรักไม่ใช่เพียงแค่ต่อพ่อเท่านั้น แต่จงมีความรักต่อทุกคนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อทุกคนมีประสบการณ์ในคุณสมบัติพิเศษทั้งสองเหล่านี้ตลอดเวลา ลูกจึงจะเรียกได้ว่าเป็นนายของมหาสมุทรแห่งความรัก โลกทุกวันนี้หิวโหยความรักที่แท้จริงในจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เมื่อมองเห็นความรักที่เห็นแก่ตัวในทุกหนแห่ง หัวใจของพวกเขาที่อยู่เหนือความรักนั้น ด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงพิจารณาว่าประสบการณ์ของความรักในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณในช่วงเวลาไม่กี่นาที่นั้นเป็นสิ่งล้ำค่าและเป็นกำลังใจให้กับชีวิตของพวกเขา

บัฟฟาตาได้เห็นว่าคุณประสบความสำเร็จมากแค่ไหนในการนำเอาคุณสมบัติพิเศษของความรักที่มีต่อผู้อื่นมาใช้ในการกระทำและงานรับใช้ของลูก ลูกไม่เพียงแค่ว่าพอใจกับตัวเองในจิตใจของลูกที่ลูกคิดว่า “ฉันมีความรักมากใช่ไหม”? ถ้าลูกไม่มีความรัก ลูกจะเป็นของพ่อได้อย่างไรและลูกจะเคลื่อนไปข้างหน้าในชีวิตบราห์มินได้อย่างไร? บัฟฟาตารู้ด้วยเช่นกันว่าลูกนั้นมีความพอใจในจิตใจของลูกเอง ลูกมีเพียงพอสำหรับตัวเองและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ลูกทั้งหมดเป็นผู้รับใช้ของพ่อ พ่อทำให้ลูกทุกคนเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และให้ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติแก่ลูกเพื่องานรับใช้ หน้าที่ของผู้รับใช้คืออะไร? คือการใช้คุณสมบัติพิเศษเพื่องานรับใช้ หากคุณสมบัติพิเศษของลูกไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่องานรับใช้ คุณสมบัติพิเศษนั้นก็จะไม่เติบโต สิ่งนั้นจะยังคงอยู่เหมือนเดิม ด้วยเหตุนี้เองแม้ว่าลูกบางคนในขณะนี้มีความประสบการณ์ว่าเป็นของพ่อ ไปเรียนทุกวัน เคลื่อนไปในความเพียรพยายามของพวกเขา ทำตามกฎระเบียบทั้งหมด พวกเขาไม่สามารถประสบกับความก้าวหน้าจากความพยายามเท่าที่ควร พวกเขา กำลังเคลื่อนไปแต่พวกเขาไม่เติบโต อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? พวกเขาไม่ได้ใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาในงานรับใช้ งานรับใช้ไม่ใช่เพียงแต่ให้ความรู้หรือให้บทเรียนเจ็ดวันเท่านั้น การถ่ายทอดความรู้ยังคงดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ตอนต้นของยุคทองแดง อย่างไรก็ตามคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือการถ่ายทอดบางสิ่งนั่นคือการให้บางสิ่ง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, การถ่ายทอดหมายถึงการได้รับบางสิ่ง ในขณะที่การถ่ายทอดในเวลาหมายถึงการให้บางสิ่ง เพราะลูกนั้นคือลูกๆของผู้ประทาน ลูกเป็นลูกๆของมหาสมุทร ให้ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสกับลูกควรจะมีประสบการณ์ว่าเมื่อกลับไปแล้วเขาได้รับบางสิ่ง ไม่ใช่ว่าเขากลับไปเพียงแค่เมื่อใดในบางสิ่งเท่านั้น เขาจะกลับไปด้วยความรู้ ด้วยความมั่งคั่งของความรัก ความมั่งคั่งของพลังแห่งการจดจำระลึกถึง ด้วยความมั่งคั่งของพลังและความมั่งคั่งของความร่วมมือ นั่นคือพวกเขาจะกลับไปด้วยมือของพวกเขา นั่นคือสติปัญญาของพวกเขาที่เต็มไปด้วยสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้เรียกว่างานรับใช้ที่แท้จริง ด้วยคริสต์ของ หนึ่งวินาที ด้วยคำพูดเพียงไม่กี่คำ ด้วยกระแสของทัศนคติที่ทรงพลังของลูกและด้วยสายใยของลูก ลูกจะต้องเป็นผู้ปรานและเพียงแต่ให้ ผู้รับใช้เช่นนั้นเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง ผู้ที่ให้เช่นในลักษณะนี้จะได้รับประสบการณ์ว่าพวกเขากำลังเติบโตในทุกขณะที่พวกเขากำลังก้าวหน้าในทุกขณะ มิฉะนั้นลูกจะรู้สึกได้ว่า แม้ว่าลูกจะไม่ได้ลดยหลัง ลูกก็ไม่ได้เคลื่อนไปข้างหน้ามากเท่าที่ควร ดังนั้นจึงกลายเป็นผู้ประทานและให้ประสบการณ์ ในทำนองเดียวกันลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและให้ความร่วมมือกับตัวลูกเองเท่านั้น

หรือไม่? ให้กลิ่นของความจริงจัง ความกระตือรือร้น และความร่วมมือของลูกทำให้ผู้อื่นให้ความร่วมมือด้วยเช่นกัน ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความร่วมมือของลูก ให้ทุกดวงวิญญาณได้รับประสบการณ์ว่าลูกช่วยเหลือพวกเขา; ว่าเมื่อใดก็ตามที่พวกเขามีสภาพที่อ่อนแอหรืออยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้าย ลูกคือคนที่จะช่วยพวกเขาอย่างเป็นเครื่องมือที่จะทำให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า ให้ทุกคนได้สัมผัสว่าลูกดวงวิญญาณมีคุณสมบัติพิเศษของความร่วมมือ สิ่งนี้เรียกว่าการใช้คุณสมบัติพิเศษของลูกสำหรับงานรับใช้ ลูกให้ความร่วมมือกับพ่อ แต่พ่อให้ความร่วมมือกับโลก ให้คำพูดของประสบการณ์นี้ปรากฏออกมาจากลูกทั้งหมดว่า ผู้นี้ให้ความร่วมมือกับทุกคนเหมือนพ่อ อย่าให้ความร่วมมือกับบุคคลเพียงคนเดียวหรือสองคน นั่นเป็นการให้ความร่วมมืออย่างเห็นแก่ตัว นั่นจะเป็นการให้ความร่วมมือในหนทางที่มีชีวิตจำกัด ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมืออย่างแท้จริงคือผู้ที่ให้ความร่วมมือในทางที่ไม่มีชีวิตจำกัด สมญาของลูกทั้งหมดคืออะไร? ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกหรือเป็นเพียงผู้ให้คุณประโยชน์ในศูนย์ของลูกเท่านั้น? ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ในประเทศของลูกหรือเป็นเพียงผู้ให้คุณประโยชน์แก่นักเรียนในชั้นเรียนของลูกเท่านั้น? ลูกไม่ได้มีสมญาเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่กำลังจะกลายเป็นนายของลูกหรือเป็นเพียงนายของราชวังของตัวลูกเองเท่านั้น? ผู้ที่อยู่ภายในชีวิตจำกัดของศูนย์ของเขาเองก็จะกลายเป็นนายของราชวังของเขาเองเท่านั้น อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัดจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ไม่ใช่ผู้ที่มีชีวิตจำกัด ดังนั้นการใช้คุณสมบัติพิเศษของความร่วมมือกับทุกคนจึงถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ ด้วยวิธีนี้ดวงวิญญาณที่มีพลังจะใช้พลังทั้งหมดไม่ใช่เพียงแค่สำหรับตัวเองแต่สำหรับทุกคนในงานรับใช้ หากใครบางคนไม่มีพลังในความอดทน ในขณะที่ลูกมี แล้วการให้พลังนี้แก่ผู้อื่นเพื่องานรับใช้จึงเรียกว่าการใช้พลังเพื่องานรับใช้ อย่าคิดว่าฉันต้องอดทน อย่างไรก็ตามให้แสงและพลังแห่งคุณธรรมของความอดทนของลูกไปถึงผู้อื่น แสงของประการการไม่ได้มีไว้เพื่อตัวเองเท่านั้น ยังเป็นการให้แสงสว่างแก่ผู้อื่นและชี้หนทางให้แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน จงกลายเป็นรูปของพลังเช่นนั้น นั่นคือกลายเป็นประการแห่งแสงและพลังและให้ประสบการณ์ของคุณประโยชน์นั้นแก่ผู้อื่น ให้พวกเขามีประสบการณ์ว่าพวกเขาได้เข้ามาอยู่ในแสงแห่งพลังจากความมืดของความอ่อนแอ ให้พวกเขารู้สึกว่า: ดวงวิญญาณนี้จะช่วยฉันให้กลับมามีพลังด้วยพลังของตัวเอง ซึ่งหมายความว่าลูกจะทำให้ดวงวิญญาณนั้นสร้างการเชื่อมโยงกับพ่อ เพียงแค่เป็นเครื่องมือ ไม่ใช่ว่าลูกจะให้ความร่วมมือกับใครบางคนและทำให้คนนั้นมาติดกับในตัวลูก ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะใช้คุณสมบัติพิเศษของพวกเขางานรับใช้ด้วยสำนึกและพลังว่าพวกเขากำลังให้ของขวัญของพ่อแก่ผู้อื่น สิ่งซึ่งบอกของผู้รับใช้ที่แท้จริงคือพ่อจะสามารถมองเห็นได้ผ่านทุกการกระทำของพวกเขา ทุกคำพูดของเขาจะเตือนผู้อื่นให้นึกถึงพ่อ ให้คุณสมบัติพิเศษทุกอย่างของพวกเขาเป็นสัญญาณที่จะชี้ไปหาผู้ประทาน ผู้คนจะเห็นแต่เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเสมอ พวกเขาจะไม่เห็นลูกแต่จะเห็นพ่อเสมอ สิ่งซึ่งบอกของการเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของลูกคือไม่ใช่ว่าบางคนจะให้ความร่วมมือกับลูก อย่าได้มีความคิดแม้แต่คิดเดียวว่าบางคนให้ความร่วมมือกับลูกอย่างมากเพราะคุณสมบัติพิเศษของลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ หากพวกเขาเห็นลูกและไม่ได้เห็นพ่อ นั่นไม่ใช่งานรับใช้ เป็นการหันดวงวิญญาณออกไปจากพ่อเช่นเดียวกับที่กูรูทำในยุคทองแดง ลูกทำให้พวกเขาลืมพ่อและลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ใดๆ นั่นเป็นการทำให้ดวงวิญญาณตกลงไป ไม่ใช่ทำให้พวกเขาเป็นขึ้นไป นั่นไม่ใช่การทำบุญแต่เป็นบาป เพราะเมื่อพ่อไม่ได้อยู่ที่นั่นก็จะมีบาป ดังนั้นผู้รับใช้ที่แท้จริงจะทำให้ดวงวิญญาณนั้นสร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นสัจจะ

บางครั้งบัพดาจารู้สึกขบขันกับลูกๆเกี่ยวกับเป้าหมายของลูกและคุณสมบัติที่ลูกมีสำหรับเป้าหมายนั้น ลูกจะต้องทำให้ดวงวิญญาณเข้าถึงพ่อ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นลูกกลับทำให้พวกเขาเข้าถึงลูก ลูกพูดถึงพ่อที่สูงส่งอื่นๆว่าพวกเขานำดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนแต่พวกเขาไม่ได้นำดวงวิญญาณกลับขึ้นไป อย่าได้กลายเป็นพ่อที่สูงส่ง บัพดาจาดูเห็นว่าในบางกรณีแทนที่ลูกดวงวิญญาณจะใช้เส้นทางตรง บางครั้งลูกก็ติดอยู่ข้างถนน หนทางของลูกเปลี่ยนไป เหตุนี้เองแม้ว่าลูกจะยังคงเดินหน้าต่อไป ลูกก็ไม่เข้าไปใกล้จุดหมายปลายทางของลูก ดังนั้นลูกเข้าใจแล้วใช่ไหมว่าใครที่เรียกว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง? จงใช้คุณสมบัติพิเศษทั้งสามเหล่านี้ในงานรับใช้ ด้วยสายตาที่ไม่มีชีวิตจำกัดและทัศนคติที่ไม่มีชีวิตจำกัด อัจชะ

ถึงผู้ที่เป็นผู้ประทานอย่างสม่ำเสมอ ลูกๆของผู้ประทาน ผู้ที่ทำให้ทุกดวงวิญญาณเต็มเปี่ยม ถึงผู้ที่ใช้สมบัติที่มีค่าทุกอย่างเพื่องานรับใช้ ดังนั้นจึงมีความก้าวหน้า ถึงผู้ที่พิจารณาทุกสิ่งว่าเป็นของขวัญจากพระเจ้าและถวายของที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าให้กับผู้อื่น ถึงผู้ที่ให้สัญญาณไปยังผู้เดียวเสมอและผู้ที่ทำให้ผู้อื่นสม่ำเสมอ ถึงผู้รับใช้ที่แท้จริงที่ให้ความร่วมมือกับทุกคนเสมอ บัพดาจา รัก ระลึกถึง และนมัสต

บัพดาจาพบกลุ่ม – กุมารี:

กองทัพนี้จะทำอะไร? กองทัพได้รับชัยชนะเสมอ กองทัพมีชัยชนะ กองทัพยังคงต่อสู้กับศัตรูต่อไป ดังนั้นการได้รับชัยชนะเหนือมายาศัตรูของลูกจึงเป็นงานของลูกทุกคน จงรับรู้งานนี้ของลูกเสมอและเดินหน้าต่อไปให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะเวลากำลังเคลื่อนไปอย่างรวดเร็ว หากความเร็วของเวลารวดเร็วและความเร็วของลูกช้า ลูกจะไม่ไปถึงตรงเวลา ดังนั้นจงเร่งความเร็ว! ผู้ที่ช้าก็จะกลายเป็นเหยื่อ ผู้ที่มีพลังจะได้รับชัยชนะเสมอ ดังนั้นลูกทุกคนได้รับชัยชนะหรือไม่?

มีเป้าหมายในการเป็นประโยชน์ในงานรับใช้และเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เสมอและยังคงเดินหน้าต่อไปในงานรับใช้ เพราะกุมาริไม่มีบ่วงพันธะใดๆ ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เดินหน้าต่อไปเรื่อย ๆ อยู่เสมอ เมื่อพิจารณาว่าตนเองเป็นของพ่อและที่ลูกอยู่ที่นั่นเพื่อพ่อ ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือในงานรับใช้จะได้รับความสุขและพลังโดยอัตโนมัติ มีเพียงกำมือเดียวจากหลายๆ ล้านที่ได้รับโชคของงานรับใช้ กุมาริเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ ทำทุกการกระทำในขณะที่ยังจงรักษารูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไว้ในสำนักของลูกเสมอ และก่อนที่จะทำการใด ๆ จงตรวจสอบว่าการกระทำนั้นเหมาะสมกับการเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือไม่ ถ้าไม่ใช่เช่นนั้นก็จงเปลี่ยนแปลง

ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไม่ใช่ธรรมดา พวกเขายิ่งใหญ่ หนึ่งกุมาริมีความยิ่งใหญ่กว่าบราห์มิน 100 คน ดังนั้นลูกผู้เป็นกุมาริแต่ละคนจะต้องเตรียมบราห์มินหนึ่งร้อยคน ลูกต้องรับใช้พวกเขา ลูกกุมาริได้คิดแผนการที่น่ามหัศจรรย์อะไร? มีอะไรที่ดียิ่งกว่าการให้ประโยชน์แก่ดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกเป็นผู้ที่สัมผัสกับความสุขด้วยตัวลูกเอง อยู่เสมอใช่ไหม? บางครั้งลูกมีความสุขเกี่ยวกับความรู้ บางครั้งความสุขของการจรรโลงถึง บางครั้งความสุขของความรัก ไม่มีอะไรนอกจากความสุขและความสุขที่มากขึ้น ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งความสุข อัจชะ

สายตาของบรรพดาอาศัยที่กุมาริตลอดเวลา สิ่งที่กุมาริทำให้กับตนเองนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวเขาเอง แต่บรรพดาอาศัยเพื่อทำให้ลูกทุกคนกลายเป็นนายของโลก ให้มีความสุขและความซาบซึ้งของการเป็นเจ้านายของโลกเสมอ จงเฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปอย่างไม่รู้เหนื่อยในงานรับใช้ อัจชะ

พร: พร: ขอให้ลูกสวมมงกุฎแห่งแสงด้วยการตระหนักรู้ว่าเป็นคารันฮาร์(ผู้ที่ทำ) และของคาราวันฮาร์(ผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจ)
ฉันเป็นเครื่องมือ คาร์มาโยตี คารันฮาร์(คนที่ทำ) และพ่อคือคาราวันฮาร์(คนที่เป็นแรงบันดาลใจ) หากลูกมีสำนึกนี้ตามธรรมชาติ ลูกจะมีมงกุฎแห่งแสงอย่างสม่ำเสมอและเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล เพียงแค่พ่อกับฉันและไม่มีบุคคลที่สาม: การประสบกับสิ่งนี้ทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ผู้ที่กลายมาเป็นจักรพรรดิเช่นนั้นจะกลายเป็นผู้เอาชนะมாயา ผู้เอาชนะประสาทสัมผัสทางร่างกายและผู้เอาชนะวัตถุธาตุอย่างไรก็ตามหากมีความผิดพลาดโดยไม่ตั้งใจ ใครบางคนวางภาระของความรู้สึกลึกและความตั้งใจที่ไร้ประโยชน์ไว้กับตนเอง และแล้วแทนที่จะเป็นมงกุฎจะมีตะกร้าของความกังวลมากมายในหัวของเขา

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมด ให้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นกับความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับการรู้แจ้งเป็นอย่างดีด้วยความรู้ ลูกรู้จัก 84 ชาติเกิดของลูก พ่อที่ไม่มีตัวตน และพ่อทางร่างของลูก การเร่ร่อนของลูกได้จบสิ้นแล้ว
- คำถาม:** เหตุใดหนทางและการขึ้นของพระเจ้าถึงได้รับการจดจำว่าพิเศษสุด
- คำตอบ:** 1. ท่านให้การขึ้นที่ทำให้ลูกๆ บราห์มินกลับมาพิเศษสุด ลูกทั้งหมดกลายเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยการขึ้นของผู้เป็นหนึ่งเดียว 2. เป็นพระเจ้าเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นให้แก่ทุกคน ท่านทำให้ลูกจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เหตุนี้เองหนทางและการขึ้นของท่านจึงพิเศษสุด ไม่มีใครนอกจากลูกๆ สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้น
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าถ้าสุขภาพของลูกไม่ดี พ่อจะพูดว่า: ไม่เป็นไร ไปนอนที่นี้ ไม่มีปัญหาในสิ่งนี้เพราะลูกๆ ได้จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง นั่นคือลูกได้มาพบบาบาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกได้พบใคร? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ผู้มีศรัทธารู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน มีเพียงสองพ่อเท่านั้น นั่นคือพ่อที่มีขีดจำกัด และสองคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่ออยู่ในความทุกข์ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองทุกคนเพียงแต่จดจำพ่อทางร่างกายของพวกเขาเพราะเป็นดินแดนแห่งความสุขที่แน่นอน ลูกได้รับชาติเกิดในโลกนี้ผ่านพ่อทางร่าง อย่างไรก็ตามพ่อเหนือโลกมาเพียงครั้งเดียวและทำให้ลูกกลายเป็นของท่าน ลูกอาศัยอยู่กับพ่อในดินแดนแห่งความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่าอาณาจักรสูงสุดดินแดนที่อยู่เหนือ นั่นคือดินแดนที่อยู่เบื้องบน สวรรค์ไม่ได้เรียกว่าเป็นดินแดนที่อยู่เหนือ ทั้งสวรรค์และนรกอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์และโลกเก่าเรียกว่านรก เวลานี้คือโลกใหม่ บริสุทธิ พวกเขาร้องเรียกว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ในยุคทองพวกเขาไม่ได้พูดในลักษณะนั้น พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น สิ่งนี้เรียกว่าเป็นอาณาจักรของกิเลสทั้งห้า เป็นอาณาจักรที่ไม่มีกิเลสอยู่ในยุคทองอย่างแน่นอนค่ายกบองของบาร์ตยิ่งใหญ่มาก แต่เนื่องจากมีกิเลสพวกเขาไม่รู้จักร้ายกบองของบาร์ต บาร์ตปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เมื่อลักษมีและนารายณ์ปกครองที่นั่น ขณะนี้อาณาจักรนั้นไม่ได้คงอยู่ อาณาจักรนั้นหายไปไหน? ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินไม่รู้สิ่งนี้ ที่เหลือทั้งหมดรู้จักผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง ผู้คนชาวบาร์ตคือผู้ที่ไม่รู้จักศาสนาของพวกเขาและไม่รู้จักผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ผู้คนของศาสนาอื่นๆ รู้จักผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อใดที่พวกเขาจะมาก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นอีกครั้ง ชาวซิกข์รู้ว่า ก่อนหน้านั้นศาสนาซิกข์ของพวกเขาไม่ได้คงอยู่ และรู้ว่ากูรูนาถได้มาและก่อตั้งศาสนานั้น ดังนั้นกูรูนาถไม่ได้มาในยุคทองอย่างแน่นอน เป็นในภายหลังที่กูรูนาถมาและก่อตั้งศาสนานั้นอีกครั้งเพราะว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกชั่วร้าย ศาสนาคริสต์ไม่ได้คงอยู่เช่นกัน มีการก่อตั้งในภายหลัง ในตอนเริ่มแรกได้เป็นโลกใหม่ มีเพียงศาสนาเดียว มีเพียงผู้คนชาวบาร์ตเท่านั้น มีเพียงศาสนาเดียว ต่อมาในขณะที่ใช้ชาติเกิด 84 ชาติเกิด ลูกก็ได้ล้มว่าลูกได้เป็นเทพอย่างแน่นอน และลูกใช้ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของลูก พ่อบอกลูก เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรของราม และแล้วก็กลายเป็นอาณาจักรของราวัน ในตอนแรกเป็นครอบครัวของสุริยวงศ์ จากนั้นเป็นครอบครัวของจันทราวศ์ อาณาจักรของราม สุริยวงศ์เป็นครอบครัวของลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่ได้เป็นของสุริยวงศ์ ครอบครัวของลักษมีและนารายณ์ได้ใช้ 84 ชาติเกิด และเวลานี้เป็นของครอบครัวราวัน ก่อนหน้านั้นพวกเขาเป็นของครอบครัวดวงวิญญาณบุญ เวลานี้พวกเขาได้มาเป็นของครอบครัวของดวงวิญญาณบาป พวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดว่าเราใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด เวลานี้ใครจะนั่งและคิดเกี่ยวกับ 8.4 ล้านชาติเกิด เหตุนี้เองไม่มีใครคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เลย เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่า: ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ทั้งพ่อที่ไม่มีตัวตนและพ่อทางร่างเป็นที่รู้จักดีในบาร์ต ผู้คนร้องเพลงถึงพ่อแต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน พวกเขากำลังนอนหลับอยู่ในการนอนหลับของความไม่รู้ ด้วยความรู้มีการรู้แจ้ง มนุษย์นั้นไม่เคยสะดุดพลาดลงไปทั่วเมื่อมีแสงสว่าง ในความมืดพวกเขายังคงสะดุดพลาดพลั้งต่อไป ชาวบาร์ตนั้นเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้ เวลานี้พวกเขาเป็นผู้กราบไหว้ ลักษมีและนารายณ์เคยมีค่าต่อการกราบไหว้ พวกเขาจะกราบไหว้ใคร? พวกเขาจะไม่สร้างรูปปั้นของตัวเองและกราบไหว้บูชารูปปั้นนั้น สิ่งนั้นเป็นไปได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างแน่นอน แล้วต่อมาเราคนเดิมนั้นได้กลายเป็นผู้กราบไหว้ได้อย่างไร? ไม่มีใครอื่นเข้าใจประเด็นเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นอธิบาย เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดด้วยเช่นกันว่า: การขึ้นและหนทางของพระเจ้านั้นพิเศษสุด เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้ทำให้หนทางและการขึ้นของพวกเขาพิเศษสุดไม่

เหมือนใครในทั้งโลก มีคำแนะนำมากมายหลายประเภทในโลก ที่คำแนะนำของลูกๆ บราห์มินนั้นเป็นหนึ่งในเดียว เหล่านี้คือคำการชี้แนะและหนทางของพระเจ้า หนทางหมายถึงการหลุดพ้น เพียงพอผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ให้การหลุดพ้น พวกเขา ร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: ผู้ให้การหลุดพ้นคือราม อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เข้าใจอย่างแท้จริงว่ารามเป็นใคร พวกเขาพูดว่า: ไม่ว่าฉันจะมองดูที่ใดก็ตาม รามและเพียงรามเท่านั้นที่อาศัยอยู่ นั่นเรียกว่าเป็นความมืดของความไม่รู้ ในความมืดมีความทุกข์และในแสงสว่างมีความสุข พวกเขาเพียงแค่อ้างอิงหาในความมืด การสวดภาวนาหมายถึงการร้องเรียกหาพ่อ พวกเขาเรียกขอใช้ไหม? การไปที่วัดของเทพหมายถึงการร้องขอทานใช้ไหม? ไม่จำเป็นต้องร้องขอทานในยุคทอง ทานจะถูกรับเรียกว่าล้มละลาย ในยุคทองลูกเคยมีความมั่งคั่งอย่างมาก ที่เรียกว่ามั่งคั่ง เวลานั้นบาร์ดล้มละลาย ไม่มีใครแม้กระทั่งจะเข้าใจสิ่งนี้ เนื่องจากได้มีการเขียนช่วงระยะเวลาของวงจรผิด หัวของพวกเขาจึงกลับมาสับสนอย่างแน่นอน พ่อหนึ่งทีนั้นและอธิบายด้วยความรักอย่างมาก ท่านได้อธิบายแก่ลูกๆ ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? อัลลอยของกิเลสได้ปะปนในลูก มนุษย์ทั้งหมดนั้นเป็นสนิม เวลานั้นสนิมนั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? จดจำพ่อ! จงปล่อยจิตสำนึกของการเป็นร่างกายและกลับมาเป็นดวงวิญญาณ! พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ในตอนเริ่มแรกลูกเป็นดวงวิญญาณ และต่อมาลูกได้นำร่างกายมาใช้ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไป ร่างกายตาย ยุคทองได้ชื่อว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ยุคเหล็กเรียกว่าได้ว่าเป็นดินแดนแห่งความตาย ไม่มีใครในโลกรู้ว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะเคยคงอยู่ และดินแดนที่เป็นอมตะนั้นต่อมาได้กลายเป็นดินแดนแห่งความตาย ดินแดนของความเป็นอมตะหมายถึงความตายก่อนเวลาอันควรไม่เคยเกิดขึ้นที่นั่น ที่นั่นช่วงชีวิตยืนยาว นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ลูกคือราชฤๅษี ผู้ที่บริสุทธิ์เรียกว่าเป็นฤๅษี ใครได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์? พวกเขาได้กลายเป็นฤๅษีโดยสังคราจารย์ ลูกกำลังได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยชีวาจารย์ (ชีวาผู้เป็นครู) ผู้เดียวนั้นไม่ได้ศึกษาสิ่งใดเลย ชีพบาบาและสอนลูกโดยผ่านผู้นี้ สังคราจารย์ถือกำเนิดโดยผ่านครรรค์ เขาไม่ได้จุติอวตารมาจากเบื้องบน อย่างไรก็ตามพ่อเข้ามาในผู้นี้ ท่านมาและท่านไป ท่านคือผู้เป็นนาย ท่านสามารถเข้ามาในใครก็ได้ที่ท่านปรารถนา บาบาก็ได้อธิบายว่า: พ่อเข้ามาในใครบางคนเพื่อนำมาซึ่งคุณประโยชน์ พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า มายาเช่นกันก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย บางครั้งมายาเข้ามาในพวกเขา ในระหว่างที่เข้ามาและทำให้พวกเขาพูดสิ่งที่ผิด ดังนั้นลูกๆ ต้องระมัดระวังอย่างมาก เมื่อมายาเข้ามาในบางคน พวกเขา ก็พูดว่า: นั่นคือชีวา นั่นคือผู้นี้ผู้นั้น มายานั้นชั่วร้ายมาก ลูกๆ ที่รู้คิดจะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าใครเข้ามา ร่างนี้ถูกกำหนดไว้สำหรับท่าน และแล้วทำไมลูกถึงฟังผู้อื่น? หากลูกฟังสิ่งนั้น ลูกสามารถถามบาบาว่าประเด็นนั้นลูกหรือไม่ พ่อจะอธิบายในทันที ลูกสาวหลายคนเช่นกันก็ไม่สามารถเข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นคืออะไร บางคนจุติในคนอื่นในลักษณะเช่นนั้นที่พวกเขาแม้กระทั่งตบตีผู้อื่นและเริ่มพูดคำหยาบ เวลานั้นพ่อจะพูดคำหยาบหรือไม่? ลูกๆ มากมายไม่แม้จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ ขึ้นหนึ่งบางครั้งก็ลืมเช่นกัน ลูกควรถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เพราะว่ามายาเข้ามาในคนมากมาย จากนั้นพวกเขาก็เข้ามาและพูดเรื่องไร้สาระอยู่เรื่อยๆ จำเป็นที่จะต้องมีความระมัดระวังอย่างมากในสิ่งนี้ พ่อควรได้รับข่าวที่เต็ม “มา มาเข้ามาในผู้นี้ผู้นี้ และบาบาเข้ามาในผู้นี้ผู้นี้” ลืมทุกสิ่งเหล่านั้นให้หมด พ่อมีเพียงคำสั่งเดียวเท่านั้น: จดจำฉันเพียงผู้เดียว จดจำพ่อและวงจรโลก ใบหน้าของผู้ที่จดจำผู้สร้างและสิ่งสร้างจะคงอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใสเสมอ หลายคนไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ บ่วงพันธะของกรรมนั้นรุนแรงอย่างมาก จิตสำนึกก็บอกว่า: เวลานั้นฉันได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว และท่านก็พูดว่า “จดจำพ่อ” ทำไมฉันถึงไม่จดจำท่าน? เมื่อสิ่งใดเกิดขึ้นก็ถามพ่อ พ่อจะอธิบาย: ยังคงมีความทุกข์ทรมานของกรรมอยู่ เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จนกว่าจะถึงวันนั้นสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะยังคงเกิดขึ้น ลูกรู้เช่นกันว่า: มีความตายสำหรับเหยื่อและความรุ่งโรจน์สำหรับนักรบ การทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกอยู่ในโลกนี้อีกไม่กี่วัน จากนั้นลูกก็จะไม่ชอบดินแดนทางกายภาพนี้ ลูกจะชอบอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตนมากกว่า ผู้ที่อยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อนเรียกว่าเทวดานางฟ้า เมื่อลูกบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะกลายเป็นคนเหล่านั้นในช่วงเวลาที่สั้นมาก จะไม่มีเนื้อหรือกระดูกในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ยังคงมีอะไรอีกถ้าไม่มีเนื้อหรือกระดูก? มีเพียงร่างที่ละเอียดอ่อนเท่านั้นที่เหลืออยู่ ไม่ใช่ว่าลูกจะกลับมาไม่มีตัวตน ไม่เลยรูปที่ละเอียดอ่อนยังคงเหลืออยู่ ภาษาของที่นี่เป็นภาษาของภาพยนตร์เงียบ ดวงวิญญาณนั้นอยู่เหนือเสียง นั่นเรียกว่าโลกที่ละเอียดอ่อน มีเสียงที่ละเอียดอ่อนที่นั่น ที่นี้เป็นโลกของเสียงพูดแต่ที่นั่นเป็นโลกของการเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง จากนั้นก็จะมีโลกแห่งความเงียบ ที่นี้เป็นโลกของเสียงพูด บทบาทนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ที่นั่นมีความเงียบสงบและนั่นเป็นโลกที่มีความเงียบและนี่คือโลกที่มีเสียง ผู้ที่จดจำสามโลกนี้มีน้อยมาก พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ เพื่อที่จะเป็นอิสระจากการลงโทษ จงกลายเป็นคาร์มาโยคีและทำงานของลูกเป็นเวลาอย่างน้อยเป็นเวลา 8 ชั่วโมง พักผ่อนเป็นเวลา 8 ชั่วโมง และจดจำระลึกถึงพ่อเป็นเวลา 8 ชั่วโมง เพียงด้วยการฝึกฝนนี้ที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อลูกไปนอนหลับ นั่นไม่ได้เป็นการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีใครควรคิดว่า: ถึงอย่างไรเราก็เป็นลูกของบาบาอยู่แล้ว แล้วทำไมเราควรจดจำท่าน? ไม่

เลย พ่อพูดว่า: จดจำพ่อที่นั่น จงพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้จนกว่าลูกจะกลับมามีชีวิตด้วยพลังโยคะ มิฉะนั้นลูกจะได้รับการลงโทษและจึงไป ลูกต้องไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อนรวมถึงโลกที่ไม่มีตัวตน จากนั้นลูกก็เข้าไปสู่สวรรค์ บาบาก็อธิบายว่า: หลังจากนั้นจะมีการเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์เช่นกัน ขณะนี้มีเวลามากมาย อาณาจักรที่ใหญ่โตเช่นนั้นกำลังได้รับการก่อตั้ง ได้ เหนือ ตะวันออก และตะวันตก- บาร์ตมีขนาดใหญ่มากเสียงจะปรากฏออกมาทางหนังสือพิมพ์ พ่อพูดว่า: จดจำฉันและบาบของลูกจะถูกตัดไป พวกเขาเรียกร้องหาด้วยเช่นกันว่า : โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ให้การหลุดพ้น โปรดปลดปล่อยเราจากความทุกข์ ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าตามแผนของละครการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน หลังจากสงครามนี้จะมีความสงบและมีเพียงความสงบเท่านั้น และจะกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ทุกสิ่งจะกลับหัวกลับหาง มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นในยุคทอง ในยุคเหล็กมีศาสนามากมาย ใครๆ ก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ตอนแรกมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อสุริยวงศ์คงอยู่ จันทรวงศ์ก็ไม่ได้คงอยู่ จากนั้นต่อมาจันทรวงศ์ก็มีอยู่ ต่อมาศาสนาเทพนั้นก็หายไป หลังจากนั้นผู้คนของศาสนาอื่นก็มา พวกเขาจะรู้จักเมื่อองค์กรของพวกเขาขยายตัวแล้วเท่านั้น พวกเขาไม่รู้ จนกระทั่งมีการขยายตัว เวลานั้นลูกๆ รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก พวกเขาถามลูกว่า: เหตุใดจึงมีการแสดงเพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นในรูปปั้นใด? จงบอกพวกเขาว่า ละครนี้เกี่ยวกับบาร์ต บทบาทของพวกเขาคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร ต่อมาศาสนาที่เหลืออื่นๆ เข้ามาในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ทั้งหมดของความรู้นี้อยู่ในรูปวงจรรูปวงจรรูปเป็นรูปชั้นหนึ่งอย่างแท้จริง ในยุคทองและยุคเงินเป็นโลกที่สูงส่ง ในยุคทองแดงและยุคเหล็กเป็นโลกที่คดโกง เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ไม่มีผู้ใดรู้ว่าวงจรของสี่ยุคนี้หมุนไปอย่างไร ในยุคทองเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเช่นกันไม่รู้ล่วงหน้าว่าหลังจากยุคทอง ยุคเงินจะมาถึงและแล้วหลังจากยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็กจะมาถึง ที่นั่นเช่นกันมนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้เลย พวกเขาอาจพูดว่าเขารู้แต่ไม่มีใครรู้ว่าวงจรหมุนไปอย่างไร เหตุนี้เองบาบาก็อธิบายว่า: จงให้ความสำคัญทั้งหมดต่อกีตะ โดยการฟังก็ตะที่แท้จริง ลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ ที่นั่นมีบาบเองพูดว่า ที่นั่นมนุษย์อ่าน ลูกศึกษากีตะก่อนสิ่งใดทั้งหมด ลูกเข้าไปสู่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาชิวาก่อน ลูกคือกลุ่มแรกสุดผู้ที่ทำการกราบไหว้บูชาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนต่อชิวาบาบผู้เดียว อย่างไรก็ตามมีใครที่มีพลังในการสร้างวัดโสมนาล ลูกสามารถเขียนสิ่งเหล่านี้ไว้บนกระดาน ลูกสามารถเขียนสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกันว่า : ชาวบาร์ตสามารถกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะโดยการฟังก็ตะ เวลานั้นลูกๆ รู้แล้วว่าลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์โดยการฟังก็ตะที่แท้จริง เมื่อลูกอธิบาย พวกเขาพูดว่า: ใช่ นี่เป็นสิ่งที่ดียิ่งแน่นอน และเมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้น สิ่งที่พวกเขาได้ยินจากที่นั่นลูกทิ้งไว้เบื้องหลัง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตร่ตรองความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ตัดบ่วงพันธะของกรรมเก่าของลูกทั้งหมดด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง และทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือบ่วงกรรม
2. มายารบกวนอย่างมากในขณะที่เข้ามานและนิมิต ดังนั้นจงระมัดระวัง! ให้ชาวของลูกแก่พ่อและขอคำแนะนำของท่านอย่าได้ทำความผิดใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังอย่างสม่ำเสมอและมีความรักต่อ Murli ของ Murlidhar ลูกๆ ผู้มีความรักในการศึกษาเล่าเรียนนั่นคือต่อ murli จะได้รับพรจากการมีพลังอย่างสม่ำเสมอ เบื้องหน้าของพวกเขาก็ไม่มีอุปสรรคใดๆ การมีความรักต่อ Murlidhar หมายถึงการมีความรักต่อ Murli ของท่าน หากมีใครบางคนบอกว่าเขามีความรักมากมายต่อ Murlidhar แต่เขาไม่มีเวลาศึกษาเล่าเรียน พ่อก็จะไม่ยอมรับสิ่งนั้น เพราะที่ใดมีความรัก ที่นั่นไม่มีข้อแก้ตัวใดๆ การศึกษาเล่าเรียนและความรักของครอบครัวจะกลายเป็นป้อมปราการที่พวกเขาอยู่อย่างปลอดภัย

คติพจน์: หล่อหลอมตนเองในทุกสถานการณ์และลูกจะกลายเป็นทองคำแท้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คำว่า “มีความรัก และไม่มีความรัก” เป็นของหนทางครอบครัวยุคใหม่ ความรักของลูกเวลานี้มีไว้สำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกๆ คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** ลูกสามารถให้ชื่ออะไรอีกชื่อหนึ่งกับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงคือการจาริกแสวงบุญแห่งความรัก ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักมีกลิ่นเหม็นของการติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาตาโมประทอน ผู้ที่รักพ่อผู้เดียวจะเผ่าแต่ให้ท่านความรู้ พวกเขาจะไม่มีความรักต่อผู้ที่มีร่างกายใดเลย
- เพลง:** เวลานี้ได้ผ่านพ้นไป....

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เวลาที่สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง และก็เป็นการจาริกแสวงบุญแห่งความรักด้วย ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้น พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญต่อสิ่งสร้าง มีสิ่งสร้างที่หลากหลาย ไม่มีใครรู้จักผู้สร้าง เวลาที่ลูกรู้จักพ่อผู้สร้าง ลูกต้องไม่เข้ามาสู่การหยุดนิ่งในการจดจำระลึกถึงที่มีต่อพ่อนั้น ลูกได้พบการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแล้ว สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงหรือการจาริกแสวงบุญแห่งความรัก ผู้ที่มีความรักมากกว่าจะคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้อย่างดีมาก ยิ่งลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วยความรักมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น พระเจ้าชีวาพูด บางคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง และบางคนมีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ลูกๆ รู้ว่า นี่คือการเวลาของการทำลายล้างในเวลานี้ บทตอนเดียวกันของกิตะนั้นขณะนี้กำลังแสดงออกมา บาบาก็แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างกิตะของศรีลักษณและกิตะของตรีมูรติชีวา เวลาที่ใครคือพระเจ้าของกิตะ? คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด,ชีวา คำว่า “ชีวา” ต้องไม่เขียนไว้ด้วยตัวเองเพียงคำเดียว เพราะมีหลายคนที่มีชื่อว่า “ชีวา” ดังนั้นเมื่อลูกเขียนคำว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” ท่านจึงถูกมองว่าเป็นผู้ที่สูงสุด ไม่มีใครอื่นจะเรียกตัวเองว่า “พ่อสูงสุด” ชันยาสชี้พูดถึงพวกเขาเองว่า “ชีวอัม” (นั่นคือชีวา) พวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อได้ พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้จักพ่อ พวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ สำนวนที่ว่า “มีความรักและไม่มีความรัก” นำมาใช้กับหนทางครอบครัวยุคใหม่ สติปัญญาของลูกบางคนมีความรักต่อพ่อ ในขณะที่ของผู้อื่นสติปัญญาไม่มีความรัก มันก็เป็นเช่นนั้นในบรรดาลูกเช่นกัน ผู้ที่มีความรักต่อพ่อจะคงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ พวกเขาจะไม่มีความรักต่อผู้ใดนอกจากพ่อ พวกเขาพูดกับชีพบบา “บาบา ฉันเป็นผู้ช่วยของท่าน และเป็นของท่านเท่านั้น” ไม่มีเรื่องของการบราห์มาในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณผู้ที่รักชีพบบาจะกลายเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างแน่นอน พวกเขาจะยังคงทำงานรับใช้กับชีพบบาต่อไป เมื่อพวกเขาไม่มีความรักใดเลยนั้นก็หมายความว่า พวกเขาไม่มีความรัก สติปัญญาที่ไม่มีความรักจะนำไปสู่การทำลายล้าง ผู้ที่รักพ่อจะกลายเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างแน่นอน พวกเขาจะช่วยเหลือในงานรับใช้มากเท่ากับความรักของพวกเขา เนื่องจากผู้อื่นไม่มีการจดจำระลึกถึง พวกเขาจึงไม่มีความรัก แล้วพวกเขาก็มีความรักสำหรับชีวิตที่มีร่างกาย ผู้คนให้ของที่ระลึกแก่ผู้อื่นเพื่อที่ตนเองจะได้รับการจดจำโดยพวกเขา พวกเขาได้รับการจดจำอย่างแน่นอน ในเวลานี้พ่อกำลังให้ของขวัญของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ ด้วยความรู้นี้ลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองของลูก ถ้าลูกกำลังให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและลูกก็มีสติปัญญาที่มีความรัก ลูกรู้ว่าบาบาได้มาเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน และลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยของท่านด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนี้ที่มีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักจะมีชัยชนะ ผู้ที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงจะไม่มีสติปัญญาที่มีความรัก ถ้าลูกมีความรักต่อพ่อลูกจะจดจำท่านและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะแสดงหนทางเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ในหมู่ลูกบราห์มินเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกมีความรักหรือไม่มีความรัก หากลูกจดจำพ่อได้มากยิ่งขึ้นนั้นก็หมายความว่าลูกมีความรักต่อพ่อ พ่อพูดว่า จดจำฉันอย่างสม่ำเสมอ! จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ! สิ่งสร้างควรเพียงแค่จดจำพ่อผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้น ไม่ควรจดจำสิ่งสร้างใดเลย ไม่มีผู้ใดในโลกรู้ว่าใครคือผู้สร้างและพวกเขาไม่ได้จดจำท่าน ชันยาสชี้จดจำธาตุบราห์มา แต่นั่นเป็นสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ผู้สร้างของทั้งหมดคือผู้เป็นหนึ่งเดียว สิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถเห็นด้วยดวงตาของลูกคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งที่ลูกไม่สามารถเห็นได้คือผู้สร้างผู้เป็นพ่อ มีภาพลักษณ์ของบราห์มา วิษณุ และชังการ์ แต่พวกเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ข้างบนของรูปภาพที่บาบาได้บอกลูกให้ทำขึ้น ลูกต้องเขียนว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตรีมูรติ พระเจ้าชีวาพูด” แม้ว่าบางคนอาจเรียกตัวเองว่าพระเจ้า เขาไม่สามารถเรียกตนเองว่าพ่อสูงสุดได้ โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับชีพบบา ไม่ใช่ต่อร่างกาย พ่อ

ได้อธิบายว่า จงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ ไม่ว่าลูกมีความรักหรือไม่มีความรักหรือไม่ก็ตาม งานรับใช้ที่ลูกทำทั้งหมดขึ้นอยู่กับว่าลูกมีความรักหรือไม่มีความรัก เมื่อลูกมีความรักอย่างลึกซึ้งลูกจะทำงานรับใช้ของพ่ออย่างดีมาก และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าได้รับชัยชนะ เมื่อไม่มีความรัก ลูกจะไม่ทำงานรับใช้ใดๆ และสถานภาพของลูกก็ลดลงไปเช่นกัน สถานภาพที่ลดลงหมายถึงลูกทำลายสถานภาพที่สูงของลูก อันที่จริงแล้วทุกสิ่งจะถูกทำลาย แต่สิ่งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำไปใช้กับความรักหรือไม่รัก พ่อผู้สร้างคือผู้เดียวเท่านั้น มีการกล่าวกับท่านว่า: ขอการระตอดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา (แฉนตี) ลูกจะไม่เคยได้ยินวันเกิดของซังการ์ ชื่อประชาธิปไตยมาเป็นที่ยึดกันดีเช่นกัน ไม่มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของวิชฌ แต่เป็นวันเกิดของกฤษณะที่มีการเฉลิมฉลอง ไม่มีใครรู้ว่าอะไรคือความแตกต่างระหว่างกฤษณะและวิชฌ มนุษย์มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้น ในบรรดาลูกด้วยเช่นกันมีสติปัญญาที่มีความรักและไม่มีความรักเช่นกัน พ่อพูดว่า ธุรกิจทางจิตวิญญาณของลูกนี้ดีมาก ทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ทั้งวันและคืน เวลาช่วงเย็นระหว่างหกโมงเย็นถึงหนึ่งทุ่มนั้นกล่าวได้ว่าดี มีการจัดการชุมนุมทางจิตในตอนเช้าและตอนเย็น ในเวลากลางคืนบรรยากาศไม่ดี ในเวลากลางคืนดวงวิญญาณทั้งหลายเข้าไปสู่ความเงิบที่เรียกว่านอนหลับ แล้วพวกเขาก็ตื่นในตอนเช้า มีการพูดว่า โอ จิตใจจดจ่อกันในตอนเช้าตรู่ ลูกๆ พ่ออธิบายว่า จดจำฉันพ่อของลูก! เพียงเมื่อชีพบบาเข้ามาในร่างจึงสามารถพูดได้ว่า จดจำฉันและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ รู้ว่า ลูกจดจำพ่อมากเพียงไรและลูกทำงานรับใช้ทางจิตมากเพียงใด ให้คำแนะนำนี้แก่ทุกคนว่า พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และท่านจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน อลลวยจะถูกขจัดออกไป มีเปอร์เซ็นต์ด้วยเช่นกันในการมีสติปัญญาที่มีความรัก ถ้าลูกไม่มีความรักต่อพ่อก็จะต้องมีความรักต่อร่างกายของลูกเองหรือต่อเพื่อนและญาติมิตร ฯลฯ อย่างแน่นอน ถ้ามีความรักต่อพ่อลูกจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ถ้าไม่มีความรักต่อพ่อลูกจะไม่ข้องแวะในงานรับใช้ สิ่งนี้ง่ายมากที่จะอธิบายกับใครบางคนถึงสาระสำคัญของอัลฟาและเบต้า พวกเขาจดจำท่านและพูดว่า “โอ พระเจ้า! โอ ดวงวิญญาณสูงสุด!” แต่พวกเขาไม่ได้รู้จักท่านเลย บาบาได้อธิบายว่า แนนอนลูกต้องเขียน “พ่อสูงสุด ตรีมูรติพระเจ้าชีวาพูด” ที่ข้างบนของทุกรูปภาพ และก็จะไม่มีใครที่จะสามารถพูดอะไรเลย เวลานั้นลูกๆ กำลังเพาะต้นอ่อนของลูก จงแสดงหนทางนี้แก่ทุกคนเพื่อที่ว่าพวกเขามาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พวกเขาไม่รู้จักรักพ่อและดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีสติปัญญาที่มีความรัก ผู้คนได้กลับมาตาโมประธานอย่างที่สุด เพราะบาปของพวกเขายังคงเพิ่มขึ้นอยู่ต่อไป ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงอย่างมากมายมีความรักสำหรับพ่อ พวกเขาคือผู้มีสติปัญญาของยุคทอง ถ้าสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปในทิศทางอื่นลูกจะอยู่อย่างตาโมประธาน ถึงแม้ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา แต่ลูกจะไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักเพราะลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง สิ่งซับซ้อนของสติปัญญาที่มีความรักคือการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณเช่นนี้จะดูดซับความรู้ี้และความเมตตาสำหรับผู้อื่นด้วยเช่นกัน โดยการบอกพวกเขาว่า: จดจำพ่อและท่านจะกลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ย่ายดายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม เพียงลูกๆ ของท่านเท่านั้นที่พ่อให้มรดกของอำนาจในการปกครองของสวรรค์ ชีพบบาต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา กฤษณะ ราม ฯลฯ ทั้งหมดได้มาและไป ด้วยสิ่งนี้จึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของพวกเขา พวกเขาจดจำชีพบบาด้วยเช่นกันเพราะท่านมาและให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกๆ ไม่มีคนใหม่ใดที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้ พระเจ้ามาอย่างไรและให้มรดกอย่างไร? เขาทั้งหลายมีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างที่สุด พวกเขาไม่แม้จะมีความฉลาดในการจดจำระลึกถึง พ่อเองพูดว่า: ลูกเป็นคู่รักของพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานั้นพ่อได้มาแล้ว ลูกได้สัมผัสลูกหลานไปอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีใครในบรรดาลูกได้พบพระเจ้า เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้มาในบาร์ต และได้ชี้หนทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต กฤษณะไม่ได้แสดงหนทางนี้ พ่อมาและสอนผู้คนชาวบาร์ตว่าจะมีความรักต่อพระเจ้าอย่างไร ท่านเพียงแค่ว่ามาในบาร์ตที่พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้านั้นอยู่สูงสุดเหนือทั้งหมด ชื่อของท่านคือชีวา เหตุนี้เองลูกจึงเขียนว่าวันเกิดของชีวามีค่าเช่นเพชร วันเกิดอื่นทั้งหมดนั้นไร้ค่าเช่นเปลือกหอย บางคนไม่พอใจเมื่อลูกเขียนเช่นนี้ ดังนั้นเมื่อลูกเขียนว่า “พระเจ้าชีวาพูด” บนทุกรูปภาพลูกจะปลอดภัย ลูกบางคนไม่เข้าใจอย่างถูกต้องแม่นยำดังนั้นจึงถูกรบกวน เกม็ดของมายาจะจู่โจมสติปัญญาาก่อนอื่นใดโดยตัดโยคะของสติปัญญาของลูกไปจากพ่อ ด้วยสิ่งนี้พวกเขาจึงตกลงมาจากบนสุดลงไปล่างสุดอย่างสมบูรณ์ โยคะของสติปัญญาติดกับอยู่ในชีวิตที่มีร่างกายและนั่นจึงหมายความว่าดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่มีความรักต่อพ่อ ลูกต้องมีความรักต่อพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างและมีความพิเศษไม่เหมือนใคร เป็นสิ่งที่สูญเสียที่จะมีความรักต่อชีวิตที่มีร่าง ถ้าโยคะของสติปัญญาของลูกตัดไป ลูกจะตกลงสู่พื้นอย่างสิ้นเชิง นี่คือการที่ลูกสร้างขึ้นให้คงอยู่ตลอดไปแต่ยังคงต้องมีการอธิบาย เมื่อสติปัญญาของบางคนไม่มีความรักก็เป็นราวกับว่าเขามีกลิ่นเหม็นของการติดกับอยู่ในรูปและนามของกันและกัน ไม่เช่นนั้นดวงวิญญาณนั้นก็จะข้องแวะอยู่ในงานรับใช้ บาบาได้อธิบายอย่างชัดเจนมากเมื่อวานนี้ว่า สิ่งหลักคือ: ใครคือพระเจ้าของกิตะ? เป็นด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมามีชัยชนะ ลูกถามพวกเขาว่า: ใครคือพระเจ้าของกิตะ? คือชีวาหรือศรีกฤษณะ? ใครที่ให้

ความสุข? คือชีวิตที่ให้ความสุข ดังนั้นจึงควรลงคะแนนให้กับท่าน ท่านคือผู้เดียวที่ได้รับการยกย่อง เวลานี้จึงให้คะแนนของพวกท่านแก่เราว่าใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ ผู้ที่ให้คะแนนเสียงต่อชีวิตจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มัสติปัญญาที่มีความรัก นี่คือการเลือกตั้งที่ยิ่งใหญ่ กลุบายเหล่านี้ทั้งหมดจะเข้าไปในสติปัญญาของผู้ที่เฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ตลอดทั้งวัน ลูกบางคนบูดบึ้งซึ่งตั้งขณะที่พวกเขาเคลื่อนไหวไป หนึ่งในที่พวกเขามีความรักและนาที่ต่อมาความรักของพวกเขาถูกตัดขาดไป พวกเขาบูดบึ้งซึ่งตั้ง พวกเขาหยุดมีจดจำระลึกถึง เมื่อพวกเขาไม่พอใจ พวกเขาไม่แม้จะเขียนจดหมายนั้นหมายความว่าพวกเขาไม่มีความรักใดเลย ดังนั้นบาบาจะไม่เขียนจดหมายถึงพวกเขาเช่นกันเป็นเวลา 6-8 เดือน บาบาเป็นความตายของความตายทั้งหมดด้วยเช่นกัน ตามราชกิจอยู่กับท่านด้วยเช่นกัน ถ้าลูกไม่มีเวลาที่จะจดจำพ่อ ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ในตอนแรกบาบาบอกลูกเกี่ยวกับสถานภาพของลูกด้วยศิลปะวิธีอย่างอื่น ลูกเหล่านั้นไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ลูกประจำจะต้องมีการสร้างขึ้นอีกครั้งหนึ่ง บาบายังคงยกย่องผู้ที่ทำงานรับใช้ ผู้ที่จะกลายเป็นจักรพรรดิจะพูดว่าผู้ที่เท่าเทียมกับพวกเขาควรจะเป็นเหมือนพวกเขาด้วยเช่นกัน ที่พวกเขาควรจะทำกรองอาณาจักอย่างพวกเราด้วย ราชานเป็นที่รู้จักกันในนามว่าอันดัตตา (ผู้ที่ประทานอาหาร) และแม่และพ่อ ที่นี่แม่คือจากัดอัมบา ลูกได้รับทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดจากเธอ ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงโดยการทำความเพียรพยายามแต่ละวันลูกๆ จะรู้ว่าแต่ละคนจะกลายเป็นอะไร เมื่อลูกทำงานรับใช้พ่อจะจดจำลูก เหตุใดพ่อจะจดจำลูกเล่าหากลูกไม่ทำงานรับใช้? พ่อจดจำลูกๆ ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก บาบาได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าเมื่อลูกสวมใส่สิ่งใดที่ได้รับมาจากผู้อื่น ลูกจะจดจำผู้นั้นอย่างแน่นอน เมื่อลูกได้รับทุกสิ่งจากคลังสมบัติของบาบา ลูกจะจดจำเพียงชีพบาบาเท่านั้น บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่านด้วยตัวท่านเอง มีการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน ดังนั้น ลูกต้องไม่เก็บรักษาสิ่งใดก็ตามที่คนอื่นให้ลูกมา อังชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้มีความรักที่แท้จริงในหัวใจต่อพ่อผู้เดียวที่พิเศษสุดที่ปราศจากร่าง มีความใส่ใจเสมอเพื่อที่ว่าไม่มีเงามืดของมายา จูโงมสติปัญญาของลูก

2. อยาบูดบึ้งซึ่งตั้งกับพ่อ เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และทำให้อนาคตของลูกสูงส่ง อย่าเก็บสิ่งใดที่ลูกได้รับมาจากผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการทำงานหนักและความยากลำบากและทำให้มายาและวัตถุธาตุเป็นคนที่รับใช้ของลูกด้วยการมีความรักอย่างสม่ำเสมอ
ลูกๆ ที่มีความรักอย่างสม่ำเสมอจะอยู่อย่างได้รับการปกป้องอย่างสม่ำเสมอจากการทำงานหนักและความยากลำบากโดยการหลอมรวมอยู่ในความรัก ทั้งวัตถุธาตุและมายากลายเป็นคนที่รับใช้เบื้องหน้าพวกเขา นับจากนี้ สิ่งนี้หมายความว่าดวงวิญญาณที่มีความรักอย่างสม่ำเสมอจะกลายเป็นนาย และดังนั้นมายาและวัตถุธาตุจึงไม่มีความกล้าหาญที่จะทำให้ดวงวิญญาณที่มีความรักอย่างสม่ำเสมอใช้เวลาหรือความคิดสำหรับพวกเขา (วัตถุธาตุและมายา) ทุกช่วงเวลาและทุกความคิดของพวกเขาไว้เพื่อจดจำระลึกถึงพ่อและเพื่องานรับใช้ ค่ายกย่องของสภาพของดวงวิญญาณที่มีความรักก็คือพวกเขาคือพวกเขาคือของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเลยที่พ่อเป็นโลกของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถฟังฟังใครได้แม้กระทั่งในความคิดของพวกเขา

คติพจน์: จงกลับมาเติมไปด้วยความรู้และแม้กระทั่งปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะเป็นเช่นเกมของความบันเทิง

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เก็บรักษาละครที่ไม่มีขีดจำกัดไว้ในสำนักของคุณอย่างสม่ำเสมอแล้วลูกจะมีความสุขอย่างไม่มีขีดจำกัด เป็นผู้ที่มีความเพียรพยายามที่ดี ลูกๆ ที่พิเศษมากๆ ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาามากที่สุด
- คำถาม:** จิตสำนึกใดปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทุกประเภทในโลกนี้? วิธีใดที่จะอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใส?
- คำตอบ:** จงตระหนักไว้เสมอว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ในอนาคต รักษาความสุขของอนาคตไว้และลูกจะลิ้มความทุกข์ทั้งหมดของลูก ในโลกแห่งอุปสรรคนี้จะมีอุปสรรค แต่เมื่อลูกตระหนักว่าลูกจะอยู่ในโลกนี้เพียงไม่กี่วัน ลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส
- เพลง:** ดินเกิด! โอ้ เจ้าสาว ดินเกิด! รุ่งอรุณของวันใหม่กำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว

โอมซานติ เพลงนี้ดีมาก เมื่อได้ยินเพลงนี้ ความลับของ 84 ชาตเกิดทั้งหมดตั้งแต่ตอนเริ่มต้นเข้ามาสู่สติปัญญาของลูก ลูกได้รับคำอธิบายแล้วว่าเมื่อลูกลงมาที่นั่นจากเบื้องบน ลูกไม่ได้ลงผ่านมาทางอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตาม เวลานี้ลูกจะต้องกลับไปที่นี่โดยผ่านดินแดนที่ละเอียดอ่อน เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่บาบาแสดงให้ลูกเห็นอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ประเด็นของความรู้เหล่านี้ไม่ได้เป็นที่รู้ในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีรูปภาพใดๆ เหล่านี้ มีรูปภาพมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เหล่าเทพาลา ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมากมาย ดุรกา กาลี และสรัสวตีแท้จริงแล้วทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียว แต่เธอได้รับชื่อที่แตกต่างกันมากมาย ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดี, ผู้ที่พิเศษมากจะได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด ลูกรู้ว่าจากการมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกได้เริ่มที่จะกราบไหว้บูชาบาบาและตัวลูกเอง ผู้นี้ (บราห์มาบาบา) เคยกราบไหว้บูชาชานารายณ์ นี่คือการที่มหัศจรรย์ เช่นที่มีความสุขในการที่ได้ดูละคร นี่ก็เช่นกันเป็นละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ความลับทั้งหมดของละครอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ มีความทุกข์อย่างมากในโลกนี้ ลูกรู้ว่าลูกจะต้องอยู่ที่นั่นอีกไม่กี่วันและลูกกำลังจะไปยังโลกใหม่ เมื่อลูกรักษาความสุขของอนาคตไว้ ความทุกข์ของปัจจุบันก็ถูกขจัดออกไป หลายคนเขียนว่า: บาบา มีอุปสรรคมากมายและเราประสบกับความสูญเสีย พ่อพูดว่า: ไม่ว่าอุปสรรคอะไรก็ตามมาอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่ว่าลูกจะเป็นเศรษฐีในวันนี้และลูกจะล้มละลายในวันพรุ่งนี้ ลูกก็จะยังคงต้องอยู่ในความสุขของอนาคต นี่คือโลกที่ชั่วร้ายของราวัน ในขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะมา เหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่วันในโลกนี้ และแล้วเราจะไปยังโลกแห่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาพูดว่า: เมื่อวานเราน่าเกลียด เราเป็นเด็กชาวบ้าน เวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้แก่เราและทำให้เราสวยงาม ลูกรู้ว่าพ่อคือเมลิ็ด, สัจจะ และชีวิตที่มีความรู้สึก เรียกท่านว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุดเหนือทั้งหมด ท่านไม่ได้เข้ามาในวงจรของการเกิดใหม่ เราทั้งหมดเข้ามาในวงจรของการเกิดใหม่ ในขณะที่ท่านอยู่ในการสรวงไว้ ท่านต้องมาในเวลาสุดท้ายของวงจรและให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน เป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้ร้องเพลงเรื่อยมาว่า: บาบา เมื่อท่านมาเราจะเป็นของท่าน ของฉันคือบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น เราจะไปกับบาบาเท่านั้น นี่คือโลกแห่งความทุกข์ บาร์ตมีความยากจนมาก! พ่อพูดว่า: พ่อทำให้บาร์ตมั่งคั่งอย่างมากแล้วราวันก็ทำให้บาร์ตเป็นนรค เวลานี้ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อโดยตรง หลายคนอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถนั่งที่นี้ได้ อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกอาจสวมใส่เสื้อผ้าสี ใครบอกว่าลูกต้องสวมใส่เสื้อผ้าสีขาว? บาบาไม่เคยบอกใครอย่างนี้ เป็นเพราะว่าลูกไม่ชอบเสื้อผ้าสี ลูกจึงสวมใส่สีขาว ถึงแม้ว่าขณะที่อาศัยอยู่ที่นั่น ลูกใส่เสื้อผ้าสีขาว ผู้ที่สวมเสื้อผ้าสีเหล่านั้นยังคงสามารถให้คุณประโยชน์ต่อผู้คนมากมาย ผู้หญิงพยายามที่จะอธิบายให้แก่สามีของเธอว่า: พระเจ้ากำลังบอกเราให้กลับมามีสุทธิ เป็นเพราะว่าเหล่าเทพบริสุทธิตามผู้คนการะตอรูปบูชาของเขา เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะกลับมามีสุทธิ ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นตอนจบของโลก ลูกจะทำอะไรกับเงินมากมายนั้น? มีการจับปล้นอย่างมาก! มีการติดสินบนอย่างมาก! คำพูดที่ว่า “ทรัพย์สินสมบัติของบางคนจะถูกฝังไว้ และทรัพย์สินสมบัติของบางคนจะถูกขโมยไป แต่เพียงทรัพย์สินสมบัติของผู้ที่ใช้ในนามของพระเจ้าเท่านั้นที่จะถูกใช้อย่างมีค่า” ใช้ได้กับเวลานี้ พระเจ้าอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลานี้ ลูกๆ ที่รู้จักในทุกสิ่งในนามของพระเจ้าและใช้ไปในทางที่มีค่า มนุษย์ให้ทานต่อมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นี้มีการยอมรับการให้ทานจากดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกไม่มีสายใยกับผู้ใดนอกจากบราห์มิน ลูกคือดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกเพียงแค่ทำงานบุญที่บริสุทธิ์เท่านั้น มีเพียงลูกเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในอาคารเหล่านี้ที่ได้มีการสร้างขึ้นมา ไม่มีเรื่องของบาป เงินอะไรก็ตามที่ลูกมี ลูกใช้เงินนั้นเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกบางคนแม้กระทั่งไปโดยที่ไม่มีอาหารและพูดว่า: บาบา วางอิฐหนึ่งก้อนในอาคารนี้ในชื่อของฉันเพื่อที่ฉันจะได้รับปราสาท

ราชวังเป็นการตอบแทน ลูกๆเช่นนี้รู้คิดอย่างมาก! ลูกได้รับทองคำเป็นการตอบแทนสำหรับก้อนหิน มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก ลูกทำงานรับใช้เป็นอย่างมาก! งานออกร้านและนิทรรศการยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกสาวต้องกลับมาฉลาดมากขึ้น ลูกบางคนไม่ได้เป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะไม่ปล่อยความผูกพันยึดมั่นของลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้ส่งลูกไปสวรรค์เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกพร้อมที่จะไปยังสวรรค์อีกครั้ง หากลูกทำตามศรัทธาทุกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่มีใครสามารถพูดสิ่งเหล่านี้ได้ วงจรโลกทั้งหมดรวมทั้งโลกที่ไม่มีตัวตนและโลกที่ละเอียดอ่อนอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ กลายเป็นผู้ที่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและเฝ้าแต่อธิบายแก่ผู้อื่นต่อไป เพียงแค่นี้คือธุรกิจประเภทใด! ลูกเองกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ที่มั่งคั่ง และดังนั้นลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนี้ด้วยเช่นกัน เพียงสิ่งเดียวที่ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกคือ ลูกจะแสดงหนทางนี้ให้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร ตามละครอะไรที่ผ่านไปคือละคร เราสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวันตามที่ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พ่อให้นิมิตแก่ลูกๆ ด้วยวิธีที่ที่สูงส่ง เมื่อลูกก้าวหน้าไปลูกจะมีนิมิตมากมาย ผู้คนจะร้องให้ออกมาในความทุกข์ระทม ในขณะที่ลูกจะปรบมือในความสุข เรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ และดังนั้นโลกใหม่จึงจำเป็นสำหรับเราอย่างแน่นอน การทำลายล้างลูกกำหนดไว้แล้วสำหรับสิ่งนี้ นี่เป็นสิ่งที่ดี แม้ผู้คนจะเชื่อว่าพวกเขาไม่ควรต่อสู้รบราในบรรดาพวกเขาเองและควรมีความสงบ แต่การต่อสู้รบราทั้งหมดนั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สองตัวต่อสู้กันและตัวที่สามก็เอาชนะไปจากทั้งสอง ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำฉันผู้เป็นพ่อและชี้หนทางให้แก่ทุกคน มีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายและรับประทานอาหารที่เรียบง่าย บางครั้งลูกได้รับการต้อนรับที่ดีมาก ลูกพูดถึงคลังสมบัติจากที่ลูกได้รับประทานว่า “บาบาทั้งหมดนี้เป็นของท่าน” พ่อพูดว่า: จงดูแลคลังสมบัตินั้นในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์! “บาบาทั้งหมดนี้ท่านได้ให้แก่เรา” ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสิ่งนี้ถูกกล่าวถึงเพื่อจุดประสงค์ในการพูดเท่านั้น เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกให้กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เวลานี้พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว พ่อก็กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และจากนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนพ่อก็ทำให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ด้วยเช่นกัน สิ่งใดก็ตามที่ลูกจะทำ จงถามก่อน บาบายังคงให้คำแนะนำเกี่ยวกับทุกสิ่งต่อไปเรื่อยๆ “บาบา ฉันจะสร้างบ้านได้ไหม? ฉันจะทำได้ไหม?” บาบาส่งคำตอบว่า: ได้ ลูกทำได้ แต่ลูกต้องไม่ให้สิ่งใดแก่ดวงวิญญาณบาป หากลูกสาวของลูกไม่ทำตามหนทางของความรู้และต้องการแต่งงาน แล้วจะไปทำอะไรได้? พ่อถามว่า: ทำไมลูกต้องการที่จะกลับมาไม่บริสุทธิ์? อย่างไรก็ตามหากสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะกลับมาไม่บริสุทธิ์ มีหลายกรณีที่แตกต่างกัน แม้ว่าบางคนจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์มายาก็คบตีดวงวิญญาณนั้นที่ต่อมาเป็นคนที่ไม่เลวร้ายอย่างมาก มายามีพลังอย่างมาก เมื่อบางคนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของตัณหาจะก็ต้องกล่าวว่าสิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นจนถึงตอนนี้ก็เกิดขึ้นมาในวงจรที่แล้วเช่นกัน ไม่มีอะไรใหม่! หลายคนสร้างอุปสรรคในขณะที่เราทำงานที่ดีนี้ นี่ไม่มีอะไรใหม่! เราต้องทำให้บาร์ตกกลายเป็นสวรรค์อย่างแน่นอนด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของเรา เราจะส่งเวทย์ทุกสิ่งต่อพ่อ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังรับใช้บาร์ดีในด้านจิตวิญญาณตามศรัทธา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกอีกครั้ง พ่อพูดว่า: จงเปิดโรงพยาบาลที่เป็นทั้งมหาวิทยาลัยทางจิตบนพื้นที่สามตารางฟุตที่ผู้คนสามารถกลับมามีสุขภาพพลานามัยที่ดีและมั่งคั่งเสมอ อย่างไรก็ตามไม่มีใครแม้แต่จะให้ที่ดินสามตารางฟุต! พวกเขาพูดว่า: บราห์มาภุมาริจะร้ายเวทมนตร์ใส่คุณและทำให้คุณกลายเป็นพี่น้องชายหญิง นี่เป็นวิธีที่ดีมากที่สร้างไว้สำหรับลูกในละคร พี่น้องชายหญิงไม่สามารถมีสายตาที่ไม่ดีต่อกันและกันได้ ทุกวันนี้ก็มีสิ่งที่สับสนมากมายในโลก อย่าได้ถามเลย! เช่นที่พ่อรู้สึกถึงความเมตตา ดังนั้นลูกๆควรมีความรู้สึกถึงความเมตตาด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ดังนั้นลูกๆ ที่มีเมตตาต้องกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ หากลูกมีทรัพย์สินสมบัติ จงเปิดโรงพยาบาลที่เป็นทั้งมหาวิทยาลัยด้วย ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในสิ่งนี้ เพียงแค่เก็บรูปภาพเหล่านี้ไว้ที่นั่น ลีลาของสติปัญญาของผู้ที่รับความรู้เมื่อวงจรที่แล้วจะเปิดออกมา พวกเขาจะมาอยู่เรื่อยๆ ลูกมากมายมาจากที่ที่ห่างไกลเพื่อศึกษาเล่าเรียน บาบาส่งลูกบางคนออกจากหมู่บ้านของพวกเขาในตอนกลางคืนและมาถึงศูนย์ในตอนเช้า พวกเขาได้เติมเต็มอารมณ์ของพวกเขาและก็กลับบ้าน ไม่ควรจะมีอารมณ์ของลูกคนไหนเป็นเช่นนั้นที่ทุกสิ่งที่ลูกได้ยินหลุดออกไป ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ความรู้นั้นง่ายดายมาก! พ่อเข้าใจดีว่าผู้ที่สติปัญญาเป็นหินอย่างสมบูรณ์จะต้องถูกทำให้เป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง บาบามีความสุขมาก สิ่งนี้แผ่ตัวและความรู้ก็แผ่ตัวด้วยเช่นกัน มามาและบาบากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นลูกจะเป็นสิ่งใดที่น้อยกว่านั้นหรือไม่? “ฉันก็จะทำงานรับใช้เช่นกัน” ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งในการก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ที่นั่น ความรู้นี้เป็นไปสำหรับช่วงเวลาในปัจจุบัน อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก

แม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. จงกลับมาคิดถึงและทำทุกสิ่งให้มีค่าโดยการใช้สิ่งนั้นในนามของพระเจ้า อย่าให้ท่านแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่มีสายใยกับใครนอกจากบราห์มิน
2. ให้แน่ใจว่าไม่มีรูรั่วใดเลยในอารมณ์ของสติปัญญาของลูกที่จะปล่อยให้ความรู้หลุดออกไป พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกเพื่อที่จะให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก จงอยู่ในความสุขที่แผ่ทั่วตัวนี้ จงมีความเมตตาเหมือนพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและทำให้ทุกคนมีพลังโดยการให้ความร่วมมือกับพวกเขาด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น

ผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่ให้ความร่วมมือกับทุกคนในเรื่องของความจริงใจและความกระตือรือร้นและทำให้พวกเขามีพลัง ตอนนี้มีเวลาน้อยและจะมีสิ่งสร้างจำนวนมากที่สุดมาที่นี่ อย่างกลับมามีความสุขโดยคิดว่ามีคนมากมายได้มาแล้ว ตอนนี้ตัวเลขจะเพิ่มขึ้นอีกมากและดังนั้นเวลานี้จึงให้การตอบแทนจากการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับ มีความร่วมมือกับดวงวิญญาณที่อ่อนแอที่มาจากและทำให้พวกเขามีพลัง ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและลูกจะถูกเรียกว่าผู้รับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์: ทำให้ดวงวิญญาณและจิตวิญญาณมั่นคง เมื่อใดก็ตาม ที่ไหนก็ตามและอย่างไรก็ตามที่ลูกต้องการ นี่คือการฝึกฝนทางจิตวิญญาณ

*** โอม ซานติ ***

คำพูดที่สูงส่งจากมาเตซาวรี

- 1) พระเจ้าในรูปของครู ครู และพ่อ ให้มรดกของความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน

ดูสิพระเจ้าได้ใช้สามรูปแบบและให้มรดกแก่เรา ท่านคือพ่อของเรา ครูและครูของเรา กับพ่อเรามีความสัมพันธ์ของพ่อ กับครูเรามีความสัมพันธ์ของครู และกับครูเรามีความสัมพันธ์ของครู หากลูกหย่าขาดจากพ่อลูกจะได้รับมรดกได้อย่างไร? มันคือเมื่อลูกสอบผ่านและได้รับใบประกาศนียบัตรจากครูที่ลูกจะได้รับการสนับสนุนจากครู ถ้าลูกเป็นลูกที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังของพ่อและยังไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของท่านลูกจะไม่สร้างรางวัลสำหรับอนาคตได้ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในการหลุดพ้นอย่างสมบูรณ์และลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกแห่งความบริสุทธิ์จากพ่อได้ คำสัญญาของพระเจ้าคือ: หากลูกใช้ความพยายามอย่างแรงกล้า พ่อจะให้ลูกประโยชน์ถึงหนึ่งร้อยเท่า นี่ไม่ใช่เพียงแค่พูดเท่านั้น แต่ลูกต้องมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับท่านด้วย ท่านยังให้คำแนะนำแก่อรชุนด้วยเช่นกัน: จงฆ่าทุกคน จดจำฉันผู้เดียวตลอดเวลา พระเจ้าเป็นผู้ที่ทรงพลัง ผู้ที่ทรงอำนาจ ผู้ที่มีพลังทั้งหมด ดังนั้นท่านจะทำตามสัญญาของท่านอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม นั่นก็คือเมื่อลูก ๆ เติบโตเต็มความรับผิดชอบต่อท่านเช่นกัน เมื่อพวกเขาตัดใยของสติปัญญาของพวกเขาออกจากคนอื่น ๆ และเชื่อมโยงตัวเองกับพระเจ้าผู้เดียว แล้วเมื่อนั้นพวกเขาจึงจะได้รับมรดกทั้งหมดจากท่าน

- 2) ดวงวิญญาณมนุษย์ทุกคนเข้ามาเกิดใหม่

ดูสิทุกคนที่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาจะเกิดใหม่และมาเพื่อรักษาศาสนาของพวกเขา พวกเขาเองไม่ได้เป็นอิสระและพวกเขาก็ไม่ได้ปลดปล่อยคนอื่น ๆ ให้เป็นอิสระ หากพวกเขาปลดปล่อยทุกคนเรียบร้อยแล้วก็มีเพียงผู้ที่ไม่เป็นอิสระเท่านั้นที่จะอยู่บนโลกนี้ อย่างไรก็ตามมันไม่สามารถเป็นเช่นนั้นที่ดวงวิญญาณบาปยังคงอยู่และดวงวิญญาณบุญจากไป ยกตัวอย่างเช่น ชันยาสชีปราศจากกิเลสและหากพวกเขาเป็นอิสระก็จะมีเพียงดวงวิญญาณบาปเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ และแล้วลูกจะไม่สามารถมองเห็นการขยายตัวของชันยาสชีและโลกไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ในลักษณะนั้น ดวงวิญญาณบุญให้การคำนึงโลกด้วยพลังแห่งการปราศจากกิเลสของพวกเขาและดังนั้นโลกจึงดำเนินต่อไป มิฉะนั้นโลกจะถูกเผาไหม้ในไฟแห่งศีลนาราคะ มันไม่ได้เป็นกฎสำหรับดวงวิญญาณใด ๆ ที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพของการหลุดพ้นและออกไปครั้งทางจากวงจร ในทำนองเดียวกันไม่มีแม้แต่ใบไม้เดียวที่สามารถหลอมรวมเข้าไปในเมล็ด ต้นไม้ต้องเติบโตและไปถึง

สภาวะของความเสื่อมโทรมโดยสิ้นเชิง จากนั้นต้นไม้ใหม่จะปรากฏออกมา ดังนั้นทุกคนที่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาก็จะหล่อเลี้ยงศาสนาอย่างแน่นนอน แต่เมื่อผู้เดียวที่คำจุนเราได้ทำลายศาสนาที่นับไม่ถ้วนจึงสามารถก่อตั้งศาสนาเดียวได้ ผู้เดียวนี้นี้ทำงานสามอย่างด้วยกัน การก่อตั้ง การทำลายล้าง และการบำรุงรักษา ในขณะที่พ่อของศาสนาต่างๆทำงานของการก่อตั้งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น พวกเขาไม่ได้ดำเนินงานของการทำลายล้างพวกเขา อยู่ในมือของพระเจ้าที่จะสร้างแรงบันดาลใจในงานแห่งการทำลายล้างและเหตุนี้เองที่ท่านถูกเรียกว่าตรีมูรติ อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดจะรับฟังความรู้ของลูกด้วยความใส่ใจอย่างมาก พวกเขาจะเข้าใจทุกสิ่งจากสัญญาณ
- คำถาม:** ลูกจะตระหนักรู้ได้อย่างไรว่าดวงวิญญาณนั้นใกล้ชิดกับครอบครัวเทพหรือห่างไกล?
- คำตอบ:** ดวงวิญญาณที่เป็นของครอบครัวเทพของลูกจะยอมรับประเด็นของความรู้นี้ทั้งหมดและจะไม่สับสน ยิ่งพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธามากเท่าไรพวกเขาก็จะยิ่งพยายามเข้าใจมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นลูกๆ ควรจะจับชีพจรของทุกคนก่อนที่จะรับใช้เขาหรือเธอ

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งและอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อทางจิตนั้นไม่มีตัวตนและกำลังอธิบายแก่พวกเราด้วยร่างนี้ นั่น ดวงวิญญาณไม่มีตัวตนเช่นกันและฉันรับฟังด้วยร่างนี้ เวลานี้พ่อทั้งสองอยู่ด้วยกัน ลูกๆ รู้ว่าทั้งสองพ่ออยู่ที่นั่น ลูกๆ รู้จักพ่อที่สามด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้หนึ่งดีกว่าผู้หนึ่ง แต่อีกผู้หนึ่งนั้นดีที่สุด สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ดังนั้นลูกได้เคลื่อนออกจากความสัมพันธ์ของพ่อทางโลกของลูกและเวลานี้ลูกมีความสัมพันธ์กับพ่อทั้งสอง พ่อหนึ่งและบอกลูกว่าลูกควรอธิบายแก่ผู้คนอย่างไร ผู้คนมากมายมาหาลูกที่งานออกร้านและนิทรรศการ ลูกรู้ว่าไม่ใช่ทุกคนที่จะใช้ 84 ชาติเกิด ลูกสามารถรู้ได้อย่างไรว่าบางคนใช้ 84 ชาติเกิดหรือ 10 ชาติเกิดหรือ 20 ชาติเกิด? เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจะได้รับผลที่ดีของสิ่งนั้นที่เท่าเทียมกันอย่างรวดเร็ว หากพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างน้อยหรือเริ่มช้ากว่าเล็กน้อยพวกเขาก็ได้รับผลที่น้อยกว่าและช้ากว่าเล็กน้อย บาบากำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้ ถามพวกเขาว่า: ท่านคือผู้คนของบาร์ตและดังนั้นท่านเชื่อในเหล่าเทพหรือไม่? เคยมีอาณาจักรของลัทธิและนารายณ์ในบาร์ต ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดและได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาตั้งแต่สิ่งนั้นเริ่มขึ้นจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอยู่ที่นั่นอย่างแท้จริง พวกเขาจะรับฟังด้วยความใส่ใจอย่างมาก คนอื่นจะมาและมองดูรอบๆ แล้วก็ออกไปโดยไม่ถามอะไรเลย รวากับว่าไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ดังนั้นจะเข้าใจได้ว่าพวกเขายังไม่ได้เป็นของที่นี่ ต่อมาพวกเขาอาจจะเข้าใจ บางคนเข้าใจและพยักหน้าทันทีว่า: การคำนวณของ 84 ชาติเกิดนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง พวกเขาถามว่า: ฉันจะเข้าใจได้อย่างไรว่าฉันได้ใช้ 84 ชาติเกิดครบแล้ว? อ้อชะ หากไม่ใช่ 84 ชาติเกิด ท่านอาจใช้ 82 ชาติเกิด แต่อย่างน้อยท่านจะได้เข้ามาในศาสนาเทพ หากสติปัญญาของพวกเขาไม่ยอมรับอย่างมากที่สุดก็เข้าใจได้ว่าพวกเขาไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่อยู่ห่างไกลกว่าจะรับฟังความรู้ที่น้อยกว่า ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากกว่าจะพยายามรับฟังความรู้ให้มากขึ้นและจะเข้าใจอย่างรวดเร็ว หากบางคนเข้าใจน้อยกว่าลูกควรตระหนักว่าพวกเขาจะมาในภายหลัง พวกเขาต้องได้เคยเริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธาช้ากว่าเล็กน้อย ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายจะเข้าใจด้วยสัญญาณ ละครนี้ยังคงซ้ำรอยต่อไป ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเลื่อมใสศรัทธา บาบานี้ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างน้อยจะได้รับผลน้อยกว่า ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้ที่มีสติปัญญาที่หยาบไม่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ งานออกร้านและนิทรรศการจะเฝ้าแต่เกิดขึ้น สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นในภาษาที่แตกต่างกันทั้งหมด ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนในโลก ลูกคือผู้เผยแพร่และผู้นำศาสนาที่แท้จริง ผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นไม่ได้ทำอะไรใด พวกเขาไม่ใช่กูรู พวกเขาเรียกตนเองว่ากูรูแต่พวกเขาไม่ใช่ผู้ให้การหลุดพ้น สถาบันของพวกเขาไม่มีอยู่ในเวลาที่พวกเขามา และดังนั้นพวกเขาจะให้การหลุดแก่ใคร? กูรูคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นกับใครบางคน คือผู้ที่พาดวงวิญญาณจากโลกแห่งความทุกข์นี้ไปสู่อาณาจักรแห่งความสงบ พระคริสต์ ฯลฯ จะไม่ถูกเรียกว่ากูรู พวกเขาเป็นเพียงผู้ก่อตั้งศาสนา พวกเขาไม่มีตำแหน่งอื่น เพียงผู้ที่มาก่อนและสะโตประธานและผู้ที่ผ่านมาสภาพสะโต ราใจและตาโมเท่านั้นที่มีตำแหน่ง ในขณะที่ผู้อื่นเพียงแค่มาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาและยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เมื่อทุกคนอยู่ในสภาพตาโมประธานอีกครั้ง พ่อก็มาและทำให้พวกเขามีสุทธิและพาพวกเขากลับไป หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะไปสู่การหลุดพ้นแล้วเข้ามาสู่ชีวิตของการหลุดพ้น พวกเขาพูดว่าท่านคือผู้ให้การหลุดพ้นและผู้นำทางแต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น หากพวกเขาเข้าใจความหมายพวกเขาจะรู้จักท่าน คำพูดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดยังคงเล่นบทบาทของตนเองต่อไป ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้น เวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้นี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาแต่ละทุกวงจรในการบรรจบกันของทุกวงจร นี่เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่มีความเมตตากรุณามากที่สุด ไม่มียุคอื่นที่มีความเมตตากรุณา การบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินไม่มีความสำคัญ เมื่อสุริยวงค์ผ่านไปแล้วก็

อาณาจักรของจันทราวังศ์ เมื่อจันทราวังศ์เปลี่ยนไปเป็นวงศ์สกุลพ่อค้า จันทราวังศ์ก็เป็นอดีต ไม่มีใครรู้ว่าลูกจะกลายเป็นอะไรหลังจากนั้น สามารถเข้าใจได้จากภาพลักษณ์ที่ยังคงอยู่ว่าผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์เป็นบรรพบุรุษของเรา และคนอื่นเป็นส่วนหนึ่งของจันทราวังศ์ ผู้คนเหล่านั้น(สุริยวงศ์)เป็นจักรพรรดิ และผู้อื่น(จันทราวังศ์)เป็นราชา ผู้คนเหล่านั้นมั่งคั่งมาก ในขณะที่ผู้คนเหล่านี้ (จันทราวังศ์)สอบตก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆเลย เวลานี้พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกทุกคนพูดว่า: ปลดปล่อยพวกเรา! โปรดชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! พวกเขาไม่ร้องขอความสุขเนื่องจากความสุขได้ถูกประณามไว้ในคัมภีร์ ทุกคนถามว่า: จันสามารถมีความสุขในจิตใจได้อย่างไร? เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าลูกได้รับทั้งความสุขและความสงบ ที่ใดก็ตามที่มีความสงบก็มีความสุขด้วยเช่นกัน และที่ใดก็ตามที่ไม่มีความสุขก็มีความสุขด้วยเช่นกัน ในยุคทองมีทั้งความสงบและความสุข ในขณะที่ที่นี่มีความสุขและความไม่สงบ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งนี้ มายาราวันได้ทำให้สติปัญญาของลูกตกต่ำอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วย พ่อพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้กับละครเช่นกัน เวลานี้พ่อกำลังเล่นบทบาทของพ่อ สิ่งนี้คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้น ลูกพูดว่า: บาบามีเพียงท่านเท่านั้นที่มาทุกๆ วงจรและทำให้เราบริสุทธิ์และสูงส่งจากไม่บริสุทธิ์และเสื่อมทราม ลูกกลับมาเสื่อมทรามด้วยราวัน เวลานี้พ่อมาและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูกถึงนัยสำคัญของคำสรรเสริญในเพลง พวกเขาที่นั่งบนบัลลังก์อมตะแต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น บาบาได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าปณิธานวิญญานที่เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ร่างกายนี้คือพาหนะของดวงวิญญานนี้ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ภาพลักษณ์ที่ไม่เคยประสบกับความตายกำลังนั่งในร่างนี้ ความตายจะไม่มาหาลูกในยุคทอง จะไม่เคยมีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะในขณะที่นี่คือดินแดนแห่งความตาย ไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “ดินแดนอมตะ” หรือ “ดินแดนแห่งความตาย” พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกด้วยวิธีที่ง่ายดายมาก เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้รู้และผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลงว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! พวกเขาเรียกร้องหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนก็ตามพวกเขาจะร้องตะโกนออกมาอย่างแน่นอนว่า: “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” สิ่งจะไม่สามารถซ่อนเร้นได้ ลูกรู้ว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาแล้วและกำลังแสดงหนทางแก่เรา วงจรที่แล้วเช่นกันท่านพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ ลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้เดียวที่รักเดียว ลูกเหล่านั้นเป็นเพียงของชาติเกิดเดียวในขณะที่ลูกทั้งหมดมีความรักต่อพ่อผู้เดียวนั้นเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกได้จดจำท่านและพูดว่า: โอ้ พระผู้! พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประจักษ์ จากพ่อเท่านั้นที่ลูกจะร้องขอบางสิ่ง เมื่อดวงวิญญานไม่มีความสุขพวกเขาจดจำพ่อ ไม่มีใครที่อยู่ในความสุขจะจดจำท่าน ทุกคนจดจำท่านเมื่อพวกเขาไม่มีความสุข “บาบาโปรดมาและให้การหลุดพ้น” เช่นที่พวกเขาไปหาครูของเขาและพูดว่า “ได้โปรดให้ลูกแก่พวกเราด้วย!” อัจจะ ถ้าพวกเขาได้รับลูกพวกเขาก็มีความสุขมาก อย่างไรก็ตามหากพวกเขาไม่ได้รับลูกพวกเขาจะพูดว่า “นี่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า!” พวกเขาไม่เข้าใจละครเลย หากพวกเขาพูดถึงละครพวกเขาควรจะต้องรู้ทุกสิ่ง ลูกรู้จักละคร ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด ละครหมายถึงละคร ลูกควรจะต้องรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกๆ ห้าพันปี สี่ยุคหนึ่งเท่ากันอย่างสมบูรณ์ ได้มีการให้ความสำคัญกับสวัสดิกะด้วยเช่นกัน มีการวาดสวัสดิกะไว้บนบัญชีแยกประเภท(สมุดบัญชี)ที่พวกเขาเก็บไว้ นี่คือนิยามแยกประเภทที่เราทำแล้วจากนั้นก็ขาดทุนเช่นกัน และจากการขาดทุนเราได้มาถึงสภาพของการสูญเสียทั้งหมดอย่างสิ้นเชิงในเวลานี้ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ หากมีพละนาถมัยดีและความมั่งคั่งก็มีความสุข อย่างไรก็ตามหากมีความมั่งคั่งแต่ไม่มีพละนาถมัยดีก็ไม่มีความสุข พ่อให้ทั้งพละนาถมัยที่ดีและความมั่งคั่งแก่ลูกดังนั้นลูกก็มีความสุขด้วยเช่นกัน เมื่อใครบางคนออกจากร่างของเขาพวกเขาบอกว่าดวงวิญญานได้ไปสวรรค์แล้ว แต่ภายในพวกเขาก็ประสบกับความทุกข์ อย่างไรก็ตามพวกเขาควรจะมีสุขมากขึ้น ทำไมพวกเขาจึงเชื่อดวงวิญญานนั้นให้กลับมาয়งนรกทีนี้? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานี้พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ท่านอธิบายความลับของเมล็ดและต้นไม้แก่ลูก ไม่มีใครสามารถสร้างรูปภาพของต้นไม้เช่นนั้นได้ ผู้นี้ไม่ได้สร้างสิ่งนั้นขึ้นมาหรือไม่ได้เรียนรู้จากครู หากท่านได้เรียนรู้สิ่งนั้นจากครู ครูนั้นก็จะมีสาวกอื่นๆอีกมากมาย ผู้คนคิดว่าครูบางคนต้องเคยสอนสิ่งนี้ทั้งหมดแก่เขาหรือพวกเขาคิดว่าพลังบางอย่างของดวงวิญญานสูงสุดต้องเข้ามาในเขา อย่างไรก็ตามพลังบางอย่างของดวงวิญญานสูงสุดจะเข้ามาในเขาได้อย่างไร? ผู้ที่นำเสนอสารไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อเองกำลังนั่งที่นี่และบอกทุกสิ่งแก่ลูก พ่อบอกลูกว่าพ่อเข้ามาในร่างกายที่แก่ชราที่ธรรมดา พ่อมาเพื่อสอนลูก ผู้นี้ก็ฟังด้วยเช่นกัน: ความใส่ใจของเขายู่ที่พ่อ เขาก็เป็นนักเรียนเช่นกัน เขาไม่ได้เรียกตนเองว่าสิ่งอื่นใด พร้อมกับการเป็นพ่อของมวลมนุษย์เขาก็เป็นนักเรียนด้วยเช่นกัน แม้ว่าเขามีนิมิตของการทำลายล้างเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เขามาทำความเข้าใจทุกอย่างที่ละน้อย เช่นเดียวกับที่ลูกเข้าใจในเวลานี้ พ่ออธิบายแก่ลูกและผู้คนที่อยู่ระหว่างกลางก็เข้าใจเช่นกัน เขายังคงศึกษาเล่าเรียนต่อไป นักเรียนแต่ละคนพยายามที่จะศึกษาเล่าเรียน บราห์มา วิชาและช่างกาคือผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครรู้ว่าบทบาทของพวกเขาคืออะไร พ่ออธิบายแต่ละประเด็นด้วยตัวท่านเองเพื่อให้ลูกไม่จำเป็นต้องถามคำถาม ดวงวิญญานสูงสุดซึ่งอาศัยอยู่บนสุดและ

แล้วจึงมีเหล่าเทพ พวกเขาทำให้สิ่งเหล่านั้นปะปนกันได้อย่างไร? เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าพ่อเข้ามาในผู้นี้และเหตุนี้เองที่ทั้งสองจึงถูกเรียกว่าบัพดาตา พ่อแยกต่างหากจากดาต้า (พี่ชายที่อาวโสกว่า) ชีวาคือพ่อและบราห์มาคือดาต้า ลูกได้รับมรดกของลูกจากชีวาผ่านผู้นี้ บราห์มินคือลูกของบราห์มา พ่อได้รับลูกมาเลี้ยงดูตามแผนของละคร พ่อพูดว่า: ผู้นี้เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอันดับหนึ่ง เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด เขาได้รับการเรียกว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงามด้วยเช่นกัน กุณณะสวยงามในยุคทองและเขากลับมาน่าเกลียดในยุคเหล็ก เขาไม่บริสุทธิ์และเวลานี้กลับมามีบริสุทธิ์ ลูกก็เช่นกัน นี่คือนิรันดร์และนั่นคือนิรันดร์ของยุคทอง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับมันได้ ผู้ที่มาจากหลังไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาจะใช้ชาติเกิดน้อยลงอย่างแน่นอน แล้วพวกเขาปรากฏในมันได้อย่างไร? บาบาก็อธิบายเกี่ยวกับผู้ที่ใช้จำนวนชาติเกิดสูงสุดและผู้ที่ใช้จำนวนชาติเกิดน้อยที่สุด นี่คือนิรันดร์ พ่อเท่านั้นคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดความรู้ของตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบ พวกเขาทั้งหมดได้พูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) พวกเขาไม่รู้จักรดวงวิญญานของตนเองและดังนั้นพวกเขาจะรู้จักพ่อได้อย่างไร? พวกเขาเพียงแค่พูดถึงดวงวิญญานเพียงเพื่อได้พูดเท่านั้น พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้ลูกรู้ว่าดวงวิญญานนั้นคงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และที่เขามีบทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในเขา ดวงวิญญานที่สูงสุดแสนเล็กน้อยนั้นมีบทบาททั้งหมดบันทึกอยู่ในเขา เป็นที่เข้าใจว่าผู้ที่รับฟังสิ่งนี้อย่างใส่ใจมากและเข้าใจด้วยเช่นกันคือผู้ที่ใกล้ชิด หากความรู้ไม่ได้มันอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาที่เป็นที่เข้าใจได้ว่าพวกเขาจะมาในภายหลัง จงจับชีพจรของพวกเขาในเวลาของการให้ความรู้ ผู้ที่อธิบายก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน นี่คือการศึกษาลำเรียนของลูก อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น บางคนประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่สุดและสถานภาพของราชา ในขณะที่ผู้อื่นกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชา อย่างไรก็ตามมันเป็นความจริงที่ว่าไม่มีใครมีความทุกข์ในยุคทอง นั่นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุขสวรรค์ เป็นเพราะว่าสวรรค์คงอยู่ในอดีตที่พวกเขาจดจำมัน ผู้คนคิดว่าสวรรค์ต้องอยู่เบื้องบน มีอนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของลูกแสดงไว้ในวัดติลาลา อติเทพ อติเทวี และลูกๆ กำลังนั่งในโยคะบนพื้นและอาณาจักรได้รับการแสดงไว้เบื้องบน ผู้คนไปดูสิ่งนั้นและให้เงินแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกๆ แต่ละคนได้รับดาที่สามของความรู้แล้ว ก่อนอื่นใดลูกๆ รู้ชีวิตประวัติของพ่อแล้วลูกต้องการอะไรอีก? ด้วยการมารู้จักพ่อลูกก็เข้าใจทุกสิ่ง ดังนั้นควรจะมีความสุข ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะไปสู่ยุคทองและสร้างปราสาทราชวังทองคำ ลูกจะปกครองที่นั่น สติปัญญาของลูกที่มีค่าที่มีประโยชน์ในงานรับใช้จะรับรู้ได้ว่าพ่อทางจิตของเขาให้ความรู้ทางจิตนี้ พ่อของดวงวิญญานเรียกว่าพ่อทางจิต ท่านคือผู้ให้การหลุดพ้น ท่านให้มรดกของความสุขและความสงบ ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขา รูปภาพของบันไดนี้เกี่ยวกับชาวบาร์ตที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกผ่านมาครึ่งวงจรรและดังนั้นลูกจะใช้ 84 ชาติเกิดได้อย่างไร? พวกเราใช้จำนวนของชาติเกิดมากที่สุด สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกลับมากและต้องเข้าใจ สิ่งหลักคือการเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ หากลูกสัญญาที่จะกลับมาบริสุทธิ์แต่แล้วก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ก็จะถูกของลูกจะถูกบดขยี้อย่างสิ้นเชิง จะเหมือนราวกับว่าลูกตกลงมาจากตึกชั้นห้า สติปัญญาของลูกจะไม่สะอาดอย่างสิ้นเชิงและสำนึกของลูกจะเริ่มก่อกวน จากนั้นลูกจะไม่สามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งใดได้เลย ด้วยเหตุนี้พ่อจึงพูดว่า: จงอยู่อย่างระมัดระวัง! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจละครนี้อย่างถูกต้องแม่นยำและได้รับการปลดปล่อยจากปวงพันธะของมายา พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานเป็นภาพลักษณ์ที่อมตะ จดจำระลึกถึงพ่อและกลับมาบริสุทธิ์

2. กลายเป็นผู้เผยแพร่และผู้นำศาสนาที่แท้จริงและแสดงให้ทุกคนเห็นหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ให้คุณประโยชน์แก่ทุกดวงวิญญานในยุคบรรจบพบกันที่มีความเมตตากรุณา

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและได้รับประสบการณ์ของสภาพที่สมบูรณ์พร้อมอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการสำนึกถึงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอย่างสม่ำเสมอจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากการคดโกงของมายา มายาหลายประเภท กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั้นทำให้การควงสิ่งที่ไร้สาระจบสิ้นไป มันไล่มายาออกไป มายาไม่สามารถอยู่เบื้องหน้าของดวงวิญญานเช่นนั้นได้ เพราะลูกๆ ที่ดวงกงจักรแห่งการ

ตระหนักรู้ในตนเองนั้นเต็มอยู่เสมอ พวกเขาอยู่อย่างไม่สั่นคลอน พวกเขาพบว่าตนเองเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด มายาพยายามที่จะทำให้พวกเขาว่างเปล่า แต่พวกเขาก็มีความระมัดระวัง ดินตัวและก่อแสงไฟอยู่ตลอดเวลา และดังนั้นมายาก็ไม่สามารถทำอะไรกับพวกเขาได้ ผู้ที่ได้รับความสนใจคือการแจ้งเตือนตลอดภัยตลอดเวลา

คติพจน์: ให้คำพูดของลูกมีพลังมาก และมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และสูงส่งหลอมรวมอยู่ในนั้น

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไม่มีอาหารบำรุงกำลังใดเหมือนกับความสุข ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงจดจำพ่อด้วยความสุข แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** อะไรคือวิธีที่จะหยุดการกระทำบาปของลูกได้?
- คำตอบ:** การทำตามศรัทธาคือวิธีที่จะปกป้องตนเองจากการกระทำที่เป็นบาป ศรัทธาแรกของพ่อคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ทำตามศรัทธาที่ แล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและในทุกศูนย์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ทั้งหมดรู้ว่าเวลานี้พ่อทางจิตมาที่นั่นแล้ว ท่านจะพาเรากลับบ้านจากโลกเก่าที่สับสนอีกครั้ง พ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ ท่านพูดกับดวงวิญญาณเท่านั้น เป็นดวงวิญญาณที่ฟังผ่านหู พ่อไม่มีร่างกายของท่านเอง ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างกายนี้เพื่อให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดานี้และแสดงให้ลูกๆ เห็นถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อมาและแสดงวิธีนี้ให้แก่ลูกทุกคน ลูกกลับมาไม่มีความสุขมากในอาณาจักรของราวัน ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน กระทั่งความทุกข์ ยุคเหล็กลูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ดินแดนแห่งความสุขคือดินแดนของกฤษณะ, สวรรค์ ดินแดนนั้นไม่ได้คงอยู่ในขณะนี้ ลูกๆ รู้เป็นอย่างดีว่าบาปมาเพื่อสอนพวกเราในเวลานี้ พ่อพูดว่า: ลูกสามารถสร้างโรงเรียนได้แม้กระทั่งในบ้านของลูกเอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ โลกก็จะกลับมาบริสุทธิ์เช่นกัน เวลานี้โลกเสื่อมทรามและไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีก็ต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วย พ่อเพียงแค่พูดว่า: ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ อธิบายแก่ผู้อื่นในลักษณะเดียวกันนี้: พ่อมาและท่านพูดว่า: จงจดจำระลึกถึงพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้มีการกระทำใดที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจใดๆ ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่มายาให้ลูกทำจะสับสนและเป็นบาปอย่างแน่นอน ความผิดพลาดแรกที่ลูกทำคือการพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มายาทำให้ลูกพูดเช่นนั้น มายาให้ลูกทำการกระทำที่เป็นบาปทุกประการ ความลับของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาปก็ได้อธิบายให้แก่ลูกเช่นกัน บนพื้นฐานของการทำตามศรัทธาลูกจะมีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นเวลาค้างคร้ง จากระนั้นด้วยการทำตามการกำหนดของราวันเป็นเวลาอีกครั้งวงจรลูกก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ ความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดที่ลูกเคยทำมาในอาณาจักรของราวันมีแต่ดึงดูดให้ตกต่ำลงมาเท่านั้น ลูกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของลูกได้กลายเป็นหินอย่างสิ้นเชิง “สติปัญญาที่เป็นหินและสติปัญญาที่สูงส่ง” เป็นสิ่งที่จดจำกันมา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! จงให้สติปัญญาที่ดีแก่ฉันเพื่อที่ข้าจะหยุดการต่อสู้รบราทั้งหมดนี้และอื่นๆ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้บาปกำลังให้สติปัญญาที่ดีมากแก่ลูก บาบาสพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกดวงวิญญาณต้องกลายเป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ และเวลานี้ลูกต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกอาจจะไปท่องทั่วและเดิน ฯลฯ ลูกเดินได้เป็นระยะทางไกลๆ เพราะไม่ว่าลูกจะเดินไกลแค่ไหน เมื่อลูกเดินในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกจะสืบทอดร่างกายของลูก มีคำกล่าวว่า: ไม่มีการบำรุงกำลังใดเหมือนความสุข ผู้คนจะเดินทางไกลมากด้วยความสุขเพื่อหาเงินหรือหารายได้ ที่นี้ลูกกลับมามั่งคั่งและเจริญรุ่งเรืองมาก พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจรและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ในปัจจุบันนี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาจึงเฝ้าแต่ร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์ด้วย! ดวงวิญญาณเป็นผู้ที่เรียกหาพ่อ ทุกคนไม่มีความสุขในอาณาจักรของราวัน กระทั่งความทุกข์ อาณาจักรของราวันแผ่ขยายครอบคลุมทั่วทั้งโลก ในปัจจุบันนี้ทั้งโลกตาไม่ประจักษ์ มีภาพลักษณ์ของเทพที่สะโตประจักษ์ มีการยกย่องพวกเขาไว้ด้วยเช่นกัน ผู้คนพยายามอย่างมากเพื่อไปยังดินแดนแห่งสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้ามาอย่างไรและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างไร เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าเรากำลังได้รับผลจากพระเจ้า มีผลของความเลื่อมใสศรัทธาสองประการ: ประการแรกคือการหลุดพ้น ประการที่สองคือการหลุดพ้นในชีวิต สิ่งเหล่านี้ลึกซึ้งและละเอียดอ่อนมากและต้องเข้าใจ ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจะเข้าใจความรู้อย่างชัดเจนมาก ดังนั้นผลที่พวกเขาได้รับก็จะดีเช่นกัน ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาไม่น้อยกว่าจะได้รับรู้ความรู้น้อยกว่า และจะได้รับผลน้อยกว่าด้วยเช่นกัน มีบัญญัติที่ลูกต้องแม่นยำ สถานภาพตามลำดับกันไป พ่อพูดว่า: จงมาเพื่อเป็นของพ่อ หากลูกตกลงไปในกิเลสนั้นก็หมายความว่าลูกได้จากพ่อไปแล้ว ราวกับว่าดวงวิญญาณนั้นตกลงมาอย่างสิ้นเชิง บางคนตกลงมาแล้วก็สามารถลุกขึ้นได้อีกครั้ง ในขณะที่คนอื่นตกลงไปในท่อน้ำทิ้งโดยสิ้นเชิง สติปัญญาของพวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงเลย จิตสำนึกของบางคนก็ดกอรอนและพวกเขาประสบกับความทุกข์ พวกเขาารู้สึกว่า: ฉันได้

ทำสัญญากับพระเจ้าแล้วฉันก็หลอกลวงท่านและตกลงไปสู่กิเลส ฉันปล่อยมือของพ่อและไปเป็นของมายา ดวงวิญญาณ
เช่นนั้นทำลายบรรยากาศ พวกเขาถูกสาปแช่ง ดารามราชก็อยู่กับพ่อด้วย ในเวลานั้นดวงวิญญาณไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งที่
เขาทำ แต่ต่อมาเขาก็รู้สึกเสียใจในภายหลัง มีผู้คนมากมายเช่นนั้นที่ผาคนอื่นๆ แล้วต้องติดคุก ต่อมาพวกเขารู้สึก
สำนึกผิดและเสียใจในภายหลังที่ได้ผาคนนั้นโดยไม่มีเหตุผล ผู้คนมากมายผาคนอื่นเมื่อพวกเขาโกรธ มีชาวมากมาย
เกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้นในหนังสือพิมพ์ ลูกไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ ลูกไม่รู้ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในโลกภายนอก นับวัน
สภาพของโลกกำลังเลวร้ายลง ลูกต้องลงบันไดมา ลูกรู้ความลับของละครนี้ ในสติปัญญาของลูกรู้ว่าลูกต้องจดจำบาบา
เท่านั้น อย่าได้กระทำให้สิ่งที่สกปรกจนทำให้ทะเบียนประวัติของลูกเสียหาย บาบาสวดว่า: พ่อคือครูของลูก ครูมีบันทึก
พฤติกรรมและการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียน พฤติกรรมของบางคนดีมาก พฤติกรรมของบางคนก็ด้อยกว่า และของ
บางคนก็แย่มากๆ ทุกคนตามลำดับกันไป พ่อสูงสุดกำลังสอนสิ่งที่สูงส่งมากแก่ลูก ท่านรู้พฤติกรรมของแต่ละคนด้วยเช่น
กัน ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่า: ฉันมีนิสัยเหล่านี้ซึ่งทำให้ฉันจะสอบตก บาบาอธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก ผู้ที่ไม่ตั้งใจ
ศึกษาเล่าเรียนและผู้ที่ทำให้ผู้อื่นไม่มีความสุขก็จะตายอย่างไม่มีความสุข สถานภาพของพวกเขาจะถูกทำลายด้วย พวกเขา
จะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมากมาย ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกต้องการสร้างโชคของตนเองและโชคของผู้
อื่น จงซึมซับสันสการ์ของความเมตตา พ่อมีความเมตตา ท่านกลายเป็นครูของลูกและสอนลูก ในท่านเองเดียวกันลูกบาง
คนศึกษาเล่าเรียนได้ดีและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีความเมตตาในสิ่งนี้ ครูมีความเมตตา ท่านแสดงให้เห็นวิธีที่
จะหารายได้ และวิธีที่จะได้มาซึ่งตำแหน่งที่ดีแก่ลูก มีครูหลายประเภทในการศึกษาเหล่านั้น ที่นี้มีครูผู้เดียวเท่านั้น มี
การศึกษาเดียวเท่านั้นเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ความบริสุทธิ์คือประเด็นหลัก ทุกคนขอให้ได้รับการชำระ
ให้บริสุทธิ์ พ่อกำลังแสดงวิธีและหนทางสำหรับสิ่งนี้แก่ลูก อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในโชคของบางคนแล้วเขาจะเพียร
พยายามอะไร? หากบางคนไม่ได้ถูกกำหนดให้ได้รับคะแนนสูง ครูของเขาจะเป็นแรงบันดาลใจให้เขาทำความเพียร
พยายามได้อย่างไร? ผู้เดียว นั่นคือครูที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์
ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกให้แก่ลูกได้ มีการอธิบายสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูก การวางแผน
ของลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับการสอนสิ่งนี้เพราะว่าโลกเก่านี้จะต้องถูกทำลายและโลกที่บริสุทธิ์ได้รับการสร้างขึ้นมา ชัน
ยาสซีเป็นของหนทางสันโดษ ในความเป็นจริงพวกเขาควรจะอาศัยอยู่ในป่า ก่อนหน้านั้นฤๅษีและมุนี ฯลฯ เคยอาศัยอยู่ใน
ป่า นั่นคือเมื่อพลังของพวกเขาสะอาดบริสุทธิ์และเคยดึงดูดผู้คน ในบางกรณีอาหารถูกนำไปให้พวกเขาในกระท่อม ไม่เคย
มีการสร้างวัดให้แก่ชันยาสซี มีการสร้างวัดให้แก่เหล่าเทพเสมอ ลูกไม่ได้ทำความเข้าใจสัทธิศาสตร์ ลูกเพียงแค่ออยู่ในโยคะ
ความรู้ของพวกเขาคือการจดจำธาตุบราห์ม พวกเขาเพียงแค่ต้องการหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์ม (ธาตุแห่งแสง)
อย่างไรก็ตามไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพาพวกเขาไปที่นั่นได้ พ่อมาในยุคนั้นพบกัน พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพ
เพราะโลกใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูก ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดกลับบ้าน ไม่มีใครในโลกเก่าสามารถคงอยู่ที่นั่นได้ ลูก
กลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกรู้ว่าเมื่อทั้งโลกเป็นอาณาจักรของลูก มีเพียงลูกเท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่น ไม่มีทวีปอื่นเลยที่นั่น
มีที่ดินมากมายที่นั่น ที่นี้มีที่ดินมากมายแต่พวกเขาเกือบน้ำทะเลออกไปแล้วถมที่ดินเพื่อให้ได้ที่ดินกลับมามากขึ้น
เนื่องจากประชากรมนุษย์ยังคงเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ พวกเขาได้เรียนรู้จากชาวต่างชาติเกี่ยวกับการถมที่ดิน บอมเบย์เคยเป็น
อะไรมาก่อน? มันจะไม่คงอยู่ในอนาคต บาบามีประสบการณ์ ตัวอย่างเช่นเมื่อมีแผ่นดินไหวหรือฝนตกหนักลูกจะทำ
อย่างไร? ลูกจะไม่สามารถออกไปข้างนอกได้ จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย การทำลายล้างจะเกิดขึ้นได้โดยวิธีอื่นใด
? ในยุคทองมีผู้คนชาวบาร์ตเพียงน้อยนิด มันคืออะไรในวันนี้และจะกลายเป็นอะไรในวันพรุ่งนี้? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้
ทั้งหมดนี้ ไม่มีใครอื่นให้ความรู้นี้ได้ พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อให้มาในเวลานี้และ
ชำระลูกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านต้องมาอย่างแน่อนเพื่อให้โลกที่บริสุทธิ์สามารถก่อตั้งขึ้นมาได้ ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้มาแล้ว
ท่านแสดงให้เห็นวิธีการที่ดีมาก พระเจ้าพูดว่า: มานมานะบาป! ทำลายความสัมพันธ์ของร่างกายทั้งหมดและนั่นรวมถึง
ร่างกายของลูกเองและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ความรู้นั้นง่ายดายมาก
แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถจดจำสิ่งนี้ได้ แต่ก็เกินไปไม่ได้ที่เขาจะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ หากสิ่งนี้ไม่
สามารถคงอยู่ในสติปัญญาของผู้ใหญ่แล้ว มันจะอยู่ในสติปัญญาของเด็กเล็กๆ ได้อย่างไร? แม้ว่าเขาอาจจะเฝ้าแต่พูดว่า “
ชีพบาบา ชีพบาบา” เขาก็ยังคงไม่เข้าใจการเป็นจุดแห่งแสงและไม่เข้าใจว่าบาบาเป็นจุดด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ยากที่จะเก็บ
สิ่งนี้ไว้ในจิตสำนึก ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ท่านไม่ใช่สิ่งที่มีขนาดใหญ่โต บาบาสวดว่า: รูปที่ลูกต้องแม่นยำ
ของพ่อคือจุด เหตุนี้เองจะต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างมากในการจดจำพ่ออย่างที่เป็นและสิ่งที่พ่อเป็น พวกเขา
เพียงแต่พูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือธาตุบราห์ม ในขณะที่เราพูดว่าท่านเป็นจุดที่เล็กอย่างแน่อน มีความแตกต่างของ
กลางวันและกลางคืน ธาตุบราห์มคือ สถานที่ที่พวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าดวงวิญญาณสูงสุด
เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก: “ฉันคือดวงวิญญาณ ลูกของดวงวิญญาณสูงสุด ฉันกำลังรับฟังผ่านหูเหล่านี้” บาบาสวด

ผ่านปากนี้: พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อคือผู้อาศัยจากดินแดนไกลโพ้น ลูกอาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้นด้วยเช่นกัน แต่ลูกเข้ามาในวงจรของการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในขณะที่พ่อไม่ใช่เช่นนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจ 84 ชาติเกิดของตนเอง ลูกเข้าใจบทบาทของพ่อด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง แต่เขากลับมาสกลปรกเมื่อเขาเข้ามาสู่ยุคเหล็ก ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็ก! รูปของพ่อก็เล็กมากเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาและอธิบายแก่ลูก ทุกสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้ ลูกเคยศึกษาในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันและลูกกลายเป็นเทพจากการศึกษานั้น ในบรรดาลูกผู้ที่โชคร้ายที่สุดคือผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ และทำให้สติปัญญาของพวกเขาตกต่ำ นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่สามารถดูดซับความรู้ได้ จิตสำนึกของพวกเขาเฝ้าแต่กั๊กร่อนพวกเขาอยู่เรื่อยๆ พวกเขาไม่สามารถบอกผู้อื่นให้คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ พวกเขาเข้าใจอยู่ภายในว่าพวกเขาพ่ายแพ้ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์ รายได้ทั้งหมดที่พวกเขาสะสมมาได้สูญสิ้นไป จากนั้นก็ใช้เวลาอย่างมาก การชกหนึ่งหมัดนี้ทำให้พวกเขาหมดสติอย่างรุนแรง ทะเบียนประวัติของพวกเขาก็เสีย พ่อจะพูดว่า: ลูกได้พ่ายแพ้ต่อมายา ดวงชะตาของลูกไม่ดีอย่างมาก ลูกต้องเอาชนะมายาแล้วกลายเป็นผู้เอาชนะโลก มีเพียงจักรพรรดิและจักรพรรดินีเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นผู้เอาชนะโลก ปวงประชาไม่ได้รับการเรียกเช่นนั้น เวลานั้นอาณาจักรแห่งสวรรค์ของเทพกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ไม่ว่าแต่ละคนจะทำอะไรเขาก็ได้รับรางวัลของตัวเอง ยิ่งลูกกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์มากแค่ไหน ลูกก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นมากเท่านั้น เช่นเดียวกับผู้ที่ให้ทานมากมายจะได้รับผลของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ให้ทานจะได้รับการจดจำ พวกเขาได้รับความสุขชั่วครวในชาติเกิดต่อไปของพวกเขา ที่นี้เป็นเรื่องของ 21 ชาติเกิด ลูกต้องกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์ มีเพียงผู้ที่บริสุทธิ์ก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ในขณะที่ลูกดำเนินไปในหนทางนี้มายาก็ชกลูกแล้วลูกก็ล้มลง มายาก็มีพลังไม่น้อยเลย แม้หลังจากที่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์มาเป็นเวลา 8-10 ปี แม้กระทั่งหลังจากต่อสู้เพื่อความบริสุทธิ์ แม้กระทั่งหลังจากช่วยผู้อื่นให้ปลอดภัยจากการล้มลง พวกเขากลับล้มลงเสียเอง สิ่งนี้จะเรียกว่าโชคชะตาใช่ไหม? หลังจากเป็นของพ่อแล้วพวกเขาก็เป็นของมายา ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นศัตรู มีเรื่องราวเกี่ยวกับบางคนที่กลายเป็นเพื่อนของพระเจ้า พ่อมาและให้ความรักแก่ลูกๆและให้นิมนต์แก่ลูกด้วยเช่นกัน บางคนมีนิมนต์โดยที่ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นท่านทำให้ลูกกลายเป็นเพื่อนของท่าน หลายคนเคยมีนิมนต์มากมาย แต่ผู้คนที่ทำให้เกิดความปั่นป่วนอย่างมากเพราะพวกเขาคิดว่าลูกกำลังร้ายมนตร์ใส่พวกเขาดังนั้นนิมนต์จึงหยุดลง ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้รับนิมนต์เรื่อยๆมากมายอีกครั้ง ก่อนหน้านั้นลูกสนุกกับตัวเองมาก แม้หลังจากที่ได้เห็นนิมนต์เหล่านั้นทั้งหมดแล้ว หลายคนก็ได้จากไป อีรูบบ้างก็ออกออกมาจากเตาเผาที่ถูกอบอย่างเต็มที่ ในขณะที่บางก๊อนก็เปราะบาง บางก๊อนก็ร่วงเป็นผง หลายคนก็ได้จากไป เวลานั้นพวกเขากลายเป็นมหาเศรษฐีและมหาเศรษฐี พวกเขาคิดว่าเวลานี้พวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ แต่สวรรค์จะอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? สวรรค์มีอยู่ในโลกใหม่เท่านั้น อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสสแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อให้โชคของลูกสูงส่ง จงกลับมามีเมตตาและศึกษาความรู้นี้และสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน อย่าได้ทำให้ทะเบียนประวัติของลูกเสียไปด้วยการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของนิสัยที่ไม่ดี
2. เพื่อเปลี่ยนตนเองจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ประเด็นหลักคือ ความบริสุทธิ์ ดังนั้น อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์หรือทำให้สติปัญญาของลูกสกลปรก อย่าได้แสดงการกระทำใดที่จะเป็นสาเหตุทำให้สำนึกของลูกกั๊กร่อนหรือจะต้องเสียใจภายหลัง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้นำศาสนแห่งความสงบ และกลายเป็นนายผู้ประทานความสงบและพลัง และให้ศาสนแห่งความสงบกับทุกคน

ลูกๆ คือผู้นำศาสนแห่งความสงบ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน จงเคลื่อนไปพร้อมกับพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้นำศาสนแห่งความสงบ “ฉันเป็นผู้นำศาสนแห่งความสงบและฉันกำลังให้ศาสนแห่งความสงบ” ด้วยสิ่งนี้ลูกเองก็จะอยู่อย่างเป็นตัวแห่งความสงบและลูกก็จะเฝ้าแต่ให้ความสงบแก่ผู้อื่นต่อไปด้วยเช่นกัน ผู้คนอาจทำให้เกิดความไม่สงบ และลูกให้ความสงบกับพวกเขา พวกเขาอาจทำให้เกิดไฟไหม้ ลูกก็ประพรมน้ำ นี่คือหน้าที่ของลูกผู้ให้ศาสนแห่งความสงบ ลูกผู้เป็นนายผู้ประทานความสงบและพลัง

คติพจน์: เช่นที่รู้สึกว่าเป็นเรื่องง่ายที่จะเข้ามาในเสียง ดังนั้นให้เป็นเรื่องง่ายที่จะไปอยู่เหนือเสียง

***** โอม ชานติ *****

โอม ชานติ ลูกพูดกับใครว่า “พาเราไปที่อื่น”? ท่านจะพาเราไปได้อย่างไร? ไม่มีใครในโลกรู้อะไรนี้ ลูกผู้เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินรู้อะไรนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่เข้ามาในฝันนี้และกำลังให้ความรู้เกี่ยวกับตัวท่านเองและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างคือผู้จัดความทุกข์ของทุกคนและกำลังทำให้เราเป็นผู้ประทานความสุข ประเด็นนี้ไม่ใหม่ พ่อมาทุกๆ วงจรและให้ศรัทธาแก่พวกเราทั้งหมด ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือผู้เดียวกันและพวกเราคือผู้เดียวกันด้วย ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาใน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อพาเราๆ ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข อย่างไรก็ตามมาโดยไม่ปล่อยให้ลูกมีศรัทธา ในขณะที่ลูกกำลังเคลื่อนไปยังดินแดนแห่งความสุขเขาก็ทำให้ลูกพ่ายแพ้ นี่คือการสนทนา สงครามเหล่านั้นต่อสู้ด้วยพลังทางวัตถุในขณะที่สงครามนี้ต่อสู้ด้วยพลังของโยคะ พลังของโยคะโด่งดังมาก เหตุนี้เองทุกคนจึงพูดถึงโยคะ ลูกเรียนโยคะนี้จากพ่อเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ผู้อื่นสอนครูโยคะมากมายหลายประเภท พวกเขาไม่รู้ว่าพ่อมาและสอนโยคะอย่างไร พวกเขาไม่สามารถสอนโยคะโบราณนี้ได้ ลูกๆ รู้ดีว่าพ่อเดียวกัน กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านคือผู้เดียวที่ผู้คนจดจำเมื่อพวกเขาพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พาพวกเราไปยังสถานที่แห่งการพักผ่อนและความสุขสบาย เพียงในดินแดนแห่งสงบและดินแดนแห่งความสุขเท่านั้นที่จะมีการพักผ่อนและความสบาย ลูกจะมีประสบการณ์ของการพักผ่อนและความสบายได้อย่างไรในดินแดนแห่งความทุกข์? นี่เป็นเพราะไม่มีการพักผ่อนที่นี่ที่พ่อมาตามแผนของละคร นี่คือการแสดงแห่งความทุกข์ ที่มีแต่ความทุกข์และความทุกข์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ภูเขาของความทุกข์กำลังจะถล่มลงมา ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งเพียงใดหรือบางคนจะสำคัญเพียงใด เขาก็จะมีความทุกข์ประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างแน่นอน ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อที่แสนหวานผู้ที่มาที่นี่แล้วในเวลานี้ ตอนนี้ลูกรู้ความลับของละครแล้ว เวลานี้พ่อมาแล้วและท่านจะพาพวกเรากลับไปกับท่าน พ่อสอนพวกเราดวงวิญญาณเพราะว่าท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด มีเพลงเกี่ยวกับดวงวิญญาณที่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนานในดินแดนแห่งความสงบดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ด้วยกัน เวลานี้พ่อมาที่นี่แล้ว ดวงวิญญาณน้อยนิดที่ยังคงอยู่เบื้องบนที่นั่นจะลงมาด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ มากมายให้แก่ลูกที่นี่ อย่างไรก็ตามทันทีที่ลูกกลับบ้านลูกก็ลืมสิ่งเหล่านั้น เรื่องเหล่านี้ง่ายมาก พ่อผู้เดียวผู้ประทานความสุขและผู้ประทานความสงบนิ่งที่นั่นและอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกๆ มีลูกๆ น้อยนิดมาก จำนวนของลูกจะค่อยๆ ขยายตัวทีละน้อยอย่างต่อเนื่อง ลูกมีความรักต่อพ่อในวิธีที่แฝงตัว ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบารบากำลังนั่งอยู่ในมธุบัน บารบพูดว่า: ให้จดจำพ่อที่นั่น (บ้านดั้งเดิม) ที่ซึ่งเป็นที่อาศัยของลูกด้วยเช่นกัน ลูกจะจดจำผู้ที่ลูกเรียกว่าพ่อและแม่อย่างแน่นอน ท่านมาหาลูกอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาเพื่อพาเราๆ กลับไป เราจะทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน และดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และสะโตประธาน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะกลับไปได้อย่างไร? ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เวลาปัจจุบันไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่สะโตประธาน นี่คือการโลกที่ตาโมประธาน สิ่งนี้ใช้ได้กับมนุษย์เท่านั้น นัยสำคัญของสภาพสะโตประธาน, สะโต, ราโจและตาโมได้มีการอธิบายกับมนุษย์เท่านั้น พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น สิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกๆ ดวงวิญญาณอยู่ในบ้านของลูก เพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่อาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ที่นั่น ชื่อของที่นี่คือดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และพาเราๆ ไปที่นั่น และจากนั้นลูกก็ไปเล่นบทบาทของลูกในดินแดนแห่งความสุข แล้วลูกก็ผ่านสภาพ สะโต, ราโจและตาโม ลูกร้องเรียกหาท่าน: บารบพาเราไปสู่สถานที่แห่งการพักผ่อนและสบาย ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ไม่รู้ว่าพวกเขาจะสามารถหาการพักผ่อนและความสบายได้ที่ไหน เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าลูกจะพบการพักผ่อนและความสบายของความสงบและความสุขได้ที่ไหน เวลานี้บารบมาเพื่อให้ความสุขกับเราเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ท่านมา

เพื่อให้การหลุดพ้นกับทุกคนที่มาในภายหลัง ผู้ที่มาภายหลังมีบทบาทที่สั้นกว่า บทบาทของลูกยาวยที่สุด ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้เล่นบทบาทใน 84 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์แล้ว และวงจรนี้กำลังจะมาถึงจุดจบ ต้นไม้แก่นนี้ทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย รัฐบาลที่แฝงตัวของลูกเวลานี้กำลังเพาะต้นอ่อนของต้นไม้เทพ ผู้คนเหล่านั้นเฝ้าแต่เพาะต้นอ่อนของต้นไม้ป่า ในขณะที่ที่นี้พ่อกำลังเปลี่ยนหนามให้กลายเป็นต้นไม้แห่งดอกไม้ที่สูงส่ง นั่นคือรัฐบาลและนี่คือรัฐบาลที่แฝงตัว พวกเขาทำอะไรและลูกทำอะไร? ดูสิว่าความแตกต่างนั้นใหญ่โตเพียงใด! ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขายังคงเพาะต้นอ่อนต่อไป แต่มีต้นไม้ป่าที่หลากหลายมากมาย บางคนเพาะต้นอ่อนประเภทหนึ่งและคนอื่นก็เพาะต้นอ่อนประเภทอื่นๆ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพอีกครั้ง ลูกเป็นเทพที่สะโตประธานและจากนั้นลูกก็วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด และกลับมาตาโมประธาน มันเป็นไปได้สำหรับใครก็ตามที่จะคงอยู่อย่างสะโตประธานตลอดกาล ทุกสิ่งต้องกลับมาเก่าจากใหม่อย่างแน่นอน ลูกเคยเป็นทอง 24 กระรัตแต่เวลานี้ลูกกลายเป็นเครื่องประดับของทองคำเก่ากระรัต ลูกต้องกลายเป็นทอง 24 กระรัตอีกครั้ง ดวงวิญญาณกลายเป็นเหมือนกับเพชรพลอยนั้น ทองเป็นอย่างไร เครื่องประดับที่ทำจากทองก็เป็นเช่นนั้น เวลานี้ทุกคนกลับมามัวหมอง เพื่อที่จะรักษาเกียรติของลูก ลูกไม่ได้ลูกกล่าวว่านาเกลียดอย่างสิ้นเชิง แต่เพียงแค่มัวหมอง ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์และสะโตประธาน แต่อัลลอยต์มากมายได้ปะปนเข้าไปในลูกที่บาบาเวลานี้แสดงให้ลูกเห็นวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เป็นไปด้วยไฟของโยคะนี้ เป็นเพียงไนไฟนี้เท่านั้นที่อัลลอยต์ของลูกสามารถถูกขจัดออกไปได้ ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดด้วยตัวท่านเองว่า: จดจำพ่อด้วยวิธีนี้ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์หลายครั้ง ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าวันนี้ลูกไม่บริสุทธิ์และลูกจะบริสุทธิ์ในวันพรุ่งนี้ พวกเขาเขียนว่าช่วงเวลาของวงจรนั้นเป็นแสนปีและด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้คนเข้าไปสู่ความมืดมิดที่สุด พ่อมาและอธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก ลูกๆรู้ว่าใครกำลังสอนลูก นั่นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญมากมายมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เมื่อพวกเขาร้องเพลงสรรเสริญ พวกเขาปะปนการสรรเสริญของทุกคน พวกเขาเพียงแค่ปะปนทุกสิ่งด้วยความอ่อนหวานเป็นพิเศษ พวกเขาเพียงแค่ท่องสิ่งใดก็ตามที่ใครๆสอนพวกเขา พ่อพูดว่า: ลืมทุกสิ่งที่ลูกได้เรียนรู้มาจนถึงตอนนี้ อยู่อย่างเป็นของพ่อตราบนานเท่าที่ลูกยังมีชีวิตอยู่ ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงประพฤติต่อพวกเขาด้วยศีลปะวิธิ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ของพวกเขาคือหฐโยคะในขณะที่ลูกคือราชาโยคี ลูกต้องสอนสิ่งนี้แก่ผู้ครองเรือนด้วย เมื่อพวกเขามองเห็นกิจกรรมของลูก พวกเขาจะทำตาม ดังนั้นอย่าได้บราหรือทะเลาะเบาะแว้งในบรรดาลูกๆ เอง หากลูกสู้กันพวกเขาจะคิดอย่างไร? ว่าลูกมีความโกรธอย่างมากมาย อย่าให้มีกิเลสใดในตัวลูก มันเป็นภาพยนตร์ที่ทำลายสติปัญญาของผู้คนอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้เป็นเหมือนนรก สติปัญญาของผู้คนเสื่อมถล่มลงด้วยการไปที่นั่น มีสิ่งที่สกปรกมากมายมากในโลก รัฐบาลได้ผ่านกฎหมายที่ระบุว่าไม่มีใครที่อายุต่ำกว่า 16 สามารถแต่งงานได้ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นการแต่งงานมากมายก็ยังเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ทารกในอ้อมแขนก็ยังแต่งงาน เวลานี้ลูกรู้ว่าบาบา กำลังพาลูกไปจากโลกที่สกปรกนี้ ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า: กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น! เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงจดจำพ่อ! งเมื่อลูกทำความเพียรพยายามบางอย่างที่ลูกก็สามารถกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและละทิ้งลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ จงเขียนจารึกของลูกทุกคืน นี่คือนิยามของลูก แทบจะไม่มีใครพร้อมที่จะทำธุรกิจนี้ นี่คือนิยามของการเปลี่ยนผู้ที่ยากจนขึ้น แค้นเป็นผู้ที่มีมงกุฎภายในหนึ่งวินาที ดังนั้นนี่คือเวทมนตร์ จับมือนักมายากลเช่นนั้นที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ด้วยพลังของโยคะ ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ ไม่มีใครสามารถถูกชำระให้บริสุทธิ์ได้ด้วยน้ำในแม่น้ำคงคา เวลานี้ลูกๆมีความรู้มากมาย ลูกควรจะมีความสุขที่บาบาได้มาอีกครั้ง ภาพลักษณ์มากมายมากของเหล่าเทพได้มีการสร้างขึ้น พวกเขาถูกแสดงไว้พร้อมกับอาวุธและทำให้ดูน่ากลัว แม้แต่บราห์มาก็ได้ถูกแสดงไว้พร้อมกับมือมากมาย เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบราห์มาต้องมีมือเป็นแสนมืออย่างไร ลูกๆบราห์มากุมารและกุมารีทั้งหมดคือสิ่งสร้างของบาบา นี่คือการที่พระชาบิดาบราห์มามีมือมากมาย เวลานี้ลูกคือรูปและบาซัน (เป็นตัวของโยคะและประพรมความรู้) ให้มีเพชรพลอยออกมาจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีสิ่งใดนอกจากเพชรพลอยของความรู้ควรจะถูกปรากฏออกมา ไม่มีใครสามารถให้คุณค่ากับเพชรพลอยเหล่านี้ พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

คลาสส์: 11/03/68

บุคคลที่มีชื่อเสียงมาหาลูกเพื่อทำพิธีเปิดนิทรรศการ พวกเขาเพียงแค่เข้าใจว่าลูกได้พบวิธีที่ดีในการพบพระเจ้า เช่นที่ผู้คน

เข้าร่วมการประชุมทางจิตและอ่านพระเวทเพื่อพบพระเจ้า ในทำนองเดียวกันเวลานี้ลูกได้พบวิธีการนี้แล้ว อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก พวกเขาคิดเพียงว่า: ลูกทำสิ่งที่ดี ลูกมีความบริสุทธิ์และลูกสามารถทำให้พวกเขาได้พบพระเจ้า ที่ลูกผู้เป็นเทพเจ้าได้พบหนทางที่ดี แค่นั้น ผู้ที่ลูกเชิญให้มาทำพิธีเปิดที่นิตยสารจะต้องคิดว่าพวกเขาเองสูงส่งมาก บุคคลที่มีชื่อเสียงคิดว่าบาบาเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่และพวกเขาควรไปพบท่าน บาบาพูดว่า: ก่อนอื่นใดให้กรอกในแบบฟอร์มและแล้วส่งพวกเขามาที่นี่ ก่อนอื่นลูกๆ ต้องให้คำแนะนำของพ่ออย่างเต็มเปี่ยมแก่พวกเขา พวกเขาจะทำอะไรที่นั่นหากไม่มีคำแนะนำของท่าน? พวกเขาสามารถพบชีพบาบาเมื่อพวกเขามีศรัทธาอย่างเต็มที่มาก่อน พวกเขาจะทำอะไรเมื่อมาพบท่านโดยที่ไม่รู้จักท่าน? ผู้คนมั่งคั่งมากมายมาที่นี่และคิดว่าพวกเขาควรจะให้บางสิ่งแก่ผู้นี้ ผู้คนยากจนจะให้เพียงหนึ่งรูปในขณะที่ยคนมั่งคั่งจะให้ 100 รูป หนึ่งรูปของคนยากจนมีค่ามากกว่า ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจตุราระลึกถึงได้อย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่สามารถกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก่อนอื่นใดลูกต้องเขียนว่าเราจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร ลูกต้องกลับมาสะอาดบริสุทธิ์จากตาโมประธาน ไม่มีเรื่องของการดลใจในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอที่สนิมจะถูกขจัดออกไป ผู้คนมาดูลิขิต แต่เมื่อพวกเขามาที่นี่สองหรือสามครั้งและเข้าใจสิ่งนี้ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาเคยถูกลูกธนูฟงซัน ที่พวกเขาเป็นของศาสนาเทพ และที่พวกเขาได้มีการทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอย่างดีมาก แม้ว่าบางคนเป็นเช่นนั้น หากพวกเขาไม่ยึดมั่นในเป้าหมายพวกเขาจะมีประโยชน์อะไร? ลูกรู้ว่าละครยังคงดำเนินต่อไป อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นสติปัญญาของลูกสามารถเข้าใจได้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้น วงจรยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่องและซ้ำรอยในสติปัญญาของลูก ไม่ว่าลูกแต่ละคนได้ทำอะไรลูกก็ทำอย่างนั้นในเวลานี้ อยู่ในมือของพ่อไม่ว่าท่านจะรับบางสิ่งจากบางคนหรือไม่ แม้ว่าศูนย์ต่างๆ จะเปิดขึ้นและเงินก็มีประโยชน์ เมื่ออิทธิพลของลูกกระจายออกไปลูกจะทำอะไรกับเงินนั้น? สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นั่นเป็นสิ่งที่ยากมาก และดังนั้นลูกเองต้องซ้องแวงในสิ่งนั้น เราเพียงแค่ต้องจดจำบาบา รับประทานอาหารของลูกและจดจำพ่อ ลูกจะคิดว่าลูกควรประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อก่อน ก่อนอื่นใดจงทำให้มันคงว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ เมื่อมีคนเช่นนั้นปรากฏออกมา เขาก็สามารถวิ่งได้เร็ว ในความเป็นจริงลูกๆ ซ้ำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังของโยคะ ดังนั้นลูกควรอยู่อย่างซบเซาซึ่งอย่างมาก สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ที่นี้ลูกได้รับการศึกษา ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์และสะอาดเช่นกัน ภายในลูกต้องไม่จดจำสิ่งอื่นใด ลูกๆ ได้รับการบอกไว้ว่า ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง! ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ให้ความรู้ที่คงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถอธิบายภาพของบันไดด้วยเช่นกัน อาณาจักรของราวันไม่บริสุทธิ์และอาณาจักรของรามบริสุทธิ์ แล้วเราสามารถบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกต้องไตร่ตรองสิ่งนี้ และสิ่งนี้เรียกว่าการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกต้องจดจำวงจร 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน พ่อได้กล่าวว่า: จดจำพ่อ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อยโดยการจตุราระลึกถึงพ่อเท่านั้น ในขณะที่ไปจาริกแสวงบุญทางร่างกายก็จะมีการทำบาปเพิ่มมากขึ้น พูดว่า: นี่คือการร่ายนาโชค หากลูกเข้าใจสิ่งนี้ความทุกข์ของลูกทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป บางคนสวมเครื่องร่ายนาโชคที่ความทุกข์ของพวกเขาจะถูกขจัดออกไป อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเย็น จากแม่ พ่อ บัพดา

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจตุราระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและจดจำพ่อ ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงเพียรพยายามที่จะกลายเป็นนายของโลก จงเฝ้าแต่ละทั้งกิเลสต่อไป

2. กิจกรรมของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่ทุกคนที่ได้เห็นลูกจะทำตาม ตรวจสอบว่าไม่มีกิเลสใดหลงเหลืออยู่ในตัวลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักที่แท้จริงที่ทำตามทุกๆ คำแนะนำและทิศทางที่สูงส่ง(ศรีมัท) ของพ่อ

ลูกๆ ที่หลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ที่รักทุกคำพูดที่พ่อพูด และคำถามของพวกเขาที่จับสั่น รากฐานของการเกิดเป็นบราห์มินคือความรัก ดวงวิญญาณที่มีความรักและดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักจะไม่สัมผัสกับความยากลำบากใด ๆ ในการทำตามศรีมัทของพ่อ เนื่องจากความรักของพวกเขา พวกเขาจึงมีความกระตือรือร้นในสิ่งที่บาบาพูดเสมอ พวกเขาคิดว่านั่นเป็นเรื่องส่วนตัวสำหรับพวกเขาและพวกเขาต้องทำ ดวงวิญญาณที่มีความรักมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ และสำหรับพวกเขาทุกสิ่งที่ใหญ่ก็จะกลายเป็นเล็ก

คติพจน์: การมีความรู้สีก่อนไหวต่อสิ่งใดเป็นสัญญาณของความล้มเหลว

***** โอม ชานติ *****

ชีวิตในปัจจุบันเป็นกระจกแห่งอนาคต

อะแวกบัพดาตาพบกับชามมธุพันธ์

วันนี้พ่อผู้สร้างโลกกำลังมองดูลูกผู้สร้างผู้เป็นนายของท่านและมองดูว่านายผู้สร้างนั้นได้รักษาสำนักฏของการเป็นผู้สร้างมากแค่ไหน สิ่งสร้างแรกที่พิเศษของลูกผู้สร้างทั้งหมดคือร่างกายของลูก ลูกได้กลายเป็นผู้สร้างร่างกายเหล่านั้นซึ่งเป็นสิ่งสร้างมากแค่ไหน บางครั้งสิ่งสร้างของร่างกายดึงดูดลูกผู้สร้างเข้าไปสู่ตัวมันเองและทำให้ลูกลืมตัวเองว่าเป็นผู้สร้างหรือไม่? ลูกในฐานะที่เป็นนายเฝ้าแต่ใช้สิ่งสร้างของลูกนี้เพื่องานรับใช้อย่างต่อเนื่องหรือไม่? ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการในฐานะที่เป็นนายหรือไม่? ก่อนอื่นการฝึกฝนการเป็นนายของร่างกายนั้นสามารถทำให้ลูกกลายเป็นนายของวัตถุธาตุและนายของโลกได้ หากลูกไม่ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ในการเป็นนายของร่างกายของลูก ลูกไม่สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมในการกลายเป็นนายของโลกได้ ชีวิตของเวลาในปัจจุบันคือกระจกของอนาคต และด้วยกระจกนี้ลูกสามารถมองเห็นอนาคตของลูกได้อย่างชัดเจน ประการแรกด้วยการมีสิทธิ์เหนือความสัมพันธ์และชั้นสการของร่างกายนั้นทั้งหมดที่ลูกจะสร้างชั้นสการของการเป็นนาย การมีความรักและละวางในความสัมพันธ์ของลูกเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการเป็นนาย การมีความถ่อมตนและการมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยชั้นสการของลูกทั้งสองสิ่งนี้เป็นสิ่งชี้บอกของการเป็นนาย พร้อมกับสิ่งนั้นลูกต้องมีความรัก เมื่อเข้ามาสัมผัสกับดวงวิญญาณทั้งหมดให้มิพรแห่งความรักจากหัวใจ นั่นคือความปรารถนาดีที่ปรากฏออกมาจากดวงวิญญาณทั้งหมดสำหรับลูก ไม่ว่าลูกจะรู้จักพวกเขาหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดหรือเป็นเพียงแค่มีการติดต่อกัน ให้ใครก็ตามที่เห็นลูกได้สัมผัสว่าลูกเป็นของพวกเขาเพราะความรัก ให้พวกเขารู้สึกว่าพวกเขาอยู่ในสำนักฏของความรัก แม้ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ที่ห่างไกล แต่ความรักก็ให้ประสบการณ์ของการเติมเต็ม ผู้คนจะได้สัมผัสกับคุณสมบัติเหล่านี้ในดวงวิญญาณผู้ที่มีการฝึกฝนที่จะเป็นนายของโลกหรือเป็นนายของร่างกายของพวกเขา ใครก็ตามที่ดวงวิญญาณเช่นนั้นเข้ามาติดต่อกับพวกเขาจะได้สัมผัสว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นผู้ให้ สิ่งนี้จะไม่เข้าไปในจิตใจของใครว่าดวงวิญญาณนั้นเพียงแต่ต้องการที่จะรับ ผู้อื่นจะได้รับประสบการณ์ของความสุข ความสงบ ความรัก ความปิติสุข ความรื่นเริง ความร่วมมือ ความกล้าหาญ ความกระตือรือร้น และคุณสมบัติพิเศษไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งของผู้ให้จากดวงวิญญาณนั้น พวกเขาจะรู้สึกดวงวิญญาณนั้นมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดและหัวใจที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเรียกผู้นี้ว่าผู้ที่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ เวลานี้ตรวจสอบตัวเองกับคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้เพื่อดูว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร ลูกมีกระจกใช้ไหม? ไม่มีใครสามารถรู้จักลูกได้ดีเท่ากับที่ลูกรู้จักตัวเอง ดังนั้นจงรู้จักตัวเอง อัจชะ

วันนี้บาบาพบลูก อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดได้มาแล้ว ดังนั้นบัพดาตามีความรักต่อลูกๆทุกคนและมีความเคารพด้วย เหตุนี้เองบาบาจึงมีการพูดคุยกันบางอย่าง ลูกที่มาจากมธุพันธ์ไม่ได้ปล่อยสิทธิ์ของลูกไป และดังนั้นลูกจึงนั่งใกล้ๆ ลูกนั่งอย่างไรก็กังวลและโล่งใจในหลายสิ่งหลายอย่าง ผู้ที่อาศัยอยู่ภายนอกยังคงต้องเพียรพยายาม การหาเงินหรือหารายได้เพื่อที่จะได้มีกินนั้นเป็นความพยายามที่ไม่น้อยเลย ในมธุพันธ์ลูกไม่ต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับการหารายได้ บัพดาตารู้ว่าผู้ที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของพวกเขาต้องมีความอดทน ต้องเผชิญกับทุกสิ่ง หงสกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้กับตัวเองในขณะที่อยู่ท่ามกลางนกระสา อย่างไรก็ตามลูกทุกคนอยู่เหนือสิ่งต่างๆมากมายอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกอยู่อย่างสบาย กินอย่างสบาย และลูกก็ยังพักผ่อนด้วย ผู้ที่ไปทำงานได้พักระหว่างวันหรือไม่? ที่นี้ลูกมีการพักผ่อนสำหรับร่างกายและสำหรับสติปัญญาด้วย ดังนั้นสภาพของผู้ที่อยู่ในมธุพันธ์จึงเป็นอันดับหนึ่งใช้ไหม? นี่เป็นเพราะลูกมีเพียงแค่งานเดียว แม้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน พ่อก็ช่วยให้ลูกทำสิ่งนั้น เมื่อลูกทำงานรับใช้ นั่นก็เป็นงานรับใช้ของยักยา นี่คือนบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีเพียงสิ่งเดียว, ความใส่ใจเดียว และไม่มีอะไรอื่น ลูกแม้กระทั่งไม่ต้องคิดอะไรเลยว่ นี่คือนัยของฉัน ลูกจะไม่มีความรู้สึกเลยว่า "ฉันเป็นผู้ดูแลสิ่งนี้" ผู้ที่มาจากมธุพันธ์นี้มีความเพียรพยายามที่ง่ายดายและได้มาซึ่งการบรรลุผลในหลายสิ่งหลายอย่างอย่างง่ายดาย อัจชะ ลูกทุกคนที่เป็นชามมธุพันธ์ได้จัดโปรแกรมเพื่อเฉลิมฉลองโกลเด้นจูปีลี-การครบรอบ 50 ปี ใช้ไหม? นั่นไม่ใช่เพียงแค่พิธีการ ลูกได้พิมพ์แผ่นพับสำหรับสิ่งนั้นและอื่นๆ นั่นเป็นไปเพื่องานรับใช้โลก ลูกแต่ละคนได้วางแผนอะไรสำหรับตัวเอง? ลูกจะเล่นบทบาทอะไรบนเวทีของลูกเอง? ลูกมีผู้บรรยายและมีโปรแกรมเช่นกันสำหรับเวทีนั้น แต่โปรแกรมอะไรที่ลูกจะทำเพื่อสภาพของตัวเอง? “การทำบุญเริ่ม

ต้นที่บ้าน” ลูกผู้ทีมาจากมฐันจะทำสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกจะทำอะไรเมื่อลูกดำเนินงาน? (จุดเทียน) แล้วใครจะจุดเทียนสำหรับปีใกล้เจ็ดจูปีี่นี้? ใครจะเป็นผู้เริ่มทุกสิ่ง? ชวามฐันมีความกล้าหาญ ความกระตือรือร้น มีบรรยากาศ และมีความช่วยเหลือทั้งหมด ที่ใดมีความร่วมมือของทุกคน ทุกสิ่งก็จะง่ายดาย ลูกเพียงแค่จะต้องทำสิ่งหนึ่งเท่านั้น สิ่งนั้นคืออะไร? บัพดาตามีความหวังอันสูงส่งอย่างหนึ่งในทุกคน ที่ลูกแต่ละคนจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ การอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจเป็นคุณสมบัติพิเศษ สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือการตรวจสอบตัวเองเพื่อดูด้วยความซื่อสัตย์ ในขณะที่มีพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ไม่ว่าลูกจะพอใจกับตนเองนั่นคือกับความเพียรพยายามของลูกกับธรรมชาติและชั้นสการ์ของลูกหรือไม่ ใช่ การมีความพอใจกับตนเองตามความสามารถของลูกนั้นเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามในแง่ของรูปแบบที่แท้จริง การอยู่อย่างพอใจกับตนเองและทำให้ผู้อื่นพอใจนั้นเป็นความยิ่งใหญ่ของตัวมันเอง ให้ผู้อื่นได้สัมผัสว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างแท้จริง ทุกสิ่งรวมอยู่ในความพอใจ การไม่ถูกรบกวนและไม่รบกวนผู้อื่นเรียกว่าความพอใจ จะมีมากมายที่รบกวนลูก แต่อย่าปล่อยให้ตัวเองถูกรบกวน ลูกต้องทำให้ตัวเองห่างไกลและปลอดภัยจากความร้อนของไฟ อย่าได้มองดูผู้อื่น มองดูตัวเอง ฉันต้องทำอะไร? ฉันต้องเป็นเครื่องมือและให้ความร่วมมือของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์แก่ผู้อื่น นี่คือการคุณธรรมพิเศษที่จะดูดซับทุกสิ่งที่มีอยู่ในนั้น ลูกสามารถเฉลิมฉลองใกล้เจ็ด จูปีี่สำหรับสิ่งนี้ใช่ไหม? บาบ่าเพียงแค่พูดสิ่งนี้ในนามของผู้ที่อยู่ในมฐัน แต่จริงๆแล้วบาบ่าหมายถึงทุกคน ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้ทีเอาชนะความผูกพันยึดมั่นใช่ไหม? สร้างเรื่องราวสำหรับความพอใจเช่นนั้น ใครก็ตามที่มากาลูก ไม่ว่าบุคคลคนนั้นจะซักค้านหรือตรวจสอบลูกมากแค่ไหน ให้ทุกคนพูดและมีประสบการณ์ในจิตใจของพวกเขาสู่คุณสมบัติพิเศษของความพอใจ ไม่ใช่ว่า “คนนี่ก็เป็นเช่นนั้น” แต่ “ฉันจะกลายเป็นเช่นนั้นและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร” เท่านั้นเองเพียงแค่แสดงสิ่งเล็กๆนึ้นบนเวที อัชชะ

บัพดาพบกับดาดี:

ความคิดในหัวใจของลูกทั้งหมดได้มาถึงบัพดา เหล่านั้นเป็นความคิดที่สูงส่งของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหลาย และดังนั้นความคิดเหล่านั้นจะต้องเกิดขึ้นในทางปฏิบัติอย่างแน่นอน ลูกได้ทำแผนที่ดีมาก และเป็นแผนที่เหล่านั้นที่จะทำให้ทุกคนชัดเจน ในทั้งโลก,พลังของดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดนั้นเหมือนกัน ไม่มีการชุมนุมกันของดวงวิญญาณพิเศษเช่นนี้ที่ใด พลังของการชุมนุมนี้พิเศษ ด้วยเหตุนี้เองสายตาของทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งจึงมองมาที่ชุมนุมนี้เป็นพิเศษในขณะที่คนอื่น ๆ มีการขึ้นลง บัลลังก์ของพวกเขากำลังสั่นคลอน ในขณะที่บัลลังก์ของอาณาจักรนี้กำลังถูกสร้างขึ้นมา ที่นี้ไม่ใช่บัลลังก์ของกูรู และด้วยเหตุนี้เองจึงไม่สั่นคลอน เป็นบัลลังก์ของอำนาจในการปกครองตนเองและอาณาจักรของโลก ทุกคนจะพยายามเขย่าบัลลังก์นั้น แต่พลังของชุมนุมนี้มีความปลอดภัยเป็นพิเศษ ในบางสถานที่ที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันพวกเขาจะแยกแต่ละคนออกจากกันเป็นรายบุคคลและพยายามทำให้เกิดความแตกแยกและจากนั้นก็ทำให้พวกเขาสั่นคลอน ที่นี้เป็นเพราะพลังของชุมนุม พวกเขาไม่สามารถสั่นคลอนลูกได้ ดังนั้นจึงเพิ่มคุณสมบัติพิเศษของพลังในชุมนุมนี้ให้มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ชุมชนนี้จะเป็นป้อมปราการของลูก ด้วยเหตุนี้ไม่มีใครสามารถโจมตีลูกได้ ชัยชนะได้รับการรับประกันแล้วเพียงแค่ต้องซ้ารอยเท่านั้น ผู้ที่มีความฉลาดในการเล่นซ้าก็จะกลายเป็นผู้ที่มิซัยชนะและเป็นที่รู้จักบนเวที พลังของชุมนุมเป็นพื้นฐานของชัยชนะที่พิเศษ เป็นชุมนุมนี้ที่ทำให้ลูกประสบความสำเร็จในการเติบโตของงานรับใช้ ลูกผู้เป็นดาดีได้รับผลตอบแทนที่ดีสำหรับการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับ พื้นฐานของพลังของชุมนุมคืออะไร? เพียงแค่ทำให้บทเรียนมันคงว่าการให้ความเคารพ คือการได้รับความเคารพ การให้คือการได้รับ การรับจริงๆแล้วไม่ได้รับ การรับหมายถึงการสูญเสีย การให้หมายถึงการได้รับ นี่ไม่ใช่ธุรกิจที่ลูกจะให้เมื่อมีคนให้กับลูก ที่นี้เป็นเรื่องของการเป็นผู้ให้ ผู้ให้ไม่ได้ให้หลังจากได้รับเท่านั้น ผู้ให้ยังคงให้อยู่เรื่อยๆ และเหตุนี้เองชุมนุมนี้จึงประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามเวลานี้กำลังลือมือพร้อมแล้วพวกมาลัยยังไม่พร้อม หากไม่มีการเติบโตแล้วลูกจะไปปกครองใคร? ขณะนี้มีบางสิ่งที่ขาดหายไปในรายชื่อของการขยายตัว ดวงวิญญาณ 900,000 ยังไม่พร้อม พวกเขาจะพบกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่งใช่ไหม? วิธีการก็จะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตอนแรกลูกได้พบบาบ่าในรูปที่มีตัวตน และตอนนี้ลูกกำลังพบท่านในรูปที่อะแคว วิธีการเปลี่ยนไปใช่ไหม? ในอนาคตเช่นกันวิธีการก็จะยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไป และตามการเติบโตวิธีการของการพบปะกันก็จะยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไปเรื่อยๆเช่นกัน อัชชะ

บัพดาพบกลุ่ม

1) ให้ท่านแก่ผู้อื่นอย่างต่อเนื่องโดยการเป็นตัวของคุณธรรม จงให้ท่านพลัง คุณธรรม และความรู้แก่ดวงวิญญาณที่อ่อนแอและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ลูกคือผู้ประทานลูกของผู้ประทาน ไม่ใช่ผู้รับ

หากลูกคิดว่า“ ฉันจะทำสิ่งนี้เมื่ออีกคนหนึ่งทำ” นั่นคือการเป็นผู้ที่รับ หากลูกคิดว่า "ฉันควรทำสิ่งนี้" นั่นก็คือการเป็นผู้ให้ ดังนั้นอย่าเป็นผู้ที่รับ แต่กลายเป็นเทพผู้ให้ ให้สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับ ยิ่งลูกเฝ้าแต่ให้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆเท่านั้น เป็นเทพธิดา ผู้ที่ให้อยู่เสมอ อ้อชะ

2) ลูกเคยได้ยินมามาก เพียงลองคำนวณและดูว่าลูกเคยได้ยินมาประมาณเท่าใด ทั้งการรับฟังและการทำเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือไม่? หรือมีความแตกต่างระหว่างการฟังและการทำของลูกหรือไม่? ทำไมลูกถึงฟัง เพื่อที่จะทำเช่นนั้น จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อทั้งการฟังและการทำของลูกเท่ากัน? ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมใช้ไหม? ดังนั้นใครจะเป็นตัวอย่างแรกของสภาพที่สมบูรณ์พร้อม? ทำไมลูกแต่ละคนไม่พูดว่า“ ฉันจะกลายเป็นเช่นนั้น!” ผู้ที่ริเริ่มก่อนในสิ่งนี้คืออรชุน เช่นเดียวกับที่พ่อทำให้ตัวพ่อเองเป็นเครื่องมือ ดังนั้นผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือก็จะกลายเป็นอรชุน นั่นคือพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง อ้อชะ เราจะดูว่าใครจะกลายเป็นอย่างนั้น บัพดาต้องการที่จะเห็นลูก ๆ กลายเป็นเช่นนั้น หลายปีผ่านไป เช่นเดียวกับที่เวลาหลายปีได้ผ่านไป ดังนั้นให้วิธีการเก่าๆผ่านไปด้วยเช่นกัน ให้มีความกระตือรือร้นใหม่ๆและความคิดใหม่ๆอยู่เสมอ เพราะนี่เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนของความสมบูรณ์พร้อม ลูกทุกคนได้จบสิ้นทุกสิ่งที่เก่าไปแล้ว เวลานี้ให้ทุกสิ่งใหม่ อ้อชะ

คำถาม: พื้นฐานของการเข้ามาใกล้ชิดกับพ่อคืออะไร?

คำตอบ: คุณสมบัติพิเศษ คุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งทำให้ลูกใกล้ชิดกับพ่อมากขึ้น คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้เติบโตขึ้นจากการทำงานรับใช้ของลูก ไม่ว่าคุณสมบัติพิเศษใดก็ตามที่พ่อได้เติมเต็มให้กับลูกจะใช้คุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นเพื่อการทำงานรับใช้ โดยการนำคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติลูกจะได้รับคะแนนในวิชาของการงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ถ้ายอดประสิทธิภาพของลูกให้กับผู้อื่นและความจริงใจและความกระตือรือร้นของพวกเขาจะเพิ่มขึ้น

คำถาม: อะไรคือสาเหตุของการขาดจิตวิญญาณ?

คำตอบ: ลูกไม่พิจารณาว่าตัวลูกเองและใครก็ตามที่ลูกรับใช้ เป็นสิ่งที่มีค่าที่ลูกได้รับมาด้วยความไว้วางใจ โดยการพิจารณาว่าทั้งร่างกายของลูกเองและคนอื่นๆ เป็นสิ่งที่มอบให้แก่ลูกด้วยความไว้วางใจ ลูกจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูด และโดยการอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูดก็就会有ผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ

คำถาม: สองสิ่งที่มีในดวงวิญญาณส่วนใหญ่ในโลกคืออะไร?

คำตอบ: 1) ความกลัว 2) ความวิตกกังวล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสองสิ่งนี้มีอยู่ในทุกคน อย่างไรก็ตามมากเท่าที่พวกเขามีความวิตกกังวลและเป็นห่วงลูกก็เป็นผู้ที่มีความปรารถนาดีมากเท่านั้น ความวิตกกังวลเปลี่ยนไปและนำรูปของความรู้สึกของความปรารถนาดีมาใช้ แทนที่จะมีความกลัว ลูกจะร้องเพลงแห่งความสุข บัพดากำลังมองเห็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเช่นนั้น

คำถาม: ในปัจจุบันคือฤดูกาลอะไร? หน้าที่ของลูกในช่วงเวลานั้นคืออะไร?

คำตอบ: ปัจจุบันเป็นฤดูกาลแห่งความตายก่อนเวลาอันควร เช่นเดียวกับที่มีพายุลมแรงฉับพลันและพายุในมหาสมุทร ในทำนองเดียวกันพายุแห่งความตายก่อนเวลาอันควรจะพาคนจำนวนมากไปด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่ ในช่วงเวลาเช่นนั้นเป็นหน้าที่ของลูกๆที่จะต้องกลายเป็นภาพลักษณ์ที่อมตะและให้ความร่วมมือของความสงบและพลังแก่ดวงวิญญาณที่กำลังประสบกับความตายก่อนเวลาอันควร ดังนั้นจึงมีความปรารถนาดีอยู่เสมอและรับใช้ด้วยจิตใจของลูกที่ให้ความปรารถนาความสุขและความสงบกับทุกคน

พร: ขอให้ลูกมีความมุ่งมั่นที่จะเพาะปลูกผลไม้บนพื้นดินซึ่งไม่อุดมสมบูรณ์ และกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จในทุกสถานการณ์ เพื่อที่จะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ ลูกต้องมีคุณสมบัติของความมุ่งมั่นและความรัก ความมุ่งมั่นนี้ช่วยให้ผลไม้สามารถปลูกบนพื้นดินที่ไม่อุดมสมบูรณ์ได้ เช่นเดียวกับที่นักวิทยาศาสตร์พยายามปลูกผลไม้ในทราย ในทำนองเดียวกันลูกให้น้ำแห่งความรักด้วยพลังแห่งความเจียวยสงบและกลายเป็นผลสำเร็จ ด้วยความมุ่งมั่นลูกสามารถจุดตะเกียงแห่งความหวังในผู้ที่ท้อแท้ เพราะเมื่อลูกกล้าลูก

คติพจน์:

จะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ

จงเดินหน้าต่อไปเรื่อยๆอย่างสม่ำเสมอโดยพิจารณาว่าตนเองเป็นสมบัติที่มีค่าของพระเจ้าและจึงมีจิต
วิญญูณในการกระทำของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ละครตั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าจากอะไรก็ตามที่ผ่านไปจะช้าหรือหลังจากหนึ่งวงจร ดังนั้นจึงคงอยู่อย่างไวกังวลเสมอ
- คำถาม:** มีสัญญาณอะไรที่บ่งบอกว่าเวลานี้โลกนี้ได้มาถึงสภาพที่ตาโมประธานแล้ว?
- คำตอบ:** นับวันความปั่นป่วนยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความสับสนวุ่นวายมากมาย โจรทุบตีผู้คนและปล้นทุกอย่าง มีความเสียหายมากมายที่เกิดจากฝนตกนอกฤดูกาล สัญญาณทั้งหมดเหล่านี้บ่งบอกว่าโลกนี้ตาโมประธาน ธรรมชาติที่ตาโมประธานยังคงเป็นสาเหตุของความทุกข์ต่อไป ลูกๆ รู้ความลับของละคร ดังนั้นลูกพูดว่าไม่มีอะไรใหม่

โอม ซานติ เวลานี้ลูกๆ ได้รับการประพรหมน้ำฝนของความรู้ เวลานี้ลูกทั้งหมดอยู่ในยุคบรรจบพบกัน มนุษย์อื่นทั้งหมดอยู่ในยุคหลัก ในปัจจุบันผู้คนในโลกนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากมาย ลูกๆ มีเพียงทิศทางเดียวเท่านั้น ลูกได้รับทิศทางเดียวจากพระเจ้าเท่านั้น ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสวดภาวนา ทรมานตนเองและไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ พวกเขาเชื่อว่าเหล่านั้นคือหนทางที่จะเข้าถึงพระเจ้า พวกเขาพูดว่าหลังจากทำความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นจึงจะสามารถเข้าถึงพระเจ้าได้ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อใดที่ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นและคงอยู่เป็นเวลานานเพียงไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาได้เข้าถึงพระเจ้าโดยการทำความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาหลายรูปแบบ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขายังคงทำความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะเข้าถึงพระเจ้าในวันใดวันหนึ่งอย่างแน่นอน และพวกเขาจะเข้าถึงพระเจ้าในรูใดรูปหนึ่ง ท่านจะทำอะไร? ท่านจะให้การหลุดพ้นอย่างแน่นอน เพราะท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าเป็นใครหรือท่านมาเมื่อใด แม้ว่าพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญท่านต่างๆ ว่าท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ มีเพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่มีการหลุดพ้น พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้านั้นไม่มีตัวตนเช่นเดียวกับที่เราดวงวิญญาณไม่มีตัวตนเช่นกัน จากนั้นเราก็นำร่างกายมาใช้ เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่กับพ่อในดินแดนสูงสุด เราไม่ได้เป็นผู้อาศัยอยู่ของสถานที่นั้น พวกเขาไม่สามารถบอกลูกได้อย่างถูกต้องถึงสถานที่ที่ลูกอาศัยอยู่แต่ดั้งเดิม บางคนคิดว่าพวกเขาจะไปสวรรค์ แต่ไม่มีใครสามารถไปสวรรค์ได้โดยตรงจากที่นี่ บางคนพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับแสงที่คงอยู่ตลอดไป นั่นก็ผิดเช่นกัน นั่นจะทำให้ดวงวิญญาณสูญสลายได้ ไม่สามารถมีการหลุดพ้นตลอดไป (โมกซ์) เนื่องจากพวกเขาพูดถึงละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป สิ่งนี้บ่งบอกว่าวงจรยังคงหมุนต่อไป ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ยังคงช้ารอย อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าวงจรหมุนอย่างไร พวกเขาไม่รู้จักรวงจรหรือไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาเร่ร่อนไปทั่วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอย่างมาก ลูกรู้ว่าใครเป็นพระเจ้า ลูกเรียกพระเจ้าว่า “พ่อ” ดังนั้นเพราะเราแต่ละคนมีพ่อทางร่างกาย แต่เรายังคงจดจำผู้เดียวนั้น สิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาว่ามีสองพ่อ นั่นคือพ่อทางโลก (ของโลกนี้) และพ่อเหนือโลก (เหนือโลกนี้) ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเพื่อที่จะบรรลุถึงพ่อเหนือโลกนั้น ท่านอาศัยอยู่ในพาร์โลก(โลกที่อยู่เหนือ) มีโลกที่ไม่มีตัวตนอย่างแน่นอน ลูกรู้ดีว่าทุกสิ่งที่คุณทำนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาและความเลื่อมใสศรัทธาเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่ยังคงดำเนินไปในอาณาจักรของราวัน ไม่สามารถมีความรู้ใดๆได้ ไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากความเลื่อมใสศรัทธาได้ ผู้คนจดจำพ่อผู้ให้การหลุดพ้น ดังนั้นท่านต้องมาอย่างแน่นอนในเวลาใดเวลาหนึ่งและให้การหลุดพ้น ลูกรู้ว่าโลกนี้ตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ ครั้งหนึ่งมันเคยสะโตประธาน เวลานี้ตาโมประธาน ความปั่นป่วนมากมายยังคงเกิดขึ้นเรื่อยๆ มีความโกลาหลและโศรมากมายที่ยังคงรูดปล้นทุกสิ่ง พวกเขาทุบตีผู้คนและปล้นเงินของพวกเขา พวกเขาทำให้ผู้คนดมยาทุกประเภทเพื่อทำให้เขาหมดสติ นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน นี่คือนาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต ใช้เวลา 5000 ปีในการวนไปรอบวงจร การละเล่นนี้เป็นเหมือนกับละคร (ภาพยนตร์) สิ่งนี้จะไม่เรียกว่าเป็นละคร หากนักแสดงคนหนึ่ง ในละครล้มป่วยไม่สบาย เขาสามารถถูกแทนที่ได้ แต่นั่นเป็นไปได้ในละครนี้ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ตัวอย่างเช่นหากมีบางคนล้มป่วยก็อาจกล่าวได้ว่าสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเพื่อให้เขาล้มป่วย ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วให้คงอยู่ตลอดไป เมื่อลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่นเกี่ยวกับละครนี้ พวกเขาก็สับสน ลูกรู้ว่าละครนี้ไม่มีขีดจำกัด นักแสดงคนเดียวจะอยู่ที่นั่นหลังจากหนึ่งวงจร เช่นเดียวกับที่ฝนกำลังตกในเวลาหนึ่ง จะมีฝนตกอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร ในทำนองเดียวกันจะมีปั่นป่วนเช่นเดิมด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าฝนแห่งความรู้ไม่ได้ตกมาที่ทุกคน อย่างไรก็ตามเสียงที่พระเจ้า มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาแล้วจะไปถึงทุกคนอย่างแน่นอน วิชาหลักของลูกคือโยคะ มีเพียงลูกเท่านั้นที่ฟังสาย

ฝนแห่งความรู้นี้ แต่สายฝนนั้นตกทั่วทั้งโลก ด้วยโยคะของลูกจะมีความสงบอย่างสม่ำเสมอ ลูกบอกทุกคนว่าพระเจ้ามาเพื่อสร้างสวรรค์ แต่หลายคนก็เรียกตนเองว่าพระเจ้า ดังนั้นใครจะเชื่อลูก? เหตุนี้เองพ่อพูดว่ามีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นจากจำนวนหลายคนที่จะปรากฏออกมา ในหมู่ลูกเช่นกันลูกเข้าใจตามลำดับกันไปว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้มาแล้ว ลูกต้องรับมรดกของลูกจากพ่อ พ่อได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกควรจดจำทำอย่างไร จงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนได้กลับมาใช้ชีวิตที่แท้จริงเป็นร่าง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงเมื่อดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกกลับมาทำไม ประธานอย่างมาก! เวลานั้นพ่อมาเพื่อให้ลูกสะอาดประธาน ในวงจรที่แล้วเช่นกัน พ่ออธิบายว่าลูกสามารถกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธานได้อย่างไร เพียงแค่จดจำพ่อ พ่อมาเพื่อให้คำแนะนำของตัวพ่อเองแก่ลูกและคำแนะนำของสิ่งสร้าง ทุกคนในอาณาจักรของราวันจดจำพ่อ ดวงวิญญาณจดจำพ่อของพวกเขา พ่อปราศจากร่าง ท่านเป็นจุด ท่านได้รับชื่อ ลูกถูกเรียกว่าซาลิแกรมและพ่อถูกเรียกว่าชีวา เป็นร่างกายของลูกที่ได้รับชื่อต่างๆ ในขณะที่พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่ต้องใช้ร่างกาย ท่านได้เข้ามาในผู้นี้ นี่คือการร่างกายของบราห์มา ไม่ใช่ผู้ที่ได้ชื่อว่าชีวา ดวงวิญญาณคือชื่อของลูกแต่ละคน และลูกแต่ละคนก็เข้ามาในร่างกาย ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดังนั้นทุกคนมีสองพ่อหนึ่งคือพ่อที่ไม่มีตัวตนและอีกหนึ่งคือพ่อที่มีตัวตน แล้วผู้นี้ก็ถูกเรียกว่าพ่อทางจิตที่นำอัสจรรย มีลูกๆมากมาย เนื่องจากมีประชาบิดาบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย ผู้คนจึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ พวกเขาไม่เข้าใจว่านี่คือศาสนาประเภทใด ลูกรู้ว่าคำว่า “กุมารและกุมารี” เป็นของหนทางครอบครัว มีพ่อแม่และลูกชายและลูกสาว ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาจดจำท่านว่า: ท่านคือแม่ ท่านคือพ่อ เวลานั้นลูกได้พบแม่และพ่อแล้วและท่านก็ได้นำลูกมาเลี้ยงดู ไม่มีใครได้รับการนำมาเลี้ยงดูในยุคทอง ไม่มีการกล่าวถึงการรับมาเลี้ยงดูที่นั่น คำนี้มีอยู่ที่นั่น พ่ออื่นมีขีดจำกัดในขณะที่ผู้เดียวนี้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการนำมาเลี้ยงดูที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการกลับที่ลึกซึ้งมากและมีค่าควรแก่การเข้าใจ ลูกไม่ได้อธิบายสิ่งใดอย่างเต็มที่กับใครก็ตาม เมื่อใดก็ตามที่มีคนมาที่นี่เป็นครั้งแรกและบอกว่าเขาต้องการเห็นของกูรูของเราเพียงแวบเดียว จงบอกกับเขาว่า: นี่ไม่ใช่วัด ดูซิว่ามีการเขียนอะไรไว้บนกระดาน มีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย พวกเขาทั้งหมดเป็นลูกๆของประชาบิดา ท่านเช่นกันก็เป็นหนึ่งในผู้คนเหล่านั้น พระเจ้าสร้างโลกและสร้างเราเช่นกันโดยผ่านปากดอกบัวของบราห์มา เราเป็นของโลกใหม่ในขณะที่ท่านเป็นของโลกเก่า เป็นช่วงยุคบรรจบพบกันที่เราถูกทำให้เป็นของโลกใหม่ นี่คือการกลับของการกลับมาเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เรากำลังยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน แต่ทุกคนอื่นอยู่ในยุคเหล็ก ราวกับว่ามีการแบ่งแยก ดูซิว่ามีการแบ่งแยกมากมายแค่ไหนในตอนนี! หัวหน้าของแต่ละศาสนาต้องการดูแลตนเองและรักษาความเท่าเทียมและทุกคนในศาสนาของเขาเองมีความสุข เพื่อที่ว่าจะไม่มีการจากรัฐของพวกเขาไป ก่อนหน้านั้นราชามีสิทธิเหนือประชาชนทั้งหมดของเขา ราชารับการพิจารณาว่าเป็นพ่อและผู้จัดหาอาหารให้ ไม่มีราชาหรือราชินีอีกต่อไป ทุกสิ่งถูกแบ่งแยกออกเป็นชั้นๆ มีความปั่นป่วนและโกลาหลมากมาย มีน้ำท่วมฉับพลันและแผ่นดินไหวทันที ทั้งหมดนี้คือการตายที่ผ่านความทุกข์ เพียงลูกบราห์มินในเวลาเท่านั้นที่เข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ดังนั้นลูกควรอาศัยอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมากเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ลูกคือลูกของพ่อผู้เดียว ดังนั้นควรมีความรักอย่างมากในหมู่ลูก ลูกแกะและสิงโตนั้นเป็นศัตรูที่แข็งแรงอย่างมาก แต่ทั้งสองก็ดื่มน้ำจากบ่อเดียวกันในอาณาจักรของราม ที่มีการต่อสู้ในทุกบ้าน มีสงครามระหว่างชาติ เนื่องจากความคิดเห็นที่แตกต่างกันของพวกเขา พวกเขาจึงต่อสู้กันเอง เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อหลายครั้งและแล้วลูกก็สูญเสียมันไป นั่นคือลูกเอาชนะราวันแล้วลูกก็พ่ายแพ้ต่อเขา ลูกกลายเป็นนายของโลกโดยการทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียว เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านถูกเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขสำหรับทุกคน เวลานั้นท่านแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก ลูกๆต้องเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาลด้วยกัน ผู้คนในโลกทั้งหมดเป็นเหมือนน้ำเค็ม พวกเขาไม่ได้ใช้เวลานานในการฆ่ากันและกัน ลูกเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นลูกต้องเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ลูกของพระเจ้าสูงยิ่งกว่าเทพ ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า ลูกช่วยท่านเพื่อทำให้ผู้คนสูงส่ง ดังนั้นลูกควรอยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกคือมนุษย์ที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกมีคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่? บางคนที่มีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเป็นเช่นปีศาจร้ายไม่สามารถได้รับการพิจารณาว่าเป็นลูกของพ่อได้ เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่าผู้ที่ประณามสัจกูรูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ กูรูของยุคเหล็กพูดสิ่งนี้ด้วยตนเองและทำให้ผู้คนหวาดกลัว ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ลูกๆ ที่มีค่าคือผู้ที่ประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อและอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล พ่อพูดเสมอว่า: จงอยู่อย่างเหมือนน้ำนมและน้ำตาล อย่าได้ต่อสู้และกลายเป็นเหมือนน้ำเค็ม ที่นี้ที่ลูกต้องกลายเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ลูกจะต้องมีความรักมากมายต่อกันและกัน เพราะลูกทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า เป็นเพราะพระเจ้าเพียงผู้เดียวที่นำรักที่สุดที่ทุกคนจดจำท่าน ดังนั้นลูกต้องมีความรักมากมายต่อกัน มิฉะนั้นลูกจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกียรติยศของพ่อเสียไป ลูกของพระเจ้าจะเป็นเหมือนน้ำเค็มซึ่งกันและกันได้อย่างไร? แล้วพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพอย่างไร? พ่อพูดว่า: อยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล หากลูกเป็นเหมือนน้ำเกลือลูกจะไม่สามารถสร้างสมคุณธรรมได้ ดังนั้นลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้อย่างไรถ้าลูกไม่ทำตามคำแนะนำและ

หนทางของพ่อ? โดยการกลับมาเป็นสำนักที่เป็นร่าง ลูกจะต่อสู้กับกันและกัน หากลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณก็ไม่สามารถมีความขัดแย้งใดๆได้ ลูกได้พบพระเจ้าผู้เป็นพ่อแล้ว ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกดวงวิญญาณต้องกลายเป็นเหมือนพ่อ เช่นที่พ่อมีความบริสุทธิ์ ความสุขและความรัก ฯลฯ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับท่าน มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ศึกษาเล่าเรียนกับพ่อและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่นำคุณประโยชน์มาสู่ผู้คนมากมายจะสามารถกลายเป็นราชาและราชินีได้ ที่เหลือทั้งหมดจะกลายเป็นสาวใช้และคนใช้ ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นอะไร คนที่กำลังศึกษาอยู่สามารถเข้าใจได้ด้วยตัวเองว่าตามการศึกษาเขาจะประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่ออย่างไร ลูกของพระเจ้าต้องน่ารักที่สุดเพื่อที่ว่าใครก็ตามที่เห็นเขาจะมีความสุขอย่างมาก บาบาก็ควรจะเห็นว่าพวกเขาเหล่านั้นอ่อนหวานอย่างมากด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นบ้านของลูกเองจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง อันดับแรกเป็นครอบครัวก่อนแล้วจึงเป็นผู้อื่น ในขณะที่อาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวและมีชีวิตอย่างน่านมและน้ำตาล ใครก็ตามที่เห็นลูกควรพูดว่า: โอ้โฮ นี่คือสวรรค์! ก่อนที่จะมีความรู้ บาบาก็ได้เห็นครอบครัวเช่นนั้น ลูกชายหกถึงเจ็ดคนที่แต่งงานแล้วอาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ทุกคนตื่นขึ้นมาแต่เช้าตรู่และทำความสะอาดสรีรภาพ มีความสงบอย่างแท้จริงในบ้าน ลูกเป็นของครอบครัวพระเจ้า หงส์และนกกระสาไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ ลูกต้องกลายเป็นหงส์ บาบาคงไม่มีความพอใจถ้าลูกกลายเป็นเช่นน้ำเกลือ พ่อจะพูดว่า: ลูกประณามชื่อเสียงของพ่ออย่างมาก หากลูกไม่ได้อยู่ด้วยกันเหมือนน่านมและน้ำตาล ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ลูกจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษเป็นอย่างมาก หากหลังจากเป็นของพ่อแล้วลูกกลายเป็นเหมือนน้ำเกลือ ลูกจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษหนึ่งร้อยเท่า และลูกจะได้รับนิมิตของสถานภาพที่ลูกจะได้รับอยู่เรื่อยๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความใส่ใจกับการเป็นผู้ที่น่ารักที่สุดเสมอเพราะลูกเป็นลูกของพระเจ้า ลูกต้องไม่เป็นเหมือนน้ำเกลือซึ่งกันและกัน ก่อนอื่นใจจงเปลี่ยนแปลงตนเองแล้วให้คำสอนแก่ผู้อื่นเพื่อเปลี่ยนแปลงพวกเขา

2. เช่นที่พ่อมีความบริสุทธิ์ ความสุข ความรักและคุณธรรมทั้งหมด ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับพ่อเช่นกัน อย่าได้กระทำการใดที่จะเป็นการประณามสัจธรรม ลูกต้องประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อผ่านพฤติกรรมของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกพร้อมเสมอและบนพื้นฐานของการมีเส้นที่ชัดเจนส่งผ่านด้วยอันดับหนึ่ง การเตรียมความพร้อมเสมออยู่ตลอดเวลาเป็นคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มิน ให้เส้นสติของสติปัญญาของลูกชัดเจนที่เมื่อใดก็ตามที่ลูกได้รับสัญญาณจากพ่อลูกก็พร้อมเสมอ ในเวลานั้นไม่จำเป็นต้องคิดเกี่ยวกับอะไร ลูกจะถูกถามคำถามในทันทีทันใด ที่ลูกจะได้รับคำสั่งให้ลงที่นั่น ลูกจะถูกบอกให้ไปที่ไหนสักแห่ง ในเวลานั้นลูกจะต้องไม่จดจำสถานการณ์หรือความสัมพันธ์ใด ๆ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม อย่างไรก็ตามลูกจะต้องพร้อมเสมอสำหรับสิ่งนี้จะเป็นข้อสอบในทันที

คติพจน์: เพื่อให้จิตใจของลูกมีพลัง จงมอบอาหารของสำนักกูรูและพลังของพระเจ้าให้แก่ตนเอง, ดวงวิญญาณ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำงานรับใช้ทางจิตและให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้หัวใจของลูกจริงแท้ต่อพ่อแล้วลูกจะได้นั่งอยู่บนหัวใจของพ่อ
- คำถาม:** ลูกคนใดที่สามารถเพียรพยายามที่จะอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณได้? อะไรคือสิ่งบ่งบอกของผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณ?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีความรักอย่างต่อเนื่องไม่ขาดตอนต่อการศึกษาและต่อพ่อ สามารถเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณได้ พวกเขาจะอยู่อย่างเยือกเย็น พวกเขาจะไม่พูดมากเกินไป พวกเขารักพ่อและพฤติกรรมของพวกเขาสูงส่งมาก พวกเขามีความซาบซึ้งว่า: พระเจ้ากำลังสอนเรา และเราเป็นลูกของท่าน พวกเขาให้ความสุขแก่ผู้อื่นและทุกอย่างก้าวทำตามศรัทธา

โอม ซานติ ลูกๆ ต้องฟังข่าวงานรับใช้ และมหาระตีผู้ที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้หลักก็ควรให้คำแนะนำด้วยเช่นกัน บาบารู้ว่าลูกๆ เป็นเพียงลูกที่มีประโยชน์ในงานรับใช้เท่านั้นที่จะคิดเกี่ยวกับว่าใครควรได้รับการขอให้ไปเปิดนิทรรศการหรืองานออกร้านแสดงสินค้า และประเด็นอะไรที่เราควรอธิบายแก่พวกเขา ถ้าสังคاراจารย์ฯ จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะพูดว่าความรู้ของลูกนั้นสูงส่งมากและแน่นอนว่าจะต้องเป็นใครบางคนทีฉลาดมากที่กำลังสอนลูกอยู่ อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่เชื่อว่าเป็นพระเจ้าผู้ที่กำลังสอนลูก ดังนั้นประเด็นที่จะอธิบายให้แก่ผู้ที่มาทำพิธีเปิดนิทรรศการของลูกจะต้องแบ่งปันกับทุกคน หรือพวกเขาสามารถจะมีการบันทึกไว้สั้นๆ โดยสรุปบนเทป เช่นเดียวกับเมื่อดาดีแจงก็อธิบายให้กับสังคاراจารย์ ลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้เช่นนี้สามารถนั่งในหัวใจของพ่อได้ มีงานรับใช้ทางร่างกายด้วยเช่นกัน แต่ความใส่ใจของบาบาถูกดึงไปยังงานรับใช้ทางจิตซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย แม้ว่าจะมีคุณประโยชน์ในทุกประเด็น นอกจากนี้ยังมีคุณประโยชน์ด้วยเช่นกันเมื่อลูกตระเตรียมบราห์มาโบเจน แต่เพียงเมื่อลูกมีโยกยุกต์(มีการเชื่อมโยงกับสิ่งสูงสุดในโยคะอย่างมั่นคง)เมื่อลูกกำลังตระเตรียมสิ่งนั้น หากผู้ที่เตรียมอาหารคงอยู่ในโยกยุกต์และอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ก็จะมีคามสงบอย่างมากในห้องครัว พวกเขาจะสามารถอธิบายความรู้แก่ใครก็ตามที่มาในทันที บาบารู้ว่าลูกคนใดมีประโยชน์ในงานรับใช้ มีเพียงผู้ที่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นเท่านั้นที่มักจะได้รับเชิญให้ไปทำงานรับใช้ มีเพียงผู้ที่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่สามารถนั่งอยู่ในหัวใจของพ่อได้ ความใส่ใจทั้งหมดของบาบาถูกดึงไปที่ลูกที่มีประโยชน์ในงานรับใช้ ลูกบางคนไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย แม้ว่าพวกเขาฟังมูร์ลีโดยตรง แต่พวกเขาไม่สามารถซึมซับสิ่งใดได้ เพราะว่าโรคภัยของสำนักที่เป็นร่างกายเป็นเวลาครึ่งวงจรมันรุนแรงมาก มีลูกจำนวนน้อยมากที่เพียรพยายามอย่างดีพอที่จะจบสิ้นความเจ็บป่วยนั้น หลายคนไม่สามารถเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ บาบอธิบายว่า: ลูกๆ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากในการกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกบางคนจะส่งสารของพวกเขาที่นี่ ชาร์ทนั้นก็ไม่มีสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามอย่างน้อยพวกเขามีความใส่ใจบ้าง ลูกหลายคนมีความใส่ใจน้อยมากที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณจะอยู่อย่างเยือกเย็นมาก พวกเขาไม่พูดมากเกินไป ความรักของพวกเขาที่มีต่อพ่อเป็นเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! ดวงวิญญาณเหล่านั้นมีความสุขอย่างที่ไม่มียุคนั้นไหนมีได้ ลักษณะและนารายณ์ไม่มีความรู้นี้ เพียงลูกๆ ที่พระเจ้ากำลังสอนเท่านั้นเป็นผู้ที่มีความรู้นี้ จากในบรรดาลูกทั้งหมดมีเพียงหนึ่งหรือสองคนเท่านั้นที่มีความซาบซึ้งว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก เมื่อลูกมีความซาบซึ้งนี้ลูกสามารถคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้ สิ่งนี้เรียกว่าสำนักเป็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามความซาบซึ้งนั้นไม่ได้คงอยู่พฤติกรรมของผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นดีมากและสูงส่ง เราคือลูกๆ ของพระเจ้าและด้วยเหตุนี้เองจึงมีคำพูดว่า: จงถามโกปและโกปปีเกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส” พวกเขาคือผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงไม่สามารถนั่งอยู่ในหัวใจของชีพบาบาได้ ใครก็ตามผู้ที่ไม่ได้นั่งอยู่ในหัวใจของชีพบาบาไม่สามารถนั่งอยู่ในหัวใจของดาดีได้ด้วยเช่นกัน ถ้าบางคนได้นั่งอยู่ในหัวใจของผู้เดียวนั้น เขาจะต้องได้นั่งอยู่ในหัวใจของผู้นี้ด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน พ่อรู้จักแต่ละคน ลูกๆ สามารถเข้าใจด้วยตัวเองว่าลูกทำงานรับใช้มากแค่ไหน ลูกๆ ควรมีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ บางคนมีความสนใจในการก่อตั้งศูนย์ และคนอื่นๆ มีความสนใจในการทำรูปภาพ พ่อพูดว่า: พ่อรักดวงวิญญาณที่รู้แจ้งผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน บางคนไม่ทำงานรับใช้ใดๆเลย พวกเขาไม่ฟังแม้แต่พ่อ พ่อรู้ว่าใครควรไปทำงานรับใช้ที่ไหน อย่างไรก็ตามเนื่องจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาทำตามคำสั่งของจิตใจตนเอง ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถนั่งอยู่ในหัวใจของพ่อ

ได้ ในหนทางของความไม่รู้ ถ้ากิจกรรมของลูกไม่ดีเขาถือว่าไม่มีค่าและไม่สามารถที่จะนั่งอยู่ในหัวใจของพ่อได้ พวกเขา
กลายเป็นคนไม่ดีจากการได้รับอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี ที่นั่นเขากันพอรักผู้ที่ทำงานรับใช้ พ่อจะไม่รักคนที่ไม่ได้ทำงานรับ
ใช้ ท่านเข้าใจว่าลูกทั้งหมดศึกษาตามโชคของลูก แต่ถึงอย่างนั้นท่านจะรักใคร? เป็นกฎที่ลูกที่ดีได้รับการเชิดด้วยความ
รักอย่างมาก ท่านพูดว่า: ลูกให้ความสุขที่มากมาย ลูกมีความรักอย่างมากมาต่อพ่อ ผู้ที่ไม่จดจำพ่อจะไม่เรียกว่าเป็นผู้
ที่รักพ่อ ลูกต้องไม่กลายเป็นผู้ที่รักดาด้า ความรักของลูกต้องมีกับพ่อ คำพูดและพฤติกรรมของผู้ที่มีความรักต่อพ่อจะอ่อน
หวานและสวยงามอย่างมาก เหตุผลที่บอกได้ถึงแม้ยังคงมีเวลาแต่ลูกไม่สามารถไว้วางใจร่างกายของลูกได้ บางครั้งก็เกิด
อุบัติเหตุกะทันหันเช่นนั้น บางครั้งบางคนมีภาวะหัวใจล้มเหลว บางครั้งมีคนล้มป่วย ความตายเกิดขึ้นในที่นี้ ด้วยเหตุนี้
เองที่ลูกไม่สามารถไว้วางใจลมหายใจของลูก ภัยพิบัติทางธรรมชาติกำลังฝึกฝนอยู่ในปัจจุบัน มีความเสียหายมากมายเกิด
ขึ้นเมื่อฝนตกนอกฤดูกาล โลกนี้เป็นโลกที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมาน ในเวลานี้เมื่อมีความทุกข์ทรมานอย่างมากมาที่
พ่อมา แม่น้ำแห่งสายเลือดก็จะไหลนองด้วยเช่นกัน ลองใช้ความเพียรพยายามเพื่อที่ลูกจะนำคุณประโยชน์มาให้กับ
ตนเองเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ความใส่ใจในการนำคุณประโยชน์ให้แก่ตนเองไม่ได้ปรากฏให้เห็นในลูกหลายคน แม้ว่า
บาบาจะนั่งที่นั่นและกำลังทำการให้มรลืออยู่ สติปัญญาของท่านก็ถูกดึงดูตไปยังลูกที่มีประโยชน์ในงานรับใช้ เวลานี้ลูกได้
เชิญสังคราจารย์เข้ามาร่วมงานนิทรรศการ โดยทั่วไปแล้วบุคคลเหล่านั้นจะไม่ไปที่ไหนเช่นกัน พวกเขามีชีวิตอยู่ด้วยความ
ความหยิ่งยโสอย่างมาก และดังนั้นพวกเขาจะต้องได้รับความเคารพ ลูกต้องให้พวกเขานั่งบนบัลลังก์ที่สูงกว่าที่นั่งของคน
อื่น ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับอนุญาตให้นั่งกับเขา ไม่เลย พวกเขาต้องการได้รับความเคารพนับถืออย่างมาก ถ้าพวกเขาล้อมตน
เขาจะสละบัลลังก์เงินของพวกเขาละ ดูซิว่าพ่อมีชีวิตอยู่ด้วยความเรียบง่ายอย่างมากเพียงใด ไม่มีใครรู้จักท่าน ในบรรดา
ลูกๆเช่นกันที่มีจำนวนน้อยมากที่ตระหนักรู้จักท่าน พ่อปราศจากความหลงทะนงตนอย่างมาก นี่คือการสัมพันธ์ระหว่าง
พ่อและลูกๆ เช่นที่พ่อทางร่างกายอยู่กับลูกๆของเขา รับประทานกับพวกเขาและป้อนพวกเขา ในทำนองเดียวกันนี่คือพ่อที่
ไม่มีชีวิตจำกัด ซานยาสชีลาไม่ได้รับความรักของพ่อ ลูกๆรู้ว่าลูกได้รับความรักจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดทุกวงจร พ่อทำความ
เพียรพยายามอย่างมากเพื่อให้ลูกสวยงาม แต่ตามตามละคร ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาสวยงาม วันนั้นบางคนอาจจะดีมาก
ในขณะที่วันพรุ่งนี้พวกเขาก็กลับมาไม่มีเลย พ่อจะพูดว่านั่นไม่ได้อยู่ในโชคของเขา เขาจะทำอะไรได้? หลายคนมีความ
ประพุดที่ไม่ดีอย่างมาก พวกเขาไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่าน อะไรจะเกิดขึ้นกับคนที่ไม่ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า? พ่อคือ
ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีใครที่สูงกว่านี้ คุณภาพลักษณะของเหล่าเทพ ลักษณะและนารายณ์คือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด แต่ผู้คน
ไม่รู้ว่าใครได้ทำให้เขาทั้งสองเป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมากเกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้างและสิ่ง
สร้าง ลูกเพียงแค่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนของความสุขของลูกเท่านั้น มีการจดจำชื่อของผู้ทำงานรับใช้
หัวใจของคนเราจะถูกดึงไปที่ลูกที่เชื่อฟังที่เชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของพ่ออย่างแนบแน่น พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาเพียงครั้ง
เดียวเท่านั้น ลูกมีพ่อทางร่างกายชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ลูกยังคงมีพ่อทางร่างกายในยุคทอง แต่ลูกไม่มีพ่อนี้ที่นั่น ลูกได้
รับสถานภาพของลูกที่นั่นโดยการศึกษาในเวลานี้ มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้ว่าลูกกำลังศึกษากับพ่อเพื่อโลกใหม่ จงเก็บสิ่งนี้
ไว้ในสติปัญญาของลูก สิ่งนี้ง่ายตายมาก ตัวอย่างเช่นเมื่อบาบากำลังเล่นกับลูกๆ และบังเอิญมีคนมา พ่อจะเริ่มให้ความรู้
แก่เขาที่นั่น: ลูกรู้จักพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดหรือไม่? พ่อมาเพื่อให้โลกเก่านี้ใหม่ ท่านสอนราชาโยคะ เป็นผู้คนชาวบาร์ตที่
จะต้องได้รับการสอนในสิ่งนี้ เพียงบาร์ตเท่านั้นที่เป็นสวรรค์ บาร์ตเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพที่นั่น ในปัจจุบันเป็นนรก
มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ลูกต้องจดจำสิ่งหลักเหล่านี้และอธิบายให้แก่ใครก็ตามที่มาเพื่อที่ว่า
พวกเขาจะกลับมามีความสุขอย่างมากเช่นกัน เพียงแค่บอกพวกเขาว่า: พ่อมาแล้ว นี่คือการสงครามมหากาฬตะเดียวกันกับที่
ได้รับการจดจำในกิตะ พระเจ้าแห่งกิตะมาและพูดความรู้ของกิตะ เพื่ออะไร? เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ พ่อเพียงพูดว่า
: จดจำฉันพ่อของลูกและมรดกของลูก นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ แม้ว่าลูกจะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างมาก
ลูกจะมีความสุขมาก เราดวงวิญญาณจะกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบกับบาบา ก่อนอื่นเราลงมาจากที่นั่นไปยังดินแดน
แห่งความสุขเพื่อเล่นบทบาทของเรา เมื่อใครบางคนกำลังศึกษาที่วิทยาลัย เขาเข้าใจสิ่งที่เขากำลังศึกษาและเขาสิ่งที่เขา
กำลังจะกลายเป็น “ฉันจะกลายเป็นทนายความหรือผู้กำกับการตำรวจ และฉันจะมีเงินได้จำนวนมากเท่านั้น” องค์ของความ
สุขของเขาจะคงอยู่สูง ลูกๆเช่นกันควรมีความสุขนี้ว่า: เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกนี้จากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด แล้ว
เราจะสร้างปราสาทราชวังของเราเองในสวรรค์ ถ้ามีการไตร่ตรองนี้ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันจะมีความสุขอย่างมาก
ลูกจะให้คุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น เป็นหน้าที่ของลูกๆที่มีความมั่งคั่งของความรู้ที่จะทำให้ท่าน คนที่มีความมั่งคั่ง
และไม่ให้ท่านก็เรียกว่าคนตระหนี่ถี่เหนียว แม้ว่าเขามีความมั่งคั่งก็เหมือนราวกับว่าเขาไม่มีอะไรเลย บางคนผู้ที่มีความ
มั่งคั่งควรให้ท่านอย่างแนบแน่น ลูกๆที่เป็นมหารัศมีที่ดีจะได้รับที่นั่งในหัวใจของพ่ออย่างสม่ำเสมอ มีความเป็นห่วงเกี่ยวกับ
บางคนที่ยังที่พวกเขาไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ มีสถานการณ์เช่นนั้น มีความหยิ่งยโสอย่างมากมาของร่างกาย
พวกเขาอาจจะปล่อยมือบาบาไปเมื่อใดก็ตามและกลับไปใช้ชีวิตอยู่ในบ้านของตนเอง แม้ว่าบางคนสามารถดำเนินมรลือ

อย่างมาก แต่พวกเขามีความหึงหวงอย่างมาก แม้ว่าบาบาจะเตือนเขาเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ มิเช่นนั้นจะมีเพลงว่า “ไม่ว่าท่านจะตีเราหรือท่านปฏิเสธเรา เราจะไม่ทิ้งท่าน” ที่นี้แม้กระทั่งตอนที่บาบาบอกบางสิ่งบางอย่างที่ถูกต้องกับใครบางคน คนนั้นก็มีความโกรธ มีลูกเช่นนั้นเช่นกัน บางคนมีความมกตัญญูอยู่ในมากมาย ในขณะที่บางคนเผาไหม้อยู่ภายใน มีสำนึกที่เป็นร่างมากมายเนื่องจากมาหา มีลูกบางคนที่ไม่แม้แต่จะฟังมูรลีและก็มีผู้ที่ไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้ฟังมูรลีเช่นกัน เมื่อใครบางคนไม่ศึกษามูรลี นี่ก็แสดงถึงความต้อร้นของเขาเองที่เชื่อว่าเขามีความรู้มากมาย แต่แท้จริงแล้วเขาไม่มีอะไรเลย ชาวที่ซึ่งงานรับใช้ที่ดีเกิดขึ้น หรือเมื่อสังคราจารย์มาเยี่ยมชมนิทรรศการควรส่งไปให้ทุกคนเพื่อให้ทุกคนได้รู้ว่าการรับใช้เกิดขึ้นได้อย่างไร และพวกเขาก็สามารถเรียนรู้ได้เช่นกัน บาบาพิจารณาผู้ที่มีความคิดสำหรับงานรับใช้เช่นนี้ว่าเป็นลูกๆ ผู้ที่มีประโยชน์ในการทำงานรับใช้ ลูกต้องไม่รู้เหนื่อยที่จะทำงานรับใช้ ที่นี้ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย บาบามีความใส่ใจว่าทุกคนจะต้องได้รับความรู้และลูกๆ ก็ควรก้าวหน้าด้วยเช่นกัน ท่านยังคงอธิบายในมูรลีทุกวันว่าการรับใช้ทางจิตคือสิ่งหลัก ลูกต้องฟังและถ่ายทอดมูรลีให้แก่ผู้อื่น ให้มีความสนใจนั้น ติดเข็มเครื่องหมายและไปวัดทุกวันและอธิบายว่า: ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นสิ่งนี้ได้อย่างไร? ทั้งสองไปไหนหลังจากนั้น? พวกเขาได้รับโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร? ไปและนั่งอยู่ที่หน้าประตูวัดและถามใครก็ตามที่มา: ใครคือลักษณะและนารายณ์และเมื่อไหร่ที่ทั้งสองปกครองในบาร์ด? หนุมานก็เคยไปและนั่งอยู่ท่ามกลางรองเท้า นั่นมีนัยสำคัญเช่นกันใช่ไหม? มีความรู้สึกของความเมตตา บาบาแสดงวิธีการมากมายสำหรับงานรับใช้ให้แก่ลูก แต่แทบจะไม่มีใครนำไปปฏิบัติ มีงานรับใช้มากมายที่จะต้องทำ ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ผู้ที่ไม่ได้ทำงานรับใช้และมีสติปัญญาที่ไม่สะอาดไม่สามารถซึมซับได้ มิฉะนั้นงานรับใช้จะง่ายดายมาก ลูกกำลังให้ทานเพชรพลอยของความรู้ เมื่อมีคนมั่งคั่งมาจนบอกเขาว่า: เรากำลังให้ของขวัญนี้แก่ท่าน และเราจะอธิบายความหมายของสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน บาบาให้คุณค่าต่อเข็มเครื่องหมายเหล่านี้อย่างมาก ไม่มีใครให้ความนับถือต่อเข็มเครื่องหมายมากนัก เข็มเครื่องหมายเหล่านี้เต็มไปด้วยความรู้ที่ดีมากๆ แต่ถ้าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน บาบาจะสามารถทำอะไรได้? การจากบาบาและการศึกษาไปคือการฆ่าตัวตายที่มากที่สุด ไม่มีบาปใดที่จะมากไปกว่าการหย่าขาดจากพ่อหลังจากเป็นของท่าน ไม่มีใครที่จะโชคร้ายไปกว่านี้อีกแล้ว ลูกๆ ต้องทำตามศรัทธา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก นี่ไม่ใช่เรื่องเล็ก เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเช่นกัน เมื่อลูกไม่จดจำบาบา บาปของลูกจะไม่ถูกเผาไหม้ ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูและตั้งนั้นองศาแห่งความสุขของลูกต้องเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามมาทำให้เกิดอุปสรรคมากมาย เธอทำให้คนอ่อนแอล้มลง ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาจากพ่อจะได้รับสถานภาพอะไร บางคนที่ได้รับคำแนะนำสั่งสอนเพียงเล็กน้อยจะได้รับสถานภาพที่เล็กน้อย ผู้ที่ทำตามคำแนะนำสั่งสอนได้ดีมากจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดนี้กำลังได้รับการก่อตั้ง ไม่มีเรื่องของค่าใช้จ่ายใดๆ ฯลฯ ในสิ่งนี้ กุมาริมาและหลังจากที่ได้ศึกษา เธอได้ทำให้ผู้อื่นมากมายเป็นเช่นเดียวกันกับเธอ ไม่มีเรื่องของค่าใช้จ่าย ฯลฯ ในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อให้อำนาจการปกครองสวรรค์แก่ลูก พ่อไม่ได้เข้ามาในสวรรค์ ซึ่งบาบาคือผู้ประทาน ของขวัญอะไร(เงิน)ที่ลูกจะให้กับท่าน? ผู้นี้ให้ทุกสิ่งแก่ผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้น เขาทำให้ท่านเป็นทายาทของเขา ดูอาณาจักรที่เขาได้รับเป็นการตอบแทน เขาเป็นตัวอย่างแรก สวรรค์ได้รับการก่อตั้งทั่วทั้งโลกโดยไม่มีค่าใช้จ่ายแม้เพียงสตางค์เดียว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมีความรักต่อพ่อ จงมอบความสุขมากมายให้แก่ผู้อื่น รักษาคำพูดของลูกและพฤติกรรมของลูกให้อ่อนหวานอย่างมากและสูงส่ง และมีประโยชน์ในงานรับใช้ กลับมาปราศจากความหลงทะนงตนในขณะที่ทำงานรับใช้
2. อย่าได้กลายเป็นคนบาปที่ยิ่งใหญ่ด้วยการฆ่าตัวเองโดยการจากพ่อและการศึกษานี้ไป งานรับใช้ทางจิตคือสิ่งหลัก อย่าได้เหนื่อยล้าในการทำงานรับใช้นี้ จงให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ อย่าได้เป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว

พร: ขอให้ลูกเป็น “มหาบาลี” อย่างเต็มที่ (ผู้ที่กลายเป็นผู้ส่งเวทย์ที่ยิ่งใหญ่) ผู้ที่ส่งเวทย์ “ฉัน” และ “ของฉัน” การมีความผูกพันยึดมั่นที่มีขีดจำกัดกับบุคคลหรือสิ่งของในครอบครองนั้นคือการมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ผู้ที่อุทิศจิตสำนึกอย่างเต็มที่ของ “ฉัน” หรือ “ฉันทำสิ่งนี้” นั่นคือผู้ที่ส่งเวทย์สิ่งนี้คือผู้ที่เปี่ยมมหาบาลีเมื่อมีการอุทิศ “ฉัน,ฉัน” ที่มีขีดจำกัดแล้ว ลูกจะกลับมาสวมบุรณพร้อมและหัดเทียบกับพ่อ ไม่ใช่ว่า: “ฉันกำลัง

ทำสิ่งนี้” แต่คือ: “باباทำให้ฉันทำสิ่งนี้ بابาทำให้ฉันเคลื่อนไป” ไม่ว่าในสถานการณ์ใดๆ แทนที่จะเป็น "ฉัน" ขอให้มีความ "بابา" ในภาษาของคุณที่เป็นธรรมชาติ และไม่ใช้คำว่า "ฉัน"

คติพจน์: มีความมุ่งมั่นในความคิดของคุณ ที่ความคิดและการกระทำของคุณจะเป็นเช่นเดียวกัน

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนมนุษย์เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการกลายเป็นเทพ แสดงให้ทุกคนเห็นหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามที่สะโตประธาน?
- คำตอบ:** พวกเขาทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเอง พวกเขาเฝ้าแต่ให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย พวกเขาเติมอารมณ์ของพวกเขาด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้และให้ทานเพชรพลอยเหล่านั้น พวกเขาประกาศสิทธิ์ในมรดกเวลา 21 ชาตเกิดและทำให้ผู้อื่นสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าผู้เดียวที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาให้การสรรเสริญโดยตรง ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก ลูกพูดกับท่านว่า: ขอคารวะต่อชีวา อย่างไรก็ตามลูกไม่ต้องแสดงการกราบไหว้หรือสักการะ ลูกๆ จดจำพ่อของพวกเรา พวกเขาไม่แสดงการกราบไหว้หรือสักการะต่อพ่อของเขา ผู้เดียวนั้นคือพ่อด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกจากท่าน ลูกไม่ต้องแสดงการกราบไหว้สักการะต่อท่าน ลูกจดจำท่าน ดวงวิญญาณในร่างกายจดจำท่าน พ่อได้ยืมร่างกายนี้มาใช้ ท่านแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเราจากพ่อ ลูกรู้ดีมากด้วยเช่นกันว่ายุคทองคือดินแดนแห่งความสุขและสถานที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่นั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: พวกเราคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ยุคเหล็กนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์อย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าเวลานี้เราดวงวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสวรรค์ เพื่อกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ลัทธิและนารายณ์คือเทพ ลูกต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์สำหรับโลกใหม่ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อ แต่ละคนก็ศึกษาเล่าเรียนในระดับที่แตกต่างกัน ความพยายามของลูกบางคนนั้นเข้มข้นจริงจังมากในขณะที่ความพยายามของคนอื่นนั้นหย่อนยาน ผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามที่สะโตประธานสามารถทำให้ผู้อื่นเพียรพยายามตามลำดับกันไปเพื่อที่จะทำให้พวกเขาทัดเทียมกับตัวเอง พวกเขาให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย มากเท่าที่ลูกเติมอารมณ์ของลูกด้วยทรัพย์สมบัติและให้ทานสิ่งนั้น ก็จะมีคุณประโยชน์อย่างมากตามนั้น มนุษย์ทำการบริจาคหรือให้ทาน แล้วในชาติเกิดต่อไปพวกเขาก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในช่วงเวลาสั้นๆ ในสิ่งนั้นเช่นกัน มีความสุขเล็กน้อยและที่เหลือคือความทุกข์และมีเพียงความทุกข์เท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกได้รับความสุขของสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาตเกิด ดูชีวาความสุขของสวรรค์นั้นแตกต่างเพียงใดจากความสุขนี้ ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในสวรรค์จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนให้ทานและทำบุญในนามของพระเจ้า นั่นคือทางอ้อม เวลานั้นลูกอยู่เบื้องหน้าท่านโดยตรง เวลานั้นบาปทั้งนี้และอธิบาย: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หากการให้ทานและทำบุญนั้นทำในนามของพระเจ้า ผู้คนก็จะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของพวกเรา หากบางคนทำบางสิ่งที่ดี เขาจะได้รับผลตอบแทนที่ดี หากบางคนทำบางสิ่งที่ไม่ดีหรือทำบาปอะไร เขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นตามนั้น ที่นี้ในยุคเหล็กยังคงมีการทำบาปกันไป ไม่มีการทำบุญเลย อย่างมากที่สุดก็จะได้รับความสุขชั่วคราว อย่างไรก็ตามลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาตเกิดในอนาคตของลูกในยุคทอง ชื่อนั้นคือดินแดนแห่งความสุข ลูกสามารถเขียนในนิทรรศการว่านี่คือหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นี่คือนทางที่ง่ายดายที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลาคือยุคเหล็ก นี่คือนทางที่ง่ายดายสำหรับการไปจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง จากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์โดยไม่ใช้แม้แต่เปลือกหอย แล้วมนุษย์จะเข้าใจ เนื่องจากพวกเรามีสติปัญญาที่เป็นหิน พ่อจึงทำให้ง่ายดายมากต่อการอธิบายให้แก่พวกเขา แท้จริงแล้วชื่อของสิ่งนั้นคือราชาโยคะที่ง่ายดายและความรู้ที่ง่ายดาย พ่อทำให้ลูกๆ รู้คิดอย่างมาก ลัทธิและนารายณ์นั้นรู้คิด มีหลายสิ่งที่เขียนเกี่ยวกับกฤษณะ แต่พวกเรามีข้อกล่าวหาที่เป็นเท็จ กฤษณะพูดว่า: “แม่ ฉันไม่ได้กินเนย” พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของ “ฉันไม่ได้กินเนย” แล้วใครกิน? เด็กถูกป้อนนม เด็กจะกินเนยหรือจะดื่มนม? ทุกสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาได้แสดงให้เห็น เช่น การทำให้หม้อเนยแตก ฯลฯ ไม่ได้เกิดขึ้น ที่จริงแล้วเขาเป็นเจ้าของสวรรค์คนแรก การสรรเสริญเป็นของชีพบาปผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครในโลกได้รับการยกย่อง ในเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ แต่ก็มีการยกย่องของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำ ในบรรดาผู้หญิงมีรำนั้นมีชื่อเสียง ในบรรดาผู้ชายส่วนใหญ่แล้วนาราดได้รับการจดจำ ลูกรู้ว่าหนึ่งนั้นคือลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาและอีกหนึ่งนั้นคือลูกประจำของความรู้ จากลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็กายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของรูตรา จากนั้นลูกประจำของวิษณุก็ถูกสร้างขึ้นจากลูกประจำของรูตรา ลูก

ประจำของรูตราเป็นของยุคบรรจบพบกัน ความลับนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ พ่อนั่งอยู่ตรงหน้าลูกและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อลูกนั่งเบื่องหน้าบาบาโดยตรง ลูกควรจะมีชนลูก โอโฮ โชคร้ายเท่าของหนัง! จากการเป็นผู้ที่ไม่มีโชคร้ายเปอร์เซ็นต์ เรากลายเป็นผู้ที่มีโชคร้ายเท่า กุมาริไม่ได้มีประสบการณ์ของดาบของตัณหาราคะ พ่อพูดว่า: นั่นคือดาบของตัณหาราคะ ความรู้เรียกว่าดาบด้วยเช่นกัน พ่อได้พูดว่า: อาวุธของความรู้ได้ถูกแสดงไว้กับเหล่าเทพอย่างเป็นทางการ ภายภาพ เหล่านั้นคือสิ่งที่มีความรุนแรง มนุษย์ไม่รู้วาทจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั่นคืออะไร ด้วยการแสดงภาพฤๅษณะไว้ในคัมภีร์พร้อมกับบงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาได้แสดงให้เห็นความรุนแรงและมีเพียงความก้าวร้าวรุนแรงเท่านั้น ความจริงนั้นเป็นเรื่องของความรู้ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่มีความรุนแรง เวลานี้ลูกได้รับความรู้ของตนเองนั่นคือวงจร บาบาพูดว่า: ลูกๆ คือลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา, เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินและผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ลูกมีความรู้ของ 84 ชาติเกิดและวงจรโลก ในตอนเริ่มแรก ในยุคทองมีศาสนาของสุริยวงศ์แล้วก็จันทร์ทวารวศ์ ทั้งสองยุครวมกันเรียกว่าสวรรค์ ในบรรดาลูกๆ สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ตามลำดับกันไปในสติปัญญาของแต่ละคน บาบาได้สอนลูกและลูกก็ศึกษาเล่าเรียนและกลับมาตลาด ในทำนองเดียวกันเวลานี้ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น ลูกต้องกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง จนกระทั่งลูกกลายเป็นลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา ไม่เช่นนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากชีพบาบาได้อย่างไร? เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกไม่ควรจะลืมว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากชีพบาบา ลูกควรจะต้องประเด็นเหล่านี้ลงไป บันไดนี้เป็นของ 84 ชาติเกิดเป็นสิ่งที่ง่ายที่จะลงบันไดมา เมื่อพวกเขาปีนบันไดขึ้นไป ดูซิว่าพวกเขาปีนด้วยมือข้างหนึ่งที่กดด้านหลังตรงเอวของพวกเขาอย่างไร! อย่างไรก็ตามมีลึฟต์ด้วยเช่นกัน เวลานี้บาบาพาเพื่อให้ลึฟต์แก่ลูก สภาพของการขึ้นนั้นได้มาในหนึ่งวินาที เวลานี้ลูกๆ ควรจะมีความสุขนี่คือสภาพของการขึ้นของเรา เราได้พบบาบาผู้เป็นที่รักที่สุดของเราแล้ว ไม่สามารถมีสิ่งใดที่น่ารักเท่ากับท่าน ผู้รู้และชานยาสชีลลา ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใครก็ตาม ทุกคนจดจำผู้เป็นที่รักเดียว ทั้งหมดคือคู่รักของท่าน แต่ท่านคือใคร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าชีพบาบา กำลังสอนพวกเราด้วยผู้ชีพบาบาไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหมายถึงพระเจ้าผู้ที่มีชื่อของท่านคือชีวา ดวงวิญญาณแต่ละดวงมีชื่อแยกต่างหากสำหรับร่างกายของพวกเขา มีดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่เรียกว่าชีวา มนุษย์ได้ให้ชื่อต่างๆ มากมายแก่ท่าน พวกเขาได้สร้างวัดที่หลากหลาย เวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้นแล้ว ในบอมเบย์มีวัดให้กับบาบูลนาถ (บาบูรินาถ), เจ้าแห่งหนาม ในเวลานี้ท่านเปลี่ยนลูกจากหนามให้เป็นดอกไม้ ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นสิ่งหลักแรกคือ: พ่อของดวงวิญญาณคือผู้เป็นหนึ่งเดียว เป็นเพียงจากท่านเท่านั้นที่ผู้คนของบาร์ตได้รับมรดกนี้ ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของบาร์ต พวกเขาไม่ได้มาจากประเทศจีน หากพวกเขามาจากประเทศจีน รูปลักษณะของพวกเขาจะแตกต่างไป พวกเขาเป็นของบาร์ต ในตอนเริ่มแรกดวงวิญญาณนั้นสวยงามและแล้วพวกเขาก็กลับมาเก่าเกลียด อลลอลยดปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ พวกเขากลับมาเก่าเกลียด ตัวอย่างเกี่ยวกับพวกเขา แผลงเม้าที่ส่งเสียงหึ่งๆ เปลี่ยนมดและทำให้มันเท่ากับตัวมันเอง ชันยาสชีเปลี่ยนแปลงอะไร? พวกเขาทำให้ผู้ที่สวมเสื้อสีขาวมาสวมเสื้อสีส้มและโกนศีรษะ อย่างไรก็ตามลูกได้รับความรู้นี้ ลูกจะกลับมาสวยงามเหมือนกับลักษณะและนารายณ์ เวลานี้แม้แต่ธรรมชาติก็ตาโมประธาน โลกนี้ตาโมประธานด้วยเช่นกัน ธรรมชาติทำให้เกิดความเสียหาย มีพายุในท้องฟ้า สิ่งเหล่านั้นก่อให้เกิดความเสียหายมากมาย ภัยพิบัติทางธรรมชาติและความเป็นป่วนยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในโลกนี้เวลานี้มีความสุขที่สุด ที่นั่นจะมีความสุขที่สุด พ่อพาลูกไปจากความสุขที่สุดไปสู่ความสุขที่สุด การทำลายล้างโลกนี้เกิดขึ้นแล้วทุกสิ่งก็สะโตประธาน เวลานี้ทำความเข้าใจพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกมากเท่าที่ลูกต้องการจะได้รับจากพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องเสียใจภายหลังในเวลาสุดท้าย “บาบา มาแต่เราไม่ได้ประกาศสิทธิ์ในสิ่งใดเลย” ได้มีการเขียนไว้ว่า: เมื่อกองฟางถูกเผาไหม้ พวกเขาจะตื่นขึ้นมาจากการนอนหลับไหลของกุ่มภักดิ์ แล้วพวกเขาก็จะส่งเสียงร้องออกมาในความสิ้นหวังและตาย หลังจากเสียงร้องแห่งความสิ้นหวัง ก็จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ มีความสิ้นหวังในยุคเหล็กใช้ไหม? พวกเขายังคงฆ่ากันต่อไป ผู้คนมากมายจะตาย หลังจากยุคเหล็ก ต่อมาจะเป็นยุคทองอย่างแน่นอน ระหว่างทั้งสองยุคนั้นก็คือยุคบรรจบพบกัน นี้เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคล พ่อแสดงวิธีการที่ดีที่จะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ท่านพูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อ! ลูกไม่ต้องทำสิ่งอื่นใด ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องกัมศีระของลูกๆ ล่ะ เวลานี้หากบางคนพนมมือเบื่องหน้าบาบา บาบา ก็จะพูดว่า: ลูก, ดวงวิญญาณไม่มีมือ พ่อก็ไม่มีมือเช่นกัน ดังนั้นลูกกำลังพนมมือให้ใคร? ไม่ควรจะมีแม้กระทั่งสัญลักษณ์เดียวของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาหรือยุคเหล็กที่นี่ โอ ดวงวิญญาณ เหตุใดลูกจึงพนมมือเล่า? เพียงแค่จดจำนั่นผู้เป็นพ่อ การจดจำระลึกถึงไม่ได้หมายถึงการพนมมือ มนุษย์จะแม้แต่พนมมือให้กับดวงอาทิตย์ บางคนก็พนมมือให้กับมหาตมะด้วยเช่นกัน ลูกไม่จำเป็นต้องพนมมือของลูก นี่คือการร่างกายที่พ่อยอมมาใช้ หากบางคนพนมมือให้ลูก ลูกต้องพนมมือให้เขาเป็นการตอบแทน

ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้: ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันต้องเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของร่างกาย เวลานี้พวกเราจะกลับบ้านแล้ว ดูเหมือนราวกับว่ามีการวางแผนต่อร่างกายนี้ ร่างกายนี้ต้องถูกทิ้งเช่นเดียวกับตัวอย่างของงู แม้แต่แมลงที่ส่งเสียงก็รู้คิดพอที่จะทำให้มันกลายเป็นแมลงที่ส่งเสียง ลูกๆ ต้องนำผู้ที่กำลังดิ้นรนอยู่ในมหาสมุทรแห่งกิเลสและพาพวกเขาไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม เวลานี้พ่อพูดว่า: ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ มนุษย์เพียรพยายามอย่างมากมาเพื่อความสะดวก ชันยาสน์ที่ไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตของสวรรค์ ใช่ พวกเขาได้รับการหลุดพ้น พวกเขาเป็นอิสระจากความทุกข์และไปและนั่งในดินแดนแห่งความสงบ ในตอนเริ่มแรกดวงวิญญาณลงมาสู่การหลุดพ้นในชีวิต แล้วต่อมาพวกเขาก็เข้าไปสู่ชีวิตของบ่วงพันธะ ดวงวิญญาณสะดือประธานแล้วพวกเขาก็ลงบันไดมา ในตอนแรกพวกเขาประสบกับความสุข จากนั้นในขณะที่ลงมาพวกเขาก็ต้องกลับมาตามประธาน เวลานี้พ่อมาเพื่อที่จะพาทุกคนกลับบ้านอีกครั้ง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อได้อธิบาย: เมื่อมนุษย์จากร่างของพวกเขามา พวกเขาต้องทนทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่งของความยากลำบาก เพราะพวกเขาต้องประสบกับการลงโทษ ตัวอย่างเช่นพวกเขาสังเวยตนเองบนดาบที่ดาจี้เนื่องจากพวกเขาได้ยืนยันว่าด้วยการสังเวยตนเองต่อข้าฯ คนนั้นจะได้รับการหลุดพ้น ลูกสังเวยตนเองในเวลานี้ ดังนั้นประเด็นเหล่านี้ยังคงดำเนินต่อไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน พวกเขาไปและสังเวยตนเองต่อข้าฯ เวลานี้พ่ออธิบายว่า: ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ใช่ พวกเขาสังเวยตนเองอย่างมากมาจนบาปของพวกเขาถูกตัดออกไป จากนั้นบัญชีก็เริ่มต้นใหม่อีกครั้ง เวลานี้ลูกรู้จักจักรวาลนี้แล้ว ในเวลานี้เป็นสภาพที่ตกต่ำลงของทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อมาและให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน พ่อพาทุกคนกลับบ้าน อย่างไรก็ตามพ่อจะไม่พาใครที่ไม่บริสุทธิ์ไปกับพ่อ ดังนั้น ลูกจึงกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่เปลวไฟของลูกจะสามารถถูกจุดขึ้นมาได้ ในช่วงเวลาของการแต่งงาน พวกเขาจุดไฟในหม้อและวางไว้บนศีรษะของเจ้าสาว ประเพณีนี้มีอยู่ในบาร์ตเท่านั้น ไม่มีการจุดไฟในหม้อและวางไว้บนศีรษะของเจ้าสาวเนื่องจากมีการกล่าวถึงสามิว่าเขาคือพระเจ้า แล้วลูกจะจุดไฟให้พระเจ้าได้อย่างไร? พ่ออธิบาย: เปลวไฟของพ่อถูกจุดไว้แล้ว พ่อจุดเปลวไฟของลูก พ่อเน้นเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นเปลวไฟด้วยเช่นกัน ผู้คนของพราหมณ์-ซามายีเชื่อในเปลวไฟ เปลวไฟถูกจุดไว้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ พวกเขาจดจำสิ่งนั้นเท่านั้น พวกเขาพิจารณาว่าสิ่งนั้นเป็นพระเจ้าเท่านั้น แล้วคนอื่นก็คิดว่าเปลวไฟเล็กๆ (ดวงวิญญาณ) จะหลอมรวมเข้ากับเปลวไฟใหญ่ (ดวงวิญญาณสูงสุด) มีความคิดเห็นมากมาย พ่อพูดว่า: ศาสนาของลูกคือศาสนาที่ทำให้มีความสุขมาก ในสวรรค์ลูกเห็นความสุขมากมาย ในโลกใหม่อีกกลายเป็นเทพ การศึกษาของลูกเป็นไปสำหรับโลกใหม่อย่างแน่นอน การศึกษาอื่นทั้งหมดสำหรับที่นี่ ที่นี่ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและได้มาซึ่งสถานภาพในอนาคต ในกิตะเช่นกันก็สอนราชาโยคะ แล้วในเวลาสุดท้ายก็มีสงครามและไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ ได้มีการแสดงสุนัขไว้กับพื้นดาวาส เวลานี้พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้า ที่มีมนุษย์ที่เป็นเหตุของความทุกข์ที่แตกต่างกันมากมายหลายประเภท ด้วยการใช้ดาบของศีลนาราคะ มนุษย์เราก็ประสบกับความทุกข์อย่างมาก ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ ควรจะมีความสุขที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนพวกเรา ท่านคือผู้ที่รักที่สุดในบรรดาผู้ที่เป็นที่รักทั้งหมด พวกเรารักจดจำท่านเป็นเวลาจริงจางๆ ลูกเฝ้าแต่จดจำท่าน พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาแล้ว ทำตามคำแนะนำและแนวทางของพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อและไม่มีใครอื่น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปของลูกจะไม่ถูกเผา เฝ้าแต่ขอคำแนะนำจากศีลนาราคะเกี่ยวกับทุกสิ่งต่อไป บาบาคจะแนะนำลูก: ทำตามความรับผิดชอบของลูกในลักษณะนี้ หากลูกทำตามคำแนะนำแล้วลูกจะได้รับหลายล้านในทุกอย่างก้าว หากลูกได้รับคำแนะนำ ความรับผิดชอบของลูกจะจบสิ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด จงให้ท่านและทำบุญในนามของพระเจ้าโดยตรง เติบโตมาภรณ์ของลูกด้วยความมั่งคั่งของความรู้และให้ท่านสิ่งนั้นแก่ทุกคน

2. ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลนี้ ปลดปล่อยตนเองจากบ่วงพันธะทั้งหมดและกลับมาหลุดพ้นในชีวิต เป็นเหมือนแมลงที่ส่งเสียงและทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นให้ทัดเทียมกับตัวลูกเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าอย่างสม่ำเสมอและอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงในขณะที่มีการกระทำที่ธรรมดา
พ่อใช้ร่างกายที่ธรรมดาและพูดและเคลื่อนไหวในลักษณะเดียวกับที่ลูกทำ ดังนั้นแม้ว่าการกระทำจะ

ธรรมดา แต่สภาพของท่านยังคงสูงส่ง ในทำนองเดียวกันสภาพของลูกต้องอยู่ในระดับสูงเช่นกัน กลายเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูง และแสดงการกระทำเป็นปกติ มีความตระหนักรู้เสมอว่า: “ฉันเป็นอวตารที่จุติลงมาเพื่อกระทำสิ่งที่สูงส่ง และการกระทำที่ธรรมดาสẽเปลี่ยนเป็นการกระทำทางจิต

คติพจน์:

เพียงผู้ที่ฝึกฝนสายตาและทัศนคติที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่สามารถดูดซับความบริสุทธิ์ได้อย่างง่ายดาย

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่ลูกดวงวิญญาณได้รับปลั๊กลิงก์ในรูปของร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันพ่อผู้ที่ไม่ม่ปลั๊กลิงก์ของท่านเองกำลังนั่งบนปลั๊กลิงก์ของดาด้านี้
- คำถาม:** สิ่งบ่งบอกของผู้ที่ตระหนักถึงการเป็นลูกของพระเจ้าคืออะไร?
- คำตอบ:** พวกเขามีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ลูกๆ ของพระเจ้าไม่เคยต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกัน พวกเขาไม่สามารถมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาได้กลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารี นั่นคือพวกเขาได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย พวกเขาจึงไม่สามารถมองเห็นและกันด้วยสายตาที่ไม่บริสุทธิ์
- เพลง:** จากปลั๊กลิงก์ของท่านบนท้องฟ้าและลงมายังพื้นดิน....

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้บาบาได้ละปลั๊กลิงก์ของท่านในท้องฟ้าและทำให้ร่างกายของดาด้านี้เป็นปลั๊กลิงก์ของท่าน ท่านจากปลั๊กลิงก์นั้นเพื่อมาที่นี้และเวลานี้ท่านกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ธาตุของท้องฟ้าคือปลั๊กลิงก์ของมนุษย์ ปลั๊กลิงก์ของดวงวิญญาณคือธาตุแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ที่ซึ่งลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่โดยไม่มีร่างกาย เช่นที่มีดวงดาวในท้องฟ้า ดังนั้นลูกดวงวิญญาณที่เล็กมากก็อาศัยอยู่ที่นั่น ไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้หากปราศจากสายตาอันสูงส่ง เวลานี้ลูกมีความรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นเล็กเท่ากับดวงดาว, เหมือนจุดแห่งแสง เวลานี้พ่อได้จากปลั๊กลิงก์นั้น พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณต้องจากปลั๊กลิงก์นั้นและทำให้ร่างกายของลูกเป็นปลั๊กลิงก์ของลูกด้วยเช่นกัน แนนอนว่าพ่อต้องการร่างกายเช่นกัน ลูกเรียกหาพ่อให้เข้ามาสู่โลกเก่า มีเพลงที่ร้องว่า: ผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกลได้เข้ามาสู่ต่างแดน สถานที่ซึ่งลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่และที่ซึ่งบาบาอาศัยอยู่คืออาณาจักรของดวงวิญญาณ แล้วจากที่นั่นลูกก็ไปสู่สวรรค์ที่บาบากำลังก่อตั้ง พ่อไม่ได้เข้ามาในสวรรค์ด้วยตัวท่านเอง ท่านอยู่เหนือเสียงในสภาพของการปลดเกษียณด้วยตัวท่านเอง ไม่มีความจำเป็นสำหรับท่านในสวรรค์ ท่านอยู่เหนือประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ ลูกมีประสบการณ์ของความสุขและลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกบราห์มากุมารและกุมารีเป็นพี่น้องชายหญิงและดังนั้นลูกไม่ควรแม้กระทั่งจะมีความคิดของสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ต่อกันและกัน ลูกคือพี่น้องชายหญิงและกำลังนั่งที่นี้เป็นส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ เพียงแค่ดูวิธีการนี้เพื่อการอยู่อย่างบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ พ่อของทุกคนคือผู้เดียวและดังนั้นลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของท่าน ลูกๆ ต้องไม่ต่อสู้หรือโต้แย้งในบรรดาลูกเอง ลูกรู้ว่าในปัจจุบันลูกคือลูกของพระเจ้า ก่อนหน้านี้ลูกเป็นลูกที่ชั่วร้าย เช่นปีศาจ เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันลูกได้เป็นลูกของพระเจ้า จากนั้นในยุคทองลูกจะเป็นลูกของเทพ เวลานี้ลูกๆ รู้ถึงวงจรนี้ ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี ดังนั้นจึงไม่สามารถมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีสายตาที่เลวร้ายในยุคทอง เป็นเพียงในอาณาจักรของราวันเท่านั้นที่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ ต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดควรมีไว้สำหรับพ่อผู้เดียว ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องไปที่วัดของชีวา ชีพบาบากำลังก่อตั้งสวรรค์ เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวันซึ่งลูกได้มาถึงความตกต่ำ ไม่มีใครรู้ว่าราวันเป็นใครหรือเหตุใดลูกจึงเผาเขา พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งชีพบาบาเช่นที่พวกเขาตกแต่งประดับประดาบูชาเทพและกราบไหว้บูชาและจากนั้นก็นำไปจมน้ำ ดังนั้นเช่นกันพวกเขาสร้างสัญลักษณ์ลงกับดินเหนียวของชีพบาบาด้วยเช่นกันและกราบไหว้บูชาแล้วก็เอาดินเหนียวนั้นไปผสมกับดินอื่น ในทำนองเดียวกันพวกเขายังสร้างหุ่นจำลองของราวันและแล้วก็เผามันด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่าเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันและอาณาจักรของรามจะต้องมีการก่อตั้ง คานจิกี้ต้องการอาณาจักรของรามเช่นกัน ดังนั้นนั่นหมายความว่านี่คืออาณาจักรของราวัน พ่อมาและประพรมสายฝนแห่งความรู้ให้กับลูกๆ ที่ลูกเผาไหม้โดยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะในอาณาจักรของราวัน ท่านให้คำแนะนำต่อทุกคน เช่นเดียวกับที่เมื่อฝนตกลงบนพื้นดินที่แห้งแล้ง หญ้าก็เริ่มที่จะเติบโตขึ้น ในทำนองเดียวกันเพราะลูกไม่ได้มีฝนของความรู้ ลูกจึงกลับมาแห้งแล้งโดยสิ้นเชิง ลูกจะได้รับการประพรมด้วยความรู้อีกครั้งหนึ่งซึ่งลูกจะกลายเป็นนายของโลก แม้ว่าลูกจะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกควรมีความสุขอยู่ภายในอย่างมาก เด็กๆ ที่ยากจนบางคนได้กลายเป็นทนายความโดยการศึกษาเล่าเรียน แล้วพวกเขาก็นั่งกับบุคคลสำคัญและรับประทานและดื่มด้วยกัน มีเรื่องราวของบิล (หญิงสาวพื้นเมือง) ในคัมภีร์ ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดจะมาและรับความรู้มากที่สุด พวกเราคือผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ดังนั้นบาบาจึงส่งเราไปสู่สวรรค์ก่อนใครอื่นทั้งหมด สิ่งเหล่านี้ลูกต้องแม่นยำที่เต็มไปด้วยความรู้ เราเคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและต่อมาเราก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เรายังคงลงมาเรื่อยๆ ความรู้ทั้งหมดได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว ในปัจจุบันทุกคนในทั้งโลกเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขา

ไม่รู้จักพ่อ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ ชันยาสชีจะมาและกลายเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าอย่างแนนอน แม้ว่าชันยาสชีหนึ่งคนมาที่นี้ ก็ไม่ใช่สาวกของเขาทั้งหมดที่จะไว้วางใจเขา พวกเขาจะพูดว่าบราห์มา कुमारและกุมารีได้ร้ายเวทมนตร์ใส่เขา พวกเขาจะนำชันยาสชีผู้นั้นออกจากกัณฑ์และแทนที่ด้วยหนึ่งในสาวกของเขา ชันยาสชีมากมายเช่นนั้นมาหาลูก แต่แล้วพวกเขาก็หายไป นี่คือละครที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! เวลาที่ลูกๆ รู้ทุกสิ่งตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ ลูกซึมซับสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกด้วยเช่นกัน พ่อมีความรู้ทั้งหมดและดังนั้นลูกเช่นกันควรมีความรู้ทั้งหมดเช่นกัน ในแต่ละวันมีศุภนิยามมากมายจะเปิดขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ลูกๆ ต้องมีเมตตาอย่างมาก พ่อพูดว่า: มีความเมตตาต่อตนเอง อย่าได้ไร้ความเมตตา มีความเมตตาสำหรับตัวเอง อย่างไร? ท่านยังคงอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่เพียรพยายามจะกลับมาไม่บริสุทธิ์อีกครั้ง สายตาของลูกต้องอยู่อย่างดีมาก เราบราห์มินเป็นลูกๆ ของพระเจ้า พระเจ้าได้นำเรามาเลี้ยงดู เวลาที่เราต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ ก่อนอื่นใดเราจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นเทวดานางฟ้า ได้มีการอธิบายความลับของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนแก่ลูกๆ แล้ว ที่นี้เป็น “การใช้เสียงพูด” ในดินแดนที่ละเอียดอ่อนเป็น “การเคลื่อนไหว” ในโลกที่ไม่มีตัวตนมีเพียงความนิ่งเงียบ ดินแดนที่ละเอียดอ่อนเป็นของเทวดานางฟ้า ผู้มีร่างกายเหมือนเงา เมื่อดวงวิญญาณไม่ได้รับร่างกายใหม่ เขาก็เร่ร่อนไปทั่ว นั่นเรียกว่าผี ลูกสามารถมองเห็นสิ่งนั้นด้วยดวงตาทางร่างกายของลูก จากนั้นก็มีเทวดานางฟ้าที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ประเด็นเหล่านี้ต้องเข้าใจ ลูกมีความรู้ของโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน จงเก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไป แต่ดั้งเดิมเราคือผู้อยู่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตน เวลาที่เราจะกลับไปที่นี่ผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในเวลานี้เท่านั้นที่บาบาสวามีสร้างอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อันดับแรกจำเป็นต้องมีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนแล้วจากนั้นจึงจำเป็นต้องมีโลกที่มีตัวตน เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกัน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นยุคของพระเจ้า ในขณะที่โลกใหม่เรียกว่ายุคที่สูงส่ง ยุคแห่งเทพ ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก หากลูกมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ เวลาที่ลูกเป็นบราห์มิน ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกลืมเมื่อลูกเข้าไปสู่มิตรที่ไม่ดี ลูกผู้เป็นหงส์คือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกไม่ควรมียายแห่งความผูกพันยึดมั่นภายในกับใครอีกต่อไป หากลูกมีสายใยของความผูกพันยึดมั่น ลูกจะถูกเรียกว่าลิงแห่งความผูกพันยึดมั่น ธุรกิจของลูกคือการทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ลูกคือผู้ที่ทำให้โลกนี้กลายเป็นสวรรค์ มีความแตกต่างเช่นนั้นระหว่างลูกที่เป็นเช่นปีศาจของราวันและลูกๆ ของพระเจ้า เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคง ลูกๆ ต้องฝึกที่จะไม่มองเห็นในขณะที่เห็นทุกสิ่ง การทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงและสม่ำเสมอเป็นเรื่องของความกล้าหาญ ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ลูกต้องการเวลาที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกเท่านั้นที่นิมิตนี้จะสามารถอยู่อย่างมั่นคง จนกว่าจะถึงเวลานั้นก็จะมีแรงดึงดูดอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกต้องคงอยู่เหนือสิ่งนั้นอย่างสิ้นเชิง ลูกต้องการเส้นที่ชัดเจน ในขณะที่มองเห็นทุกสิ่ง มันจะต้องเป็นราวกับว่าลูกไม่เห็นสิ่งใดเลย เพียงผู้ที่มีการฝึกฝนสิ่งนี้เท่านั้นที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พวกเรายังไม่ไปถึงสภาพนั้น ชันยาสชีไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ที่นี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้สละละทิ้งโลกเก่า ลูกเพียงแค่ต้องกลับบ้านแห่งความเงียบสงบที่แสนหวานของลูก สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของคนอื่นเหมือนกับที่อยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พระเจ้าชีวาพูด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย และผู้นำทาง กุหลาบไม่ใช่ผู้นำทาง เป็นในเวลานี้ที่ลูกเรียนรู้วิธีที่จะแสดงให้ทุกคนได้เห็นหนทางนี้ เหตุนี้เองลูกจึงได้ชื่อว่าพันดาวาส ลูกคือกองทัพพันดาวาส เวลาที่ลูกกลับมาที่นี่สำคัญเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าลูกต้องกลับบ้าน รู้ว่าลูกต้องละร่างเก่าของลูก ตัวอย่างของงูและแมลงเม่าที่ส่งเสียงใช้กับลูกในเวลานี้ เวลาที่ลูกคือรูปในทางปฏิบัติของสิ่งเหล่านั้น พวกเขาไม่สามารถทำธุรกิจนี้ ลูกรู้ว่าโลกนี้คือสุสานและรู้ว่าโลกนี้ต้องกลายเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ทุกวันคือโชคสำหรับลูก ลูกๆ มีโชคเสมอ เด็กมีการลงทะเบียนในโรงเรียนในวันพฤหัสบดี นี่เป็นระบบตั้งแต่ตอนเริ่มต้น นี่คือการแห่งต้นไม้ที่กำลังสอนลูกในเวลานี้ ลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูกเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ลางเหล่านี้ไม่มีขีดจำกัด ลางของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีขีดจำกัด เวลาที่มีลางที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ไม่ใช่เพียงแค่คนที่จะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์เท่านั้น จะมีราชวงศ์ของพวกเขาด้วยเช่นกัน หลายคนจะปกครองที่นั่นอย่างแนนอน มีอาณาจักรสุริยวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ บางคนมีนิมิตด้วยเช่นกันว่าพวกเขาได้รับติลลิกของอำนาจในการปกครองของพวกเขา ผู้คนของสุริยวงศ์ส่งมอบอาณาจักรให้แก่ผู้คนของจันทร์ทวารวดีอย่างไร พ่อแม่เลี้ยงเท้าของลูกและให้ติลลิกของอำนาจในการปกครองและโชคของอาณาจักรแก่เขา นิมิตทั้งหมดนี้ลูกกำหนดเอาไว้แล้วในละคร ลูกๆ ไม่ควรสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ เพียงแค่จดจำพ่อและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกคือลูกๆ ที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มินที่แท้จริงที่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ได้มีการแสดงให้เห็นความรุนแรงอย่างมากในคัมภีร์จากการที่พวกเขาใช้กงจักร

แห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เวลานี้พ่อกำลังเล่าเรื่องราวของกิตะที่แท้จริงแก่ลูกๆ ดังนั้นลูกควรเรียนรู้สิ่งนี้ด้วยหัวใจ สิ่งนี้ง่ายตายยาก สายใยของลูกทั้งหมดมีกับกิตะ ในกิตะมีความรู้เช่นเดียวกับมีโยคะ ลูกต้องสร้างหนังสือเพียงเล่มเดียวเท่านั้น เหตุใดลูกควรสร้างหนังสือเกี่ยวกับโยคะแยกต่างหาก? อย่างไรก็ตามทุกวันนี้โยคะมีชื่อเสียงมาก ดังนั้นจึงมีการตั้งชื่อที่แตกต่างกันไปเพื่อทำให้ผู้คนมาและเข้าใจ พวกเขาจะเข้าใจในเวลาสุดท้ายว่าเขาต้องมีโยคะกับพ่อผู้เดียว ผู้ที่ฟังสิ่งนี้จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในศาสนาของตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความเมตตาต่อตนเอง ทำให้สายตาของลูกดีมากและบริสุทธิ์ พระเจ้าได้รับลูกมาเลี้ยงดูเพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้เป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องไม่มีความคิดที่จะกลับมาไม่บริสุทธิ์
2. เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือปวงกรรมอย่างสมบูรณ์ จงฝึกฝนที่จะอยู่เหนืออย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่มองเห็นทุกสิ่งในโลกแก่นี้ อย่าได้เห็น โดยการฝึกฝนสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะทำให้สภาพของลูกมั่นคงสม่ำเสมอ

พร: พระ: ขอให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับพรจากทุกคน และมีประสบการณ์กับการเติบโตด้วยวิธีการหล่อเลี้ยงที่สูงส่ง
ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่จะเติบโตไปพร้อมกับการแสดงความยินดี ลูกๆได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความยินดีจากพ่อและครอบครัว ด้วยการแสดงความยินดีเหล่านี้ที่ลูกกำลังร่ำรำ ร้องเพลง ได้รับการหล่อเลี้ยง และโอบอุ้มได้ การหล่อเลี้ยงนี้มหัศจรรย์ ลูกๆจะกลายเป็นผู้ประทานด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่และความรู้สึกที่มีเมตตาและแสดงความยินดีต่อกันและกันในทุกขณะ โดยพูดว่า “ ดีมาก ดีมาก” นี่เป็นวิธีของการหล่อเลี้ยงที่สูงส่ง จงเฝ้าแต่หล่อเลี้ยงทุกคนต่อไปในวิธีนี้และลูกจะมีค่าควรแก่การได้รับการแสดงความยินดี

คติพจน์: การทำให้ธรรมชาติของลูกนั้นง่ายตาย เป็นวิธีที่ง่ายในการเป็นตัวของการแก้ปัญหา

*** โอม ซานติ ***

คำพูดอันล้ำค่าของมาเดตซาวารีจิ

เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความรู้ กลางวันของพระพรหม

และเป็นเวลาครึ่งวงจรมีความเลื่อมใสศรัทธา กลางคืนของบราห์มา

เป็นครึ่งวงจรเป็นกลางวันของบราห์มา และเป็นเวลาครึ่งวงจรเป็นกลางคืนของบราห์มา เวลานี้กลางคืนต้องจบลงและตอนเช้าจะต้องมาถึง เวลานี้พระเจ้ามาและจบสิ้นความมืดและเริ่มนำความสว่างมา มีความสว่างผ่านความรู้และความมืดผ่านความเลื่อมใสศรัทธา ในเพลงก็บอกว่า: พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปยังสถานที่ที่หัวใจรู้สึกสะดวกสบายและพักผ่อน นี่คือโลกที่ไร้การพักผ่อนที่ไม่มีความสะดวกสบาย ในสภาพของการหลุดพ้น ไม่มีการพักผ่อนหรือความกระวนกระวาย ยุคทองและเงินเป็นโลกแห่งการพักผ่อนและความสบายใจและทุกคนก็จดจำดินแดนแห่งความสุขนี้ ดังนั้นเวลานี้ลูกจะไปสู่โลกแห่งการพักผ่อนและสะดวกสบาย ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปที่นั่นได้ ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะได้รับการลงโทษจากดาราบราช และกลับมาเป็นอิสระจากปวงของกรรมใดๆ และจากนั้นจะนำชั้นสการ์ที่บริสุทธิ์ของพวกเขาไป เพราะไม่มีชั้นสการ์ที่ไม่บริสุทธิ์หรือบาปที่นั่น เมื่อดวงวิญญาณลืมนึกถึงที่แท้จริงของพวกเขาแล้วก็จะมีการละเล่นของเขาวงกตที่กำหนดไว้แล้วที่คงอยู่เป็นนิรันดร์ เกมแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ ด้วยเหตุนี้เองที่เวลานี้เราเราจึงต้องรับพลังจากพระเจ้าผู้ทรงพลังอำนาจ และได้รับชัยชนะเหนือกิเลสและประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเราเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อัจชะ โอม ซานติ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่พ่อกำลังหล่อเลี้ยงลูก สอนลูก และแนะนำลูกในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่บ้าน ดังนั้นจงรับคำแนะนำอย่างต่อเนื่องในทุกย่างก้าว และแล้วลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง
- คำถาม:** เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกลงโทษ ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามอะไรเป็นเวลานาน?
- คำตอบ:** นั่นคือการกลับมาเป็นผู้มีชัยชนะเหนือความผูกพันยึดมั่น ลูกไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นกับใคร ถามหัวใจของลูกเองว่า ฉันมีความผูกพันยึดมั่นกับใครหรือไม่? ไม่ควรจดจำความสัมพันธ์เก่าของลูกในเวลาสุดท้ายชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของลูกด้วยพลังโยคะ โดยการทำเช่นนั้นเท่านั้นที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง โดยไม่มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ

โอมซานติ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใครในเวลา? เบื้องหน้าบัพดาตา ลูกต้องพูดบัพและลูกต้องดาดาด้วยเช่นกัน บัพ(พ่อ) ก็กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าลูกในดาด้าผู้นี้ เมื่อลูกอาศัยอยู่ข้างนอกลูกต้องจดจำพ่อของลูกและลูกต้องเขียนจดหมายถึงพ่อด้วยเช่นกัน ในขณะที่ที่ลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังพูดอยู่กับใคร? พูดกับบัพดาตา นี่คือนักที่มีอำนาจสูงสุดทั้งสอง บราห์มามีตัวตนและชีวาไม่มีตัวตน เวลาที่ลูกรู้วิธีที่จะพบกับบาบาผู้ทรงอำนาจสูงสุด เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในทางปฏิบัติผู้ที่ลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พ่อกำลังหล่อเลี้ยงและสอนลูกๆ ด้วยเช่นกัน ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านลูกๆ ได้รับคำแนะนำถึงวิธีที่จะปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวของลูก ถ้าลูกทำตามศรัทธาของพ่อลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกๆ รู้ว่าลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพสูงสุดด้วยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อสูงสุด สถานภาพสูงสุดในโลกมนุษย์คือสถานภาพของลักษมีและนารายณ์ ทั้งสองคงอยู่ในอดีต ผู้คนไปและคารวะอยู่เบื้องหน้าผู้ที่สูงส่งเหล่านั้น ประเด็นหลักที่นี่คือความบริสุทธิ์ มนุษย์คือมนุษย์ แต่มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างมนุษย์ที่เคยเป็นนายของโลกและมนุษย์ของทุกวันนี้ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น บารัตเป็นเช่นไรเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เราเคยเป็นนายของโลก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ใดอื่น แม้แต่ผู้นี้ก็มิใช่ ทุกคนอยู่ในความมืดสนิท เวลาที่พ่อมาแล้วและอธิบายว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุอย่างไร และวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร เหล่านี้คือเรื่องราวที่ลึกลับและสนุกสนานที่ไม่มีคนอื่นสามารถเข้าใจได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนความรู้นี้ให้แก่ลูกได้ พ่อคือผู้ที่ไม่มีตัวตนที่มาและสอนลูก ไม่ใช่พระเจ้าจากฤษณะที่พูด พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกๆ และทำให้ลูกมีความสุข จากนั้นพ่อก็กลับไปยังดินแดนเหนือเสียงของพ่อ(นิพพานธรรม) เวลาที่ ลูกๆ กำลังกลับมาสะโตประธาน ไม่มีค่าใช้จ่ายเลยในสิ่งนี้ เพียงพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายแม้เพียงสตางค์เดียว ลูกก็จะกลายเป็นนายของโลกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกยังคงส่งเงินเล็กน้อยมาที่นี้อย่างต่อเนื่อง แต่นั่นก็เพื่อสร้างอนาคตของลูกเองเช่นกัน อะไรก็ตามที่พวกเขาใส่ไว้ในคลังสมบัติเมื่อวงจรก่อนหน้านี้ พวกเขาจะใส่ในจำนวนเท่าเดิมในเวลา นี้ เขาจะไม่ใส่มากกว่าหรือน้อยกว่านี้ ความรู้ในสติปัญญาของลูก ดังนั้นจึงไม่มีอะไรต้องกังวล โดยไม่ต้องกังวลอะไรเรากำลังสร้างอาณาจักรของเราอย่างแผ่ไพศาล สติปัญญาของลูกต้องไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างมีความสุขและลูกต้องกลายเป็นผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกัน โดยการกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นที่นั่น แล้วลูกก็จะกลายเป็นราชาและราชินีที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่นที่นั่น ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้เวลากำลังจะจบสิ้นลงและลูกจะต้องกลับบ้าน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใดที่นี่? เมื่อหมอบูตกับใครบางคนที่ป่วยว่าเป็นกรณีที่สิ้นหวังและแล้วความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดก็จบสิ้นลง เป็นที่เข้าใจได้ว่าดวงวิญญาณนั้นจะละร่างกายนั้นและไปปรับอีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เมื่อดวงวิญญาณจากร่างกายของเขา ร่างกายนั้นก็ถูกทำลาย จะมีประโยชน์อะไรในการจดจำสิ่งนั้น? พ่อพูดว่า: เวลาที่จึงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ถามหัวใจตนเอง: ฉันมีความผูกพันยึดมั่นกับใครหรือไม่? หากลูกมีลูกจะจดจำผู้ใดในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามหากลูกเอาชนะความผูกพันยึดมั่นได้ในเวลานี้ ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพนั้น ลูกทั้งหมดก็จะเข้าสู่สวรรค์ นั่นไม่ใช่สิ่งใหญ่ สิ่งที่ยิ่งใหญ่คือการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงโดยไม่มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ลูกจะไม่มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษหากลูกสะสางบัญชีกรรมของลูกด้วยพลังของโยคะ แม้แต่ความสัมพันธ์เก่าของลูกก็ไม่ควรจดจำ ความสัมพันธ์ของเราในเวลานี้มีกับบราห์มันแล้วเราจะมีความสัมพันธ์กับเทพ ความสัมพันธ์ในปัจจุบันนี้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เวลาที่ลูกเป็นของพ่อมหาสมุทรของความรู้ ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ว่าจะจรโลกหมุนไปอย่างไร เวลาที่พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อและเหตุนี้เองลูกจึงรักท่าน ลูกได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์จากพ่อ พาหนะนี้ลูกกำหนดไว้สำหรับ

ท่าน บาภิราท(พาหนะที่โศคดี) ได้รับการจดจำในบาร์ต พอมาในบาร์ตเท่านั้น เวลาที่ความรู้ของบันได 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกต้องไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด ไม่มีใครสามารถเป็นอิสระจากวงจรของ 84 ชาติเกิดได้ ลูกรู้ว่าลูกต้องใช้เวลานานที่จะลงบันไดมา และลูกมีเพียงชาติเกิดสุดท้ายของลูกเท่านั้นที่จะปีนบันไดขึ้นไปอีกครั้ง เหตุนี้เองจึงกล่าวกันว่าลูกกลายเป็นนายของสามโลกและผู้สร้างรูปกาลเวลาทั้งสาม ลูกรู้มาก่อนหน้านั้นหรือไม่ว่าลูกจะกลายเป็นนายของสามโลก? เวลาที่ลูกได้พบพ่อแล้วและท่านกำลังให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูก เหตุนี้เองลูกจึงเข้าใจทุกสิ่ง เมื่อบางคนมาหาบาบา บาบากล่าวว่า เราได้พบกันมาก่อนในเครื่องแต่งกายเดิมนี้และในอาคารเดียวกันนี้หรือไม่? ถ้าเขาพูดว่า “ใช่ บาบารพบกันทุกวงจร” แล้วก็เข้าใจได้ว่าครูอธิบายได้ดีมาก เวลาที่ลูกๆ มองเห็นต้นไม้แห่งสวรรค์อยู่เบื้องหน้า ลูกเข้ามาใกล้มาก ผู้คนพูดว่าพ่ออยู่เหนือรูปและนาม ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วลูกๆ ของท่านจะมาจากไหน? พวกเขาจะต้องอยู่เหนือรูปและนามด้วยเช่นกัน คำพูดที่พวกเขาใช้จึงผิดอย่างแท้จริง สิ่งนี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เข้าใจความรู้เมื่อวงจรที่แล้ว ดูประเภทของบุคคลที่มาที่นัทรศาสตร์ เพราะสิ่งที่เขาได้ยินมาจากผู้อื่น บางคนก็เพียงพูดว่า ทั้งหมดนี้คือจินตนาการของลูก ดังนั้นลูกสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลของเรา มีผู้คนหลายรูปแบบ ความรู้ของต้นไม้ ละคร และวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลาที่อยู่ในสติปัญญาของลูก เวลาที่ลูกต้องเพียรพยายาม อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นเกิดขึ้นตามแผนของละครเช่นกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นถ้าสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับลูกที่จะเพียรพยายาม ลูกจึงจะทำ ไม่ เป็นสิ่งที่ผิดที่พูดเช่นนั้น ผู้ที่ไม่เข้าใจละครอย่างถูกต้องแม่นยำคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถรักพ่อได้ โดยการเข้าใจสาระสำคัญของละครในทางที่ผิดลูกก็จะตกต่ำลงมา แล้วก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโศคของลูก จะมีอุปสรรคหลายรูปแบบ ลูกต้องไม่ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า: เพียงแค่ฟังสิ่งที่ดีทั้งหมดที่พ่อบอกลูก ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขมาก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดกำลังจบสิ้นในขณะนี้ และที่ลูกต้องกลับบ้าน พูดกับตนเองเช่นนี้ ไม่มีใครกลับบ้านอย่างไม่บริสุทธิ์ได้ ก่อนอื่นใดจำเป็นต้องมีเจ้าบ่าว จากนั้นก็มีขบวนแต่งงาน “ขบวนแต่งงานของพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา” ได้รับการจดจำว่า ทุกคนจะกลับบ้านตามลำดับกันไป ผูกดวงวิญญาณเช่นนั้นสามารถกลับไปที่นี่ตามลำดับกันได้อย่างไร? มนุษย์ใช้พื้นที่มากบนโลกนี้ พวกเขาต้องการเฟอร์นิเจอร์และทรัพย์สิน ฯลฯ มากมาย แต่ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ดวงวิญญาณต้องการอะไร? ไม่มีอะไรเลย ดวงวิญญาณใช้พื้นที่น้อยมาก มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างต้นไม้ที่มีตัวตนนี้และต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน นั่นคือต้นไม้ของจุดแห่งแสง พ่อทำให้ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครในทั้งโลกนี้นอกจากลูกสามารถฟังสิ่งเหล่านี้ เวลาที่พ่อเตือนลูกถึงบ้านของลูกและอาณาจักรของลูก ด้วยการรู้จักผู้สร้างลูกก็จะรับรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลกด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าด้วยการรู้รูปกาลเวลาทั้งสามด้วย ไม่มีผู้เชื่อในพระเจ้าอื่นใดในทั้งโลก การศึกษาอื่นมีขีดจำกัดในขณะที่การศึกษานี้ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นลูกมีครูมากมายที่สอนลูก ในขณะที่ที่นี่มีเพียงครูที่นำอัสจารย์เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่สอนลูก ท่านคือพ่อ ครู และกูรู ท่านเป็นครูของทั้งโลก แต่ไม่ใช่ทุกคนที่ศึกษาสิ่งนี้ หากทุกคนรู้จักพ่อแล้วหลายคนก็จะวิ่งมาหาบาบา พ่อเข้ามาในอดัมผู้ที่เป็นปฐพีที่ยิ่งใหญ่ หากทุกคนได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาทั้งหมดก็จะวิ่งมาที่นี่ พ่อจะได้รับการเปิดเผยเมื่อสงครามเริ่มต้นขึ้น ไม่มีใครจะสามารถมาได้เวลานั้น ลูกรู้ว่าศาสนามากมายทั้งหมดต้องถูกทำลาย ในตอนแรกมีเพียงบาร์ตเท่านั้นและไม่มีดินแดนใดอื่น เวลาที่สิ่งต่างๆ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ในสติปัญญาของลูก เพราะว่าสติปัญญาของลูกไม่สามารถลิ้มทุกสิ่งเหล่านั้นได้ ในขณะที่จดจำทั้งหมดนั้นลูกมีความรู้วาทะของศาสนาเลื่อมใสศรัทธาได้จบสิ้นลงแล้วและเวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน เราจะไม่คงอยู่ในโลกนี้ ลูกควรมีความสุขว่าลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกๆ ได้รับการบอกว่าลูกอยู่ในสภาพที่ปลดเกษียณ ลูกใช้เงินเพียงสองสตางค์ในการก่อตั้งอาณาจักร แม้กระทั่งในสิ่งนั้นลูกก็ได้ทำเช่นเดียวกับที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกคือคนเดียวกับกับเมื่อวงจรที่แล้ว ลูกพูดว่า: บาบาท่านก็เป็นผู้เดียวกันจากวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เราศึกษากับบาบาทุกวงจร เราต้องทำตามศรัทธาและกลับมาสูงส่ง สิ่งเหล่านี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น ลูกมีความสุขว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกโดยการทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า: เพียงแค่กลับมายังบริสุทธิ์ เมื่อลูกบริสุทธิ์ทั้งโลกก็กลับมายังบริสุทธิ์ ทุกคนจะกลับบ้าน เหตุใดเราจึงต้องกังวลกับสิ่งอื่นๆ เช่นจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างไร หรือจะเกิดอะไรขึ้น? แล้วสิ่งเหล่านั้นสำหรับเราคืออะไร? เราเพียงแค่ออกไปใส่ใจกับความเพียรพยายามเพื่อตนเอง ทำไมเราต้องใส่ใจกับประเด็นของศาสนาอื่น? เราเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แม้ว่าดินแดนนี้ได้ชื่อว่าอินดูสถาน แต่ชื่อที่แท้จริงคือบาร์ต ศาสนาอินดูไม่ใช่ศาสนา แม้ว่าเราเขียนว่าเราเป็นของศาสนาเทพแต่พวกเขาก็ยังทำให้เราเป็นชาวอินดู เพราะพวกเขาไม่รู้วาทะที่ศาสนาเทพดำรงอยู่ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ เวลาที่มีบราห์มา कुमारและกุมารีจำนวนมากมายและดังนั้นเราจึงกลายเป็นครอบครัว บราห์มาคือพ่อของปวงชน ท่านคือปฐพีของทุกคน ก่อนอื่นลูกกลายเป็นบราห์มิน จากนั้นลูกก็เข้าไปสู่สกุลต่างๆ นี่คือนิเวศน์หรือมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลของลูก มีการร้องเพลงว่า: เมื่อสัจกูรูให้น้ำมนต์ของความรู้ ความมิดสนิทของความรู้ไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป พลังของโยคะทำให้ลูกมีพละมานะที่ดีและมั่นคงอยู่เสมอ ผู้คนมีการรักษาด้วยวิธีธรรมชาติบำบัด เวลาที่ดวงวิญญาณของลูกกำลัง

ได้รับการเยียวยารักษา และร่างกายของลูกก็ยังได้รับการเยียวยารักษาเช่นกัน นี่คือการรักษาด้วยวิถีธรรมชาติทางจิตวิญญาณ ลูกได้รับพลาณามัยที่ดี ความมั่งคั่ง และความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เขียนขึ้นไว้ข้างบน: การรักษาด้วยวิถีธรรมชาติทางจิตวิญญาณ ไม่มีอะไรผิดในการที่จะเขียนถึงวิธีการที่จะทำให้มนุษย์บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณคือผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา ในตอนแรกดวงวิญญาณบริสุทธิ์และสะอาดประจักษ์ ต่อมาดวงวิญญาณก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งได้อย่างไร? พระเจ้าพูด: มานะบาฟ! จดจำฉัน และฉันจะรับประกันได้ว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ บาบาให้วิธีการแก่ลูกมากมายในการทำสิ่งนี้ จงนำแผนป้ายประกาศมาติดบนบอร์ดเช่นนี้ ยังไม่มีใครติดป้ายประกาศบนบอร์ดเช่นนี้ มีรูปภาพหลัก เมื่อใครบางคนเข้ามาข้างใน จงบอกเขาว่า: “คุณคือดวงวิญญาณผู้ย่ออาศัยในดินแดนสูงสุด คุณได้รับอวัยวะเหล่านี้ที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของคุณ ร่างกายของคุณสูญสลาย จงจดจำพ่อ และบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อย ในปัจจุบันคุณเป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ จงกลับมาบริสุทธิ์ แล้วคุณจึงสามารถกลับบ้านได้” เป็นสิ่งง่ายดายนมากที่จะอธิบายเช่นนี้ ผู้ที่มาเมื่อวงจรที่แล้วจะมาและกลายเป็นดอกไม้อีกครั้ง ไม่มีเรื่องของความกลัว ลูกกำลังเขียนสิ่งที่ดี ภูเขาลำเนาในหิมันตรา พ่อก็ให้หิมันตรามา “มานะบาฟ” แก่ลูกด้วยเช่นกัน และอธิบายความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ในขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของลูก เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อ ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นและกลายเป็นประกาศแห่งแสงด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ต้องเพียรพยายามอย่างแผ่วอย่างมาก พ่อรู้ว่าท่านกำลังสอนดวงวิญญาณ ลูกๆ ต้องเพียรพยายามที่จะอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณในวิถีเดียวกัน ลูกต้องไม่สวดภาวนา “ชีวา ชีวา” พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพราะมีภาระของบาปมากมายอยู่บนศีรษะของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้ในวงจรก่อนหน้านี้จะประกาศสิทธิ์อีกครั้งในเวลาของตนเอง ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ได้ในสิ่งนี้ สิ่งหลักคือการมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่มายาไม่สามารถบดขยี้ลูกได้ เมื่อลูกมีสำนึกเป็นร่างลูกก็ทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่งและก็จะสะสมบาป 100 เท่า ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดที่ลงบันไดมา เวลานั้นมีเพียงชาติเกิดเดียวที่สภาพของลูกจะสูงขึ้นได้ บาบามาแล้ว และดังนั้นจึงได้มีการสร้างลิฟต์ขึ้นมาในเวลาด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านี้ลูกไร้หลังและปีนขึ้นไป เวลานั้นได้มีการสร้างลิฟต์ที่ง่ายดายนขึ้นมา ที่นี้เช่นกัน ลูกมีลิฟต์ที่พาลูกเข้าสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตภายในหนึ่งวินาที การมาถึงชีวิตที่ดีบังลูกได้ผ่าน 5000 ปีแล้วและใช้ 84 ชาติเกิด ใช้เวลาเพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้นที่จะเข้ามาสู่ชีวิตของการหลุดพ้น สิ่งนี้ง่ายดายนมาก! ผู้ที่มาภายหลังลูกจะสามารถปีนได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาเข้าใจว่าพ่อได้มาแล้วเพื่อนำสิ่งที่สูญเสียไปกลับคืนมา ดังนั้น พวกเขาจะทำตามคำแนะนำสั่งสอนของท่านอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ก่อตั้งอาณาจักรที่แผ่กว้างบนพื้นฐานของศรัทธาโดยไม่ต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด อย่าได้กังวลเกี่ยวกับอุปสรรค ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ผู้ที่ช่วยเหลือในวงจรก่อนหน้านี้จะทำเช่นนั้นอีกครั้งอย่างแน่นอน อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด

2. มีความสุขเสมอว่า เวลาคือสภาพของการปลดเกษียณของเราและเรากำลังจะกลับบ้าน จงเพียรพยายามอย่างแผ่วตัวเป็นอย่างดีที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่ากระทำการที่เป็นบาปใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นโยคีที่ง่ายดายน ที่ร่วมมือกับยักษ์ด้วยวิธีของความรักและความร่วมมือ บัพดาารักความรักของลูกๆ ผู้ที่รักและร่วมมือ(สหาย)กับยักษ์จะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายนโดยอัตโนมัติ(สหายโยคี) ความร่วมมือคือโยคะที่ง่ายดายน พ่อผู้เอาชนะหัวใจรักความรักที่มาจากหัวใจและความร่วมมือจากหัวใจ ผู้ที่มีหัวใจที่เล็กจะมีความสุขในการทำข้อตกลงเล็กๆ ในขณะที่ผู้ที่มีหัวใจที่ใหญ่จะทำข้อตกลงได้อย่างไม่มีขีดจำกัด คุณค่ามันเกิดจากความรักไม่ใช่สิ่งของ และด้วยเหตุนี้เองข่าวสารดิบหนึ่งกำมือของสดามาจึงได้รับการจดจำ โดยทั่วไปไม่ว่าใครจะให้อะไรมาก ๆ แก่ไหน แต่ไม่มีความรักในสิ่งนั้น มันก็ไม่ได้รับการสะสม เมื่อมีแม่เพียงเล็กน้อยด้วยแต่ความรักสะสมแล้วสิ่งนั้นก็กลายเป็นหลายล้าน

คติพจน์: เพื่อไม่ให้เสียเวลาและพลังงานของลูกเสียไป ก่อนอื่นให้คิดเสียก่อนแล้วจึงทำ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความรู้ทำให้ลูกเยือกเย็น ความรู้ที่จับสั่นไฟของตัณหาและกิเลสและความโกรธ ไฟเช่นนี้ไม่สามารถจับสั่นได้ด้วยการทำงานความเลื่อมใสศรัทธา
- คำถาม:** ลูกต้องใช้ความพยายามหลักอะไรเพื่อให้มีการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** ในช่วงเวลาของการนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่ควรจดจำแม้แต่ร่างกายของตัวเอง จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ในสิ่งที่มีอุปสรรค เพราะลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครั้งวงจร การทำงานความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงการจดจำร่างกาย

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าสันโดษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจดจำระลึกถึง ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ในฝูงชนมากเท่ากับที่ลูกอยู่ในความเงียบและสันโดษ เมื่อเด็กๆ ศึกษาในโรงเรียน พวกเขาศึกษาในสันโดษ ที่นั่นเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีสันโดษ แม้เมื่อลูกท่องเที่ยวไปทั่ว การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งหลัก การศึกษาง่ายดายอย่างมาก เป็นเวลาครั้งวงจร ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของอาณาจักรของมายา, ลูกได้มีสำนึกเป็นร่าง ศัตรูอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง แทนที่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกกลับจดจำร่างกาย นั้นเรียกว่าความหยิ่งโสของร่างกาย ที่นี้ลูกๆ ได้รับการบอกให้อยู่ในสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ ความเพียรพยายามเพียงต้องการในสิ่งนี้เท่านั้น เวลาลูกได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว มีการทำงานความเลื่อมใสศรัทธาโดยทางร่างกาย ลูกต้องพาร่างกายของลูกไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกไปเพื่อที่จะมีการมองเพียงแวบเดียว เพื่อทำสิ่งนี้และทำสิ่งนั้น ร่างกายต้องไป ที่นี้ลูกเพียงแค่ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและลูกต้องจดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด มากเท่าที่ลูกจดจำบาบา บาปของลูกจะถูกตัดไปตามนั้น บาปของลูกไม่สามารถถูกตัดไปในหนทางของการทำงานความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ซาะจะมีความกังวลว่าถ้าเขาไม่ได้ทำงานความเลื่อมใสศรัทธาก็จะเกิดความเสียหายอย่างมากและเขาจะกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เป็นเหมือนราวกับว่ามีไฟในการทำงานความเลื่อมใสศรัทธาและความเยือกเย็นในความรู้ ไฟของตัณหาและกิเลสจับสั่นด้วยความรู้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมีความศรัทธามากจนกระทั่งเขาเองเพียรพยายามต่อไป ตัวอย่างเช่นพวกเขาอาจไปที่บาทรินาลและได้รับนิมิต และอะไรเกิดขึ้นต่อไป? พวกเขาจะมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และไม่ได้เก็บผู้ใดไว้นอกจากบาทรินาล (เจ้าผู้เปลี่ยนแปลง) ไว้ในสติปัญญาของพวกเขา ก่อนหน้านั้นพวกเขาจะเดินไป พ่อพูดว่า: พ่อเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาเป็นเวลาชั่วครู่ พ่อให้นิมิตแก่พวกเขา แต่พ่อไม่ได้พบพวกเขาผ่านสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้รับมรดกโดยปราศจากพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่ลูกประกาศสิทธิในมรดกนี้ ทั้งหมดนั้นเป็นชีวิตที่มีร่างกาย ลูกเพียงได้รับมรดกนี้จากพ่อ, ผู้สร้าง แต่ที่เหลือทั้งหมดนั้นไม่ว่ามีชีวิตหรือไม่มีชีวิตนั้นเป็นสิ่งสร้าง ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้างได้ เพียงพ่อเท่านั้นเป็นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คุณาริต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนที่ไม่ดี พ่อพูดว่า: โดยการกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับความทุกข์จากตอนต้นตลอดตอนกลางจนถึงตอนจบ ในปัจจุบันทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เวลาลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อที่ไม่มีตัวตนมาและสอนลูก อย่าคิดว่าเป็นบราห์มาผู้ที่กำลังสอนลูก สติปัญญาของทุกคนควรตรงไปที่ชีพบาบา ชีพบาบากำลังสอนเราโดยผ่านผู้นี้ เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่สอนแม้กระทั่งดาดี ลูกจะให้การต้อนรับแบบใดแก่ท่าน? ลูกนำเอาองุ่นและมะม่วงมาให้ชีพบาบา แต่ชีพบาบาพูดว่า: พ่อเป็นผู้ที่อยู่นอกเหนือการมีประสบการณ์ ทุกสิ่งนั้นมีไว้สำหรับลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาออฟเฟอร์ไบ๊กและแจกจ่ายในหมู่พวกเขาและรับประทาน พ่อไม่ได้รับประทานสิ่งนั้น พ่อพูดว่า” พ่อมาสอนลูกๆ และทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์ หลังจากที่ถูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง นี่คือการกิจของพ่อ พวกเขาพูดถึงคำสอนของพระเจ้าชีวา พวกเขาไม่ได้พูดถึงคำสอนของพระเจ้าบราห์มา พวกเขาไม่ได้พูดว่า: บราห์มาพูด แม้ว่าผู้นี้อาจจะให้มูรี จงพิจารณาเสมอว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังให้มูรี บาบาเข้าใจเมื่อใครบางคนจะถูกยิงโดยลูกศรอย่างดีมาก และดังนั้นท่านจึงเข้ามาในผู้ที่กำลังพูด ลูกศรของความรู้อาจได้ว่าคมมาก มีพลังอย่างมากในวิทยาศาสตร์ จะมีความปั่นป่วนอย่างมากจากระเบิดต่างๆ ฯลฯ ลูกอยู่ในความเงียบสงบอย่างมาก ลูกได้รับชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์ด้วยความเงียบ ลูกทำให้โลกนี้บริสุทธิ์ แต่ลูกต้องชำระตัวลูกเองให้บริสุทธิ์ก่อน ตามละคร ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองการทำลายล้างจึงถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมากโดยการเข้าใจละคร เวลาลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า: นี่คือน้ำของลูก ลูกควรไปที่บ้านของลูกในความสุขอย่างมาก ลูกต้องทำงานเพียรพยายามอย่างมากที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในสิ่งนี้ บาบาเน้นย้ำการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงนี้ เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม พ่อถามว่า: เป็นการง่ายที่จะจดจำในขณะที่เดินเห็นเคลื่อนไหวไป

มาหรือหนึ่งในสถานที่หนึ่ง? ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและนับลูกปัดของลูกประคำอย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่สวดภาวนา “ราม ราม” ด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น พ่อบอกวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูกๆ เมื่อลูกกำลังเตรียมอาหารหรือลูกกำลังทำอะไร จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาเตรียมโบ๊ทที่ศรีนาล พวกเขาสวมผ้าปิดปากเพื่อที่ว่าจะไม่เสียงแม้แต่เล็กน้อย นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องจดจำพ่อ พวกเขาเตรียมโบ๊ทแต่ไม่มีใครรับประทานสิ่งนั้น เป็นแค่ครอบครัวของผู้นำทางผู้ที่รับประทานสิ่งนั้น ที่นี้ลูกรู้ว่าเป็นชิพบาบาที่กำลังสอนลูกอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ได้พิจารณาว่าชิพบาบาคือผู้ที่กำลังสอนพวกเขาอยู่ แม้ว่าพวกเขาจะสร้างชิพปุรนา (คัมภีร์) พวกเขาก็ได้ปะปนชีวาและปาวตีและชีวาและซังการ์ในนั้น ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยในการศึกษาสิ่งนั้น แต่ละคนต้องศึกษาคัมภีร์ของตนเอง ชาวบาร์ตมิก็ตะและชาวคริสเตียนมีเพียงไบเบิลเดียวเท่านั้น คัมภีร์ของเหล่าเทพคือก็ตะ มีความรู้ในสิ่งนั้น เป็นเพียงความรู้เท่านั้นที่มีการศึกษา ลูกต้องศึกษาความรู้ ลูกไม่ได้มีสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับหนังสือของพวกเขาที่กล่าวถึงเกี่ยวกับการต่อสู้รบรา เราคือผู้ที่มีพลังโยคะ และเหตุใดเราจึงควรฟังสิ่งต่างๆ ของผู้ที่มีพลังทางวัตถุเหล่านั้น? แท้จริงแล้วลูกไม่สามารถมีการต่อสู้รบรา ลูกเอาชนะกิเลสด้วยพลังโยคะ การต่อสู้รบราของลูกมีกับกิเลสทั้งห้า ที่นั่นเป็นมนุษย์ผู้ที่ต่อสู้รบรากับมนุษย์ แต่ลูกต่อสู้รบรากับกิเลสของลูกเอง ชันยาสซีไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกได้รับการสอนให้ทำการฝึกฝน ฯลฯ ลูกมีเพียงการฝึกฝนเดียวเท่านั้นของลูกคือพลังโยคะ ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้าด้วยพลังโยคะ กิเลสทั้งห้าคือศัตรูของลูก และในจำนวนเหล่านั้น สำนักของการเป็นร่างคืออันดับหนึ่ง พ่อพูดว่า: ลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูก, ดวงวิญญาณลงมาที่นี่และเข้ามาในครรภ์ ในขณะที่พ่อมาอยู่ในร่างกายนี้ พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ ในยุคทองลูกอยู่ในประสาทราชวังของครรภ์ และต่อมาในอาณาจักรของราวันลูกเข้าไปในกรุงซังของครรภ์ ในขณะที่พ่อเพียงแค่จุติลงมา สิ่งนี้ได้ชื่อว่าเป็นการเกิดที่สูงส่ง ตามละครพ่อต้องเข้ามาในผู้นี้และให้ชื่อเขาว่าบราห์มา พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา เพราะเขาเป็นของพ่อ เมื่อมีการนำเด็กมาเลี้ยงดู เขาได้รับชื่อที่สวยงามมาก ลูกเช่นกันเคยได้รับชื่อที่ดีมาก เคยมีรายชื่อที่น่าอัศจรรย์ที่ได้มาโดยผู้นำศาสนาที่เข้ามา บาบาไม่ได้จดจำชื่อเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับชื่อเหล่านั้น ชื่อเพียงแค่นี้แก่ร่างกาย เวลานี้พ่อพูดว่า: จงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เท่านั้นเอง! ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้และแล้วลูกจะปกครอง ต่อมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีเพียงภาพลักษณ์ของลูกเท่านั้น ภาพลักษณ์มากมายของเหล่าเทพได้ถูกสร้างขึ้น ดวงวิญญาณเช่นกันได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาสร้างซาลิแกรมจากดินเหนียวและแล้วก็ทำลายทิ้งในตอนกลางคืน พวกเขาตกแต่งภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ แล้วก็นำไปจมน้ำในมหาสมุทร บาบาพูดว่า: พวกเขาแม้กระทั่งสร้างภาพลักษณ์ของพ่อและป้อนอาหารแก่ภาพลักษณ์นั้น และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! พวกเขาได้ลดระดับพ่อลงไปอย่างมาก ลูกได้กลับมายากจนอย่างมาก เป็นด้วยผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่จะประกาศในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มั่งคั่งมีน้อยที่จะสามารถรับความรู้นี้ บาบาจะทำอะไรจากการที่รับมาอย่างมากมายจากผู้ที่ยากจน? ที่นี้ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นจากทุกหยดของลูกๆ พวกเขาพูดว่า “บาบา โปรดใส่ก้อนหินหนึ่งก้อนในนามของฉัน” และพวกเขาคิดว่า พวกเขาจะได้รับประสาทราชวังที่ทำด้วยทองและเงินเป็นการตอบแทน มีทองมากมายที่นั่น จะมีก้อนอิฐที่เป็นทอง ดังนั้นอาคารก็ถูกสร้างขึ้นด้วยก้อนอิฐที่เป็นทอง ดังนั้นบาบาพูดด้วยความรักว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน แสนหวาน เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ เวลานี้ละครกำลังจะมาถึงจุดจบ พ่อให้วิธีการแก่ลูกๆ ที่ยากจนเพื่อทำให้พวกเขา มั่งคั่ง ลูกๆ ที่แสนหวาน อะไรก็ตามที่ลูกมี จงถ่ายโอนสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีสิ่งใดจะหลงเหลืออยู่ที่นี้ อะไรก็ตามที่ลูกถ่ายโอนจากที่นี่ ลูกจะได้รับหลายร้อยเท่าในโลกใหม่ บาบาไม่ได้ร้องขออะไรจากลูก ท่านคือผู้ประทาน ท่านเพียงแค่บอกลูกถึงวิธีการ ทุกสิ่งที่นี่จะกลายเป็นฝุ่นถ้าลูกถ่ายโอนบางสิ่ง ลูกก็ได้รับสิ่งนั้นในโลกใหม่ ในขณะนี้ที่เป็นเวลาของการทำลายล้างโลกเก่านี้ ไม่มีอะไรในโลกเก่านี้ที่จะมีประโยชน์ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: จงเปิดมหาวิทยาลัยควบคู่กับโรงพยาบาลในในทุกๆบ้าน และด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะได้รับพลาณามัยที่ดีและความมั่งคั่ง นี่คือนี่หลัก อัจชะ

คลาสิกกลางคืน - 12/01/69

ลูกผู้เป็นแม่ที่ยากจนและธรรมดาทำความเพียรพยายามในเวลานี้และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในอีกยี่สิบปีข้างหน้าผู้เป็นแม่ที่ให้การช่วยเหลือเป็นอย่างมากในขณะที่ผู้ชายน้อยมากที่จะกลายเป็นผู้ช่วยเหลือ แม้ไม่มีความซาบซึ้งในการกลายเป็นทายาท พวกเขา (ผู้หญิง) ยังคงหวานเมลิติพิชต่อไปและสร้างชีวิตของตัวเองต่อไป

ความรู้ของลูกถูกต้องแม่นยำแล้วก็มีความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงพ่อทางจิตวิญญาณเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก หากลูกคิดว่าพ่อเป็นพ่อของลูกลูกจะต้องรับมรดกของลูกจากท่านอย่างแน่นอน พ่อยังคงเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกเพียรพยายามและยังคงอธิบายให้ลูกฟังต่อไป อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก พ่อรู้ว่าบางคนเป็นผู้มีความพยายามที่ดี บางคนอยู่ใน

ระดับปานกลาง และบางคนอยู่ในระดับที่สาม หากลูกถามบาบา บาบาจะบอกลูกทันทีว่าลูกเป็นที่หนึ่ง ที่สอง หรือที่สาม หากลูกไม่ให้ความรู้กับใครแสดงว่าลูกเป็นระดับที่สาม หากลูกไม่ให้อธิบาย บาบาจะบอกลูกอย่างแนบแน่น ความรู้ที่พระเจ้าสอนลูกเมื่อท่านมาแล้วก็หายไป ไม่มีใครรู้เรื่องนี้ ตามแผนของละครไม่มีใครสามารถเข้าถึงมันโดยผ่านเส้นทางของความเลื่อมใสศรัทธาหรือไปสู่ยุคทอง ลูกกำลังเพียรพยายามในเวลานี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าความพยายามของลูกแต่ละคนได้ทำมากแค่ไหนในวงจรก่อนหน้านี้ลูกก็ยังจะทำเช่นเดิม พ่อสามารถเข้าใจได้ว่าลูกคนไหนมีประโยชน์ต่อตนเอง พ่อพูดว่า: มานั่งอยู่ข้างหน้าภาพลักษณ์และนารายณ์ทุกวัน บาบา โดยการติดตามศรัทธาของท่าน เราจะประกาศสิทธิในมรดกนี้อย่างแนบแน่น ลูกต้องมีความสนใจอย่างแนบแน่นที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง นั่นแม้กระทั่งเขียนถึงผู้ที่อยู่ในศูนย์ด้วย: ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนสิ่งนี้มาหลายปีแล้วและถ้าลูกไม่สามารถสอนคนอื่นได้ ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนอะไร? ลูก ๆ ควรจะก้าวหน้า ตลอดทั้งวันควรมีความคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ในสติปัญญาของลูก

ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณหรือยัง? มีอาศรมสำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกควรไปหาผู้ที่เกษียณแล้ว บอกพวกเขาถึงเป้าหมายก่อนที่พวกเขาจะตาย จิตวิญญาณของท่านจะอยู่เหนือสิ่งใดอย่างไร? ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ พระเจ้าพูด: จดจำนั้นผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ,ดินแดนเหนือเสียง มีงานรับใช้มากมายที่สามารถทำได้ในเบนาราสเช่นกัน นักปราชญ์จำนวนมากอาศัยอยู่ที่นั่นเพื่ออาศัยอยู่ที่คาลิ ตลอดทั้งวันพวกเขายังคงสวดภาวนาต่อไป: ชีพ คาลิ วิศวนารถ คงคา (แม้ว่าคงคาจากคาลิโดยผ่านชีวาซึ่งเป็นเจ้าแห่งโลก) ให้มีเสียงปรบมือที่มีความสุขอยู่เสมอในตัวลูกเอง ลูกเป็นนักเรียนใช่ไหม? ลูกกำลังทำงานรับใช้และกำลังศึกษาอยู่เช่นกัน ลูกต้องระลึกถึงพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก พวกเรากำลังจะไปหาชิพบาบา นี่คือ “มานมานะบาฟ” อย่างไรก็ตามหลายคนไม่สามารถจดจำได้: พวกเขายังคงนั่งนิ่งต่อไป สิ่งสำคัญคือความการจดจำระลึกถึง มันเป็นการจดจำระลึกถึงที่จะทำให้ลูกมีความสุข พวกลูกทุกคนต้องการที่จะมีความสุขในโลก บาบาพูดว่า: อธิบายให้พวกเขาฟังว่าความสุขในโลกกำลังมีการก่อตั้งในเวลานี้ นี่คือเหตุผลที่บาบาให้ความสำคัญอย่างมากกับภาพลักษณ์และนารายณ์ บอกพวกเขาว่า: โลกที่ซึ่งมีความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์กำลังถูกจัดตั้งขึ้น ทุกคนบอกว่าควรมีความสุขในโลก หลายคนยังคงได้รับรางวัล ควรจะเป็นนายที่สร้างความสงบในโลก ในอาณาจักรของพวกเขามีความสุขในโลก มีหนึ่งภาษา หนึ่งอาณาจักร และหนึ่งศาสนา ดวงวิญญาณอื่น ๆ ทั้งหมดอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ใครเป็นผู้สร้างโลกเช่นนี้ขึ้นมา? ใครเป็นผู้สร้างความสงบ ชาวต่างชาติเช่นกันก็เข้าใจว่านั่นคือสวรรค์และเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) เวลานี้ความสุขในโลกกำลังถูกสร้างขึ้น บาบาอธิบายว่าลูกควรใช้รูปภาพลักษณ์และนารายณ์เมื่อลูกไปทุกหนทุกแห่งในตอนเช้าเพื่อให้เสียงเข้าสู่หูของทุกคนว่าอาณาจักรนั้นกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ที่การทำลายล้างนั้นอยู่ข้างหน้า ลูกรู้ว่าตามละครนี้ บางทีอาจจะยังคงมีความล่าช้าอยู่บ้าง มันไม่ได้อยู่ในโชคชะตาของคนที่มีชื่อเสียง อย่างไรก็ตามบาบายังคงเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกเพียรพยายามต่อไป งานรับใช้จะยังคงดำเนินต่อไปตามละคร อัชชะ ราตรีสวัสดิ์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากต่ออิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี อย่าได้เข้าไปเป็นมิตรกับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ทำงานรับใช้ของการชำระโลกนี้ให้บริสุทธิ์ด้วยพลังของความเงียบ

2. เข้าใจละครอย่างชัดเจนมากและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ให้ถ่ายโอนทุกสิ่งของลูกไปยังโลกใหม่

พร: ขอให้ลูกตกแต่งใบหน้าแบบเทวดานางฟ้าด้วยผลกระทบของความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณและเป็นที่รักต่อทุกคน
ลูกๆ ที่อยู่กับบัพดาตาอย่างสม่ำเสมอจะได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยการเป็นมิตรของท่านในลักษณะที่ผลกระทบของจิตวิญญาณจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของแต่ละคน โดยการที่พวกเขาคงอยู่อย่างเป็นจิตวิญญาณนี้ การแต่งหน้าแบบเทวดานางฟ้าจะถูกนำไปใช้โดยอัตโนมัติ ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นเช่นไร หลังจากเธอแต่งหน้าเสร็จเธอก็เปลี่ยนโฉมโดยสิ้นเชิง โดยการแต่งหน้า พวกเธอจะดูสวยงาม ที่นั่นเช่นกันโดยการแต่งหน้าแบบนางฟ้า ลูกจะเริ่มเปล่งประกายและการแต่งหน้าทางจิตวิญญาณนี้จะทำให้ลูกเป็นที่รัก

คติพจน์: ความพยายามที่แท้จริงคือการถือพรหมจรรย์ โยคะ และการปลูกฝังคุณธรรมอันสูงส่ง

***** โอม ชานติ *****

วิธีที่จะเป็นมือขวา

วันนี้บัฟฟาตากำลังมองดูแผนมากมายของท่าน 1. แขนเป็นฐานของการแสดงการกระทำในทางปฏิบัติเสมอ ทุกดวงวิญญาณมีการกระทำด้วยแขนของเขา 2. มีการกล่าวถึงแขนว่าเป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือ ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือจะถูกเรียกว่ามือขวา ดังนั้นมือเป็นส่วนที่ต่อจากแขน 3. แขนถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นพลัง (ชัคติ) และด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงพูดถึงบาฮูบัน (พลังทางกายภาพ-พลังของแขน) แขนยังมีคุณสมบัติพิเศษอื่นๆด้วยเช่นกัน 4. แขนซึ่งหมายถึงมือเป็นสัญลักษณ์ของความรัก ด้วยเหตุนี้เมื่อผู้คนพบกันด้วยความรักพวกเขาจะจับมือกัน ลูกได้รับการบอกถึงคำจำกัดความพิเศษแรกของแขน นั่นคือพวกเขาเปิดเผยความคิดของลูกในการกระทำ ลูกทั้งหมดเป็นแขนของพ่อ ดังนั้นลูกแต่ละคนสามารถเห็นคุณสมบัติพิเศษทั้งสี่ในตัวลูกหรือไม่? ลูกสามารถรู้ว่าตัวลูกเองเป็นแขนประเภทใดบนพื้นฐานของคุณสมบัติทั้งสี่หรือไม่? ลูกทั้งหมดนั้นเป็นแขน แต่ลูกต้องตรวจสอบตนเองจากคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ว่าลูกเป็นมือขวาหรือมือซ้าย

สิ่งแรกก็คือลูกได้นำความคิดและคำพูดที่สูงส่งของพ่อไปสู่การกระทำนั้นคือในชีวิตในทางปฏิบัติของลูกมากแค่ไหน? การกระทำเป็นสิ่งที่ผู้คนสามารถมองเห็นได้ในทางปฏิบัติอย่างง่ายดายมาก ทุกคนสามารถมองเห็นและรับรู้ถึงการกระทำอย่างง่ายดาย ลูกสามารถสัมผัสบางสิ่งผ่านการกระทำ ด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงพูดว่า: ทุกคนพูดสิ่งนี้ แต่จงแสดงให้เห็นด้วยการทำสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งนั้นในการกระทำในทางปฏิบัติของลูก พวกเขาก็จะยอมรับว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นเป็นความจริง ดังนั้นพร้อมกับความคิดและคำพูด การกระทำก็ต้องเป็นเช่นนั้นที่จะทำให้ทุกสิ่งชัดเจนโดยเป็นตัวอยู่ในทางปฏิบัติ ในทำนองเดียวกัน มือขวา แขนขวา ได้เปิดเผยพ่อผ่านทุกการกระทำของพวกเขาหรือไม่? คุณสมบัติพิเศษของมือขวาคือพวกเขาจะทำการกระทำที่สูงส่งและที่เป็นสิริมงคลเสมอ ความเร็วของการกระทำที่ทำด้วยมือขวานั้นเร็วกว่าการกระทำที่ทำด้วยมือซ้าย ดังนั้นจงตรวจสอบด้วยวิธีนี้ ลูกมีการกระทำที่สูงส่งและบริสุทธิ์ด้วยความเร็วที่รวดเร็วอยู่เสมอหรือไม่? ลูกเป็นมือขวาผู้ที่มีการกระทำที่สูงส่งหรือไม่? หากลูกไม่มีคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ ลูกก็เป็นมือซ้ายโดยอัตโนมัติ เพราะการกระทำที่สูงส่งที่สุดที่จะเป็นเครื่องมือในการเปิดเผยพ่อที่สูงส่งที่สุด ลูกเปิดเผยพ่อด้วยวิธีที่ตรงไปตรงมา วิญญาณของลูกและโดยการแสดงความสุขทางจิตวิญญาณบนใบหน้าของลูก นี่ก็เป็นการกระทำเช่นกัน ดังนั้นลูกเป็นผู้แสดงการกระทำที่สูงส่งเช่นนี้หรือไม่?

ในทำนองเดียวกัน แขนหมายถึงเป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือ ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่า ฉันให้ความร่วมมือกับงานของพ่อในทุกขณะหรือไม่? ฉันให้ความร่วมมือด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของฉันอยู่เสมอหรือไม่? หรือฉันให้ความร่วมมือเพียงบางครั้งเท่านั้น? ในงานทางโลกเช่นกัน บางคนทำงานเต็มเวลา และบางคนทำงานพาร์ทไทม์ไม่เต็มเวลา มีความแตกต่างกัน จะมีความแตกต่างกันระหว่างผู้ที่ให้ความร่วมมือบางครั้งกับผู้ที่มีความร่วมมือตลอดเวลา บางคนให้ความร่วมมือเมื่อพวกเขามีเวลา เมื่อพวกเขามีความกระตือรือร้น หรือเมื่อพวกเขามีอารมณ์ มิฉะนั้นแทนที่จะเป็นความร่วมมือ พวกเขาจะเป็นผู้ที่ไม่ได้เชื่อมโยงในโยคะอีกต่อไป (วิโยคี) ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: ฉันได้ให้ความร่วมมืออย่างสมบูรณ์ในทั้งสามวิธีหรือไม่ นั่นคือด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของฉัน หรือนั่นให้ความร่วมมือเพียงครั้งเดียว? ฉันใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของฉันข้องเกี่ยวกับร่างกายของฉันและความสัมพันธ์ทางร่างกายของฉันมากกว่าหรือนั่นใช้สิ่งเหล่านั้นในงานที่สูงส่งของพ่อ? เช่นเดียวกับที่มีครวเรือนของความสัมพันธ์ทางร่างกาย ก็จะมีครวเรือนของร่างกายที่ใหญ่โตของลูกเองเช่นกัน ลูกบางคนอยู่เหนือความสัมพันธ์ในครวเรือน แต่พวกเขายังใช้เวลา ความคิด และเงินของพวกเขาเกี่ยวกับร่างกายของพวกเขามากกว่ากับงานของพระเจ้า ครวเรือนของร่างกายของลูกนั้นก็ใหญ่เช่นกัน การจะอยู่เหนือสายใยนี้เรียกว่าเป็นมือขวา เพียงแค่กลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะมีสิทธิ์ที่จะถูกเรียกว่าบราห์มาภุมารหรือภุมารีนั่น ไม่เหมือนกับการให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามต้องอยู่เหนือทั้งสองครวเรือนและมีความรักในงานของพ่อ มีรายละเอียดมากมายของการขยายตัวของครวเรือนของทางร่าง บาบาสจะชี้แจงสิ่งนี้ให้ชัดเจนในเวลาอื่น อย่างไรก็ตามจงตรวจสอบตัวเองเพื่อดูว่า ลูกเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมือในระดับใดและมากแค่ไหน

ประการที่สาม แขนเป็นสัญลักษณ์ของความรัก ความรักหมายถึงการพบกัน เช่นเดียวกับเมื่อลูกพบกับมนุษย์ที่มีชีวิตลูกก็

จับมือกันเช่นเดียวกันสัญลักษณ์ของผู้ที่เป็นมือขวาหรือแขนขวาก็คือ ความคิด คำพูด และชั้นสการของพวกเขาจะอยู่อย่างสอดคล้องปองดองกัน ความคิดของพ่อจะเป็นความคิดของผู้ที่เป็นมือขวา พ่อไม่มีความคิดที่ไร้สาระ สิ่งบ่งบอกของสิ่งนี้คือการมีความคิดที่มีพลังเสมอ คำพูดของพ่อให้ความสุขเสมอ เป็นคำพูดที่อ่อนหวานเสมอ เป็นคำพูดที่สูงส่งเสมอ ไม่ใช่ถ้อยคำที่ธรรมดา คำพูดเหล่านั้นมักจะมีความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน ความรู้สึกของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณเสมอ ไม่ใช่คำพูดที่มีความรู้สึกที่หยาบ สิ่งนี้เรียกว่าความรัก นั่นคือการพบกัน ในทำนองเดียวกันมีความสอดคล้องของชั้นสการ ชั้นสการของพ่อคือชั้นสการของความใจกว้าง การให้คุณประโยชน์ การไม่เห็นแก่ตัว ในความเป็นจริงมีการขยายตัวมากมายของสิ่งนี้ แต่ในสาระสำคัญชั้นสการของพ่อจะเป็นชั้นสการของผู้ที่เป็นมือขวา การที่จะเท่าเทียมกันในลักษณะนี้หมายถึงการมีความรัก ดังนั้นจงตรวจสอบตนเอง: ฉันเป็นสิ่งนี้มากแค่ไหน?

ประการที่สี่ แขนหมายถึงพลัง ตรวจสอบว่าคุณมีพลังมากแค่ไหน? ความคิด ดริชตรี และทัศนคติของคุณมีพลังมากแค่ไหน? สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีความคิด สายตา ทัศนคติที่ทรงพลังคือ เพราะสิ่งเหล่านั้นทรงพลังพวกเขาจึงสามารถเปลี่ยนแปลงใครก็ได้ พวกเขาทำให้โลกสูงส่งด้วยความคิดของพวกเขา พวกเขาเปลี่ยนแปลงบรรยากาศด้วยทัศนคติของพวกเขา พวกเขาให้ประสบการณ์ของดวงวิญญาณที่ปราศจากแรงด้วยดริชตรีของพวกเขา ดังนั้นลูกเป็นแขนที่มีพลังเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกอ่อนแอ? ถ้ามีความอ่อนแอใดๆ ลูกก็จะเป็นมือซ้าย ขณะนี้ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าใครจะถูกเรียกว่ามือขวา? ลูกทั้งหมดเป็นแขน แต่ลูกเป็นแขนไหน? จงรู้จักตัวเองผ่านคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ หากใครบอกลูกว่าลูกไม่ใช่มือขวา ลูกจะพยายามพิสูจน์ว่าลูกเป็นเช่นนั้นและมีความตึงเครียดเกี่ยวกับสิ่งนั้นเช่นกัน แต่ลูกต้องรู้จักตัวเองอย่างที่คุณเป็น เพราะขณะนี้ยังคงเหลือเวลาอีกเล็กน้อยที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง อย่าได้ไม่ระมัดระวังและคิดว่าลูกนั้นดีแล้ว สำนักของลูกจะกีดกร่อน แต่ความหยิ่งโสและความไม่ระมัดระวังจะไม่ปล่อยให้ลูกนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไปข้างหน้า ดังนั้นจงเป็นอิสระจากสิ่งนั้น ตรวจสอบตัวเองอย่างถูกต้อง การให้คุณประโยชน์กับตัวเองนั้นหลอมรวมอยู่ในสิ่งนี้ ลูกเข้าใจหรือไม่? อ้อชะ

ถึงผู้ที่นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่ตัวเองอย่างต่อเนื่องและผู้ที่รักษาความคิดของตัวเองตั่งเดิม ถึงผู้ที่ตรวจสอบคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดในตัวเองอย่างสม่ำเสมอและกลับมาเพียบพร้อม ถึงผู้ที่อยู่เหนือทั้งสองครีวเรือน ถึงผู้ที่อยู่อย่างมีความรักต่อพ่อและงานของท่าน ถึงผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากความหยิ่งโสและจากความไม่ระมัดระวังเสมอ ถึงผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจัง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเตจากบัพดาดา

บัพดาดาพบกลุ่มต่างๆ

1. ลูกมีประสบการณ์ว่าตัวเองเป็นผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอยู่เสมอหรือไม่? กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองจะจบสิ้นการปั่นป่วนของมายาหลายประเภท มีการปั่นป่วนของมายาหลายประเภท และพ่อได้ปลดปล่อยลูกจากความปั่นป่วนนั้นและทำให้ลูกได้รับชัยชนะ มายาไม่สามารถอยู่เบื้องหน้ากงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองได้ ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? ทุกวันบัพดาดาให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกด้วยสมณานี้ ดังนั้นจงอยู่อย่างมีพลังด้วยอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนักนี้ รักษาสายตาของตนเองไว้แล้วลูกจะมีพลังเสมอ จดจำว่าลูกเคยเป็นและเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งของทวงจระ และลูกเป็นผู้ที่เอาชนะมายาแล้ว เก็บความรู้นี้ไว้ในสำนักของคุณและรักษาความสุขของสิ่งนั้นไว้เสมอ ความสุขทำให้ลูกลิ้มความทุกข์หลายประเภท โลกนี้อยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ ในขณะที่ลูกทั้งหมดอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นสิ่งนี้ถือว่าเป็นโชคเช่นกัน

2. ลูกคือผู้ที่ทำให้ตนเองบริสุทธิ์อยู่เสมอด้วยพลังของความบริสุทธิ์และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกจะต้องเปิดเผยให้โลกเห็นถึงคุณสมบัติของการเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่ความกล้าหาญเช่นนั้นหรือไม่? ด้วยการตระหนักถึงการเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ จงทำให้ตัวลูกเองเป็นผู้ใหญ่และแสดงให้เห็นตัวอย่างนี้ในทางปฏิบัติต่อโลกด้วย ลูกเป็นดวงวิญญาณประเภทใด? ลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือที่จะแสดงให้เห็นว่าจะทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้เกิดขึ้น ผู้ที่กระจายพลังของความบริสุทธิ์ เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักของคุณเสมอ

3. ลูกกุมารคิดว่าตนเป็นผู้ที่เอาชนะมายาอยู่เสมอหรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่พ่ายแพ้ต่อมายา แต่เป็นผู้ที่ทำให้มายายอมรับการพ่ายแพ้เสมอ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังและกล้าหาญเช่นนั้นใช่ไหม? มายาหวาดกลัวผู้ที่มีความกล้าหาญ มายาไม่

สามารถมีความกล้าหาญเบื้องหน้าผู้ที่มีความกล้าหาญ เมื่อมายาเห็นความอ่อนแอบางอย่างที่เธอจะเข้ามา การมีความกล้าหาญหมายถึงการเป็นผู้เอาชนะมายาเสมอ มายาไม่สามารถจะมาได้ ลูกคือผู้ที่ให้คำท้าทายนี้ใช่ไหม? ลูกทุกคนคือผู้ที่เคลื่อนไปข้างหน้าใช่ไหม? ลูกทั้งหมดคือผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ นั่นคือลูกพิจารณาตัวเองว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกและเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยสำนึกนี้หรือไม่? ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกจะอยู่อย่างไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่เข้ามาสู่ความมีขีดจำกัด การเข้ามาสู่ความมีขีดจำกัด หมายถึงไม่ใช่ผู้รับใช้ที่แท้จริง การอยู่อย่างไม่มีขีดจำกัดหมายถึง: พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น ลูกคือกุมารที่สูงส่งที่ทำตามพ่อ รักษาสำนึกนี้ไว้เสมอ เช่นเดียวกับที่พ่อนั้นสมบูรณ์พร้อมและไม่มีขีดจำกัด ในทำนองเดียวกันจงกลับมาสมบูรณ์พร้อมเหมือนพ่อและอยู่อย่างเต็มเปี่ยมเสมอ ด้วยการมีสำนึกนี้ความไร้สาระทั้งหมดจะจบสิ้นลงและลูกจะมีด้วยพลัง

คำถามและคำตอบจากอะแวกเมอลี

คำถาม: คุณธรรมพิเศษอะไรที่เปิดเผยสภาพที่สมบูรณ์พร้อม? เมื่อดวงวิญญาณมาถึงสภาพของความสมบูรณ์พร้อมของเขา ความทรงจำในการกระทำของเขาจะเป็นอย่างไร?

คำตอบ: ความมีจิตใจที่มั่นคงใน การสรรเสริญและการประณาม ชัยชนะและความพ่ายแพ้ ความสุขและความทุกข์: การมีจิตใจที่มั่นคงในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นที่รู้จักกันในชื่อของสภาพแห่งความสมบูรณ์พร้อม แม้กระทั่งในความทุกข์ แทนที่จะมองเห็นร่องรอยของความทุกข์บนใบหน้าของลูกหรือบนหน้าผากของลูก กลับปรากฏให้เห็นคลื่นของความสุขและความร่าเริง เมื่อไม่มีความแตกต่างแม้แต่เล็กน้อยในสายตาและทัศนคติของลูกต่อคนที่ประณามลูก ก็จะมีสายตาที่เมตตากรุณา และมีทัศนคติของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้ผู้น้อยอยู่เสมอ นี่คือการมีจิตใจที่มั่นคง

คำถาม: วิธีใดที่จะมีความปีติสุขสำหรับตัวเองและรับความปีติสุขจากบิดา?

คำตอบ: เมื่อความสมดุของลูกถูกต้องแม่นยำเสมอ ลูกจะได้รับความปีติสุขจากบิดา ในขณะที่ยังคำสรรเสริญของลูกไม่รู้สึกรบกวนซึ่งกับคำสรรเสริญนั้น และในขณะที่ฟังคำประณามลูกก็ไม่มีความรู้สึกไม่ชอบ เมื่อความสมดุของลูกในทั้งสองสภาพนั้นดี ก็เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ และลูกจะรู้สึกพอใจกับตัวเอง

คำถาม: ลูกอยู่ในหนทางของครอบครัว และดังนั้นลูกจำเป็นต้องมีความสมดุใดของสองสิ่งที่คู่กัน?

คำตอบ: เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณและร่างกายเป็นสองสิ่ง ดังนั้นพ่อและดาดาก็เป็นสองสิ่ง โลกได้รับการเปลี่ยนแปลงผ่านการดำเนินงานโดยท่านทั้งสอง ในทำนองเดียวกันจงรักษาความสมดุของทั้งสองสิ่งและลูกจะสามารถได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่ง 1) ความรักและการละวาง 2) การสรรเสริญและการประณาม 3) ความรักและพลัง 4) ธรรมะและกรรม 5) อยู่ในความสันโดษและความสนุกสนาน 6) ความเป็นผู้ใหญ่ด้วยความจริงจังและมีความสอดคล้องปรองดอง เมื่อมีความสมดุในทุกประเภทของความสมดุเหล่านี้ ลูกจะสามารถเข้าใจสภาพของความสมบูรณ์พร้อม อย่าให้เป็นอย่างนั้นที่คุณสมบัติหนึ่งหลอมรวม และอีกคุณสมบัติหนึ่งปรากฏออกมา สิ่งนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ

คำถาม: ลูกต้องมีความเสมอภาคในด้านใดและไม่ต้องมีความเท่าเทียมกันในด้านใด?

คำตอบ: ให้มีความเสมอภาคในความยิ่งใหญ่ ไม่ใช่ในเรื่องธรรมดา เช่นเดียวกับที่กรรมของลูกนั้นสูงส่ง ในทำนองเดียวกันให้ดาหน้าของลูกสูงส่งเช่นกัน ดาหน้าของลูกไม่ทำให้กรรมของลูกหลอมรวม เมื่อทั้งกรรมและกรรมของลูกเท่าเทียมกันในความยิ่งใหญ่ของพวกเขา ลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นธรรมะอาตมา (ดวงวิญญาณที่ถูกตามตามศีลธรรม) ดังนั้นถามตัวเองว่า: ฉันกลายเป็นธรรมะอาตมาเช่นนั้นหรือไม่? ฉันกลายเป็นคาร์มาโยคีเช่นนั้นหรือไม่? ฉันมีความปีติสุขไหม?

คำถาม: อะไรคือสาเหตุของความปั่นป่วนในสติปัญญาของลูก?

คำตอบ: เหตุผลคือขาดความสมบูรณ์ เมื่อบางสิ่งบางอย่างเต็มก็จะเป็นการขึ้นลงใดๆ ดังนั้นเพื่อช่วยตัวเองให้พ้นจากความปั่นป่วนในรูปแบบใด ๆ จงอยู่อย่างเต็มเปี่ยมเสมอและลูกจะสมบูรณ์ เมื่อสิ่งใดเต็มมันจะดึงดูดโดยอัตโนมัติ ความเต็ม

เปี่ยมมีพลังในการสร้างความประทับใจ ดังนั้นเท่าที่ลูกเต็มเปี่ยม ดวงวิญญาณทั้งหมดจะถูกดึงดูดโดยอัตโนมัติ

คำถาม: สภาพที่ละเอียดอ่อนของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณคืออะไร?

คำตอบ: เมื่อคนที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้รับสัญญาณในสถานการณ์ใด ๆ เขาจะหลอมรวมสัญญาณนั้นเข้ากับตัวเองและรองรับสัญญาณนั้นสำหรับทั้งในปัจจุบันและอนาคตโดยพิจารณาว่าเป็นวิธีการของความก้าวหน้า แม้กระทั่งในรูปแบบที่ละเอียดอ่อน ความปั่นป่วนของ “อะไร” และ “อย่างไร?” จะไม่เกิดขึ้นในสายตาหรือทัศนคติของเขา เช่นเดียวกับเมื่อฟังการสรรเสริญ ก็จะมีความรู้สึกของความรักที่มีต่อดวงวิญญาณนั้น ในทำนองเดียวกันแม้กระทั่งเมื่อใครบางคนกำลังสอนหรือส่งสัญญาณบางอย่าง ให้มีความรู้สึกของความรักและความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกได้รับประสบการณ์ในรูปรวมเสมอและอยู่ในสภาพของความสุขและความเพลิดเพลินตลอดเวลาสม่ำเสมอ

บัพดาบอกลูก ๆ เสมอว่า: ลูกๆ เดินด้วยมือของลูกในมือของพ่อ อย่าเดินคนเดียว โดยการเดินคนเดียว บางครั้งลูกอาจรู้สึกเบื่อและบางครั้งสายตาของใครบางคนอาจจะมองมาที่ลูก จงสัมผัสกับรูปที่รวมกับพ่ออย่างต่อเนื่องและสายตาของมายาจะไม่มองมาที่ลูก เนื่องจากการสัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางของท่าน ลูกจะเฝ้าแต่รับประทานด้วยความสุขและความเพลิดเพลินและลูกจะยังคงเดินหน้าต่อไปในขณะที่เฉลิมฉลองด้วยความยินดี ลูกจะได้รับการช่วยเหลือให้ปลอดภัยจากความสัมพันธ์ที่อาจทำให้ลูกติดกับจากการหลอกลวงและความทุกข์ได้

คติพจน์: สวมชุดเกราะของโยคะเสมอและลูกจะไม่ถูกโจมตีจากมายาศัตรู

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ใบหน้าของลูกควรจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเพราะพระเจ้ากำลังสอนลูก ให้ใบหน้าของลูกควรจะเปล่งประกายด้วยความสุขนี้
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามหลักอะไรในเวลานี้?
- คำตอบ:** ลูกต้องเพียรพยายามที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ สำหรับสิ่งนี้การจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงเป็นสิ่งหลัก ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย จดจำบาปด้วยความรักแล้วลูกจะเฝ้าแต่สะสมรายได้อย่างมากมาย ด้วยการตื่นในตอนเช้าและนั่งในการจดจำระลึกถึงลูกจะลืมโลกเก่าและมีเพียงสิ่งที่เกี่ยวกับความรู้เท่านั้นที่จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ลูกๆ ต้องไม่ปล่อยให้ชะงัดใดๆ ปรากฏออกมาจากปากของลูก
- เพลง:** เมื่อได้พบท่านเราได้พบทุกสิ่ง พื้นดินและท้องฟ้าเป็นของเรา...

โอมซานติ เมื่อลูกได้ยินเพลงนี้ลูกบางคนเข้าใจความหมายของเพลง ลูกมีประสบการณ์ของความสุขด้วยเช่นกันที่พระเจ้ากำลังสอนลูกและกำลังให้อาณาจักรของโลกแก่ลูก อย่างไรก็ตามมีลูกจำนวนน้อยมากสามารถรักษาความสุขนี้ได้เป็นเวลาที่ยาวนาน การจดจำระลึกถึงของพวกเขาไม่ได้้อย่างมั่นคง พวกเราเป็นของพ่อและพ่อกำลังสอนพวกเรา มีลูกมากมายที่ไม่ได้รักษาความซาบซึ้งเช่นนั้น ผู้คนรับฟังเรื่องราวทางจิตในชุมนุมทางจิตเหล่านั้นและพวกเขามีประสบการณ์ของความสุขในขณะที่ฟัง ที่นี้พ่อบอกสิ่งที่สวยงามเช่นนั้นแก่ลูก พ่อกำลังสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกๆ นักเรียนต้องมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนที่นี้ไม่มีประสบการณ์ของความสุขมากเท่ากับผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนการศึกษาทางโลก มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ฟังเพลงเช่นนั้นสี่ถึงห้าครั้ง เมื่อลูกลืมพ่อลูกจะจดจำโลกเก่าและความสัมพันธ์เก่าของลูก ในเวลาเช่นนั้นฟังเพลงเหล่านี้และลูกจะจดจำพ่อ เมื่อลูกพูดว่า “พ่อ” ลูกก็จดจำมรดกของลูก ลูกได้รับมรดกนี้จากการศึกษาเล่าเรียน ลูกศึกษากับชีพบบาบาเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องการอะไรอีก? นักเรียนเช่นนั้นควรจะมีประสบการณ์ของความสุขภายในอย่างมากทั้งวันและคืน การนอนหลับของลูกก็จะสูญเสียไปทั้งวันและคืน ลูกควรจะต้องทิ้งการหลับนอนและเฝ้าแต่จดจำพ่อและครุโดยเฉพาะด้วยความซาบซึ้ง ราวกับว่าลูกนั้นหลุดหายไปเป็นผู้เดียวนั้นโดยสิ้นเชิง โอ โห! พวกเรากำลังได้รับอาณาจักรของโลกจากพ่อ อย่างไรก็ตามอย่าไม่ปล่อยให้ลูกมีการจดจำระลึกถึง ลูกมีการจดจำระลึกถึงเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ของลูก ลูกเฝ้าแต่คิดถึงพวกเขาทั้งหมด หลายคนก็จดจำชะงัดๆที่เฝ้าเสีย พวกเขาไม่ได้มีความซาบซึ้งใดๆเกี่ยวกับสิ่งที่พ่อบอกพวกเขาที่พวกเขากำลังจะกลายเป็นนายของโลก ใบหน้าของผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนจะคงอยู่อย่างมีความสุขเสมอ ที่นี้พระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่! มีลูกน้อยนิดมากที่สามารถรักษาความสุขนี้ไว้ได้ ไม่เช่นนั้นปรอทของความสุขของลูกก็จะคงอยู่ในระดับสูง ลูกลืมว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก หากลูกจดจำสิ่งนี้ลูกจะอยู่อย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามความสุขที่ทรมาณของกรรมในอดีตของลูกบางคนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ พวกเขาหันใบหน้าของเขาไปทางชะชะ บาบามาไม่พูดสิ่งนี้กับทุกคน ทั้งหมดตามลำดับกันไป ผู้ที่มีโชคที่สุดคือผู้ที่จดจำพ่อและจดจำว่าพระเจ้า, บาบากำลังสอนพวกเขา เช่นเดียวกับที่นักเรียนในการศึกษานั้นจดจำครูคนนั้นคนนี้ที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนักกฎหมาย ดังนั้นที่นี้พระเจ้ากำลังสอนเราเพื่อทำให้เรากลายเป็นเทพเจ้า ดังนั้นจึงควรจะมีสุขซาบซึ้งอย่างมาก! ในขณะที่กำลังฟังสิ่งนี้ความสุขซาบซึ้งของลูกบางคนก็เพิ่มขึ้น แต่คนที่เหลือก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้คนยอมรับกูรูด้วยการเชื่อว่ากูรูจะพาพวกเขากลับไปกับเขาหรือที่กูรูนั้นจะทำให้พวกเขาได้พบกับพระเจ้า ที่นี้ผู้เดียวนี้อือพระเจ้าเอง ท่านทำให้ลูกสามารถพบปะกับท่านเพื่อจะพาลูกกลับไปกับท่าน ผู้คนยอมรับกูรูเพื่อที่กูรูจะพาพวกเขากลับไปกับเขาสู่อาณาเขตแห่งความสงบ ที่นี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เป็นการส่วนตัวมาก ลูกคือนักเรียน อย่างน้อยจดจำครูผู้ที่สอนลูก! อย่างไรก็ตามไม่มีการจดจำระลึกถึงอย่างแท้จริงเลย อย่าได้ถามเลย! แม้แต่ลูกๆ ที่ดีก็ยังไม่มีมีการจดจำระลึกถึง ชีพบบาบันั้นกำลังสอนพวกเรา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านกำลังให้มรดกแก่เรา หากลูกจดจำสิ่งนี้ปรอทแห่งความสุขของลูกก็จะสูงขึ้น พ่อกำลังบอกลูกทั้งหมดนี้เป็นการส่วนตัว แต่ความสุขซาบซึ้งเกี่ยวกับสิ่งนี้ของลูกยังไม่สูงขึ้น สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปในทิศทางอื่น บาบาสอนว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อรับประกันสิ่งนี้แก่ลูก อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว มีประโยชน์อะไรที่จะจดจำสิ่งต่างๆที่กำลังจะถูกทำลาย? เมื่อมีใครบางคนเสียชีวิตที่นี้ ผู้คนก็จดจำเขาเป็นเวลาสองถึงสี่ปีหลังจากนั้นพวกเขาเฝ้าแต่ยกย่องบุคคลนั้น เวลานี้พ่อพูดเป็นการส่วนตัวว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ! ยิ่งลูกจดจำบาปด้วยความรักมากเท่า

ไทร่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปไปมากเท่านั้น ลูกจะมีรายได้อย่างมากด้วยเช่นกัน ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเราในตอนเช้าตรู่ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกอยู่ในหนทางของความรู้ ลูกต้องไม่ติดกับอยู่ในขยะของโลกเก่า ลูกหลายคนติดกับอยู่ในลักษณะเช่นนั้น อย่าได้แม้แต่จะถาม! พวกเขานั้นไม่ได้ก้าวออกไปจากขยะ พวกเขายังคงพูดถึงสิ่งที่เกี่ยวกับขยะอยู่เรื่อย ๆ ตลอดทั้งวัน สิ่งต่างๆ ของความรู้แค่นี้ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเรา อย่างไรก็ตามมีลูกบางคนที่ยังไปทั่วในงานรับใช้ตลอดทั้งวัน แน่หนอว่าพ่อจดจำผู้ที่ทำงานรับใช้ ในปัจจุบันลูกสาวมะโนฮาร์เป็นผู้ที่ทำงานรับใช้มากที่สุด วันนี้เธอไปที่คารนาล พรุ่งนี้ก็ไปที่อื่น เธอเฝ้าแต่วิ่งไปทั่วเพื่องานรับใช้ ผู้ที่ทะเลาะเบาะแว้งกันเองจะทำงานรับใช้อะไร? ใครที่เป็นที่รักของพ่อมากที่สุด? ผู้ที่ทำงานรับใช้ดีมาก ผู้ที่มีความใส่ใจเกี่ยวกับงานรับใช้ทั้งวันแลคีนคือผู้ที่เอาชนะหัวใจของบาบา ด้วยการเฝ้าแต่ฟังเพลงเหล่านี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกก็สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงและความซาบซึ้งของลูกจะสูงขึ้นเล็กน้อย บาบาได้กล่าวว่า: หากลูกคนใดรู้สึกเศร้าเล็กน้อยในเวลาใดก็ตาม เล่นแผ่นเสียงเหล่านี้แล้วลูกจะมีความสุข โอโฮ! พวกเราจะกลายเป็นนายของโลก! พ่อเพียงแค่พูดว่า: จดจำพ่อ! การศึกษาเป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก บาบาได้คัดเลือกแผ่นเสียงที่ดี 10-12 แผ่นซึ่งทุกคนควรจะมี แต่ลูกก็ยังงงลิ้มทาน บางคนแม้กระทั่งหยุดศึกษาเล่าเรียน มาหาจุดรวมพวกเราขณะที่พวกเขากำลังเคลื่อนไป พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีการที่ง่ายดายมากที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสะอาดปราศจากตาโมปราศฐาน เวลานั้นลูกทุกคนได้รับสติปัญญาที่จะแยกแยะระหว่างสิ่งถูกและสิ่งผิดแล้ว ลูกๆ ผู้คนที่ร้องเรียกหาพ่อ “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” เวลานั้นพ่อมาแล้ว ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ มีภาระของชาติเกิดขึ้นไม่ถ้วนบนศีรษะของลูก ดังนั้นยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้นและจะมีความสุขด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกจะเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ลูกแต่ละคนก็ต้องเก็บรักษาบัญญัติเพื่อตัวลูกเองด้วยเช่นกันว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหน ไม่มีใครสามารถเก็บชำระของการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำได้ ลูกจดประเด็นแต่ลูกก็ลืมการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่ลูกให้การบรรยายและลูกจะได้รับพลังอย่างมากมาย มิฉะนั้นพ่อพูดว่า: พ่อก็ไปด้วยและช่วยเหลือลูกๆ มากมายเช่นกัน พ่อเข้าไปในบางคนและทำงานรับใช้ งานรับใช้จะต้องมีการทำ เมื่อพ่อเห็นว่าโชคของใครบางคนกำลังจะเปิดขึ้น แต่ผู้ที่กำลังอธิบายนไม่ได้มีสติปัญญามากนัก พ่อก็เข้าไปในเขาคอนนั้นและทำงานรับใช้ แล้วบางคนก็เขียนและพูดว่า: บาบาเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ฉัน ฉันไม่ได้มีพลังกำลังเพียงพอ รวากับว่าบาบาพูดมุรี อย่างไรก็ตามคนอื่นก็พัฒนาความหยิ่งโสโดยเชื่อว่าพวกเขาคืออธิบายนได้ดีมาก พ่อพูดว่า: พ่อเข้าไปในใครบางคนเพื่อนำประโยชน์ให้แก่ดวงวิญญาณและแม้กระทั่งพวกเขาก็กลับมาฉลาดมากกว่าครู หากพ่อจะส่งครูที่บุद्ध (คนที่ไม่ค่อยฉลาดมากนัก) นักเรียนก็จะคิดว่า: ฉันสามารถอธิบายนได้ดีกว่าผู้นี้ หรือ: ผู้ที่ไม่มีคุณธรรม สภาพของฉันดีกว่าผู้นี้ บางคนอยู่อย่างเป็นหัวหน้าและมีความหยิ่งโสมากมาย พวกเขาอยู่ในความโอฬารตระการตาเป็นอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งพูดกับบุคคลสำคัญด้วยความสนิทสนมคุ้นเคย เพราะผู้คนเหล่านั้นเรียกพวกเขาว่าเป็นเทพธิดา พวกเขาจึงมีความสุขกับสิ่งนั้น มีหลายสถานที่ที่เป็นเช่นนั้นที่นักเรียนฉลาดกว่าครู มีเพียงบาบาเท่านั้นที่ได้ผ่านการสอบทั้งหมด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกศึกษาเล่าเรียนกับท่านและสอนผู้อื่น บางคนก็ดูดซับสิ่งเหล่านี้ได้ดีมาก คนอื่นๆ ก็ลืม ประเด็นหลักและสำคัญที่สุดคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง มิฉะนั้นบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? พฤติกรรมของลูกบางคนก็เป็นเช่นนั้นที่มีเพียงบาบาและบาบาเท่านั้นที่รู้ เวลานั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะเป็นอิสระจากการถูกลงโทษ เพื่อให้ลูกบรรลุในสิ่งนี้ การจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก โดยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บางคนให้ความร่วมมือด้วยเงิน พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะกลับมาบังคับ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะเป็นอิสระจากการลงโทษ ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษเบื้องหน้าพ่อ หากลูกของผู้พิพากษากะทำผิด ผู้พิพากษาก็จะมีความละอายใจ พ่อจะพูดว่า: ฉันจะสามารถลงโทษคนที่ฉันเลี้ยงดูมาได้อย่างไร? ในเวลานั้นลูกก็จะก้มหน้าลงและร้องไห้ออกมาในความทุกข์ระทม “พ่ออธิบายนและสอนอย่างมากมาย แต่ฉันก็ไม่ได้ให้ความสนใจ” ดารามราชก็อยู่กับพ่อด้วยเช่นกัน ท่านรู้ดวงชะตาของลูก เวลานั้นลูกสามารถมองเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ บางดวงวิญญาณก็ทำตามหนทางของความรู้มาเป็นเวลา 10 ปี และแล้วมาเขาก็ศึกษาในทันทีในลักษณะที่พวกเขาก็สูญเสียรายได้ทั้งหมดที่พวกเขาได้รับมา และพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ มีตัวอย่างเช่นนั้นมากมาย หลายคนก็พลาดพลังและตกลงมา หลายคนก็ทุกข์ระทมตลอดทั้งวันด้วยพายุของมายา และพวกเขาแม้กระทั่งลืมพ่อ พวกเขาไม่มีความสุขที่จะได้รับอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ พร้อมกับตัณหาราคะแล้วก็มี ความผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องเอาชนะความผูกพันยึดมั่นที่นี้ มีประโยชน์อะไรที่จะปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครบางคนที่ไม่บริสุทธิ์? ใช่ควรมีความคิดที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้หนึ่งและยกระดับเขา ฉันจะทำให้ผู้ที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัดของชีวาได้อย่างไร? ภายในจงสร้างวิธีการสำหรับสิ่งนั้น ไม่มีเรื่องของความผูกพันยึดมั่นในสิ่งนั้น ไม่ว่าลูกจะรักญาติมิตรของลูกมากแค่ไหนจงเฝ้าแต่อธิบายนให้กับพวกเขา อย่าได้ถูกใครดึงที่มาจากความรักอันลึกซึ้ง มิฉะนั้นพวกเขาก็จะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ลูกต้องกลับมาที่มีความเมตตา ลูกต้องมีความ

เมตตาต่อตนเองและแล้วมีความเมตตาต่อผู้อื่น พ่อรู้สึกเมตตาเช่นกัน ลูกต้องดูว่าลูกสามารถทำให้คนเป็นเหมือนลูกมากมายแค่ไหน ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์แก่บাবาว่าลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้คนมากมายเท่าใด ดวงวิญญาณเหล่านั้นควรเขียนและพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบา,ฉันได้รับคำแนะนำที่ดีมาจากผู้นี้ เมื่อบาบาได้รับข้อพิสูจน์แล้วเท่านั้นที่ท่านสามารถเข้าใจได้ว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ พวกเขาควรเขียนถึงบาบาและพูดว่าฉันฉลาดมาก เธอทำงานรับใช้ได้ดีมาก และสอนได้ดีมาก อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็สอบตกในวิชาของโยคะ พวกเขาไม่ได้มีความรู้สึกที่จะจดจำบาบา พ่ออธิบายว่า: ในช่วงเวลาของการรับประทานให้รับประทานขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา เมื่อลูกไปเดินเล่นจงจดจำชีพบาบา อย่าได้ซุบซิบนินทา! แม้ว่าลูกจะต้องคิดเกี่ยวกับธุรกิจ แต่ก็ยังคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา พ่อพูดว่า: แนนอนว่าทำสิ่งที่ลูกต้องทำ,นอนหลับ,แต่พร้อมกับสิ่งนั้นจงทำสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ให้มีการจดจำระลึกถึงอย่างน้อยแปดชั่วโมง อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย ค่อยๆเพิ่มชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูกทีละน้อยๆ บางคนเขียนว่า: เราอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาสองชั่วโมง อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาเคลื่อนไหวไป ชาร์ทของเขาก็กลับมาอ่อนแอ มายาทำให้พวกเขาหายไปด้วยเช่นกัน มายามีพลังมาก ผู้ที่อยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้นี้ตลอดทั้งวันคือผู้ที่สามารถจดจำระลึกถึงได้ พวกเขาเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน บาบานั่นย้ำการจดจำระลึกถึงอย่างมาก ลูกเองก็รู้สึกว่าคุณไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ในการจดจำระลึกถึงนี้ที่มายาทำให้เกิดอุปสรรค การศึกษาเป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อ ยิ่งลูกรับความมั่งคั่งของความรู้จากบาบาไปมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งมากเท่านั้น พ่อสอนทุกคน มุรลีไปถึงทุกคน ไม่ใช่เพียงแค่ลูก(ในมุขบัน) ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน แต่ทุกคนกำลังศึกษาเล่าเรียน เมื่อมุรลีไปไม่ถึงที่ศูนย์พวกเขาก็ร้องไห้ อย่างไรก็ตามมีคนที่ไม่ฟังมุรลีด้วยเช่นกัน พวกเขายังคงเดินหน้าต่อไปตามวิธีที่พวกเขาต้องการ จะต้องมีความใส่ใจในการฟังมุรลี เพลง“บาบาเรามาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของเรา” นั้นชั้นหนึ่ง พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบาไม่ว่าฉันจะเป็นอะไรก็ตาม ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไรก็ตาม แม้ว่าฉันจะมีตาข้างเดียว, ฉันก็เป็นของท่าน นั่นก็ได้ แต่เมื่อกลับมาสกปรกพวกเขาก็ควรจะดีขึ้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการโยคะและการศึกษาเล่าเรียน หลังจากเป็นของพ่อแล้วลูกทุกคนควรมีความคิดว่า: เวลานั้นเป็นของพ่อ ฉันจะไปสวรรค์แน่นอน อย่างไรก็ตามลูกต้องคิดถึงสิ่งที่ลูกต้องการจะเป็นในสวรรค์ด้วยเช่นกัน ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง หากลูกยังคงอยู่เหมือนเดิม ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอะไร? ปวงประชาและสาวใช้ก็มีความจำเป็นที่นั่นเช่นกัน ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนในตอนนั้นก็จะเป็นภาระที่หนักของผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับความสุขมากขึ้นเท่านั้น หากลูกกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งมาก ลูกจะได้รับความเคารพอย่างมากมาย ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดียิ่งก็ได้รับความเคารพอย่างมาก พ่อยังคงให้คำแนะนำแก่ลูกอย่างต่อเนื่อง จงอยู่อย่างสงบในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่างไรก็ตามบาบารู้ว่าคนที่อยู่ไกลนั้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้มากกว่าลูกที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา ดังนั้นพวกเขาจึงประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่า สิ่งเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคนก็ดีมากและชั้นหนึ่ง พวกเขาคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากกว่าครูของพวกเขา ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างดียิ่งคือผู้ที่มาที่นี้ ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ชั้นยาสีหาลาจะไม่มา ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเมื่อได้จับส้นความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาแล้วก็จะมาที่นี้ พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก ความจริงที่ว่าลูกได้รับความรู้ที่บ่งบอกว่าลูกได้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากกว่าก็จะศึกษาเล่าเรียนมากกว่าผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาน้อยกว่า ความเพียรพยายามหลักอยู่ในการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานมากด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้ สวามีภักดีและเชื่อฟัง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไม่ว่าญาติมิตรของลูกจะมีความรักกันแค่ไหน ลูกต้องไม่ปล่อยให้เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นใดๆดึงลูก จงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น อธิบายแก่พวกเขาอย่างมีศิลปะวิธี มีความเมตตาต่อตนเองและต่อผู้อื่น!
2. จดจำพ่อและครูด้วยความรักอย่างมาก มีความซาบซึ้งว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกและท่านกำลังให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก เมื่อลูกไปเดินเล่นจงอยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่าได้ซุบซิบนินทา

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนและภาพลักษณ์ของการยกระดับจิตใจที่ให้การค้าจุนอย่างถูกต้องที่

ไม่สูญสลายแก่ทุกดวงวิญญาณ

ในปัจจุบันในทั่วทุกมุมของโลกมีความปั่นป่วนอย่างใดอย่างหนึ่ง – ในบางกรณีมีความแปรปรวนของความตึงเครียดในจิตใจมากมาย ในบางกรณีมีความแปรปรวนของบรรยากาศที่ตะโม่ประธานของวัตถุธาตุ และสิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวที่มีขีดจำกัด ที่กำลังนำทุกคนไปสู่กองไฟแห่งความกังวลมากมาย และดังนั้นเมื่อมีความเบื่อนายต่อการค้าเงิน ต่อการบรรลุผลและวิธีการต่างๆที่มีขีดจำกัด พวกเขาจึงมองหาการค้าเงินที่แท้จริง ลูกดวงวิญญาณที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าเงินและภาพลักษณ์ของการยกระดับต้องให้พวกเขาได้รับประสบการณ์ของการบรรลุผลที่สูงส่งที่แท้จริงและไม่สูญสลาย ความจริงแท้และการค้าเงินที่ไม่สูญสลาย

คติพจน์:

เวลาเป็นสมบัติอันล้ำค่า และดังนั้นแทนที่จะเสียเวลา จงตัดสินใจในทันทีและใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังออกจากประตูของโลกเก่าและเข้าสู่ประตูของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ชี้หนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก
- คำถาม:** กรรมที่ดีที่สุดในเวลาปัจจุบันคืออะไร?
- คำตอบ:** กรรมที่ดีที่สุดคือการกลายเป็นไม้เท้าให้กับคนตาบอดในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกๆ ควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับว่าควรเขียนคำใดลงไปเพื่อให้ผู้คนสามารถหาหนทางกลับบ้าน (สู่การหลุดพ้น) และไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าหนทางไปสู่ความสงบและความสุขแสดงไว้ที่นี่

โอมชานติ ลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับตะเกียงของนักมายากลหรือไม่? ตะเกียงของอาลาตินก็ได้รับการจดจำเช่นกัน ตะเกียงของอาลาตินหรือตะเกียงของนักมายากลแสดงให้เห็นอะไร? มันแสดงให้เห็นไวคุณท์ สวรรค์, ดินแดนแห่งความสุข ตะเกียงดังที่เรียกกันว่าแสงสว่าง ในเวลาปัจจุบันมีความมืดมิด เวลาที่ลูกๆ กำลังจัดงานออกงานและนิทรรศการเพื่อที่จะแสดงให้ทุกคนได้เห็นแสงสว่าง ลูกกำลังใช้เงินจำนวนมากมายและกำลังทำความเพียรพยายามอย่างหนัก ลูกถามว่า: บาบาราคาเราจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? บอมเบย์นั้นได้ชื่อว่า “ประตูแห่งอินเดีย” เรือกลไฟมาเทียบท่าครั้งแรกที่บอมเบย์ ในเดลีเองก็มีคำว่า “ประตูอินเดีย” ที่นี่นี่คือประตูสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของเรา มีสองประตู มีสองประตูเสมอ, เข้าและออก ประตูหนึ่งเป็นทางเข้าและอีกประตูหนึ่งเป็นทางออก ที่นี่ก็เหมือนกัน พวกเราเข้าไปสู่โลกใหม่และออกจากโลกเก่าแล้วกลับไปยังบ้านของเรา อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถกลับบ้านด้วยตัวเองเพราะเราได้ลืมบ้านของเราไปแล้ว ต้องการผู้นำทาง เราได้พบท่านแล้วและท่านกำลังแสดงหนทางให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต, ความสงบและความสุขแก่ลูก ดังนั้นลูกควรเขียนว่า: ประตูสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องไตร่ตรองสิ่งนี้ พวกเขามีความคิดมากมายว่าการหลุดพ้นคืออะไรและการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร ไม่มีใครรู้อะไรสิ่งเหล่านี้คืออะไร ทุกคนต้องการความสงบและความสุข ให้มีความสงบและความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในยุคทองเท่านั้น ดังนั้นควรเขียนว่า “ประตูสู่สันติธรรมและสุขธรรม” ไม่เช่นนั้นก็เขียนว่า “ประตูไปสู่ความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรือง” คำพูดเหล่านี้ดี สามสิ่งนี้ไม่มีอยู่ที่นั่น ดังนั้นจึงควรอธิบายว่าทุกสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในโลกใหม่ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นเราต้องออกจากโลกเก่าและกลับบ้านอย่างแน่นอน ดังนั้นนี่คือประตูสู่ความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรือง บาบาราชอบชื่อนี้ในความเป็นจริงแม้ว่าจะจะเป็นชีพบบาที่หาพิธิเปิด ท่านก็ทำสิ่งนั้นโดยผ่านพวกเรามา บราห์มิน มีการหาพิธิเปิดมากมายในโลก บ้างก็เป็นพิธิเปิดโรงพยาบาล, บ้างสำหรับมหาวิทยาลัย แต่การหาพิธิเปิดนี้เกิดขึ้นครั้งเดียวและในเวลานี้เท่านั้น เหตุนี้เองจึงมีการให้ความคิดมากมายกับสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนได้เขียนว่า: บราห์มาบาบาควรมาและหาพิธิเปิดนี้ เราควรเชิญทั้งบัพและดาดา พ่อพูดว่า: ลูกไม่ได้ได้รับอนุญาตให้ออกไปที่ใดก็ตามข้างนอก สำนักนั้นไม่ปล่อยให้ฉันไปเพื่อหาพิธิเปิด ใครก็ได้สามารถหาพิธิเปิด มันจะถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์: ประชาบิดา บราห์มา กุมาร และกุมารี ชื่อนี้ดี ประชาบิดาหมายถึงพ่อของทุกคน ท่านไม่ยิ่งหย่อนเลย พ่อเองเป็นผู้ดำเนินพิธิ ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมากและทำตามศรัทธา ในปัจจุบันมีกรรมที่ดีที่สุดเพียงอย่างเดียวที่จะทำด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูกและนั่นคือการกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ผู้คนแม้กระทั่งพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! ได้โปรดให้ไม้เท้าแก่คนตาบอดด้วย! ทุกคนตาบอด ดังนั้นพ่อจึงมาและกลายเป็นไม้เท้า ท่านให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้ที่จะทำให้ออกไปสู่สวรรค์ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เป็นไปตามลำดับ นี่คือการพยาบาลควบคู่กับมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตมาก ได้เคยมีการอธิบายแล้วว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำไว้ว่าพ่อกับลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือนรก; ไม่สามารถเรียกว่าสวรรค์ได้ มีศาสนาเดียวเท่านั้นในสวรรค์ เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ ไม่มีศาสนาอื่นที่นั่น เพียงแค่จดจำสิ่งนี้หมายถึงการมี “มานมานะบาฟ” ด้วยเช่นกัน ในสวรรค์เราเป็นนายของทั้งโลก ลูกไม่ได้จดจำแม้กระทั่งสิ่งนี้? มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้พบกับพ่อแล้ว ดังนั้นลูกควรมีความสุขของสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย แม้กระทั่งหลังจากที่เป็นของพ่อแล้วลูกก็ไม่สามารถมีความสุขมากนัก ลูกยังคงสับสนอยู่เรื่อยๆ มายาก็ทำให้ออกสับสนแล้วแล้วแล้ว เธอทำให้ออกสับสนที่จะมีการจดจำระลึกถึงชีพบบา แล้วลูกก็พูดว่า: ฉันไม่สามารถที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อทำให้ออกสับสนลงสู่มหาสมุทรแห่งความรู้

ในขณะที่มายาทำให้ลูกตะเกียกตะกายอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ บางคนตะเกียกตะกายอย่างมีความสุขมาก บาบาวุดว่า จดจำชีพบาบา อย่างไรก็ตามมายาทำให้พวกเขาลืม พวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านคือผู้เดียวที่จบสิ้นความทุกข์ทั้งหมดของเรา ผู้คนไปที่แม่น้ำคงคาเพื่ออาบน้ำ เพราะพวกเขากลัวว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าคงคาจัดความทุกข์ของลูกหรือลบล้างบาปของลูก ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาฯฯ ทุกคนไปและนั่งบนฝั่งแม่น้ำ ทำไมพวกเขาถึงไม่นั่งบนฝั่งมหาสมุทร? เวลาลูกๆกำลังนั่งบนฝั่งมหาสมุทร ลูกๆมากมายมาที่มหาสมุทร เป็นที่เข้าใจได้ว่าแม่น้ำสายเล็กและสายใหญ่เหล่านี้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทร ชื่อ “พรหมบุตร” และ “ซินด์ สรัสวตี” นั้นก็ให้ไว้แก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่อความคิด คำพูดและการกระทำของลูก อย่ามีความโกรธ ความโกรธเกิดขึ้นในจิตใจก่อนแล้วจึงออกมาเป็นคำพูดและการกระทำ เหล่านี้คือหน้าตาทั้งสาม ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าพูดโดยไม่จำเป็น อยู่ในความเงียบ เมื่อสิ่งใดปรากฏออกมาเป็นคำพูดมันก็จะเกิดขึ้นในการกระทำของลูก ด้วยเช่นกัน ความโกรธเกิดขึ้นในใจก่อนแล้วจึงออกมาเป็นคำพูดและการกระทำ มันออกมาจากทั้งสามหน้าตา จะเข้าไปสู่จิตใจก่อน ผู้คนในโลกก็ยังคงก่อให้เกิดความทุกข์ต่อกันและกัน พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้รบราฆ่าฟัน ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกไม่ควรแม้กระทั่งมีความคิดถึงสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ดีมากที่คงอยู่ในความเงียบ พ่อมาและเปิดประตูสู่สวรรค์ นั่นคือประตูสู่ความสงบและความสุข ท่านบอกสิ่งนี้แก่ลูกเท่านั้น ท่านบอกลูกให้บอกผู้อื่น ความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรืองมีอยู่ในสวรรค์เท่านั้น ลูกต้องเข้าใจว่าลูกจะสามารถไปสู่ที่นั่นได้อย่างไร สงครามมหาภารตะก็เปิดประตูด้วยเช่นกัน บาบาไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับชื่อที่ควรจะให้ ด้วยการไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ี้ในตอนเช้าลูกก็จะสามารถสถิตเนยได้ คำแนะนำที่ดีนั้นปรากฏขึ้น ด้วยเหตุนี้เองبابาวุดว่า: ตื่นแต่เช้าตรู่ จดจำพ่อและไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ว่าควรจะให้ชื่ออะไร คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกบางคนก็สามารถเกิดความคิดเห็นที่ดี เวลาลูกเข้าใจแล้วว่าการเปลี่ยนคนที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นคนที่บริสุทธิ์นั้นหมายถึงการเปลี่ยนเขาจากฆาตรกรให้เป็นชาวสวรรค์ เทพมีความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองผู้คนจึงก้มลงคำนับเบื้องหน้าพวกเขา แม้ว่าจะขัดกับกฎเกณฑ์สำหรับลูกที่จะก้มลงเบื้องหน้าใครก็ตามในเวลานี้ ลูกก็ต้องยังคงทำต่อไปอย่างมีไหวพริบ ผู้รู้พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่สูงส่งและบริสุทธิ์ และคนอื่นๆเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และตกต่ำ แม้ว่าลูกจะรู้ว่าลูกคือผู้ที่สูงส่งที่สุดเมื่อมีคนทักทายลูกด้วยการพนมมือไหว้ ลูกก็ต้องตอบรับเขา เมื่อพวกเขาทักทายลูกในแบบนั้นลูกก็ต้องตอบรับในลักษณะเดียวกัน หากลูกไม่มีปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาอย่างมีไหวพริบ ลูกก็จะไม่สามารถจับพวกเขาได้ ลูกต้องมีไหวพริบมากมาย เมื่อความตายยืนอยู่เหนือศีรษะของผู้คน พวกเขาจะจดจำพระเจ้า ทุกวันนี้หลายสิ่งหลายอย่างจะเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆโดยไม่คาดฝัน ไฟจะค่อยๆกระจายออกไปทีละน้อย ไฟจะเริ่มต้นขึ้นจากต่างประเทศแล้วทั้งโลกจะค่อยๆถูกเผาที่ละน้อย ในเวลาสุดท้าย เพียงลูกๆเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ลูกๆ ดวงวิญญาณจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ แล้วลูกก็จะได้รับโลกใหม่ ลูกๆ ได้รับบันทึกใหม่สำหรับโลก ลูกปกครองที่นั่น ตะเกียกของอาลาดินนั้นมีชื่อเสียงโด่งดัง ด้วยการจดบันทึกเช่นนั้นลูกก็ได้รับทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ลูกต้องแม่นยำ ลูกรู้เมื่อมีการส่งสัญญาณ อัลล่าห์อาลาดินก็จะให้himมิตให้แก่ลูกในทันที เพียงแค่จดจำชีพบาบาและลูกทั้งหมดจะมีhimมิต ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับhimมิตด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง ที่นี้ลูกได้รับhimมิตของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ดังนั้นลูกสามารถที่จะจดจำบาบาและสวรรค์ได้อย่างมาก ลูกจะเห็นสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่เรื่อยๆ ผู้ที่ฉลาดและซื่อจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาและความรู้ี้สามารถมองเห็นฉากและทัศนียภาพในเวลาสุดท้าย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก เช่นที่บาบาเป็นผู้ประทานเทพนิมิต, ในทำนองเดียวกันลูกจะกลายเป็นผู้ให้เทพนิมิตสำหรับตนเอง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาหลังจากที่พวกเขาจดจำพระเจ้าอย่างแรงกล้ามากที่พวกเขาได้himมิต ราวกับว่าพวกเขากลายเป็นผู้ประทานเทพนิมิตด้วยความเพียรพยายามของเขาเอง ด้วยการคงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำ ความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุขมากและมีhimมิตด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถลิ้มทั้งโลกนี้และอยู่อย่างมั่นคงในสำนักครูของ “มานมานะบาฟ” ลูกต้องการอะไรอีก? จากนั้นลูกก็จะออกจากร่างของลูกด้วยพลังโยคะ มีความเพียรพยายามในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ต้องใช้ความพยายามในเรื่องนี้เช่นกัน บาบายังคงแสดงวิธีการขั้นหนึ่งในการพยายามให้กับลูกต่อไป ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสูญเสียสำนักของการเป็นร่างกาย เหมือนราวกับว่าลูกจะกลับมาทักทายกับพ่อ และลูกจะได้himมิตอยู่เรื่อยๆ นอกจากนี้ยังจะมีความสุขมากมายด้วยเช่นกัน มีการจดจำผลลัพธ์ของเวลาสุดท้าย ลูกต้องอยู่อย่างละวางจากรูปและนามของลูกเองด้วยเช่นกัน ดังนั้นสภาพของลูกจะเป็นเช่นไรหากลูกจดจำรูปและนามของผู้อื่น? ความรู้ี้้นง่ายมาก โยคะโบราณของบาร์ตาได้รับการจดจำ มีเวทย์มนตร์อยู่ในนั้น บาบาได้อธิบายแล้วว่าผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มก็จะออกจากร่างกายของเขาเช่นนี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณ และฉันจะหลอมรวมเข้ากับ

ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถหลอมรวมได้ พวกเขามีความรู้เกี่ยวกับธาตุบราห์ม บาบาก็เห็นว่าพวก เขาออกจากร่างของเขาในขณะที่พวกเขาเพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง บรรยากาศสงบมากและมีความเงียบสงบ เป็นผู้ที่อยู่ในหนทางของความรู้ ผู้ที่สามารถอยู่อย่างสงบที่จะมีประสบการณ์ของความเงียบสงบนั้น อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ยังคงเป็นเด็กทารก พวกเขาล้มลงอยู่เรื่อยๆครั้งแล้วครั้งเล่า ต้องใช้ความเพียรพยายามที่แผ่ทั่วเป็นอย่างมากในสิ่งนี้ ความเพียรพยายามของผู้คนที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นมองเห็นได้ พวกเขามุ่งมั่นลูกปิดของลูกประจำ พวกเขานั่งในกระท่อมเล็กๆ และทำความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ที่นี้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ไม่มีใครสามารถเห็นว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักร ลูกต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกด้วยโยคะ บัญชีกรรมเหล่านั้นไม่สามารถชำระสะสางได้ด้วยความรู้ บัญชีจะได้รับการชำระสะสางด้วยการจดจำระลึกถึงความทุกข์ทรมานของกรรมจะได้รับการชำระสะสางด้วยการจดจำระลึกถึง นี่คือนสิ่งที่แผ่ทั่ว ทุกสิ่งที่บาบาสอนลูกนั้นแผ่ทั่ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความโกรธในความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ให้ความใส่ใจกับหน้าตาทั้งสามนี้อย่างมาก อย่าพูดโดยไม่จำเป็น อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ซึ่งกันและกัน!

2. อยู่อย่างซาบซึ้งในความรู้และโยคะ และมองดูมากและทัศนียภาพในเวลาสุดท้าย จบสิ้นสำนึกของร่างกายด้วยการลิ้มรสและนามของลูกเองและรูปและนามของผู้อื่น และคงอยู่ในสำนึกรู้ของดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอโดยการฝึกฝนการฝึกฝนทางจิตวิญญาณและสอบผ่านข้อสอบสุดท้าย ในปัจจุบันพวกเขาสอนการออกกำลังกายเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บต่างๆของร่างกาย ดังนั้นเพื่อให้จิตวิญญาณมีพลัง ลูกต้องฝึกออกกำลังกายทางจิตวิญญาณ ไม่ว่าบรรยากาศของความปั่นป่วนอาจจะมีอยู่ทั่วทุกแห่งมากมายแค่ไหนก็ตาม ในขณะที่อยู่ท่ามกลางเสียง จงฝึกที่จะทำให้จิตใจของลูกมั่นคงในทุกที่ที่ลูกต้องการและนานเท่าที่ลูกจะต้องการ แล้วลูกก็จะมีพลังและสอบผ่านข้อสอบสุดท้าย

คติพจน์: การอุทิศธรรมชาติ ชันสการ์ และคาร์มาของลูกที่อยู่บนพื้นฐานของกิเลสก็คือการอุทิศตน

*** โอม ชานติ ***